



SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TÎŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 137 / Mayıs 1993 / 4.- DM

Ateşkes sürecine cevap vermeyen düşmana karşı GERİLLA ZAFER HAMLESİNE HAZIR



TC'nin dinmeyen operasyonlarına BİNGÖL'DE BÜYÜK DARBE

41 asker öldü, 11 asker yaralandı, içinde 1 subay ve birkaç sivil ajanın bulunduğu 15 kişi de esir alındı.

BİLANÇO 33. SAYFADA

ATEŞKES SÜRECİNİN SONUNA DOĞRU MU?

"TC, ateşkesle rağmen öldürmeye devam ediyor. Hem de genç kışkırtıcı katletiyor. Bu devlet hiçbir hak vermez. Neden PKK ateşkesi sonuçlandırmıyor ve silahlı mücadele vermiyor?" Halkımızın genel bir eğilimini ifade eden bu sözler, Kürdistanlı bir yurtseverin duyguları. İkinci ateşkes ilânının üzerinden henüz kısa bir süre geçtikten sonra tavrını böyle açıklıyordu. Aradan zaman geçti; bu zamanın akışına TC'nin terör uygulamaları eşlik

etti. PKK'nın ateşkes ilânında ifadesini bulan ve sürece denk düşen bu ilerletici yönelimlini duyan herkesin tarihi bir fırsat olarak yorumladığı bu yaklaşımın, gerçekten TC egemenleri tarafından çok sokulmadık bir yeri kalmadı. Sonuna kadar büyük bir sabır, çok geniş bir tahammül gücü, en ilersinden bir olgunluk gösterildi ve bu temel yaklaşımına adina layık bir sorumlulukla hareket edildi. Halkımız PKK'ye inandı, ona güvendi, yine onun geçmişi

Devamı 2. sayfa

Ateşkesle başlayan sürecin Türkiye halk güçlerine sağladığı olanaklar ve yüklediği görevler

Gazetemizin geçen sayısında, ulusal kurtuluş savaşımızın dengeli döneminin özelliklerini, bu dönemin mücadele biçimlerinden biri olarak gündeme gelen ateşkes denemesinin çeşitli alanlardaki etkilerini, Türkiye sivil güçlerinin ateşkesle yaklaşımlarını ve bu güçler açısından doğru yaklaşımın ne olması gerektiğini bir bütünlük içinde izah etmeye çalıştık. Yine PKK'nın, yeni sürecin anlamı bir biçimde geliştirilmesi için bu güçlere yönelik görüşme ve işbirliği çağrısı olmuştu. Fakat sonuçta gördük ki, Türkiye güçlerinin

Devamı 4. sayfa

**PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın
1 Mayıs vesilesiyle yaptığı değerlendirme:**

Günümüzde sosyalist hamlenin bazı yeni özellikleri

Gelenekselleşen 1 Mayıs emekçi sınıfın birlik, dayanışma ve mücadele gününe vereceğimiz en anlamlı karşılık; bu sınıfa özgü dünya görüşü ve pratik uygulaması hakkında ihtiyaca cevap veren temel tutumlar konusunda net ve kararlı olmaktır. Bunun uygulamaya geçmesi olmak görev olarak karşımıza çıkmaktadır. Hele bu günü en anlamlı ve oldukça da yoğun ve kitlesel olarak kutlamak, reel sosyalizmin çözümlüğü ile birlikte neredeyse tıbbardan düşen veya düşürülmek istenen sosyalizme daha yetkin bir tanım verebilmek görevin başansı için kaçınılmazdır. Bunu yaparken tarih ve güncellik insanı özgü temel sorunlar kadar çözüm yollarını görebilmek, ona uygulama gücü kazandırmak öneminde bir şey yitirmedir; gibi bu, belki de her geçen gün daha iyi anlaşılacak ve bütün görevlerin önünde, adına acil ve ertelenemez dedimiz işlerimizin başında gelecektir.

Devamı 11. sayfa

PKK ŞEHİTLERİ İNSANLIĞIN KÜRDİSTAN'DA ÇİÇEKLENMESİDİR

Şahadet, şahit olmak anlamına geliyor. Günlük yaşamın her alanında şahitlik olgusunu sürekli kullanıyoruz. Şahit, bir olayı, olguyu bilen, gören, onun hakkında en doğru bilgiye sahip olandır. Bir siyasal davanın şahitliği olarak şehitlik de, o davayı en iyi bilmek ve onun zaferini kesin görmektir; en değerli varlık olan insan yaşamı ile o davanın kesin doğruluğuna ve zafer kazanacağına şahitlik etmektir. Bir olayda şahitlik yapmak, iyi ve güzel bir davranış olarak görülür ve şahitlere saygı gösterilir. Yine yalancı şahitlik olgusu da en çirkin davranış olarak

değerlendirilir. Büyük bir toplumsal davanın şahitliği olan şehitlik ise, insan soyunun en değerli ve en yüce eylemidir. Bu nedenle, bütün toplumlar kendi şehitlerini en kutsal varlıkları olarak görürler. Kürdistan toplumu için de PKK şehitleri böyledir. Bugün sayıları binlerle ifade edilen şehitlerimiz, Kürt ve Kürdistan

gerçeğinin, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğünün, Kürdistan'da insanca ve onurlu bir yaşama ulaşmanın, bütün bunları kendisinde somutlaştıran PKK çizgisinin zafer kazanacağına değiştirilemez şahitleri olarak, halkımızın en kutsal varlıklarıdır.

Devamı 13. sayfa

SELAMA DURUYORDU ZAĞROSLAR SAF TUTAN ŞEHİTLER ORDUSUNA

YAZISI 17. SAYFADA

ATEŞKES SÜRECİNİN SONUNA DOĞRU MU?

Baştarafı 1. sayfa

pratiğinden hareketle sürece örgüt- lü bir tarzda yön gösterdi. Şimdi ise sabrının son noktasına geldiğini belirtiyor ve önder gücünden, TC'nin oldukça sorumsuz, vurdumduymaz, olaymacı-aldatıcı tavır nede- niyle onun anladığı bütün yeni bir hamle başlatmasını istiyor.

Olasi bir yangının önüne geç- mek ya da her şeye rağmen gelinen noktada yaşanan durum itibarıyla özellikle belirtmek için vurgulanması gereken bir gerçek vardır. PKK, TC'ye güvendiği için, onun tasfiye-imha politikasını terk edip barışçıl siyasi çözüme yaklaşacağını umut ettiği için ateşkese ilan etmedi; ateşkese ikinci kez uzatması da bunun için değildi. Nitekim geçen süreç hiçbir tartışmaya yer vermemiş kadar söz konusu gerçeği ispatlayarak kes- sinleşti. Her şeyden önce PKK'yi PKK yapan, onu benzerlerinden farklı kılan ve ayakta tutarak günümüz- deki güç düzeyine getiren en önemli özelliklerinden biri, TC egemenlik sis- temini komplocu ve güvenilmez bir sömürgeci devlet olarak görmesi, bu- nunla da yetinmeyip kesinleştiği bu- na tespitine uygun olarak politika geliştirmesi ve bu politikanın yürü- tülmesinde ihtiyaç duyulan mücade- le yöntemlerine başvurmasıdır. Buna ek olarak da, bütün yönelimlerinde bağımsızlık çizgisini esas alarak o- nu her şeyin üstünde tutmasıdır. Düşmanın ya da dost olması gere- ken kimi çevrelerin anlamadığı veya anlamak istemediği temel gerçek burasıdır. Dolayısıyla bu konuda çok ciddi yanlışların yaşandığını ve bu yanlışların da sorunun çözüm yolu- na büyük engeller diktiğini hayatın her günü fazlasıyla ispatlıyor.

Tarihteki bütün yanlışlıkların teme- linde sadece güçsüzlük yatıyor; hep öne çıkan bu olsa da, asıl ger- çek neden, yanlışların yaşanmış ol- masıdır. Özellikle günümüzün ol- dukça çeşitlenen, bunun yanı sıra karmaşılaşan politik dünyasında ya- nılmamak; kazanmamak, trajik yenil- gilere mahkum olmamanın en vâz- geçilmez şartlarıdır. Bu gerçek, dokuz- uncu yılını tamamlamaya doğru gi- den PKK-TC savaşında doğruluğu- nu yanlış sahiplerinin gözleri önün- de defalarca göstermiştir.

Bütün gerçeklere rağmen yanlış- larında ısrar edenler, geçmişte ol- duğu gibi bundan sonra da tekrar aynı şekilde çarpılma şansını yitirdi- lerini, tersine geleceğin farklı gücü- le ve koşullarıyla karşı karşı oldukla- rını belirtmek istiyoruz. PKK ateş- kes ilanıyla Türkiye bir sorumluluğun, Kürdistan ve Türkleri halklarının, so- runun çözümündeki yana olan tüm dostların özlemine duyduğu büyük saygının gereklerini yerine getirdi, getirmeye devam ediyor. Abdullah ÖCALAN yoldaşın deyimiyle, "Bir- kaç yıl sonra gündeme gelebilecek olası bir çözüm temeline ilişkin an- laşmanın adınımlarını simdiden atma"nın pratik ifadesi olarak, "acımaz" ya da "kan döken terörist örgüt" şe- kilinde kamuoyuna kabul ettirilmeye çalışılan PKK, onbinlerce insanın boşuna ölmesini için bu tarihi adı- mı, çözümün koşullarını olgunlaştı- ran bu yönelimi gündeme getirirken, savaşın asıl kaynağı ve bir taraflı du- rumunda olan TC hangi çabalar içi- ne girirdi?

Evet, halklarımızın en acil ve he- men her sahada etkisini gösteren sorunların çözümündeki yana olan bütün çevreler, kişiler, örgütler, ku- rumlar bu soruyu sormalı ve buluna-

cak cevaba denk düşen bir yönelim- le harekete geçmelidir. Nitekim ya- şananlar tarihi günlerdir, silinmez iz- ler bırakacak olağanüstü gelişmeler- dir. Herkesin görmesi gereken bir gerçek vardır ki, bu da, TC'nin ateş- kes sürecini değerlendirmede, bu- nun da ötesinde siyasi çözüm koşul- larının olgunlaşmaması için elinden gelen bütün çabaları harcadığıdır.

Hatırlanacağı gibi, ikinci kez ateş- kes ilan edildikten kısa bir süre son- ra Cumhurbaşkanı Turgut Özal kalp yetmezliğinden öldü. Diğer Türk si- yasilerinden, alışagelmis politikacı- tıplardan farklı, hatta cesaretili de- nilebilecek yönelimleriyle Türkiye-

ve eşitlikçi yaklaşmak istediklerini vurgulamak istemiyoruz. Fakat çeşit- li düzeylerde bazı tavizleri gündeme getirme temeline sonra kendi çı- karlarını sağlamak alan bir tarzda yön- vermek istemeleri olasıydı. Bu ne- denle karşıt olan ve devlete egemen olan kesimlerin de, Özal sözcülü- ğündeki politika ya seyirci kalmaları düşünülemez. Hükümetin süreli Özal'ı hedeflemesi de, Demirel- İnönü ve bunları yandaşlarının tar- tışmaları sınırlandırmak ciddi bir yanlı- dır. Bunlar ışığında, Demirel'in cum- hurbaşkanlığına seçilmesi umula- ren senaryonun bir parçasının ba-

veren, sunulan tarihi fırsatı dikkate almaya değer bulan basın bu tutu- muu terk ederek, tali sorunları asıl gündem yerine işleme devletin içi- risine girdiği tavrın sonucu olduğu- na kuşku yoktur. Nereden bakılırsa bakılsın basının tutumu, devletin yap- mak istediklerini destekler biçimdedir.

Siyasi alanda bu tür çabalarla, siyasi çözüme tarihi fırsatlar sunan yeni süreç boşa çıkarılmaya çalışıl-ırken, askeri alanda da gerillanın ateşi kesmesi fırsat binlerce operas- yonlara devam edildi. Bu süreç içe- risinde onlarca köy boşatıldı, yakıl- dı-yıkıldı, köylüler göç ettirildi, işken- ceden geçirildi, tutuklanarak ceza-

rafasını katleden, bombalayan, ter- ör estiren ve böylece ülkemizi yaşa- namaz bir cehenneme dönüştürme- ye çalışan, bunun için bütün acıma- sızlığını ortaya koyan, kuralsız savaş- ta sınır tanımayan Türk Ordusu'nun başı Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş bile, Kürdistan gezisinde yap- tığı açıklamada, "Buradaki halk bir- zım halkımızdır", diyor. Demirel- İnönü, bütün konuşma ve demeçle- rinde tüm günahların "terör örgütü- ne" yükleyerek, adeta neden vâz- lerini yerine getirmediklerinin öze- leştirisini veriyorlardı. Dönüşlerin- de, bu Kürdistan seferinin oldukça- başanlı bir şekilde geçtiği özelli- le vurguluyorlardı. Sonraki uygula- malar da gösterdi ki, söyleyenlerle aslında var olan gerçek tersinden- yansıtmaya çalışılmıştır. Nitekim bir- çok iyileştirme tedbirlerinin kapa- mli ekonomik yatırımlardan bah- seden hükümet ya da devlet, bütün bunları söylememiş gibi bir tutum içine girdi.

Bunun nedenlerini tespit etmek ve bu temelde bir sonuca ulaşmak zor değildi. Halkımızı kurtarmak, su- san silahlar ortamında onun PKK'ye karşı çıkarmak için Kürdistan seferi düzenleyen devlet, hiç ummadığı kadar net ve kesin bir sonucu gördü: Kürdistan halkı inançıyla, guve- niyle, bağlılığıyla PKK'nin yanında- dır. Halk, eskiden sahip olmadığı şimdiki birçok şeye PKK önder- liğinde, onun devrimi şiddet teme- lindeki mücadelesiyle sahip oldu- nu biliyor. Bu gerçeğe anlamı ka- dar da devletin aldatıcı politikasına inanmıyor. Nitekim ateşkes süreci- le teyit edilen en önemli gerçek, PKK'nin Kürdistan halkının tarih bi- linci, kolektif iradesi, büyük kurtuluş umudu, her geçen gün biraz daha hayat bulan özgürlük ve bağımsızlık özlemi olduğudur. Elbette bu ger- çek tüm çıplaklığıyla yaşayan bir halkın kadirliğini kolay olma- yacaktır. Karşı karşıya olan Kürdistan halkı ile TC sömürgeciği ise, yanlış- ları içermeyen sonuçlara ulaşmak zor olmayacaktır.

Bunu, Kürdistan seferinde gören ve gördükleriyle her zamankinden daha sert çarpılan devlet, kendi egemenlik sistemini nasıl büyük bir çözümlerle karşı karşıya olduğunu anlamıştır. Önu anlamaz düzeyde kapsamlı olan bu çözümler karşı- çok yönlü tedbirlerle yönelmiştir. Ulusal ve uluslararası alanlarda süreci boz- ma, ateşkesin bütün dünyada uyan- dırdığı ılıgının önüne geçme yönün- de yeni politik manevralara girmiştir. Bütün dış temsilciliklerini bu konu- da harekete geçirmiştir. Türkiye'nin "stratejik konumu" adeta daha fazla alıcı bulmak için daha uygun bedel- lere piyasaya sürülmüştür. Almanya Başbakanı Helmut Kohl Türkiye ziyaretinde sunan somut önerilerini görüyoruz. Aslında hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde Almanya'nın "bü- yük dostluğu" bir kez daha ilan ed-iliyor. Kohl'e büyük övgüler dizi- lıyor, son yılların en büyük işleri gös- teriliyordu. Eski bir deyimle, "satan da memnun, alıcı da memnun" misa- li bir tablo sergileniyordu. Nitekim Kohl'ün açıklamaları için, "Kohl'ün ağzından bakılıyor" sözleri mar- şetçe çıkarılarak, en tipik usaklara has şey çıkilecekti.

Hiç şüphesiz Türk-Alman dost- luğunun, barışçıl çözüm koşullarının imkanı dahiline girdiği bir dönemde bu şekilde görkemli talezelenme- ve kulanması sıradan bir olayın sı- nırlarını aşmıştır. Bu iki güc arasında ortaya konulan sömürgeci-emperya- list ittifakın PKK önderliğindeki Kür-



nin en çok tartışma konusu olan Tur- güt Özal ölünce bir anda yeni dolda- rulanmaz büyük bir politikacı olarak değerlendirildi, göz yaşları döküldü, sağlığında değerinin anlaşılmadığı- ndan yakınıldı. Bazıların "2. Atatürk" olarak yorumladığı Turgut Özal için yapılanlar, "Misak-ı Milli" sınırlarına- yaşıyan hemen herkesine saygılıma- ya çalışıldı, yine çeşitli programlar alelacele yapılarak asıl gündemli- tasfiyesine uğraşıldı. Türk egemen- lik tarihindeki akıl almaz entrika, kompo, tasfiye ve provokasyonları hatırladığımızda, yine PKK'nin önderliğindeki ulusal kurtuluş müca- deslesinin aynı egemenlik sistemini içersine düşürdüğü büyük çıkmazın ortaya çıkardığı gerçekleri göz önü- ne getirdiğimizde, ayrıca ölüsüne- sağından daha fazla paha biçilen Özal'ın TC'nin inkarcılığı esas alan gelenegine biraz da olsa ayrıklıgını dikkate aldığımızda, "Turgut Özal'ın kalbi düştü ve öldü" açıklanması- nın ancak istenilenin inanabileceğini söyleyebileyiz. Nitekim Özal'ın ake- bini ne ilitir, ne de son olacaştır. Suikastlar, uçak ve trafik kazaları, kalp yetmezlikleri ve benzerlerinin her zaman adres bilmezlikten kayı- ları ulı açtığını söyleyemeyiz.

Sağlığında Türkiye'de ve Kürdis- tan sorunuyla yakından ilgilenen emperyalist devletlerde bir çevrenin görüşü ya da sözcüsü olan Özal, buna karşıt olan kesimler tarafından tasfiye edilmeye, en azından etkisiz- leştirilmeye çalışılıyorydur. Ateşkes ilanıyla birlikte PKK tarafından su- nulan fırsatlar, sorunun çözümü için gösterilen kolaylıklara Özal'ın sözcülüğüne yaptığı çevreler ılıgış- kalamazlardı, nitekim kalmadılar. Ta- bii bununla bu çevrelerin sonuna ad- lı

şarşıya ulaştırılması anlamına geldi- ğini belirtiriz. Ancak bununla se- naryonun sonu gelmiyor. Demirel'in görünürdeki tartışmacı cumhurbaş- kanlığı seçimi, yine senaryonun gidi- şatına uygun ve asıl perde arkasın- anlanılmasıyla sağlanmaya denk düş- en bir olaydır. Böylece ötel savaş hükümeti, ardından artık tam ege- menliğe giren ötel savaş cumhur- başkanlığı...

Özal'ın ölümü sonuna kadar kul- lanılmaya çalışıldı. Nitekim koparla- maz bağlarla PKK öcülüğünde gün- deme birinci sırada oturan Kürdis- tan sorununun beklentilerin çok öte- sinden iç ve dış kamuoyunda uyan- dırdığı ilgiye karşı Özal'ın ölümü bir panzehir gibi kullanıldı. Gündem bir süre bu şekilde işgal edilirken, ar- dından cumhurbaşkanlığı seçimiyle meşgul edilmeye devam edildi. Şi- di senaryonun diğer perdeleri açı- lıyor; tabii ki sırasına göre olacak. "DYP'de genel başkan ya da baş- bakan kim olacak?", "Koalisyon na- sil devam edecek?", "Partiler arası birleşmeler kimler tarafından nasıl gündeme gelecek?", "Yusuf Bozku- t Özal'ın ve Aydın Menderes'in kura- cakları partilerin Türk siyasetindeki etkileri ne düzeyde olacak?", "Bu durumda erken seçim gerekli mi?" Perde arkasındaki oyunları bir ke- nara bırakırsak, en azından görünür- deki bu ve buna benzer içerikli boş gündemlerle kamuoyunun dikkatleri dağıtılacak, böylece zaman kazanı- lacak ve yılın sonu "sağ selamet" getirilmeye çalışılacaktır.

Buna bağlı olarak Turgut Özal'ın ölümü ardından en üst düzeyde al- ınan kararlar burjuva basının da uy- mın içinde gündem değişikliğine ayak- uydurdu. Birinci ateşkese geniş yer

evlerine atıldı, katledildi. Yine geril- lalara karşı nokta operasyonları dü- zenlenerek dingsiz saldırılara de- vam edildi. Kulp-Sason arasında 13 gerillanın katledilmesi yine bu genel saldırı politikasının bir sonucudur.

Bunların yanı sıra, şiddet teme- lide PKK'nin tasfiyesini ya da imha- nı amaçlayan çeşitli idari düzenle- melere gidiliyor. Örneğin, daha il- k yılında iflasa mahkum olduğu kesin- lenen Olaganüstü Hal uygulaması- nın kaldırılması yönündeki tartışma- ların bir demokrasî ödülü olarak iç- ve dış kamuoyuna sunulması nitimi- le bir aldatmacadan ibarettir. Nite- kim işleyen bu sistemin yerine yenisinin değişik biçimlerde konu- lmaya çalışması yönündeki tartışma- lar, daha önceki yıllardan beri perde arkasında süregelmektedir. Kaldı ki bu uygulama kaldırılma bile, her ilin- valisi, mevcut Olaganüstü Hal Vali- sinin sahip olduğu yetkilerle donatı- lacaktır. Yine ilçe kaymakamlarına, özel savaşa hizmet eden, güç veren, valiler bu konuda daha organize çalışmaları sağlayacak ek yetkiler verilecek. Çok açıktır ki, bu, şiddet koşullarının ortadan kaldırılması, böy- lece demokratik adımların atılması anlamına gelmiyor. Tersine silvile- me altı altında daha şiddetli baskı, terör, saldırı, katliam uygulamaları- nın alınmak istenen tedbirler ve bun- ların eskisinden daha seri işleme- si için yapılacak istenen düzenlemeler- dir.

İkinci ateşkes sürecinde daha da belirginleşen bu çabaların ne- denleri ve amaçları vardır. İla- teşkesi hemen erdinde adeta Kür- ler yeniden keşfedilmişcesine dev- letin en yetkili şahsiyetlerinin hemen hepsi Kürdistan'a çıkarma yaptılar. Yıllardır Kürdistan insanlarını ve coğ-

distan ulusal kurtuluş mücadelesinin tasfiyesi temelinde gelişme yoluna koyulduğu hiçbir kuşkuyla yer vermeyecek kadar açıktır. Süper bir güç olarak dünyaya hükmetmek isteyen, ayrıca rakip emperyalist ülkeler karşısında geride kalmamak amacıyla olan Almanya için Türkiye, en azından kısa vadede Ortadoğu'da ve Ortaasyaya uzanan önemli bir köprüdür. Bilinir ki Türkiye hayatın her alanında zor durumda, buna kaynaklık eden esas neden ise Kürdistan sorunudur. Almanya bunun bilincinde ve ülkesinde en çok Kürt bulunan bir devlettir. Yine Türkiye'ye yaptığı askeri, siyasi ve ekonomik yardımlar hiçbir önemdedir. Dolayısıyla bu kozlarla, özellikle de bu süreçte Türkiye'den istediği tavizi alabilecek bir pozisyonadadır. Bu nedenle de yaklaşımın kurmaca olduğu, çok yönlü emperyalist emeller taşıdığı açıktır. Elbette Almanya da çokça aldığı ya da alabileceği tavizleri karşılığında Türkiye'yi temsil etmeyi imkân etmeyen yönlimleri içersine girecektir. En başta TC'nin imla savasına alttan alta onayını sürdürecektir. Kohl'ın ziyareti bile tek başına bu anlama gelecektir. Dolayısıyla Almanya'nın tutumu dostça değildir. Bunun anlamı, TC'nin katliamları, operasyonlarını, köy boğuşmalarına, her türlü baskı ve terör uygulamalarına sessiz kalmaktır. Nitekim bu, TC'ye bu dönemde verilebilecek en büyük destektir. Bu des-ğün karşılığı da çok büyük tavizlerdir.

Çok açık ki TC, böyle dayanaklar buldukdâ daha fazla saldırganlaşacak, sorunun siyasi çözümüne yanaşmak istemeyecektir, bunun için de ne gerekisiyorsa onu yapacaktır. Demirel'in cumhurbaşkanı seçilmeden sonraki bir açıklamasında, "Bizim için atışkes yoktur. Kimseyi muhatap almıyoruz. Silahlı kişilerin silahlarını bırakmalarını istiyoruz" şeklindeki sözleri, dikkat çekicidir. Daha çok çeşitli provokatif, tahrik edici açıklamalar da cabası.

Bütün bunlar, bir yandan TC'nin tavırını süz karşısında netleştirir, öte yandan ise bir taraftan sorumlulukla hareket eden ve diğer taraftan ise sorumlusuzca girişimlerde bulunan suç işleyen güç olduğunu ortaya koymaktadır. Bu da, atışkes ilanyla başlatılan sürecin sonuna yaklaşmışlığına işaret eder. Hiç şüphesiz şiddetin öne çıkacağı bir süreç olacaktır bu.

PKK, geçen yaklaşık iki aylık süreçte, hiçbir mücadele yılında olmadığı kadar büyük kazanımlar elde etti. İç ve dış kamuoyunda -hak etmediği- majin düzeylere asil gerçesine dönüştürdü. Onu teröristlik suçlayan bütün güçlerin, devletlerin elindeki bu silahlı işlevsiz bırakarak parçaladı, böylece de asil teröristin, kanlı savasla ısrar edenin TC olduğunu gözler önüne serdi. Kürdistan'da nasıl egemen bir güç olduğunu, halkı nasıl kendine bağlı örgütlü bir güç haline getiren bir hareket olduğunu yine sorunun kendisine rağmen nasıl çözüme kavuşamayacağını ispatlayan bir önderlik olduğunu fazlasıyla doğruladı. Bütün bunlar da TC'nin ağırlığına işledi.

PKK insanlığın devleştireceği, sadece TC'nin değil, insan hakları savunuculuğunu ve demokrasi şampiyonluğunu yaptığı söylemlerinden eksiltiyen Batılı devletlerin de gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Hiç şüphesiz bu süreci ağırlıklı olarak olumlu karşıladılar ve süreci destekleyen açıklamalarda bulundular. Ancak buna yaptırım gücü olmadı ya da bununla sınırlı kalmak istedikleri. Bu, geçmişte oranın olumlu bir adım anlamına gelse de, kendi mitftekileri olan TC'yi kolay kolay gözden kırmayacakları bir kez daha

gösterdi. Zaten beklenen de, bunun dışında bir yaklaşım değildi. Buradan da PKK'nın özünde dayalı politikasının tartışılmaz doğruluğunu ve gerekliliğini pekiştirdiği sonucu çıkarılabilir, kanıtlanmış bir gerçeğe tekerrar işaret etmiştir.

PKK bütün olgunluğuyla üstüne düşen sorumluluğu yerine getirdiği, savasın kurallarına bağlı olduğunu gösterdiği bu süreçte, ulusal birlik yolunda Kürdistan tarihinin şimdiye kadarki en büyük adımlarının alınması imkân sundu. "Bir araya gelmez" denilen ya da özellikle bir araya gelmesi engellenen Kürtlerin asil birleştiği, bunun koşullarının hangi somut gerçekler ve amaçlar etrafında sağlandığı büyük sorumluluk anlayışıyla ortaya koydu. Kürdistan tarihinin bu en büyük birlik adımı somut uygulamalara parçayarak dönüştürüldü. Yurt içinde ve yurt dışında bunun çalışmaları hızla devam ediyor. Bu gelişme, sürecin TC'ye vurduğu en ciddi darbe olurken, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından büyük bir atılım ifadesi oldu. Partimizin birlik çalışmaları sadece Kürdistanlı güçleri değil, Türkiye sol güçleri de kapsaması anlamı hedefliyor. Bu yönlü atılan somut adımlar vardır. Kürdistan ve Türkiye genelinde sömürgeci-faşist TC'ye karşı bü-

yük bir birliğin gerçekleştirilmesi, bütün devrimci-demokratik muhalefetin bir cepheye örgütlendirilmesi, bu temelde en adil, en eşitlikçi demokratik seçeneğin dayatılması ve bunun hayat bulması için elinden gelen bütün çabaları sarfedecektir. Bunun güç ve imkânlarına fazlasıyla sahiptir. Yeter ki birleşme, PKK'ye destek sunan, örgütlenmesine katkıda bulunan, dolayısıyla bunların hedeflenen mücadeleye sonuç alıcı kıldırılan tarzda yaklaşılmasın. Fakat bir yandan birlikten yana tavır çıkarak olmak, diğer yandan ise PKK'nın zayıflatılmasını amaçlamak dürist bir yaklaşım olmadığı gibi, birliğin amacına da ters düşmek anlamına gelecektir. Birlikten yana olan bütün güçlerin, bu doğru yaklaşımı esas almasını durumunda PKK tarafından kesinlikle desteklenecekler. PKK buna hâzır ve böyle bir cepheleşme için tüm gücünü sarfedecek, bu konuda en ağır yükü kendisinin taşımasını sorumluluğunun bir gereği olarak kabul edecektir.

PKK, geçen süreçte dış cepheyi böyle değerlendirdi, kendi içi gerçesinde de hiçbir dönemde kıyaslanmayacak düzeyde bir hazırlık gerçekleştirdi. Yine gerilla, kendi gücünü korumakla sınırlı kalmadı, mevcut gücünü nitelik ve nicelik bakımından

oldukça geliştirdi. Yaklaşık iki aylık bir süreçte ateş kesildi, ama daha güçlü bir ateş için güç birikimi sağlandı. Silahlar sürecin gereği olarak sustu, ama yeni bir hamle için silahlar çoğaltıldı. Yine bir eylemsizlik dönemi yaşandı, ama çok büyük eylemler için askeri ve siyasi hazırlıklar, eğitimler yapıldı. Nitekim bütün eylemlerde hazır konferansları yapıldı ve bu temelde gerilla cumuciu, yeni dönem, hangi tarzda olursa olsun, her türlü hamlesine hazır pozisyonu aldı. Kaldı ki, Kürdistan coğrafyası, uzun süren kiş mevsimi nedeniyle henüz yeni yeni gerilla hareketliliğine hazır duruma gelmiştir.

Kısacası, en son gelişmelere bakalığımda, atışkes sürecinin sonlarına doğru yaklaşmışlığı ortaya çıkıyor. Tekrar silahlı mücadele başlarsa, bunun tek sorumlusu SSCB TC olduğunu belirtmek bile gereksiz. Ayrıca TC tarafından PKK silahlı mücadeleye zorlanırsa, yeni kazanımlar PKK olacaktır. Bir taraftan fırsatı kaçırarak ve yeni dönem mücadelesinin ortaya çıkarcasına gelişmeler karşısında büyük pısmırlık duyacaktır. Ama bu taraf PKK olmayacaktır. Bu koşullarda TC, bir daha atışkes fırsatını da karşılıksız bekleme hakkını kendisinde göremeyecektir. Nitekim geçen süreçte

TC bir sınava tabi tutuldu, denemeye alındı. Başaramadı, tarihi fırsatı kaçırması en meselisi. PKK hazır, her türlü adı adım yöntemine açıktır. Önemli olan TC'nin kendi tarihini yanlışlarındın kurtulması ve PKK'yi doğru tanımlayıp ona göre bir politik yönelim içine girmesidir. Unutulmaması gereken en önemli gerçek vardır: PKK aynı zamanda Kürdistan topraklarını kanlarıyla sulayan binlerce şehidin partisi, kurtuluşu hâva ve su kadar muhtaç olan bir halkın önderi hareketidir. Bu vazgeçilmez sorumlulukla şehitlere ve halkın çıkarlarına olan bağlılık, neyi gerektiriyorsa onu yapmaktan şimdide kararlı olduğu gibi bundan sonra da çekinmeyecektir. Bu konudaki kararından, engeller ne olursa olsun, asla vazgeçmeyecektir. Sorunun şiddet temelinde değil, siyasi platformlarda çözümlenmesinden yana olan bütün güçler bu gerçeği görmeli ve TC'nin tarihi suçlarında ısrar etmesini haklı emeldirlerdir.

Sonuç olarak; halkımız, son günlerde sabrının taşıdığı yükkeş seple haykırırken, bir o kadar buna kulaklarını ısrarla kıyayan TC ise her geçen gün suçlarına yenilerini ekliyor. PKK de halkın onay verdiği önder bir güç olduğunu onay, yaşanan bu duruma seyirci kalmayacaktır.

1 MAYIS'TA YAŞAYAN SOSYALİZM

Dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, uluslararası alanda yürüyüşler ve yoğun kitlesel gösterilerle kutlandı. Reel sosyalist sistemin köşeliyle birlikte uluslararası gericiğin herkesi sosyalizmin ölüğünü inandırması çalıştığı günümüz dünyasının koşullarında, işçi sınıfının sınıfsız ve sömürsüz bir dünya yaradma ülküsünde asla vazgeçmeyeceği bir kez daha gözler önüne serildi. ABD emperyalizminin liderliğindeki kapitalist sistemin proletarya ve ezilen halklara dayattığı "yeni dünya düzeni"nin tam bir düzensizliğe dönüştüğü ve örüklenen mülletçilik çalgısı temelinde halkların birbirleriyle çatıştığı bugünkü dünya ortamında, proletarya enternasyonalizminin bayrağını yükseltme zorunluluğu yaşamal önemli bir adım yakıcılığıyla ortaya koydu. İnsanlığın kurtuluşu davasında bilimsel sosyalist olan ihtiyaç kendisini bütün şiddetle duyurdu.

Dünya işçi sınıfı, 1993 yılında emperyalizmin dünya halklarına saldırılarını arttırdığı, işçi sınıfının kazanımlarını gaspetmeye ve halkların iradesine her açıdan hükmetmeye çalıştığı, buna karşılık halkların özgürlük ve demokrasi savasını yoğunlaştırdıkları bir ortamda 1 Mayıs'ı karşıladı. Geçmiş yıllardakinden farklı olarak, 1993 yılı 1 Mayıs'ın eskinin reel sosyalist ülkelerinde resmi devlet törenlerine sahne olmadı; tersine devlet kitlesi 1 Mayıs kutlamalarına karşı tavır aldı. Hatta bu ülkelerdeki 1 Mayıs yürüyüşleri mevcut yönetimlerce karşı kapsamlı protesto gösterilerine dönüştü. Özellikle Moskova'da görüldüğü gibi gösterilerde güvenlik kuvvetleri arasında şiddetli çatışmalar meydana geldi. Tam bir siyasal nitelik taşıyan bu ülkelerdeki 1 Mayıs gösterileri sırasında gerçekleşen kanlı olaylar, eskinin reel sosyalist ülkelerinde kitlelerin sosyalist kazanımların savunmakta kararlı olduklarını ve yeni bir dünya iktidarları karşı mücadelesinin şiddeti de içerecek biçimde giderek yaygınlaşacağına açıkça gösterdi. Bu olaylar, sistemlerin içi geçmesi sonucunda kapitalizmin korkunç çirkinliklerine çok daha yakından tanık olan kitlelerin emperyalizme ve kapitalizmin yolcusu işçileri burjuva iktidarlara duydukları derin öfkenin dışavurumuydu.

Faşist 12 Eylül rejimi Türkiye'de ördüğü yasaklar zincirine 1 Mayıs kutlamalarını da eklemiş, gaspettiği tüm demokratik haklarla birlikte 1 Mayıs kutlamalarını da yasaklamıştı. Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesinin doğrudan etkileri sonucunda, bu yasaklar zindin resmen olmasa bile fiilen birçok halksından parçalandı. Böylece 1993 yılı 1 Mayıs'ı Türkiye'nin çeşitli kentlerinde düzenlenen top-

lantlar ve kitlesel gösterilerle kutlandı: Ancak solun korkunç güçsüzlüğü, dağınıklığı ve devrimci bir seçenek sunmaktan çok uzak olması 1 Mayıs gösterilerinde de yansdı. Büyük sanayi kentlerinde 1 Mayıs gösterileri, mevcut özel savas hükümetinin ortağı SHP'nin ağırlıklı denetimi altında gerçekleşti.

Türkiye'de devrimci bir çıkış yapmak için objektif koşullar alabildiğince olgun olmasına rağmen, işçi sınıfı hareketinin ekonomik talepler temelinde de olsa etkili bir muhalefet haline gelmemesi ve rejimin sınırlı muhalefet denetim altında tutması, genel olarak Türkiye solunun niteliğiyle doğrudan bağlantılıdır. Türkiye solu esas olarak hep düzen sınırları içinde kaldı. Kemalizmin kopuşu ilk ciddi adımları oluşturan 1970'lerin devrimci gençlik hareketinin 12 Mart darbesiyle ezilmesinden sonra, Türkiye solu kemalizm kuruculuğuyla yeniden egemen hale geldi. Temelleri TKP tarafından atılan bu sol kemalizm utanızısı olmaksızın kutlamaları, kurtulmak için çaba harcamadı. Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi gelişip köleskiçe, bu sol bu mücadele temelinde ortaya çıkan devrim için elverişli koşullardan yararlanmak yerine silahlardan tümden susturmayı tercih etti. Genel olarak ulusal mücadeleyi tamamen tatil etmesi, özellikle 12 Eylül darbесinden sonra çok daha belirgin bir hal aldı. Kürdistan'da yükselen halk savası faşist rejimi müthiş şekilde zorladı ve düzeni temellerini sarstığı halde, Türkiye'de rejime karşı etkili bir örgütlü muhalefetin doğması, bu solun rejimi "ulusal birlik" çağrılarında pratikte olumlu katkı vermiş olmasından kaynaklanmaktaydı.

Denilebilir ki, 1 Mayıs'ın tarihsel anlamına günümüz dünyasında en tutarlı karşılığı Kürdistan halkı verdii. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine damgasını vuran proletaryanın öncü partisi PKK, 1993 yılı 1 Mayıs'ın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda sağladığı ileri kazanımlarla karşıladı. PKK, Ortadoğu'da emperyalizmin ileri karakolu durumunda olan ve bölge halklarına karşı ciddi bir tehdit oluşturan Türk faşist rejimine karşı sürdürdüğü kararlı savasım sonucunda, bu rejimi genel olarak proletarya enternasyonalizminin de seçkin bir örneğini sunuyor. Uzun yıllar gericiği besleyen bir kaynak konumunda tutulan Kürdistan, bugün Ortadoğu'nun devrim çağı ve sosyalizmin yeniden hayat bulduğu bir kaynak olarak öne çıkıyor. Devrimin sürdürüğü sosyalizme götürmek kararlı olan halkımız, bu amaçla ulusal birliğini de sağlamlaştırdı. Türk özel savas rejiminin devrimci tecrit etme çabaları tersine dönüyor ve devrim her alanda karşı-devrim cep-

hesini kuşatarak yol alıyor. 1 Mayıs'a doğru gelirken PKK'nın uzattığı tek yanlı atışkes uygulamaları, bu rejimin bütün silahlıların etkisiz kılınmadı mazam bir ön günümü; ulusal ve uluslararası düzeyde on görülenmiş ölçüde teşhir ve tecrit ediyor. 1 Mayıs'ın tek yanlı atışkes uygulaması devrim cephesinin güçsüzlüğünü değil, PKK'nın önderlik ettiği ulusal kurtuluş savasının bütün Kürdistan halkını kucaklayan gücünü gösteriyor. Onun hem barışa hem de savasa hazır olan, bağımsızlık ve özgürlük davasındaki tutarlılığı ve kararlılığını işaret ediyor.

PKK daha başından itibaren ulusal kurtuluş olmanın sosyalist olunamayacağına beşirledi. Aynı şekilde sosyalizmin genel ve evrensel ilkelerine bağlı olmanın tutarlı bir ulusal kurtuluşçu uygulamaya karşılığı tespit etti. Bu tespitlerine sonuna kadar bağlı kaldı ve onları hayata geçirmek için tüm gücünü ortaya koydu. Bunun doğal sonucu olarak sosyalist insanı yaratacaki esas adımlar ve bunun için yoğun çaba harcamadı. Düşürülmüş Kürt insanı her türlü baskı, zulme, sömürüye ve eşitsizliğe karşı savasın bir insan düzeyine yükseltti. Bu insanı kendinde içine tutarak kılamlı amacıyla sosyalist eğitimi sürekli kıldı. Bu temelde Kürdistan'da örneği görülenmiş bir emek kahrmanlığını ortaya çıkardı. Kürdistan koşullarında insanlığın en özü ifadesi PKK'lilik biçiminde gerçecini buldu. Dünya proletaryasının devrimci deneyimini sağlığı bir değerlendirmesinden yola çıkan PKK hareketi, geleceğin sosyalist devrimini güvenceye bağlamak için, devrimin tutarlı militanını yaratmak gerektiğini bilerek hareket etti. Bu yönüyle PKK hareketi bir bakıma yarımlı kalma Ekim Devrim'in sürdürücü olduğu olarak ortaya çıkıyor; Ortadoğu'da yeni bir Ekim Devrim'in önder gücü olarak tarih sahnesinde yerini alıyor.

Dünya proletaryasının Kürdistan sonunun özü müfredesi olan PKK, kendi ülkesinde önderlik ettiği ulusal kurtuluş savası enternasyonalist görevlerini yerine getiri ve özellikle Türkiye devrimci-demokratik hareketine pratikte en büyük desteği sunarken, Türkiye cephesinde devrimci savasımın yükseltmesinde çağırını yineliyor. Türkiye'nin devrimci güçlerinin 1 Mayıs'ın anlamına verebilecekleri en uygun karşılığı, halklarımızın birleşik devrimci savasımını yaratarak temelleri çatırdayan özel savasım rejimini yıkmak, halklarımızın eşit ve özgür temelleri üzerinde yükselmek bilirlğine ulaştırmaktır. Bu sadece sosyalist olmanın değil, tutarlı demokratikliği de zorunlu ve kaçınılmaz bir gereğidir.

Yaşasın dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs!
Yaşasın sosyalizm!

Baştarah: 1. sayfa

önemli bir kesimi sadece olaylara ilişkin değerlendirmeye yetmiyordu ve bazıları da olguları çarpıtarak PKK'ye saldırıyı yapıyorlar. Bu durumda olayları biraz daha yakından incelememiz ve doğru yaklaşımın ne olması gerektiğini belirginleştirmemiz gereği ortaya çıkıyor. Fakat ortada bir sorun var. Devrimci Sol, TKP-ML gibi güçler, PKK'nin "TC'ye teslim olduğunu" söylüyorlar ve kendi üsullarıyla savaş naraları atıyorlar. Ancak bizim "nasıl teslim olduğumuzu", yani ateşkes denemesinin niteliğini izah eden söz ve yazılarımızın yayımlanmasına TC izin vermiyor ve anında topatlıyor; fakat bu güçlerin savaş çağrılarını ve yayımlanabiliyor. Neden böyle oluyor acaba? TC, kendisiyle savaşılmasından değil de, kendisine teslim olunmasından mı korkuyor? Yoksa PKK'nin "teslim olması" bu güçlerin savaşmasından da mı çok TC'yi korkutuyor? Yoksa bu güçler mi gerçeği çarpıtırıyor? Türkiye'nin sosyalist ve demokratik çevreleri neden gelişmeleri böyle sadece izlemekle

ATEŞKESLE BAŞLANAN SÜRECİN TÜRKİYE HALK GÜÇLERİNE SAĞLADIĞI OLANAKLAR VE YÜKLEDİĞİ GÖREVLER

nişma içinde devrimci mücadeleyi geliştirmek istedi. Bunda sonuna kadar da ısrarlı oldu. Ancak Türkiye sok güçlerinin böyle sağlıklı ve ciddi bir yönelim göremeyince onlardan koptu ve bu istemini Kürdistan özgümlüde geliştirmeye çalıştı. 12 Eylül darbesinden sonra Türkiye sok güçlerini bir cephe içinde bir araya getirmek ve Kürdistan ortalık kurtuluş hareketiyle birlikte ortak bir mücadele platformunda devrimci savaşımı geliştirebilmek için yoğun bir

de kullanmaktan bile çekinmediler. Bir bütün olarak Türkiye solunun içinde seyrettiği bu durum, söylemler ve niyetler ne olursa olsun, bunlardan bağımsız ve objektif olarak özel savaşa yedeklenme durumu. Kuşkusuz özel savaş başlatma yedekleneler bir devrimci çıkış yapıpamaz ve devrimci hareket geliştiremezler. Ve geliştiremediler de. PKK, bütün bu karşı-devrimci saldırıyı yine yalnız başına göğüsledi ve amansız bir direnme yılı yaşayarak, kesin imha amaçlı bu saldırıyı sonuçsuz bırakmayı ve devrimci gelişmeyi yaratmayı başardı.

İşte bugün ateşkes denemesiyle ilerletilmeye çalışılan bu süreç, böyle amansız bir mücadele temelinde defalarca ve tek başına karşı-devrimci planları boşa çıkartarak gelindi. Bu anlamda, başında karar ne ise şimdi de odur. Sorun ortaya konulmak ve çözümlenmek isteniyor. Kurt halkının ulusal kurtuluşunu, eğer Türkiye halkı ve onun temsilcileri de hazırda demokratik bir tarzda çözüm istiyor. Bu istemimiz kabul görmediği gibi, amansız bir baskı ve sindirmeye ortadan kaldırılmak istenildi. Buna karşı biz, bir direnme ve giderek etkin bir silahlı mücadele geliştirmeye karşılık verdik. Denilebilir ki, sonuçta ne 70 yıldır Türkiye Cumhuriyeti'nin hakim olan ulusal tenkil ve bastırma politikası bu kez başayana gitti ve ne de bu henüz tam bir askeri zafer sağlayabilirdi. Fakat bizim oldukça büyük siyasal mesafeye katetmemiz ve askeri yönden de küçümsenmeyecek başarıların ulaşmasını söz konusudur. Biz tarihin bu denemede tekrar şunu söylemek istiyoruz: Acaba sorunun muhatapları, silahlı yöneme fazla itibar etmeden, siyasal çözüm yollarına kendilerini açtığı ve hazır hissedebiliyorlar mı? Buna bir şans vermemek için biz ne son adımı attık."

Aynı tarihte gazeteci H. Cemal'in yaptığı röportajda ise şunları söylüyor: "... Ateşkesteden önce, ateşin ne anlama geldiğini size izah etmeye çalışıyorum. PKK'nin yürüttüğü bu

nedenlerle yeni bir dönüm noktasından bahsetmek düşünülebilir diyorum. Yani yeni bir dönüm noktasıdır demiyorum; ama bu düşünce hızla gerçekler ve ortam buna dayatıyor demiyorum."

Abdullah ÖCALAN yoldaş, 15 Nisan 1993 tarihinde gazeteci Rafet Ballı'nın kendisi ile yaptığı röportajda da aynı konuda şunları belirtiyor: "Başından beri PKK, tarihi, toplumsal ve ulusal temel olan bir sorunla çözüm olmak amacıyla ortaya çıkan bir harekettir. Hemen belirtiriz, 20. yılını geride bırakıyor. Biz, bu hareketin temelini Ankara'da tam da bu günlerde atmıştık. Şimdi gelinmen nokta, sorunun ortaya konulmasında ve çözüm yollarının gösterilmesinde epey mesafe alındığını gösteriyor. Bu anlamda, başında karar ne ise şimdi de odur. Sorun ortaya konulmak ve çözümlenmek isteniyor.

Kurt halkının ulusal kurtuluşunu, eğer Türkiye halkı ve onun temsilcileri de hazırda demokratik bir tarzda çözüm istiyor. Bu istemimiz kabul görmediği gibi, amansız bir baskı ve sindirmeye ortadan kaldırılmak istenildi. Buna karşı biz, bir direnme ve giderek etkin bir silahlı mücadele geliştirmeye karşılık verdik. Denilebilir ki, sonuçta ne 70 yıldır Türkiye Cumhuriyeti'nin hakim olan ulusal tenkil ve bastırma politikası bu kez başayana gitti ve ne de bu henüz tam bir askeri zafer sağlayabilirdi. Fakat bizim oldukça büyük siyasal mesafeye katetmemiz ve askeri yönden de küçümsenmeyecek başarıların ulaşmasını söz konusudur. Biz tarihin bu denemede tekrar şunu söylemek istiyoruz: Acaba sorunun muhatapları, silahlı yöneme fazla itibar etmeden, siyasal çözüm yollarına kendilerini açtığı ve hazır hissedebiliyorlar mı? Buna bir şans vermemek için biz ne son adımı attık."

Aynı tarihte gazeteci H. Cemal'in yaptığı röportajda ise şunları söylüyor: "... Ateşkesteden önce, ateşin ne anlama geldiğini size izah etmeye çalışıyorum. PKK'nin yürüttüğü bu

şiddetle bir siyasal çözüme ihtiyaç var. Fakat bu siyasal çözüm yolu, yine bir o kadar şiddetle engellenmiştir. Ama PKK de tam canalıcı yerinde 'madem sen şiddetle bu yolu kapatırsın, ben de şiddetle bu yolu açacağım' dedi. Çok yorunda ve haklı olduğu için aslında sonuç alabilirdi. Yani silahlı kapanan siyasal yola bir şiddetle karşılık verme ve o yolu açma denemesidir. Bence bu da belli gerçekleri ortaya çıkardı. Bu neydi? Kürt varlığını yadsımadı. Bunun mümkün olmadığını silahlı mücadele ortaya çıkardı. Kürt kimliği'nin kabulüydü ve bunu da silahlı mücadele sağladı. Yine buna dayalı ulusal haklar meselesidir; bu araç bunu da gündeme getirdi. Demek istediğim, bazı sonuçlara ulaşılabildi. Son denemelerde görüldüğü gibi, Türkiye'nin resmi çevreleri ve hatta ordunun birçok çevresi bile sorunu kabul etmek durumunda kalyorlar ve bazı çözüm seçenekleri üzerinde konuşuyorlar. Ne kadar tutarlı ve doğru, o ayrı bir meseledir. Ama sorun kendini kabul ettirmişti. İşte tam da bu aşamada biz şunu diyoruz: Acaba çok şiddetli bir silahlı savaşın ve çok aşırı bir gerginliğe yol açmadan, yani bir anlamda biraz da yuvarlastarak siyasal seçeneği geliştirebilir miyiz? Tümüyle siyasal seçeneğe rol oynar demiyorum; ama silahlı mücadelede kadar siyasal seçeneğe de çözüm şansı verilebilir mi? Bu soruya açıklik kazandırmak için böyle bir denemede bulunduk."

Ateşkes denemesine nasıl bir süreçte ve hangi gerçekleri açığa çıkarmak için başvurduğuna çok açık. Türk sömürgeçliği, iç ve dış mütefrikleriyle birlikte bütün gücünü yitirmiş ve sonuç alamıyor. Ulusal kurtuluş mücadelesi bütün düşman saldırılarını boşa çıkarıyor ve önemli bir devrimci gelişme düzeyi yaratıyor. Ve savaş, artık çok daha kanlı bir sürecin işişğine geliyor. Böyle bir süreçte girmekten, bu kadar çok kan aktırılması önlemek veya en azından akan kanı biraz azaltmak için böyle bir denemeye ve siyasal yönetime biraz daha fazla devreye girmesine adım atılıyor. Türkiye'deki çok çeşitli çevrelerin, PKK'nin yayınladığı için buna başvurduğuna iddia ettiği biliniyor. Egemen düzen gücünün en azından propaganda için bile olsa bunu yapmaları anlaşılabilir. Fakat çeşitli sok çevreleri de benzer iddialarda bulunuyorlar ve adeta bütün propagandaşını yapıyorlar. Sol da böyle propaganda yapınca, TC güçleri bu durumun gerçek olabilmesine iyice inanmış görünüyor. Bu durum, yarına giden her gazeteci tarafından Başkan Apo'ya sorulan bir soru oluyor. Genel Sekreter Ab-

Kuşkusuz tek başına savaşan güç, tek başına ateşkesde ilan edilebilir. Yine bir siyasal programı savaşla hayata geçirmeye çalışan bir güç, aynı amacına ateşkes denemeleriyle de, zaman zaman savaşarak ve zaman zaman ateşkesle çözüm arayarak da ulaşmaya çalışabilir.

yetmiyor? Türkiye'nin demokratikleşmesi sadece PKK'nin ve Kürtlerin sorunu mudur? Bu güçlerin böyle bir sorunu ve Türkiye halkının böyle bir ihtiyacı yok mu? Bunlar üzerinde düşünmek ve gerçekleri ortaya koymak gerekiyor.

PKK'nin ateşkes denemesi Kürdistan, Türkiye ve dünyada büyük bir yankı yaptı ve etki hla devam ediyor. Hedefe değen taş ses getirir; PKK'nin ateşkes denemesinin hedefi tam onikiden vurduğu anlaşılıyor. Meyve veren ağaç taşlanır; PKK en çok ateşkes taktiki ile taşlandıgına göre, onun çok büyük bir siyasal hamle yaptığı ortaya çıkıyor. Bunlar gerçeklerdir ve bu yönüyle gelişmeler hızla sürüyor. Fakat bunu soldan boşa çıkarmaya çalışan, yatan savaşları anlatmayan veya anlamı istemeyen, onun amacını çarpıtarak hak kitlelerinin kafasını karıştırmak isteyen, gelişmeler karşısında edilgen bir bekleşimi sürdüren çevrelerin varlığı da görüldü. Bu nedenle, ateşkes denemesinin başlatıldığı süreci ve bu sürecin Türkiye ortama etkileri ile demokratik gelişme açısından sağladığı olanakları biraz daha izah etmek gerekiyor.

Bu süreç nasıl gelindi?

PKK'nin yalnız başına ateşkes denemesinde bulunması ve böyle bir süreç başlatılmasından Türkiye'deki bazı güçlerin aldığı anlaşılıyor. Fakat böyle bir alanganlık yersizdir. Çünkü, devrimci gelişmeyi 1971 çıkışından alarak kesintisiz bir biçimde bugüne getiren ve TC'ye karşı savaş yürüten güç, PKK'dir; bu nedenle ateşkes denemesinde bulunmanın da PKK olması son derece doğaldır. Ateşkes olgusu sadece savaşta vardır, savaşın kopmaz bir parçasıdır. Dolayısıyla savaşın güçleri savaşın en kızgın anında ateşkes yapabileceken gibi, ateşkesi de sadece savaşın yapılabildi. Savaşın güçleri ateşkes yapması diye bir şey olmaz.

PKK, 1971 devrimci çıkışı ve yenilgisinden sonra, yeni yenilgi nedenlerini aşarak Türkiye devrimci güçleriyle belli bir birlik ve daya-

şma harcandı. Ancak bu dönemde de böyle ciddi ve sağlıklı bir yönelim göremeyince yeniden onlardan koptu ve bugün kesilmesi tartışılan ateşi başlatmak, yani devrimci savaşı geliştirmek için Kürdistan'a yöneldi. Bugün ateşkes denemesine saldırı, o dönemde böyle ortak bir devrimci savaşta gelmedikleri gibi, bütünüyle Türkiye sok güçleri eylemsizlik içinde gelişmelerin nasıl seyredeceğine izlemeye koyuldu. Hatta birçoğu, PKK'nin başlatıp geliştirmeye çalıştığı devrimci savaşta karşı en cırtık saldırılarına bulunmaktan bile geri durmadı. PKK, sadece birkaç küçük örgütün dostluk ve yakınlık görebildi. Bu bu koşullar altında ve emperyalizmin, TC'nin ve Kürt gericiğinin ortaklaşa yürüttüğü karşı-devrimci savaşta karşı PKK akıl almaz zorlukları göğüsleyen bir direnme savaşı verdi ve her türlü karşı-devrimci saldırıyı sonuçsuz bırakarak büyük bir devrim hareketi, devrim cephesi yaratmayı başardı.

PKK, 20 Ekim 1991 seçimleri ardından ortak bir devrim cephesi örnek için Türkiye sok güçlerine yeniden çağrılar yaptı. Çünkü, Türkiye devrimci hareketi için bu dönemde yeni bir çıkış, yeni bir başlangıç yapılabildi. PKK, bu çağrılarını 1992 yılı başında iyice somutlaştırdı ve açığa yöneltti. Emperyalizm, TC ve Kürt gericiğinden oluşan karşı-devrimci cephesi, yaratılmış olan devrimci gelişmeleri bu dönemde tümüyle imha etmek için büyük bir hazırlık ve yönelim içindeydi. PKK, bu saldırılarını birlikte göğüslemek, bu cepheye ortak bir demokrasi ve direniş cephesiye karşılık vermek ve böylece Türkiye devrimci-demokratik hareketine yeni bir çıkış yaptırmak için bu çağrılarını yöneltiyordu. Fakat birkaç dost güç dışında Türkiye sok ve sosyalist güçlerinden hiçbir karşılık alamadı. Türkiye sok güçleri, PKK'den uzak durmayı, PKK'yi karşı-devrimci saldırılar karşısında yalnız bırakmayı ve özel savaşın bir gereği olarak ortaya çıkan dergilikle oyalanmayı yeğlediler. Hatta Devrimci Sol, TKP-ML gibi bazı güçler, bu dergileri de böyle bir dönemde PKK'ye karşı eleştiri ve mücadelede

1992'de bize bir tasfiye-imha süreci dayatıldı. Bu, Güney'de de iç operasyonla biteceğimiz biçimindedir. Sanyorum ikisinin de gerçekleşmediği görüldü ve hatta Kürdistan'ın çok kapsamlı bir devrimci gelişmeye karşı karşıya olduğu ortaya çıktı. Gelişen izlenimler budur. Çok kapsamlı bir devrimsel gelişme var. Yine çok kanlı bir süreçte de giriliyor. Kanlı bir süreçte girdiği konusunda hem ülke içinde ve hem de ülke dışında büyük çevre hemfikirler. Bu kanlı süreci biraz frenlemek için sanyorum bazı diplomatik kanallar yoğun baskı geliştiriyorlar veya yoğun istem de bulunuyorlar. Hükümetin de şöyle bir durumu söz konusu olabilir; cumhurbaşkanlığı ve hatta genelkurmaylık da dahil, işlerin pek de düşünüldüğü gibi gelişmediğini, tasfiyenin gerçekleşmediğini, catsamının daha da kanlı olabileceğini, bunun da gerçekten siyasal tikanıklık kadar ekonomik iflasi da hızlandıracağının ve demokrasinin de bir arpa boyu yul aldırması açısından anlaşılması bence etkilidir. Şunu da belirtiriz; bütün Türkiye'nin ve uluslararası alanın gözü buradaymış, ben bu kadar beklemiyordum. Demek ki çok sonuç bekliyordum. Yani yalnız sizin gazeteleriniz değil, özellikle en büyük devletlerin tutulmuş Türkiye'nin de resmi çevrelerine kadar hepsi bunu bir dönüm noktası olarak görmüş istiyor. Hepsi öyle görüyor. Ben de "bu bize hissettirdi, zaten bence, da bunu işliyor" işte bugün vesile bilerek, eğer köklü yeni dönüşümler olacaksa, burada PKK'yi bütün çıplaklığıyla bir kez daha dile getirmek için bu toplantıya kar ve önem verdim. Muhtemelen bu

Devrimci Sol, TKP-ML gibi güçler, PKK'nin "TC'ye teslim olduğunu" söylüyorlar ve kendi üsullarıyla savaş naraları atıyorlar. Ancak bizim "nasıl teslim olduğumuzu", yani ateşkes denemesinin niteliğini izah eden söz ve yazılarımızın yayımlanmasına TC izin vermiyor ve anında topatlıyor; fakat bu güçlerin savaş çağrılarını ise yayımlanabiliyor. Neden böyle oluyor acaba? TC, kendisiyle savaşılmasından değil de, kendisine teslim olunmasından mı korkuyor? Yoksa PKK'nin "teslim olması" bu güçlerin savaşmasından daha mı çok TC'yi korkutuyor?

silahlı mücadele, eğer siyasal amacı olmayan kör bir şiddet olaysa, üzerinde neredeseyiz onların koalisyone sağlandığına ve genel bir ordu gücü karşısında olduğuna göre bu kadar dayanmazdı ve çok yoğun bir şiddet iadenin aracı olmasaydı bu silahlı mücadele kesinlikle birkaç ay içinde boğulurdu. Aslında çok

dullah ÖCALAN yoldaş, 16 Nisan tarihli basın toplantısında şunları belirtiyordu:

"Kesin bir tarih yok. Barış koşulları az çok belirgin bir biçimde söylenebilir. Eğer bu koşullar uyuşursa bir süre daha devam eder. Yok eğer bu süreç süistimal edilirse, yani kötü kullanılırsa, kamuoyunun ve hatta

birçok hükümet çevrelerinin de beklemeyişi anormal bir biçimde katıllar, her türlü operasyonlar, tutuklamalar gerçekleştirile, tabii ki bu işlemler, atıl kalır, sürecin anlamını yitirir ve biz de normal mücadele sürecimizi daha da geliştirerek, daha da daha da çok yoğunlaştırarak devam ettireceğiz. Bu vesileyle şunu belirtiriz: Bizim gerilla epey hazırlık yapıyor. 10 bin civarında gerilla, fedai gibi her türlü görevi hazır bekletmektedir. Ben bu basın toplantısına girmeden önce bütün karargahları konuştum, tamamen emirleri bekletmektedirler. Barış isteniyorsa yine bu çerçevede geliştirecektir. Sürece tamamen uyuyorlar, onu belirtmek istiyorum. Ve hepsi de özellikle savaşçı güçleştirilecek düzeydedir. Hatta mevcut hazırlık düzeyimiz, şimdiye kadar yürüttüğümüz dokuz yıllık savaşın bilançosunu bir yıldı ortaya çıkarabilecek düzeydedir. FKK' bir tehdit olarak söyleyemiyor. FKK'nın ne yapıldığı, işte son Güney Savaşı'nda ve operasyonlarda önemli gücünü yitirdiği, dolayısıyla bu nedenle ateşkesi kabul ettiği tarzındaki değerlendirmeler kesinlikle doğru değildir. İlk defa derli-toplu bir savaş hazırlığı bu yıl senenin bahar döneminde başlamış bulunuyor. Bunu özenle belirtiyorum. Bunu, kamuoyunda da ve siz basın da özenle bilmesini istiyorum. Gerçekten bu savaşçı daha da derinleştirilirse, şimdiye kadar beşbin kişi mi gitti, bu yılki bilanço onbinden aşığı oluyacak. Bunun da özenle bilmesini istiyorum. Ateşkes gerçektir bir yıl sonra da gündeme gelebilir. Fakat o zaman onbinlerce insan boşuna ölmüş olur. Biz, on binlerce insanın boşa ölmesini önlemek istiyoruz. İki yıl sonra gelecek barış yare, şimdi den bu barış sürecini, birbirlerine fazla zarar vermeden, "biz askeri olarak çok güçlüyüz" tehditlerine ve saldırılarına başvurmadan gerçekleştirmek istiyoruz. Bütün işi niyetimiz bunun içindir. Umarız hükümet anlar, kamuoyu anlar, herkes üzerine düşeni yapar."

Gazeteci H. Cema'nın yaptığı röportajda ise, süreci çok daha açık ve ayrıntılı olarak şöyle izah ediyor: "... Çeşitli nedenlerle öyle sürülebilir. Her şeyden önce, o zaman hükümet yeni teşekkül ediyordu. Yine Talabani'nin bize getirdiği öneri bugünkü gibi değildi. Adeta 'Silahları bırakın Ankara'ya gelin, teslim olun, canınızı kurtarabilirsiniz' biçimindeydi. Kaldı ki, biz bunu da hiç önemsememe gibi bir duruma düşmedik. Dikkat edilirse, Demirel-Inönü o zaman başa gelmişlerdi ve biz onları hemen şiddetle karşılamadık, bir şans tanıdık. Bazı gazetelerle yaptığımız röportajlarda bunu ortaya koyduk. Fakat hükümetin verdiği karşılık gerçekten çok belittiydi ve bize göre hükümet değil, bizzat özel savaşçı yönlendirenlerin kararı kesindi ve o da imhaydı, bizim için bu çok açıktı. Bizim de o zamanki gücümüz biraz yayıldı. Olusturulan bütün politikalar, gerek iş ve gerekse dışta PKK'nın 1991 sonu ve 1992 boyunca taşıyışını gerçekleştirmeme biçimindeydi. Newroz'a doğru geldiklerimiz, zaten kiş boyu müddet bombardmanlar yapılmış, epeyce sindirime hareketlerine girişilmiş ve en ufak bir iledi emkânı tanınmamıştı. Kendimizi savunmaktan başka bir şey bize kalmamıştı. Çoğu ki biliyorduk ki varlığını tasfiye edilmek isteniyor. Bu nedenle böyle bir sorunu aklımıza gelmezdi. Zaten Güney Kürdistan Cephesi'nin Ankara ilişkileri tamamen Ankara'nın güdümünde ve daha Avrupa'da da birleştirilerek bizi teslim almaya yönelikti. Yani bir uzlaşma imkanı var-

miyordu. Biz de canımızı düşümizle takarak bu tasfiye planını boşa çıkarmaya çalıştık. Nitekim bu Güney Savaşı'nda denendi. O savaş bizim taşıyışımızı değil de, bize yönelik tasfiye politikasının tam sonuca gidemeyeceğini gösterdi. Güneyli Kürt güçleri de bunu böyle kabul etmek durumunda kaldılar. Yani devrimimizi taşıyış etme değil de, onunla uzlaşma temelinde bir yaklaşım sergilediler. Bunu kiş boyuna da somut gördük.

Yine Demirel-Inönü hükümetinin olağanüstü ağırlık verdiği özel savaşın 500 gün gibi bir sürede sonuca gidemeyeceği ortaya çıktı. Hatta dış işi operasyonları bizi zayıflatmıştı, şurada kalsın, hiçbir dönemde kıyaslanmayacak kadar güçlendikimiz

günlüyor. Ateşkes bu temelde gitki. Bunun başka türlü yorumlanmasına ve işte son darbeleri indiriniz, birtakım vaadlerde de bulunur dahi indiriniz' denilmesine ben, Seyit Rıza ve Şeyh Said çözümü diyorum. 'Daha sonra bazılarının kellesini uçururuz, diğerlerini de işbirlikçi zorlarız, bu işi böylece hallederiz' anlamındadır. 70 yıllık -ki daha öncesi, Osmanlı dönemi de var- askeri imha ve tenkil yapılmışdır bu. Ve bu yaklaşım sorunu çözmedi, kangrene dönüştü. Hükümet halen bu politikayı terk ettiği konusunda değilim. Simdi biz bu politikanın açığa kaldırılmasını istiyoruz. Bu politika kaldırılmadıkça zaten Türkiye'nin demokratik siyasi gelişmesinin olamayacağına inanırlarınız...

Hedefe değen taş ses getirir; PKK'nın ateşkes denemesinin hedefi tam onikiden vurduğunu anlaşıyor. Meyve veren ağaç taşlanır; PKK en çok ateşkes taktiği ile taşlandığına göre, onun çok büyük bir siyasi hamle yaptığı ortaya çıkıyor. Bunlar gerçeklerdir ve bu yönlü gelişmeler hızla sürüyor. Fakat bunu soldan boşa çıkarmaya çalışan, yaşanan olayları anlamayan veya anlamak istemeyen, onun amacını çarpıtarak halk kitlelerinin kafasını karıştırmak isteyen, gelişmeler karşısında edilgen bir bekleyişi sürdüren çevrelerin varlığı da görülmüyor.

anlaşıldı. Bir de gerçekten 1992 kışında yaptığımız çalışmalar sonucunda ve özellikle 1993 başlarında yaptığımız değerlendirmelerle gücümüzü koruduğumuz ve geliştirme-yi devam ettirdiğimiz sonucuna vardık. Yine halkın oldukça partiyi temel teşkil eder duruma geldiğini gördük. Bu değerlendirmeler 1993 Newroz'una geldiklerimizde kesinleşmiş gibiydi. Yani ordu, özel savuştan istediği başarıları elde etmemişti. Hükümet, bu politikanın kendisini düşürebiyecek bir noktaya geldiğini görmüştü. Yine cumhurbaşkanlığı, bu politikanın çıkamazda olduğunu daha önceden fark etmişti. Güney Kürdistanlı güçler, bizimle uzlaşma'nın gereğini inanmışlardı. Sanyorum uluslararası kamuoyunun da Türkiye'ye tanıdığı bir süre vardı ve herhalde 1993 baharına kadardı. Oradan da oldukça gelişen baskılar söz konusuydu. En önemlisi kendi halkımızın birliğini sağlamıştı; kesin parti öncülüğü bağlanmışlardı. Gerilla da daha iyi oturmuştu ve gerillanın sükûlmesi artık mümkün değildi. İşte bunları değerlendirdik ve bu çerçevede Newroz'un, halkın da beklentilerine biraz daha uygun ve barışçıl çerçevesine, yine Türkiye'nin birçok demokratik çevresinin ve uluslararası kamuoyunun beklentilerine uygun olmasına bir şans tanımak açısından biz böyle bir adıma başvurmaktan çekinmedik.

(...)

"Gayet tabii, sadece zayıf olduğumuz işin değil, hem çok haklı olduğumuz ve hem de biraz güçlüye yeteri duruma geldikmiş işin biz ve 1992 adımıydı. Bazıları şu değerlendirmeye kendilerini inandırmak istiyorlar: 'PKK oldukça güç kaybetti ve oldukça da halkan, uluslararası kamuoyundan tecrit oldu' diyorlar. Ben diyorum, tam tersi gerçektir. Halktan oldukça büyük destek bulduk ve uluslararası destek de oldukça hızlı gelişmeye başladı. Bu temelde biz bu adımı attık. Yani hem güçlenmeye çalıştık ve hem de haklı olduğumuz gerçeği var. Türkiye halkı da dahil, ezici bir biçimde kabul görmüştür bu. Kaldı ki basındaki anketele de yansımıştır. Bir terör hareketi olmanın ötesine, çok haklı ve siyasi amaçlı bir hareket olduğumuz vur-

"Güçsüzlük değil, güçlenme var ve içte de böyledir. Kürt halkının desteği zirveye çıkmıştır. Bu gerçek ortadadır. Terör politikası, kitleyi korkutma politikası PKK'yı güçlendirmi mi, zayıflatı mı? Kamuoyunun yorumlarına bakın, hareketlere bakın, ezici bir içtense destek olduğumuz açıktır. İsterseniz seçim yapalım. Demek istediğimiz, içte de güç kazanma söz konusudur. Güney'deki ilişkilerle bakalım. Talabani şu anda karşınızda, istediğinizi sorun. Hangi statüde

taşıyabilir. Ben size cephelelerin ismini tek tek verdim; Botan, Garzan, Amed, Dersim, Serhad, Mardin. İsterseniz bir gazeteciyi gönderelim ve bizzat birlikleri de görsün. Dağlar önemli oranda bizim denetimimizdedir. Bu da, hiçbir dönemde kıyaslanmayacak kadar güçlendiğimizi gösterir. Ateşkes, işte hem halkın bize bağlılığı, hem de gerillanın gelişmesindeki güçlenmeye bağlı olarak, yani kendine güven politikasının bir sonucu olarak gündeme gelmiştir."

Her şey işi bu kadar açık. Geçmiş süreci ve ateşkes denemesini bundan daha iyi izah etmek mümkün değil. Buna rağmen, TC'nin ve onun propaganda çevrelerinin bu gerçeği çarpıtmaları ve ters göstermeye çalışmaları elbette anlaşılabilir. Bu onların biriz da varlık nedenidir. Fakat aynı şeyin, Türkiye devrimci demokratik hareketi içindeki bazı güçler tarafından yapılması anlamsız ve anlaşılmalıdır. Böyle bazı çevreler, "PKK'nın yayı düştüğünü" propaganda etmekten adeta zevk alıyorlar. Bu duruma ister istemez aklımıza şu sorular geliyor: Türkiye halkı için, Türkiye sosyalist ve demokratik güçleri için PKK'nın yayılması mı, yoksa güçlü olması mı daha iyidir? Tabii böyle bir sorunun aklımıza gelmesini bile istemedik. Ve bunun nedeni de biz değiliz. Biz de Türkiye sol güçlerini eleştiriyoruz; fakat bunu yayılma olmanın iznünü duymamız nedeniyle ve güçlenmelerini istediğimiz için, güçlenme yollarını gösterebilmek amacıyla yapıyoruz. Kesinlikle en yumsaşılardan en sertine kadar bütün eleştirilerimizin özü budur. PKK'ye destek verilisin de demiyoruz, bu herkesin kendi kararında ve kendi bekleneği için. Sadece çevreler çarpıtılmasını istiyoruz ve buna da hakkımız vardır.

PKK gerillası, işte savaş olsun ve yığıltığı kanlıtlarını da savasıyor. Gerilla, etle tırnak gibi siyasi amaçlara bağlıdır ve onun gerçekleşmesi

eder. Ateşkes denemesinin yayı taktiğinin bir de bu yönünü görmek gerekiyor. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, 10 Mayıs tarihli toplantısında bu konuda şunları belirtiyor:

"... Devlet eğer bazı adımları atmak istiyorsa bunu geliştirmek için, tutucu olmadığımızı ya yakladığımız da rahatlıkla açık olduğumuzu göstermek için, bir deneme biçiminde buna başvurduk. Ayrıca bir de uluslararası ve kendi kamuoyumuzun beklentileri var; yine özel savuştan yarattığı asırıllıklar var. TC tarafından propaganda edilen yanlış imajları bertaraf etmek için, PKK'nın 'terorist' imajı biçimindeki görüşünü değiştirmek için yakladığımız aşamayı bir fırsat bileerek ateşkes ilan edildi. Sınırlı bir ateşkesti ve bu nedenle daha çok propaganda değeri oldu. Ve nitelik geçen iki aylık süre içinde bunun oldukça önemli sonuçlar yaratabileceği anlaşıldı. TC'yi oldukça büyük bir çıkamaz içine itti, ulusal ve uluslararası düzeyde tecriti soktu. Ve halen de etkisi görülmeye devam ediyor."

Gerçek bu kadar açık olunca, bize de söyleyecek fazla bir söz kalmıyor.

Ateşkes Türkiye ortamını nasıl etkiledi?

Ateşkes denemesinin her alanda büyük bir yankıya yol açtığı biliniyor. Geçen iki aylık süreden beri bu yankı devam ediyor. En başta Kürdistan'da yol açtığı gelişmelerden söz etmek gerek. Ateşkes girişimi, Kürdistan'ın bütün parçalandığı halk kitlelerinde büyük bir coşku ve birlik doğurdu. PKK'ı etkilediği, dolayısıyla devrim etkisini en üst düzeye çıkardı. Bunun yansımaları olarak, ulusal kurtuluş çizgisinde Kürdistan ulusal güçlerinin ittifak ve cepheleşmesi çalışmalarına başladı ve bu çalışmalar kalıcı sonuçlar yaratma doğrultusunda hızla devam ediyor.



bizimle ilişki arayış içindeydiler? Bizim gücümüzün Güney'de nasıldır? Güney'de eskisinden yayı mıyz, güçlü müyüz? Sorar öğrenirsin. Ben iddia ediyorum ki, hem siyasi ve hem de askeri olarak daha da güçlüyüz. Türkiye kamuoyundaki kalubumuz de eskisinden daha güçlüdür. En çok vurgu yapalım, 'gerilla darbe yedi' oluyor. Ben size onun gerillanın dokümanını yaptım. Hangi bölgede ne kadar gerillanın olduğunu söyledim. Şimdiki günlük katilim 50'dir, çok kısa bir süre sonra bu katilim yüzü bulabilir. Bu, çığ gibi bir bütümdür. İsterseniz çığ saymaya çalışın; eğer söylediklerim doğru değilse o zaman eleştiriniz haklı

in savasıyor. Bazı güçler, gerillayı savas olsun diye savasın güç haline de görmek istiyorlar; PKK'ye yönelik eleştirilerinden ortaya bu çıkıyor. Hayır, gerilla bu hale gelirse eşkiyalışmış demektir. Gerilla, bir siyasi amaç gerçekleştirmek, siyasi propaganda ve örgütlenmeyi sağlamak ve düşmanı yıpratmak amacıyla savasıyor. PKK'i böyle bir amacı bir dönemde de ateşkesle sağlayabilir, yorsa, o zaman yine ateşkesle başvuramayalım? PKK'nın ateşkes denemesinin bütün bu alanlarda yaptığı etki ve gördüğü işlev savuştan geri kalır düzeyde midir? Böyle olmadı, hatta daha etkili bir rol oynadığını aksi başında herkes kabul

Kürdistan parçaları kendi içinde cepheleşiyor ve Kürdistan bütünü için ilişki ve dayanışmaya çağılıyor. Bu durum, başta TC olmak üzere sömürgeci devletlere ve tüm dünya Kürdistan sorununu çözümüünü dayatıyor. Bu da, Türkiye'ye gerçek bir demokratik açılımın çok güçlü bir biçimde dayatılması ve TC'nin sıkıştırılması demektir. Ateşkes girişiminin uluslararası kamuoyunda da büyük bir yankısı oldu. İlerici-demokratik güçler bu girişime açığa sahip çıkıyor ve TC'den çözüm istiyor. TC'nin müteffiki olan emperyalist devletler de, oluşan kamuoyu baskısı nedeniyle işi eskisi gibi götürüyor ve TC'

den bazı adamlar beklediklerini çeşitli biçimlerde ima ediyorlar. Denilebilir ki, ateşkes girişimi en büyük etkiyi Türkiye halkı üzerinde yaptı. Türkiye halkı ilk defa gerçekleri bu kadar açık görebildi ve kendisinin büyük bir haksızlığa ve sövenime alet edildiğini hissetti. Bazı Türkiye sosyalist çevreleri halkı olarak belirttikleri gibi, bu durum Türkiye halkında çok önemli bir bilinçlenme yol açtı. Son birkaç yıldır özel savaş çerçevesinde oluşturulan ve diğ. muhabakat önemli ölçüde parçalandı. Hatta TC yönetimini büyük bir çok ifade sokarak, yönetici çevreler arasında belli görüş ayrılıkları doğdu.

Bütün bunlar ne anlamla geliyor? Bunlar, yirmiş yıllık kemalist çerçeveden ve 12 Eylül faşist düzeninden ciddi bir biçimde sıkışıp düşürülmesi ve çok güçlü bir demokratik dayatma ile yüz gelmesi anlamına geliyor. TC sisteminin tabii boyunca karşılaştığı en büyük sıkışma ve demokratik dayatma oluyor bu. Bu durum, Türkiye sosyalist ve demokratik güçlerinin ciddi bir politik çıkış yapabilmesi ve kitleleri etkileyip demokratik devrime götürülebilmesi için çok elverişli bir ortam oluşturuyor. PKK'nın geliştirdiği devrimci savaş ve günümüzdeki ateşkes adımları ile bu durum etkin bir demokratik dayatma haline getirmiş, Türkiye ortamını işte bu denli güçlü etkiliyor. Türkiye sosyalist ve demokratik güçlerine, Türkiye halk güçlerine böyle büyük bir olanak yaratıyor.

Ancak somut durum, yani politik ortam böyle olmasına rağmen, Türkiye sosyalist ve demokratik güçlerinde buna uygun bir çalışma ve böyle bir gelişme gözüküyor. Ateşkes girişimi etresinde bir grup aydın bir deklarasyon yayınladı ve öyle kaldı. Bazı sosyal-demokrat parlamenter çevreler benzer bir bildiri yayınlayıp peşini bıraktılar. Yine sınırlı bazı toplantılar ve tartışmalar oluyor. Bunlar politik bir çıkışa dönüştürülmeyince ve de sürekli kılınmayınca, pratik anlamda adeta yavaş yavaş özelliğini yitiriyor. Türkiye sol ve sosyalist güçlerinde, çeşitli grup ve örgütlerinde ise bu kadardı bile gözüküyor. Bunlar, kendi dergi veya gazetesinde kısıtlı birer değerlendirilme yazıları yayımladılar ve bununla görevlerini yerine getirdiklerini sanıyorlar. Mevcut politik ortam bu biçimde karşılamayacakları kitleleri içeriyorlar. Çeşitli yazılar hazırladılar, politik gelişmeleri değerlendirildiler ve büyük çoğunlukla gelişmeleri olumlu buluyor, PKK'yı ve Türk halkını desteklediklerini belirtiyorlar; bunlar iyi ve güzel, fakat pratik politika açısından ciddi bir şey taşıyor. PKK, kendi

burada görüyor.

TC sisteminin ciddi bir biçimde sıkıştığı ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin Türkiye'ye böyle ciddi bir demokratik dayatmada bulunduğu bir ortamda, Türkiye sosyalist ve demokratik güçlerinin buna denk bir politik çalışma çıkması, girmeleri, insana ister istemez şu soruları düşündürüyor: Acaba bu güçler mevcut düzenden memnundur ve bunun değişmesini istemiyorlar mı? Acaba bu güçlerin demokratik dönüşüm ve sosyalist gelişme diye bir soruları yok mu? Türkiye sol ve sosyalist güçlerin dergileri ve ideolojik çerçevesi aşip politik bir güç haline gelmek istemiyorlar mı? Yoksa bunu gerçekleştiremeyecek kadar zayıf bir durumda mı buluyorlar? TC'nin faşist sisteminin Kürdistan'dan ve uluslararası alandan sıkıştırılması kendilerine endişe mi yaratıyor? Öyle ya, bu kadar elverişli ve kendilerine bu denli olanak sağlandığı bir ortamda sosyalist ve demokratik politikaya en küçük bir adım bile atamaları, küçük bir politik adımı bile yönelmemeleri ve adeta kendileri politik dışında ısrarla tutmaya çalışmaları başka hangi anlamlara geliyor?

Halkbiki PKK'nın çağrıları esas olarak kendilerine yöneltilmiş, Türkiye halkına ve demokratik güçlerine yöneltilmiş. Ateşkes girişiminde bulunmayan hemen ardından PKK, Türkiye sosyalist ve demokratik örgütlerine, gruplarına görüşme ve ittifak oluşturma çağrısı yaptı. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, 16 Nisan tarihi başın toplantısında şunları belirtiyordu: "... Özgür ve eşit koşullarda birliğe geçerken ortam açılmalıdır. Bunu hem devlet kesimlerinden bekliyoruz ve hem de daha çok Türkiye halkının bu konuda demokratik yaklaşımını ve baskısını geliştirmesini bekliyoruz. Esas itibarıyla çözüm gücü halkın kendisidir. Türk halkına da ve onun demokratik temsilcilerine de çok görevler düşmektedir."

Abdullah ÖCALAN yoldaş, gazeteci R. Ballı'nın yaptığı röportajda ise şunları belirtiyor: "Eylemlerin etkili, belki de Kürten fazla Türk'ü ilgilendirir. Benim baştan beri iddiam budur. Kaldı ki biz, Türkiye'nin devrimci-demokratik gelişimini ürettiğimiz. Yani halen birçok Türk'ün bunu fazla idrak etmesek, onların yabancılığının sonucudur."

Bu sözlerle elde getirilen görüşler ve yapılan çağrılar son derece açık. Bunlara ve yaratılan son derece elverişli politik ortama rağmen, Türkiye sol ve demokratik güçlerinin ufak bir politik adım atmayla bile yönelmemeleri elbette düşündürü-

man, yani politikaya adım atmadıkları sonra, "Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etmesini istiyoruz" sözlerinin pratikte ne anlama ve geçerliliği olabilir?

Gerçek durum böyle olmasına rağmen, PKK'nın TC yönetimiyle de görüşebileceğini ve eğer demokratik yaklaşım gösterilirse Kürdistan sorununda sınırlı bazı çözümlerin temelinde gerçekleştirilebileceğini ıvan etmesinden, bazı sosyalist çevrelerin rahatsızlık duydukları anlaşılıyor. Rahatsızlıktan muhtaş alınmadığı duygusuna kapıldıkları gözle-

Türkiye halkı için, Türkiye sosyalist ve demokratik güçleri için PKK'nın zayıf olması mı, yoksa güçlü olması mı daha iyidir? Tabii böyle bir sorunun aklımıza gelmesini bile istemedik. Ve bunun nedeni de biz değiliz. Biz de Türkiye sol güçlerini eleştiriyoruz; fakat bunu, zayıf olmalarından üzüntü duymamız nedeniyle ve güçlenmelerini istediğimiz için, güçlenme yollarını gösterebilmek amacıyla yapıyoruz.

niyor. Halkbiki bu tür şeyler anlamı vermiyor. Şöyle düşünsünler: Sen dergicilikten öteye geçmiyor ve politikaya girmiyorsun, o zaman PKK kimi muhatap alsın? Ortada çözümlemeye çalışılan çok kapsamlı bir politik sorun var; dergicilikten öteye geçemeyenlere böyle bir sorun nasıl çözülür? Türkiye sol hem kendini politik bir güç ve muhatap haline getirmiyor, hem de sorunun çözümü için yapılan girişimleri ve harcanan çabaları eleştiriyor. Bu doğru değildir ve aynı zamanda sorunun çözümünü istememek anlamına gelir. Oysa PKK, "Türkiye'de mahallat arıyoruz" diye defalarca açıklamaya çalışıyor. Türkiye sosyalist ve demokratik güçlerine bu konuda yaptığı saygı çağrı var. Hem bunlara cevap verme ve gereklilerini yerine getirme, hem de PKK'nın doğru cabalarını eleştirir, bu çözüm bir yaklaşım değildir. Türkiye sol, eğer gerçekten Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etmesinden yanaysa, o zaman Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerine yönelik böyle bir yaklaşım çıkması olmalı ve kendi çözümünü pratik olarak ortaya koymak, gerçekleştirmek durumundadır. PKK'nın TC yönetimiyle görüşme çağrılarının iyiye gidişi kapalı bir yanı da yoktur. Hele sosyalizmi ve devrimi görmektilen gelen yanı hiç yoktur. Tam tersine, devrim ve sosyalizme bir adım daha atılabilmek ve politik gelişmeyi biraz daha ilerletebilmek için çalışmaktadırlar. Abdullah ÖCALAN yoldaş, gazeteci R. Ballı ile görüşmesinde bu konuda şunları belirtiyor:

"Gayet tabii. Benzeri sayısız insan işkenne çekti, kan döktü. Onların boş olmadığını, fazla formüle etmeseler, örgütlenmeseler ve başarıya götürmeseler de dikkate alınması gereken amaçları olduğunu, bunun da benim için bir vasiyet olduğunu, bu anlamda devrimin yenilmediğini size hatırlatayım. Yani Apo bütün bunları düşünüyor."

R. Ballı: Yani ben Deniz Gezmiş'lerin, Mahir Çayan'ların ve İbrahim Kaypak'ayla'nın varışını, mirasını mı diyorsunuz?

A. Öcalan: Onların mirası var. Bence o insanlar, öyle unutulmaya değer insanlar değildir. Yöntemleri ve taktikleri ne kadar yanlış ve yetersiz olursa olsun, darağaçlarında ve kan revan içinde söyledikleri ve uğruna da kendilerini böyle adadıkları amaçlar kесindir ve ben onlara bağlıyım. Bundan hiç kimsenin de kuşkusuna olmasın. Ankaraya bütün ilişkilerinde bunları göz önüne getireceğim. Ölüncüye kadar bu böyledir. O açıdan, 'sosyalizm taşıyıcı

oldu, artık devrim müzeli oldu' diye de kimse üzerimize gelmesin..."

Türkiye solunun PKK'ye destek ifade edilen değerlendirmelerinde bile hep endişe görülmüyor. Hep "Kürtlerin yem olacağını" düşünyorlar ve bu konuda endişeler dile getiriyorlar. Nedenise PKK ve Kürtlerin kendi çıkarlarını her koşulda savunabileceğini bir türlü güvenmiyor ve inanmıyorlar. Bu konudaki uyarılarını memnuniyetle karşılıyor. Fakat bu kendi endişeli olmaları, bize göre tarihsel emeklik ruhudan kaynaklanıyor ve onun bir yansıması oluyor.

Bu ruhu güçlü taşımak iyi değildir ve bütün dostları PKK'ye ve Kürtlerle tam güven duyabilmelidir.

Örneğin, bir endişe ve eleştiri konusu da Kürdistan'da geliştirilen ulusal kurtuluşçu birlik çalışmaları oluyor. PKK'nın, Kürdistan ulusal güçlerini ulusal kurtuluş çizgisinde birleştirme, Kürt örgütleri arasında ilişki ve ittifaklar kurma, Kürdistan parçalarında cepheleşme ve bütünü için bir ilişki sistematiği yaratma çalışmaları eleştirisi konusu oluyor. Halkbiki Türkiye solunun bu yönü gelişmelerini alkışlaması ve bu yönde ki çabaları desteklemesi gerekiyor. Çünkü, Kürdistan güçlerinin birlik olur sorunun çözümüne dayatmaları, Türkiye için en ciddi demokratik dayatma oluyor. Kürdistan sorununda atılacak en küçük bir adım bile Türkiye'de önemli bir demokratik gelişme olacağı çok açık. Bunu ilerletmeyi ve buna dayanarak veya bunu yarattığı ortamı değerlendirerek güçlü politik çıkışlar yapmayı esas alacağı yerde, Türkiye solunun bunları eleştirmesi anlaşılmalıdır. Çoğunlukla bu eleştiriler, Kürdistan'daki bazı örgüt ve kişilerin emperyalist devletlerle ilişki içinde olmasından kaynaklanıyor. PKK'nın bu tür güçlü ilişki kurması eleştiriliyor. Peki, ilişki kurmaz ve de ıtersen, o zaman emperyalist ve sömürgeci devletler onları kullanmaya çalışmamacaklar mı? Bunu sınırlamak, onları ulusal kurtuluş çizgisine çekmeye ve sınırlı da olsa bu çizgiye hizmet ettirmeye çalışmak daha akıllı bir politika değil mi? Tabii PKK'nın böyle bir politikayı başsarabileceğini güvenmiyorlar ve peşinen PKK'nın başarısız olacağını inanıyorlar. Çünkü, tarihi emeklik ruhuyla taşıyolar ve Kürtlerin kendi işlerini yürütebilmelerine dair güvensizdirler.

PKK'nın baştan beri bu güçlerle çeşitli biçimlerde hem ilişkileri ve hem de ilişkisi ve çatışmaları oluyor. Zaman zaman ilişkiler, zaman zaman da ilişkiler ön plana geçmiyor. Yani PKK böyle bir ilişki için ilk defa girmiyor; geçmişte de hazırlanmış protokoller ve yapılmış ittifaklar var. Ayrıca, mevcut ulusal birlik politikasını geliştirirken bu durumları gözardı ediyor; bütün bunları bilincine ve deneyimlere çalışmaları yürütüyor. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, Hıvgirtin-KDP ile yaptığı görüşmede bütün bunları şöyle ifade ediyor:

"Birlik çalışmasına yön verebilecek perspektifler geliştirme imkanı var. Dedim gibi, çok önemli pratik-siyasi ortam var; günlük olarak gelişiyor. Hele bugünlerde bu-

tün Türkiye ve Kürdistan neredeyse ayakta bekliyor. Bu çalışmalar da tam böyle bir döneme denk getirip sonuç alıcı bir noktaya indirmeye somurluluğumuz gereğidir."

Söyleyeyim yani, biz bir savaş yürüttük Güney'de Kürdistanı Cephe güçleriyle. Ama savaşın en sıcak ortamında bir uzlaşma da vardı. O, 40-50 bin kişinin yer aldığı çok kapsamlı bir savışı. Bizde göre onları yanlışlar vardı, onlara göre biz doğruyduk; bu bizi savışa kadar götürdü. Ama daha sonra Kürt halkının ulusal güçleri, bu sıcak ortamda bile bizi bir birlik olma doğru gördü. Ve geliştirilen birlik, siz de biliyorsunuz, düşmanın bileği tahmin etmediği ve fakat önemli sonuçları alan bir anlaşmadı. Halen derinleşerek devam ediyor. Yani şunu demek getiriyoruz: Sizlerle aramızda eskiden bazı ilişkiler oldu, ama bunları daha çok düşünmeye idi. Bunları abartmanın tabii ki gereği yok. Ulusal güçler, siz de biliyorsunuz, sürekli ilişki ve çatışma içinde olma ihtimali olan güçlerdir. Yani sürekli çatışmak demek veya ilişkili çıkmaz demek, gerçeklere birleşik gözünü kapatmaktır. Fakat burada mühim olan, uzanı vadedi ulusal çıkarları gözetebilmektir. Bu önemli bir sorun. Çünkü, inanıyoruz ki hemen hepimiz ulusal amaçlara yakın bağlı kişileriz, örgütleriz. Mutlaka bizleri birleştiren ve birleştirecek olan noktalar vardır. Şimdi bu bunu görmeksek, o zaman sayısız körler olarak değerlendiriliriz. Siyasette çok acemi ve kendi kendilerine zarar veren kişiler ve örgütler olarak mahkum ediliriz. Siyasette bu kadar kör ve aptal olamak herhalde doğru bir tutum da değildir. Yine ilişkiler ve görüş ayrılıklar sürüp gitsin, ondan hiçbir endişe olmasın. Ama birlik noktalarını yakalayamamak, ulusal amaçlar doğrultusunda birlikte yapılabilecek işleri görmemek ve bunları önemlilerini zorlamamak, gerçekten siyasette büyük bir toyluktur. Hatta düşmana hizmete kadar da götürür. Biz bunu anlameye çalışıyoruz. Bu sanırım çok derin bir ihtiyaçtır ve hepimiz bunu farkındasınız."

Benim bu konularda fazla sonuç almanın bir önemi nedeni bu. Yani düşman karşısında aptal olmanın ve herkese hizmet edecek çalışmaları eritemesizsiniz gerçekleştirecektir. Dedim gibi, yine farklı dünya görüşleri, farklı taktikler sürüp gitsin. Ama çok acil birleşilebilecek hususlar da var. Düşman karşısında hemen herkese az çok gelişme imkanı ve yine sayısız amaçla hizmet etme imkanı verecek durumlara da yakalanıyor. Dolayısıyla, anladılar diye düşünyorum ve bu çalışmaları tutarlı buluyorum. Özellikle bazıları dar ele alıyorlar, neredeseyse temel ilkelere uyum bekliyorlar; bunları çocukcadır ve gerçeklere biraz gözünü kapamaktı. Bunlara kalsa hiç birleşme gerek. O ilkelere uyma -hani o yüz yıllardır mezhepçi; çatışmalar da olduğu gibi- sürekli çatışmak gerekir. Ciddi bir politika yürütmek isteyenlerin bu anlayışlarla fazla ilişkileri olamaz. Biz bunu Türk solunda yaygın olarak görüldük. Halleri ortada. Gerçekten biz, Türkiye solunun yapamadığı birliği yapamk durumundayız. Çünkü onlar çok fanatik, sürekli bölünen ve parçalanın gruplar olarak kendilerini bildirirler. En ufak bir siyasi etkinliklerinden olmadıkları biliyorsunuz. Bence, Kürt hareketi onı aşmalı, aşma olgunluğuna geçmelidir. Ve bu konuda öncülük etmeli. Halkın da gelişim düzeyi artık buna elverişli. Kaldı ki Türk solunun acil ulusal amaçları söz konusu değil. Onların sosyal-söven niteliği, onları hep kemalizme kuruyucu konuma tutmuştur. Onların endişeleri

PKK gerillası, işte savaş olsun ve yığılğı katlanıslın diye savaşıyor. Gerilla, etle tınak gibi siyasal amaçlara bağlıdır ve onun gerçekleşmesi için savaşıyor. Bazı güçler, gerillayı savaş olsun diye savaşılan göz halinde görmek istiyorlar; PKK'ye yönelik eleştirilerinden ortaya bu çıkıyor. Hayır, gerilla bu hale gelirse eşıyılacaktır demekdir.

sine gösterilen destek ve dayanışmayı saygıyla karşıyor; fakat hem bunu yeterli görmüyor ve hem de istemiyor. PKK ve Kürt halkının Türkiye'den gelecek destek ve dayanışma sözlerine fazla ihtiyacı yok. PKK ve Kürt halkı, Türkiye sosyalist ve demokratik güçlerinden, kendileri için iş yapmalarını, politik bir güç haline gelmelerini ve mevcut koşullar değerlendirilerek Türkiye'de demokratik dönüşüm gerçekleştirmeleri bekliyor. Kürt halkı ile dayanışmayı ve verilecek desteği de işte

cüdür. Acaba bunlar politika alanını tamamen egemen ve gerici güçlere mi bırakmak istiyorlar? Kendilerine, her şey onların yapmasını ve kendilerinin de sadece eleştiri olmasını mı yaşıyorlar? Kürdistan sorunun çözümü, dolayısıyla Türkiye'deki gerçek demokratikleşmeyi devlete bırakıp da, kendi adamlarını devletin atacağı kadımlara göre mi ayarlamak istiyorlar? Halkı olarak aklımıza bu sorular geliyor ve mevcut pratik durum gerçek düşüncemizi böyle olduğunu gösteriyor. O za-

biraz da devletlerdir. Fazla bizim gibi acil ve ertelenemez ulusal amaçlar içerisinde değildir. Kısaca koşullarımız farklıdır. Biz kendi birlik çalışmalarını, kendi ihtiyaçlarımızı uygun olarak geliştirmek durumundayız. Onların etkenmelerine fazla katılmayalım. Dedim gibi, yine de onlara dostu elimizi her zaman uzatırız. Böyle bir dönemde bize bu tip birlik çalışmaları denilirse, buna biz böyle bir cevabı verebiliriz."

Kürdistan'da birlik çalışmalarının nasıl bir anlayış temelinde yürütüldüğü çok açık. Bu çalışma, ilişkileri ve ayrıllıkları asla gözlemlemektedir. Yıllardır yürütülen teorik ve pratik çalışma ile, birleşmek için gerekli olan yarıncı çizgilerin çizilmesi için yapılmıştır. Çok açık ki, sınıf çelişkisi ve onun gereği olan mücadele ile, ulusal çelişki ve ondan kaynaklanan mücadele birbirinden çok farklıdır. Türkiye'de yitmiş yıldır sınıf mücadelesi yürütülüyor, bir yitmiş yıla daha yürütülebilir ve işçi sınıfı baskı ve sömürü görmekten başka bir kayba uğramaz; hatta hem ekonomik ve toplumsal gelişme ve hem de mücadeleye nedeniyle daha da gelişip gidebilir. Fakat aynı şeyin Kürt halkı için söylenemeyeceği çok açıktır. Kürdistan halkı çok ağır bir ulusal yük oluş tehlikesi altındadır ve bundan kurtuluş mücadelesi çok acildir. Bunun için yaratılan her olanak çok iyi kullanmak ve her fırsatı çok iyi değerlendirmek zorundadır. Ayrıca, çok oluş tehlikesi altında bulunan bir halk olarak Kürdlerin bölünmesini ve sürekli bir birleriyle çatışmasını isteyenler emperyalistler ve sömürgecilerdir. Böl ve yönet politikası, onların politikasıdır. Türkiye sosyalistlerinin Kürdlerin parçalanmasını ve çatışma içinde olmasını istemeleri mevcut ortamda mümkün değildir. Onlar, ulusal kurtuluş çizgisinde birliktir yana olmanın ve bunu desteklemenin en tutarlı gücü olmak durumundadır. Eğer ertesi, o zaman sosyalistlik değil, kemalizm olur bu.

Türkiye sol güçlerinden bazıları, tamamen hayali kurgularla ve gelişmeleri çarpıtarak PKK'nın programından taktiğe kadar her şeyden geçtiğini ve değişikliğe uğrattığını iddia ediyorlar. Bu konular yeterince açık olduğu için fazla üzerinde durmak istemiyoruz. Abdullah ÖCALAN yoldaş, yaptığı basın toplantılarında da bu konulara yeterince açıklık getiriyor. R. Ballı'nın aynı konudaki sorusuna ise şu kısa yanıtı veriyor: "Yok, politika değişikliği değil de, politikayı daha iyi uygulamaya çalışıyoruz, uygulamada ortaya çıkan taktiklikliği gidiyoruz. Politika değişikliği yok." Devamla, PKK'nın Türkiye sosyalist ve demokratik hareketine yaklaşımını şöyle ifade ediyor:

"Hepsini az çok kırarak olarak değerdendirlik. Ben, Türkiye'nin bütün devrimci-demokratik birimleri'nin PKK vasıtasıyla günümüze kadar taşınıldığına eminim. Ve PKK'nın bu gelişmesinden payınızı alabilirsiniz. Sadakatle bağlı kalınmış ve değerler çarçur edilmmiştir. Halklara hediye olarak şimdi sunulmaktadır. Hepsinin, hepsinin eylemlerine ve cabalarına biçilmesi gereken değeri biçtik, koruduk ve buraya kadar getirdik. PKK'yı bir de bu yönüyle değerdendirleceksiniz. O, büyük mücadele bayrağını, yalnız Kürt ulusal kurtuluşu için değil, Türk halkının özgürlük savaşını için de iyi dalgalandırdı. Ve eğer şimdi sahip çıkılırsa çok sevinir. Türk halkı, bunu daha politik, daha örgütlü ve daha birleşik bir biçimde dalgalandırsın. Bizden istediğini çok açık ortaya koyusun: Kardeşlik istiyorsa kardeşlik, dayanışma istiyorsa dayanışma, cephe ortaklığı istiyorsa cephe ortaklığı,

devlet ortaklığı istiyorsa devlet ortaklığı. Yeter ki bu konularda açık ve net olsun. Biz yine elimizden gelen desteği sunarız. Onların dolaylı da olsa bizden etkenmelerine değer biçtik. Kendilerinin de bizden etkenmelerine değer biçmelerini, bu konuda şoven değil, saygıdeğer ve alçakgönüllü olmalarını diliyoruz.

R. Ballı: Türkiye solu ile bir cepheye gitme ihtimaliniz var mı?

A. Öcalan: Cephenin olabilmesi için, siyasal yapmaya cesaret etmek lazım. Türk sol güçleri, siyasal yapmanın taktik ustalığına biraz ulaşmışlardır. İlk günden günümüze kadar biz, her zaman cephe ortaklığını geliştirmeye kesinlikle açtık. Ben THKP-C geleneğinin içinde bu işe basladım. Yani 1970'lerde onların örgüt üyesi bile olmak istedim. 1982'de Fasizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi-FKBDÇY'yi belki de yirmeye yakın Türk örgütlülüğü geliştirmek istedik; kendileri yeterli olmaları ve devam etmediler. Yine birçok direnişçi birlik arayışımız daha vardı, fakat güçleri yetmedi ve devam etmediler. Yani bizde kusur yok. Her türlü ittifak ve dayanışma biçimlerine yine hazırız."

daha da kapsamlı bir ordulaşmaya yöneleceklerdir. Neden? Çünkü, amaç orta yerde duruyor. Amacı silahlı güçlere başvurulmadan da gidilebilir; ama başta yadsındı bu ve yadsınmaya da devam edildi. Dolayısıyla silahlı mücadele, amaçlara ulaşmanın temel aracı haline geldi."

Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, bunları, gazeteci H. Cema'nın 15 Nisan tarihinde yaptığı röportajda belirtiyor. Bu açıklamalar, PKK'ye yönelik bazı güçlerin hayali ve pek de dürüst olmayan saldırılarına gereken cevabı veriyor. İyi biliyoruz ki, PKK'nın bir taktik olarak ateskes denemesine saldırıların, sadece köy korucuları ve Hikmet Devlet, özel savaş ve ordu güçleri, Ecevit ve çeşitli yargı organlarının yetkililerinden başlamak üzere bilcümle kemalistler değil, sayıları çok az da olsa sol içinde de bazı çevreler var. Aslında bu tür güçlere söz söylemek fazla anlamlı olmuyor; çünkü dürist bir yaklaşım içinde değiller. Bu nedenle, bazı hususlara kısaca değinerek geçmek istiyoruz.

Abdullah ÖCALAN yoldaşın 17 Mart tarihinde yaptığı basın toplantısının hemen ardından, 19 Mart'ta

devletine, halkına, sosyalist ve demokratik güçlerine yaptı. Eğer Türkiye yapılan bir çağrıya hemen "büyük güçler", yani ABD ve Almanya gibi güçler karıştıyorsa, o zaman Doğru Perinçek PKK'ye değil de Türkiye'ye bakmalıdır. Bu durum, PKK'den değil, devlet ve toplumu ile emperyalistlerin, büyük güçlerin hayranlığını yaşayan Türkiye'den kaynaklanmaktadır. Eğer devlet ve toplumu ile Türkiye emperyalistlerin avucuna alınmışsa, bunun sorumlusu herhalde PKK değildir. Doğru Perinçek biraz kendine, ne halde olduğunu baka bilmelidir.

PKK Türkiye'nin bu durumdan kurtulması mücadelesini en sağlam bir tarzda yürüten güç durumundadır. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, gazeteci R. Ballı ile söyleşisinde Türkiye'nin politik güçlerini bu konuda uyarmakta ve şunları ifade etmektedir:

"... Yani çok güvendiğiniz Batılı ilişkileri aleyhine rahatlıkla kullanabilir. Ve ondan da, bizden çok siz zarar görürsünüz. Ama biz şunu terah ediyoruz: İlişkiyi yek yek birbirimizle kuralım; bu en doğrusudur. Ne diye onların gölgesi altında, baskıla-

ca insan, sanki Uğur Mumcu dirilip de yazmış sanıyor. Benzer bir yazı **Özgür Gelecek** adlı gazetedede var. Bu gazete, özellikle üstüplakti ölümsüzlüğüyle dikkat çekiyor. Şimdilik ağır konuşmak istemiyoruz ama, bu gazetenin kişilere ve özellikle mücadeleye önderliği kanıtlanmış kişilere yönelik tutumuna dikkat etmesi gerekiyor. Bu üç güç, kendileri ne söylese söylesinler, ortak bir teorik ve politik yaklaşımı temsil ediyorlar. Ve bu çizginin teorik önderliğini de Doğru Perinçek yapıyor. Kimisinin silahlı mücadeleyle ve kimisinin de parlamentoyu esas aldığı söylemleri veya kendi aralarında sert tartışmaları ortaya çıkması bu gerçeği asla değiştirmez. Bu güçler, politik yaklaşım olarak, öзде Türkiye'de kemalizm ve uluslararası planda da reel sosyalizmi esas alıyorlar. Bunlara karşı oldukları biçimindeki sözleri ne kadar çok tekrarlarsa tekrarlansınlar, politik yaklaşımlarının özü budur ve kuşkusuz pratiklere de son tahlilde buna hizmet ediyor. Bu da sol statükoculuk veya başka bir deyimle politik tutuculuk oluyor.

Bunlar, ısrarla PKK'nın milliyetçi olduğunu iddia ediyorlar ve bunun propagandasını yapmaya çalışıyor. PKK'nın, kendileri gibi 'Türk-Kürt ortak örgütüymü' dememesine ve böyle olmasına büyük öffe duyuyorlar ve buradan yola çıkarak PKK'nın yaklaşımlarını ve pratiğini Türkiye'nin demokratik devrimine hizmet etmez biçiminde görüyorlar. Bunların milliyetçilik anlayışları neyse, o da belli değil. Eğer milliyetçiliği, Kürdistan'a ve Türk halkının, emekçilerinin çıkarlarına sahip çıkmak olarak görüyorlarsa, kuşkusuz PKK bu değerlere sahiplenip en sağlam ve asla vazgeçemeyecek devrimci çizgisiyle Türkiye'nin demokratik devrimini yürütüyor ve ulusal kurtuluş mücadelesini veriyor; bu nedenle devrimin ve programın milî yanı var ve böyle olmasa kadar da doğal ve gerekli bir şey yok. Fakat PKK'nın, başka ulusları Kürdlerden küçük görme veya başka ulusları egemenlik altına alma gibi bir anlayışı da hiç yok. Peki, PKK'nın bu yaklaşımı milliyetçilik oluyor, yoksa kendilerinin Kürdleri Türk yönetimi altında tutma cabaları mı şovenizm oluyor? Bu güçlerin ısrarlı milliyetçilik iddiaları, aslında kendi sosyal-şöven öderlikleri gizlemek için kullanılan bir maske. Türkiye'de demokratik devrimin hizmet etmediğini söylemek olmasa, kişinin ancak kör ve insafsız olması gerekir. Kuşkusuz PKK, Türkiye'de devrim yapmak ve Türkiye toplumunu yönetmek iddiasında bulunuyor; bunu, Türkiye emekçi halkının temsilcilerine bırakıyor. Fakat 1971 yeniliğinden sonra devrimci hareketi alıp buğüne getiren ve bugün de Türkiye'de demokratik devrimi en çok dayatan ve geliştiren gücün PKK olduğunu inkar etmek, dürist-lik sınırını aşmak demek oluyor. Abdullah ÖCALAN yoldaş, 15 Nisan 1993'te gazeteci R. Ballı ile söyleşisinde bu durumlara şöyle açıklık getiriyor:

"Aslında Ankara'da tutarlı bir kapitalizm olduğunu da sanmıyorum. Ankara'da reel sosyalizm gibi durumlar söz konusu. En değme kapitalist bile biraz reel sosyalist gibidir. Tutarlı bir demokratizmi ölçüler de halinde bile geliştilmedikleri biliyorsunuz. Mevcut sistem aşılacak durumdur. Türkiye'nin o devlet geleceği gerçekten şovenistidir. Artık Türk eliti için mi desem veya üst siyasi-askeri kesimi için mi desem, hepsi de aşiret şovenizmi gibi bir devlet konumuna sarılıyorlar. Aslında bu da toplumsal tıkanıklığın temel nedenidir. Ben şunu da size söy-



Mücadele gazetesi "Silahlara Veda" başlığıyla bir yazı yayımlamış; öyle bir yazı ki, okuyunca insan, sanki Uğur Mumcu dirilip de yazmış sanıyor.

Benzer bir yazı Özgür Gelecek adlı gazetedede var. Bu gazete, özellikle üstüplakti ölümsüzlüğüyle dikkat çekiyor.

Şimdilik ağır konuşmak istemiyoruz ama, bu gazetenin kişilere ve özellikle mücadele önderliği kanıtlanmış kişilere yönelik tutumuna dikkat etmesi gerekiyor.

PKK'nın yaklaşımları işte bu kadar açıktır. Ve bunların, Türkiye sol çizgisinde ne kadar önemli olanak sağladığı ve görevlerini yerine getirmeleri için açık bir çağrı olduğu ortadadır.

Ateşkes, kimler niçin saldırıyor?

"Aslında buna ateşkes demekten de öteye, siyasi çözüm yollarını geliştirme iddiası. Hemen belirtim, çöklüğün söylediği gibi, bilmem siyasi birakılış, dağdan iniyor değil. Böyle durumlar inihlar olur. Ve sanıyormuz hükümet de bunu bizden beklesin. Silahlı güçlerimiz, temel bir politikanın hayata geçirilmesinin güçleridir. Yani Kürt ulusal halklarının ve Türkiye halkının demokratik haklarının sağlanmasını için ortaya çıkmış silahlı güçlerdir. Bu amaçlara ulaşmaya kadar, bu silahlı güçler gelişerek varlığını sürdürecekler ve

bir basın açıklaması yapan Doğru Perinçek, Kürt sorununun çözümü amacıyla bir programı da kendisi sunuyor. Bu, şu anlama geliyor: Kürdlerin temsilcisi onlar değildir, ben temsil ediyorum, eğer Kürt sorunu çözülürse onu da biz yapmalıyız! Yani bu, Kürdlerin bağımsız bir güç olmalarını yadsıma ve önleni kapma girişimi oluyor. Bu, M. Kemal'in "Eğer bu ülkeye komünizm lazımsa onu da biz getiriz" demesine benziyor. "Kürtlere bir şey lazımsa onu da biz yaparız" anlamını taşıyor. Doğru Perinçek, aynı basın açıklamasında, PKK'nın taraf olmanın çıktığını söylüyor ve "süreç içinde büyük güçler arası mücadelede roller dayatılan bir örgüt konumuna getirilmiştir" diyor. Bu açıklamalar, PKK'nın ateşkes ilan etmesine karşılık saldırı yapıyor. Ancak ateşkes girişiminden böyle bir sonuca nasil ulaştığını anlamak çok zor oluyor. Çünkü PKK ateşkes çağrısını büyük güçlere değil, Türkiye'ye yaptı; Türkiye

n altında ilişkilerle zorlanalım ki! Ne diye siz, onlardan güç alarak üzerimize geleceğiniz ki! Benim yığıltık anlayışım şudur: Yurursan da kendi özgücüne dayanarak vur, dünyayı başımıza getirmenin ne anlamı var? Tabii ben buna açığım, ama şimdiki politika yapıyoruz. Bakın, ben de politika ve diplomasi yapamam ve o zaman da günah benden gider. Savasın kurallarında şu var: Sen rakibi ne kadar sıkıştırırsan, onun da seni sıkıştırmaya hakkı doğar. Yığıltık ölçülerine dikkat etmezsen, her türlü zarara da açık olursun. Biz bu tutuma gitmiyoruz istemiyoruz; ama Türk temsilcileri veya resmîyeti bizi buna zorluyor."

Doğru Perinçek, TC'ye yapılan bu uyarıyı anlamış görünüyor ve alelelece buna cevap yetistirmeye ve TC'yi savunmaya çalışıyor. Ateşkes ilan aradından acele çıkışının özü bu. Benzer durumda olan başka güçler de var. Örneğin **Mücadele** gazetesi "Silahlara Veda" başlığıyla bir yazı yayımlamış; öyle bir yazı ki, okuyun-

leyeyim; Türk halkı ve toplumu aslında ilerlidir ve hatta üretkendir ve oldukça emekçidir. Ama devlet öyle değil; devlet ve üstteki tabaka tutucudur. Böyle bir çelişki vardır. Bu çelişkinin çözümü gerekir. Evet diyeceksin, 'sen yine devrim istiyorsun, kim buna aldanır veya inanır.' Ancak bunu artık görmek gerekiyor. Yani klasik anlamda, işte Türkiye'de birçok komünist partinin veya hareketin istediği gibi bir devrimden bahsetmiyoruz. Bizim yürüttüğümüz bu çalışmaların hepsi de devrimdir. Zaten Özal bile bunu söylüyor. Bizim yaptığımız işler devrimdir. Kürt olayının kendisi önemli bir demokratik devrimdir. Bu, Türkiye'de de kesin devrimsel gelişmelere yol açacaktır. Ama bu, reel sosyalistler gibi

TKP-ML, gerillaya kendilerine katılma çağrısı yaptılar. Dikkatsiz bakınca, bu çağrılar farklı olduğu sanılır. Yine bunlar, kendi çağrılarının devrimci savaşı geliştirmek için olduğunu söyleyebilirler. Fakat gerçekler hiç de böyle değildir. Bu iki çağrı birbirinden farklı değildir ve ikisinin de özü birdir. Kürtleri Türk yönetimi altına almak, Kürtlere bağımsız bir varlık tanımamak! Gerillaya ve Kürt halkına bu güçler tarafından yapılan çağrıların tek anlamı aslında budur. Eğer böyle olmasaydı, en azından kendilerine katılma değil de, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını sürdürme çağrılarını yaparlardı. Bunların temel sıkıntısı, PKK ile Kürtlerin bağımsız bir güç haline gelmiş olmasındadır ve bütün çabaları bu gücün



Bunlar, yani İşçi Partisi, Devrimci Sol ve TKP-ML, Kürdistan'ın sömürge olduğunu kabul etmiyorlar. Halkbiki sömürgecilik teorisinin yaydığı mücadele Kürdistan halkına büyük bir devrimi yaşatıyor ve de zafer yolunda ilerliyor. Bunlar, 'Kürdistan sömürge değildir' diyorlar. Demirel de 'Biz müstemleke yöneticisi değiliz' diyordu. Dünyada hiçbir sömürgeci güç, kendisinin sömürge olduğunu kabul etmemişti. Sömürge her 'Deniz aşırı topraklar' diye tanımlanırdı. Sosyal-şovenizm de, sömürgeciliği ve ulusal kurtuluş savaşlarını yadsınırdı. Burada önemli olan, sömürgecinin ne dediğine değil de, sömürgecilik altındaki toplumun kendisini nasıl gördüğüne bakmaktır. Bunlar neden sömürgecilik teorisine karşı çıkıyorlar? Çünkü bu teori Türk sömürgeciliğini hedefliyor ve TC sistemini yıkmayı öneriyor. Bunların endişesi, TC sis-

lenizmin gereği olduğunu söylüyorlar. Peki örgütüsü bir halk, bir ulus kendi kaderini neyle ve nasıl tayin edecek? Sen Kürtlerin bir parti, bir dernek bile kuralmaları kabul etmiyorsun, o zaman 'ayrı devlet kuralarından yanayım' demenin ne anlamı ve ne inandırıcılığı olabilir? Senin bu sözlerinin, M. Kemal'in 1920'lerde söylediklerinden ne farkı olabilir? Peki bunlar için böyle yapıyorlar? Çok açık ki, Kürtlerin bağımsız bir güç olmasını, Türk devlet sisteminin ve kemalizmin yıkılmasını istemedikleri için. Bunlar, böyle gelişmelerden büyük korku duyuyorlar ve bu gelişmeler mevcut sistemi zorladıkları hırcınlıklarını daha da artırıyolar.

Gerçek böyle olmasına rağmen, Özgür Gelecek gazetesi hala şunları yazabiliyor: "Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, ezilen ulusların yabancı ulusal bütünlükten ayrılıp kendi ulusal devletini kurma özgürlüğüdür. A. Öcalan başlığı Kürdistan değil, federasyonda anlaşılabilir diyor. Apaçıkça bu Kurt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının, yani bağımsız Kürt devleti kurma hakkının kısıp daniş edilmesi demektir." (Sayı: 2) Özgür Gelecek gazetesi, böylelikle PKK'yı Kürdistan halkına karşılayarak etmiş oluyor. PKK'ye mevcut koşullarda demokratik bir federasyon olabilir dediği için, ayrı devlet olusuna karşı çıkmış olmakla eleştiriyor. PKK'nin politikalarını da, pratik mücadelesini de herkes biliyor. Peki bu yazılanlara ne demeli? Kürtlerin bir parti, bir dernek kuralmaları bile karşı olanları, Kürtleri Türkiye örgütleri içinde örgütlemeye için ellerinden gelen her çabayı harcayanların bir de dönüp böyle yazmalarına gülme mi, ağlama mı? Bir insan kendisini bilmez olur da bu kadar olmaz!

Mücadele gazetesine göre, sömürge teorisi emperyalizme ulaşmaya götürüyor mu, köprüler kuruyor mu? Aman Devrimci Sol dik kaktı olsun; kendisi de yeni-sömürgecilik teorisini esas alıyor, bu teori emperyalizme ulaşmaya da aşarak kendisini emperyalist olmaya kadar götürebilir! Mücadele gazetesi şunu da yazıyor: "Zaten Kürt ulusal hareketlerinin bugüne kadar ciddi bir anti-emperyalist tavrına, anti-emperyalist hedefe yönelen bir eylemine rastlamak da mümkün olmamıştır." (1 Mayıs 1993 tarihli sayı.) Uçur Mumcu, İlhan Selçuk, Bülent Ecevit gibi kemalistlerin temcit pilavına çevirdikleri bu kemalist şar üzerinde durmaya bile gerek yok. Fakat Özgür Gelecek gazetesi de benzer görüşler ileri sürüyor. Doğu Perinçek'in bu konuda çok daha duyarlı olduğu ve yıllardan beri yoğun bir çaba içinde bulunduğu da biliniyor. Bununla, PKK'nin ve Kürtlerin uluslararası ilişkileri kastediliyor. TC meclisindeki milletvekilleri her ayın yarısını Türkiye'de geçiriyorlar, sa diğer yarısını da Amerika veya Avrupa'da geçiriyorlar; Doğu Perinçek bunları hiç görmüyor. Fakat HEPLİ milletvekillerinden bazıları Avrupa'ya veya Amerika'ya gimeye gorsünler, ya da bir Amerikalı'ya sokakta selam versinler, Doğu Perinçek o zaman kıyameti koparıyor, işbirlikçilikten başlayan komplo, İsrailleşmeye kadar gidiyor. TC yöneticileri birkaç yıldır dünyada mekik dokuyorlar. Faşist çevrelerle görüşmeye faşistler, muhafazakar çevrelerle görüşmeye muhafazakarlar, sosyal-demokrat çevrelerle görüşmeye sosyal demokratlar, hatta bunlar da yetmezince Hikmet Kıntı gonderiliyor. Peki bunlar niçin yapıyor? Çok açık ki, yürütülen özel savaşın bir parçası olarak yapıyorlar. Bununla özel savaşta dış destek

Mücadele gazetesine göre, sömürgecilik teorisi silahlarla vedayı getiriyormuş, silah bırakmaya götürüyormuş! Özgür Gelecek gazetesinin de benzer yaklaşımı var. Aslında bunlar savaştan anlasalardı ve bir savaşçı girebilselerdi, o zaman ateşkesini de savaş eylemlerinden biri olduğunu bilirlerdi.

olmayacak. Ben bunu daha önce de söylemişim. Zaten Türk solculuğunun kopuşmuş da biraz bu temeldir. Her halen bu konuda solcu ne kadar solcudur, sağcı ne kadar sağcılar, gerçekten anlamak istiyorum. Belki de solcu, kesinlikle sağdan daha sağcı olabilir; belki de sağcı sola daha yakın olabilir. Benim böyle kuşkuvarım da var. Çünkü, solcu solculuğunu kanıtlamıyorlar. Mevcut kükler, mevcut yapılar hiç üretemez durumdadırlar. Neredeyse aynı yaşındaki bakirelere benzerler. Politika üretmediler."

Mücadele gazetesine göre, sömürgecilik teorisi silahlarla vedayı getiriyormuş, silah bırakmaya götürüyormuş! Özgür Gelecek gazetesinin de benzer yaklaşımı var. Aslında bunlar savaştan anlasalardı ve bir savaşçı girebilselerdi, o zaman ateşkesini de savaş eylemlerinden biri olduğunu bilirlerdi. Yine bunlar, PKK'yı savaş konusunda eleştirirlerdi, biz yine de buna bir değer biçerdik. Bu temelde kendileri daha yüksek bir devrimci savaş geliştirirlerdi, biz kendilerini alışırdık. Ama yok, yaptıkları ve sıkıntılarları böyle değil. PKK'nin TC'ye karşı yarattığı devrimci gelişme ortamında kendilerine bittikleri statü, mevcut adımlar nedeniyle bozuluyor; sıkıntılar işte buradan ortaya çıkıyor. Devrimci Sol, şimdiye kadar hiç yapmadığı bir işi ateşkesini hemen sonrasında yapıyor; Türkiye'de hiçbir yer kalmamış gibi Dersim'de karakol basıyor. Buna bakılıp Devrimci Sol'un kırdı gerillayı geliştirmeye çalıştığı sanılarak sevinilebilir. Ama biraz dikkatli incelenirse, bu eylemin, TC'den çok PKK'nin taktik adamlarına karşı yöneltilmiş anlamak hiç de zor olmaz. Kaldı ki, ateşkesi denemesi sürecinde bile zorunlu olarak PKK gerillalarını TC kuvvetleriyle girdiği çatışmalar, onlarınkini kat kat aşmaktadır. Peki nerede silahlara veda? Sömürgecilik teorisi silah bırakmaya mı götürdü, yoksa TC'nin ve Kürtlerin tarihinde görülmemiş düzeyde bir ulusal kurtuluş savaşına mı? Kürtlerin tarihleri boyunca görmedikleri bir devrimsel gelişmeyi ve askeri ordulaşmayı, yine modern savaş bu teorik yaklaşım temelinde yapıldıkları ve halen de gelişerek yaşamaya devam ettikleri yadsınabilir mi?

Ateşkesi denemesinin hemen ardından, dağıdık gerillaya yönelik olarak iki yerden çağrı geldi: TC, gerillayı teslim alması ve kendisine sığınmaya çağırıldı. Derdi yandan da bu güçler, yani Devrimci Sol ve

Türk yönetimi altına yeniden nasıl alınabileceği doğrultusundadır.

Bunların esas sorununun ateşkesi denemesi ve savaş olmadığı yazılanlardan açıkça anlaşılıyor. Çünkü bunlar üzerinde durmuyorlar, sömürgecilik teorisi, yani PKK'nin teorik ve politik yaklaşımları üzerinde duruyorlar. Mücadele gazetesi, bu teorinin, sadece görünüle uğraştığını ve esas tehlikeyi gözardı ettiğini belirtiyor. Yani Türk sömürgeciliği baş düşmanı olduğu için, esas tehlike olan emperyalizmi gözardı ediyor mu! Aynı savı bir süreden beri Doğu Perinçek'in de ileri sürdüğü ve esas şababının Perinçek olduğu biliniyor. Bir kez, PKK programı, Türk sömürgeciliğinin ve genişende ki emperyalizmin Kürdistan üzerindeki varlığını tasfiye edilmesini öneriyor; yani gerçeki çarpıtıyor, gerçekleri, İkincisi, Mücadele gazetesi, Türk sömürgeciliği yerine baş düş-



man olarak oligarşiyi gösteriyor; peki bu mu hedefte daha açıklik oluyor? Üçüncüsü ise, Devrimci Sol İncirlik'te bir Amerikalı vararak, Doğu Perinçek ise, Çekirge Güçü karşı bir bildiri yayınlamaya emperyalizme karşı mücadele ettiklerini sanıyorlar. Eğer Türkiye ve Kürdistan'da emperyalist politikalar en çok darbe vuran gücün olduğu öğrenmek istiyorlarsa, o zaman gerçek sahiplerine, o zaman gerçek sahiplerine, TC yöneticileri ile emperyalistlere sormalarını tavsiye ederiz.

teminin korunması noktasındadır. Bu nedenle statükocu ve tutucudur. Bunlar aslında Kürdistan ülkesini varlığını kabul etmiyorlar. Geçmişte bunu açıkça söylüyorlardı. Şimdi ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi karşısında "Kürdistan" sözcüğünü yazıyorlar, ancak bunu Türkiye'nin bölgelerinden biri olarak görüyorlar. Yani Demirel'in "Kürt realitesi" demesi gibi kerhen söylüyorlar. Doğu Perinçek "Firin'oldüsu" diyor. Mücadele ve Özgür Gelecek gazeteleri ise, Kürdistan'ı "ülke dev-

güçlerin "Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkından ve ayrı devlet kurmasından yanayız" demelerinin ne anlamı kalıyor?

Bunların sömürgecilik, Kürdistan, ülke, ulus, ulusal kurtuluş gibi kavramları çarpıtmaları veya yadsınmalarının temel gerekçesi örgütlenme sorunu oluyor. Bunlar hala Kürdistan halkının ve çeşitli sınıfların kendi örgütlerini kuralmalarına karşı çıkıyorlar. Kürdistan adına bir komünist partisi kurulmasını bile istemiyorlar ve bunun da marksizm-

sağlanıyor ve PKK ile Kürtler dışardan kısıtlanmaya çalışılıyor. Pekir kaç yıldır Doğu Perinçek'in Küba'dan Kore'ye kadar mekik dokuması bunun dışında düşünülebilir mi? Doğu Perinçek bunu anlamadığımı mı sanıyor? Daha düne kadar Sovyetler "emperyalist", adı geçen devletler de onun "işbirlikçisi" idiler; peki ne çabuk hemen Doğu Perin-

daha çatışmaz bir siyasal atmosferde buluşmak halkın beklentileri ne uygundur. Halk da kendi cephesini güçlendiriyor. En son geliştireceğimiz cephe, sanıyorum siyasal birliği biraz daha geliştirecektir. Halka dayanan gerilla bunun faydalarını daha fazla görecektir. Bu yönlü bir gelişmenin de yoğunca yaşandığını biliyoruz. Yine uluslararası cephenin

Zaten böyle ilk bir ateşkes girişiminin ve denemesinin sonucu çözüm yoluna koyması, siyasal görüşmelere yol açması beklenmezdi ve beklenmiyordu da. Türkiye sol çevreleri anlamasalar da, TC yöneticileri, PKK'nın yaptıklarının ne anlama geldiğini ve Türkiye'yi hangi sonuca götüreceğini çok iyi biliyorlardı. Açıkça görüldü ki, ipin ucunu kaçırmak

su sürekli gündeme gelebilir. Bu anlamda, ateşkes girişimiyle birlikte Kürdistan ulusal sorunu ile Türkiye'nin demokratikleşmesi açısından yeni bir süreç başlamıştır ve bu süreci geriye dönüşü artık yoktur. Yeni bir süreç, Türkiye sosyalist ve demokratik hareketinin yeni bir başlangıç, bir çıkış yapabilmesi için muazzam bir olanak demektir. Bunun için hem muazzam bir olanak sunuyor, hem de böyle bir politik atılımı sağlama görevini devlatıyor.

Türkiye devrimci hareketi, 1971'de çok görkemli ve soylu bir çıkış yaptı; ancak çok kısa bir sürede yenildi. 1970'li yıllarda çeşitli grup ve örgütleriyle birlikte bu yenilgiyi aşmadı; hareket giderek daha çok genişledi ve fakat ideolojik-politik ve pratik çığırda bu yenilgi düzeyinde hareket etti. PKK'nın daha o zamandan yürüttüğü yenilgi çizgisini aştırmaya çabaları Türkiye'de başarılı olmadı ve zafeti önöğren devrimci eylem Kürdistan'a kaydı. Türkiye solu, yenilgi çizgisinde seyrettiği ve bundan kurtulmadığı için, 12 Eylül faşist-askeri darbesi karşısında ciddi hiçbir varlık gösteremedi. 12 Mart darbesi karşısındaki görkemli direnişe karşın, 12 Eylül darbesi karşısında teslimiyet, sinme ve beklemelisi yaşandı. Gerçi grup ve örgütler önemli darbeler emişler ve ağır tutuklamalara uğramışlardı, fakat dışarda kalan güç de az değildi. Birçok örgütün çöküşü PKK'den daha fazlaydı. Bu nedenle, 12 Eylül karşısında varlık gösterilememesi temel neden darbe yemek değildi; temel neden, mevcut grup ve örgütlerin yenilgi çizgisinde seyretmesi ve teslimiyet, sinmeyi bir politika olarak esas almasıydı. Bu dönemde de, yenilgi çizgisini aşmış ve gücüne bir devrimci politik çıkış yaptırarak ipin ucunu kaçırmışlardı. Türkiye sosyalist ve demokratik ha-

reketinin politik bir çıkış yapabilmesinin bütün olanaklarını kendinde taşıyor. Eğer bu ortam ve dönemdeki değerlendirmelere ve gereken politik çıkış yapılmazsa, Türkiye'de sosyalist ve demokratik mücadele içinde olan güçler açısından çok yazık olur. Ortada bu kadar şehit, işçence ve harcaması deniza çaba var. Yaşanmış bunca beney ve tecrübe, ortaya çıkmış bunca birikim var. Eğer bütün bunlar bir demokratik devrim platformunda birleştirilmez ve bir politik çıkışa dönüştürülemezse, Kürdistan cephesi ile ittifak ve ortak mücadele içinde Türkiye'ye bir demokratik dönüşüm dayatlamazsa, o zaman ortaya çıkmış bu tarihi fırsat ve olanak da değerlendirilememiş olacak ve ehlisizliğini son kez göstermiş olan mevcut grup ve örgütler silinerek tarihe karışacaklardır.

Şuñlan da belirlenim: Türkiye'deki gelişmeler ne olursa olsun, PKK, Kürdistan ulusal kurtuluş sorununu çözecek ve devrimin Kürdistan aygıtını mutlak zafere götürecektir. Bu kesin. Ve bu gelişme, Türkiye'deki mevcut sistemi şu veya bu oranda mutlakla parçalayacak ve Türkiye'yi demokratik dönüşüme uğratacağı. Küşkusuz sadece Kürdistan'dan değilseç demokratik çözüm Türkiye'de sinirli bir düzeyde kalabilecektir. Gönül istiyor ki, Türkiye'deki demokratik gelişmeler böyle sinirli kalmasın. Yine gönül istiyor ki devrimci-demokratik mücadeleye bunca emek vermiş kişi ve örgütleri buna yapabilsin. PKK'nın her türlü siyasi ve askeri birlik ve ortak mücadele çağrılarını bunların içinde, yoksak kendisi çok muhtaç olduğu için değildirdir. Zira çok iyi biliyor ki, biraz sancılı da geçile ve zaman da alsa, mevcut toplumsal ve siyasal gelişmeler Türkiye'de de kendi devrimci-demokratik güçlerini mutlakla yaratacak ve bunu hiç kimse engelleyemeyecektir. Gazeteci R. Balli ile 15 Nisan 1993 tarihli söyleşisinde Başbakan APO, bu konuda Türkiye halkına ve devrimci-demokratik güçlerine şuñlanı söylüyor:

"Evet, Türk halkına sevgiyle yaklaşılıyor ve kirlı savaşla dikkatle değerlendirilmesini istiyor. Gelenekten bu savaşın içinde o Anadolu çocukları görmek istemiyoruz, hele hiç vurmak istemiyoruz. Onların işkileri çok güzeldir, düşünlemiş istiyoruz. Yani insanı temelde olsa, denilebilir ki en güzel işkileri bu Türk halkıyla sağlanır. Bunda da iddialız. Türk halkı, sanıyorum son zamanlarda bizi daha iyi anlamaya çalışıyor. Onun devrimci-demokratik temsilcileri var, yine sosyalist temsilcileri var. Onların da bundan sonra bizi çok daha iyi göreceklərini ve oldukça da güç alacaklarını sanıyoruz. Türk halkı ve onun temsilcileriyle işkilerimiz iyi geçecekse benziyor. İddia edildiği gibi, bizi dar bir ayrılıkçı, milliyetçi hareket olarak görmezsin. Tam tersine bizi, Türk realitesiyle en anlamlı modern işkileri geliştireceğiz. Buna güvenle baksınlar ve biraz da üzerlerine düşeni yapmaya çalışsınlar. Fazla tedirgin olmasınlar ve mevcut resmi siyasilerine de bel bağlamasınlar. Yaratıcı seçenekler ortaya çıkarsınlar ve yeni oluşumlara, politik alana dikkat etsinler. O yanlış ve standartlaşmış yapıdan, "büyüklerimiz ne söylese doğru" diye, ne yaparsa doğru yapar" basma-kalıplığından kurtulsunlar. Öz yeteneklerine dayanarak kendileri de politika yapsınlar, kurumsalsınlar. Ve bizden ne istediklerini, bizimle nasıl yaşamak istediklerini belirlensinler. Bize bunun gereğini yapmaya son derece hazır ve Türk halkıyla daha iyi işkiler geliştirmeye de her zamankiden daha umutlu ve daha iddialız."



çek'e göre sosyalist oluverdiler? Çok açık ki, Doğu Perinçek, TKP'nin geçmişte yürüttüğü misyona sonunmuş bulunuyor. Bu misyon, Türkiye'de solu kemalizmin kuyruğuna takmak, dünyada solun ilişkilerini kendine bağlamak ve Kürtleri dünyadan tecrit etmek ve de çok tehlikeli bir misyondur. Doğu Perinçek'in bütün çabaları, PKK'yi ve Kürtleri dünya solundan tecrit etmeye yöneliktir. Kendisi çeşitli partilerle ilişki kuruyor, hattta devlet başkanlarıyla bile görüşüyor ve bunlar tehlikeli olmuştur; fakat PKK ufkak bir dış işi geliştirmek isteyince kıyameti koparıyor, PKK'nın taraf olmanın çıktığı savından başlıyor böyle güçlerini alet olduğu saykılamlarından çıkıyor. Bu yapıları ne anlama geliyor? Bu kapılar, Kürdistan sorununu uluslararasılaşmasına mütih tepki duyuyorlar, PKK'nın ilişkilerine bunun için karşı çıkıyorlar. Çünkü, sorun uluslararasılaşsa Türklerin denetiminden çıkıyor, PKK'nın ilişkileri de TC'yi sıkıştırıyor. Bunlara, Kürtleri Türk egemenliği altında tutmaya kendilerini hastretmiş bulunuyorlar ve böylelikle de kemalizmin özünü esas almış oluyorlar.

Bu güçlere söyleyeceğimiz, mevcut teorik, politik ve taktik çizgisini ciddi bir biçimde gözden geçirmeleri ve kendilerini kemalist çizgiden kurtarmalarıdır. Böyle yapmazlarsa, sosyalizm ve devrimcilikte bir adım bile ilerleyemezler. O zaman da kendilerine söyleyeceğimiz şu olur: Kamalîst-Everenist diktatörlükten kurtulmaya çalışırken, yeni bir Mengüştü diktatörlüğünü başımıza bela etmeye hiç niyetimiz yok.

Süreç nasıl ilerliyor ve hangi görevleri yüklüyor?

Ateşkes denemesinin devrimci gelişmede nasıl bir ortam yarattığını, 10 Mayıs tarihli talimatı Abdullah ÖCALAN'ı yoldaş şöyle özetliyor: "Her devrim için çok temel olan halkın desteği, bizim devrimimiz için de önemlidir. Ve bu destek gelerek devam etmektedir. Kaldı ki bu konuda birlik için atılan adımlar var; cephe birliği ve yine bu Güneyli güçlerle

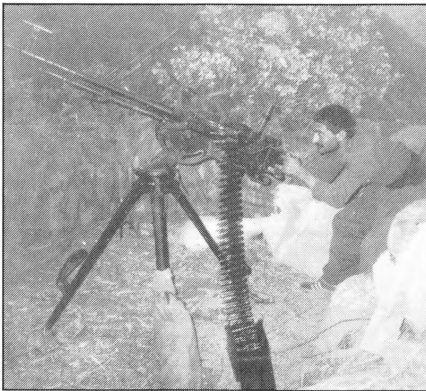
de biraz lehimize çevrildiğini biliyoruz. Eskiden aleyhimize olan çember kırıldı; şimdi, adeta TC'nin etrafında bir çembere dönüştürüldü. Bu şimdi kendisi çembere düştü. Dolayısıyla içte ve dışta objektif ortam, geçen yıla göre devrim için hayli olgundur."

Ateşkesin ortaya çıkardığı değişliklik ve savaş konusunda ise H. Cemal ile söyleşisinde şunları belirtiyor: "Şunu hemen belirtelim; gelişen nokta, sizin sandığınız gibi, PKK hiç silaha başlamaz biçimindedir. Bu koşullar sürdükçe PKK silahını bırakmaz ve sınıksız tutar. Fakat politikaya da en az bunun kadar ağırlık verir. Değişikliği burada da görmek gerekiyor. Yani silah da politika içindir. Başlarken de bunu vurgulamıştım. Biraz politika yapma şansı olduğuna göre, niye ille de her şey yalnız ve yalnız silahlı mümkün der diydik. Ben bunun anlamış olduğunu söylüyorum. Niye politik seçeneği daha fazla devreye sokmayalım? İşte değişiklik burada. Daha fazla politika yapılacaktır, daha fazla yasal sınırlar zorlanacaktır, daha fazla uzlaşma ve ittifaklar geliştirilecektir, yine diplomasi ve diyaloglar geliştirilecektir. Değişiklik buradadır. Ama silahlar da yerli yerinde duruyor. Gerektiği zaman bu silahlar çok daha etkili ve yerinde kullanılacaktır."

Şimdi somut durum şöyle: Ateşkes girişimi, deneme niteliğinde ve tek yanlı bir girişimdi. Bir adım olarak kendisinden beklenen kazanımları, hem Kürdistan ve Türkiye'de, hem de uluslararası alanda umulandan çok daha fazla gerçekleştirdi. Halen de geliştirici etkisi devam ediyor. Ateşkes denemesinde ihtiyat elden bırakılmadı. TC'nin durmayan operasyonları nedeniyle çatışmalar yer yer devam etti. TC'nin ateşkes sürecini sustırmal ettiği bu durumda artık çatışmaların giderilmesi ve çok şiddetli bir savaş dönüşmesi de beklenilebilir. TC, resmi söyleme farklı bir dil kullanmasına rağmen, ateşkes girişiminin sıkıştırıcı kışatması altında kaldı ve bir bakıma muhataplık olgusunu kabul etmiş oldu. Ateşkes denemesinden kendi açısından yararlanmaya ve bazı darbeleri vurmaya çalıştı.

ve egemenliklerini tehlikeye sokmak istemiyorlar. Reformcu admırlar atmaya güçleri yok ve büyük bir tutuculuk ve şiddetle faşist-sömürgeci düzeni korumaya çalışacaklar. Özellikle Demirel-inönü tasallutunun tutuculuğu ve gücünden sonu olduğu açık. Bu durumda, mevcut ortamı çözmek için daha şiddetli savaşın yaşanması gerekiyor ve önümüzdeki dönemde savaş şiddetlenerek süreceği beklenmelidir. Ancak, çarpışmalar yoğunlaşsa ve savaş çok büyük bir şiddet kazansa da, Kürdistan ulusal sorununu ve Türkiye'nin demokratikleşmesini sorununu çözümü için artık ateşkes olgusu gündeme girmiştir ve şiddetlenen savaşın her anında bu olgu kendisini hissettirecektir. Ulusal ve demokratikleşme sorunlarını siyasal yöntemlerle çözümü için ateşkes olgu-

Doğu Perinçek, TKP'nin geçmişte yürüttüğü misyonu sonunmuş bulunuyor. Bu misyon, Türkiye'de solu kemalizmin kuyruğuna takmak, dünyada solun ilişkilerini kendine bağlamak ve Kürtleri dünyadan tecrit etmektir ve de çok tehlikeli bir misyondur. Doğu Perinçek'in bütün çabaları, PKK'yi ve Kürtleri dünya solundan tecrit etmeye yöneliktir.



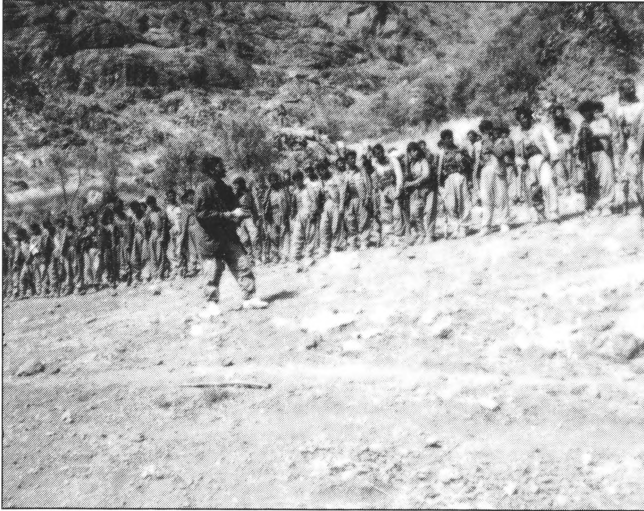
BOTAN EYALETİ 1. KONFERANSI

mücadelemizin kalbinde özgürlüğü pekiştirmenin adı olacaktır

Kürdistan'ın bütün eyaletlerinde 1993 bahar sürecinde gerilla cephesinde geliştirilen geniş katımlı konferans ve toplantıların büyük bir bölümü tamamlanırken, ortaya yeni döneme ilişkin birçok karar çıktı. Bu hazırlıklar temelinde 1993 yılının devletleşme, cepheleşme ve ordulaşma yolunda önemli bir yıl olacağı, bu amaçla gerek askeri cephe, gerekse de siyasi ve toplumsal yaşamın örgütlendirilmesinde bir kurumsallaşma sürecinin yaşanacağı ortaya çıkarken, bugüne kadar bu yönlü yapılan hazırlıklar ve sağlanan gelişmeler buna elveren düzeye artık ulaşmış durumdadır.

Geçerleştirilen bahar konferanslarından hiç şüphesiz birinci yer teşkil eden PKK-Botan Eyalet Konferansı olmaktadır. Botan Eyaleti'nin Kürdistan açısından önemli bir yeri vardır. Adeta Kürdistan'ın kalbi ve savaşın, ordulaşmanın nabzının attığı bir yerdir. Nitekim 15 Ağustos Atılımı'ndan bu yana savaşın en sıcak geçtiği bir alan olmasının yanı sıra, şiddetli ve yoğun çatışmalar sonucu her iki tarafın erkeklere bir denge aşamasını yaşadığı bir mücadele cephesidir de. Yine Türk özel savaş gücünün tüm imkanlarını ve gücünü seferber ederek amansız yüklenildiği, köy yakmalar, göçertme, insansızlaştırma gibi her türlü baskı ve psikolojik özel savaş yöntemlerini uygulayarak gerilla mücadelesi ve halk uyanışının önüne geçmeye çalıştığı bir bölge olması nedeniyle Botan'daki gerçekleştirilen konferansın daha anlamlı ve birinci bir yeri olmaktadır. Kürdistan halkının kaderi söz konusu olduğunda şüphesiz Botan'daki mücadelenin seyri tüm Kürdistan genelindeki mücadele Seyirine ışık tutmakta ve bu nedenle eyalet düzeyinde gerçekleştirilen konferansla önmüzedeki bir yıllık mücadeleye sürecine her yönüyle damgasını vuracak nitelikte alınmış kararların irdelenip bilince çıkarılması büyük önem taşımaktadır.

Bugün Türk özel savaş gücü ile ARGK gücü arasında büyük sayısal, teknik donanım farkına rağmen ulaşılan denge aşamasında Botan alanına Türk özel savaş birliklerinin rahatlıkla giremediği, ancak büyük hazırlıklar ve yoğun bir güçle operasyon



lam ve önemli hiç şüphesiz Kürdistan halkı için tartışılmaz bir değerdedir. Konferansta, 1992 yılı pratiğinin gerek TC'nin özel savaş cephesinde, gerekse gerilla cephesindeki gelişmelerin değerlendirilmesi temelinde gerilla cephesinde yaşanan eksikliklere özleştirilse yaklaşım ve bunlardan gerekli sonuçlar çıkarılmıştır. Bu temelinde 1993 yılı hedefi olarak öngörülen gelişmeler plan-program düzeyinde ele alınmış ve buna işlerlik kazandırmak amacıyla çeşitli kararlar çıkarılmıştır. Bunun yanı sıra, bu kararlar temelinde Kürdistan halkına ve dost güçlere çeşitli çağrılar yapmak ve mesajlar sunulmaktadır. PKK-Botan Eyaleti 1. Konferansı belgelerinde, önmüzedeki aylarda 1993 yılının, savaşın geldiği aşamada artık bir reorganizasyon (yeniden düzenleme) yılı olacağı, bu amaçla ordulaşma, devletleşme düzeyinde büyük bir kurumsallaşma hamlesine girileceği, yine Türk devletinin Kürdistan'da sınırlandırılmış ve asgariye indirilmiş otoritesi yerine giderek adım adım ARGK'nın ulusal kurtuluş

yaşamında ortaya çıkan eksiklik, yalnlığı ve yetmezliklerin savaşa yaklaşım ve örgütsel çalışma tarzında belirgin bir şekilde ortaya çıkan ve son bir yıllık pratiğe damgasını vuran tutuculuğun, sağ savunmacılığın mahkum edildiğine, öte yandan bütün olumsuzluklara rağmen 1993 yılı için her zamankinden daha fazla kazanma ve başarıma zemininin yaratıldığına işaret eden konferansımız, **Parti Önderliği'nin talimat ve perspektifleri, yarğılama sürecinin de ortaya çıkardığı sonuçlar ışığında dünyanın, Türkiye ve Kürdistan'ın, yine mücadelemizin ve dostlarımızın durumunu bir bütün olarak ele alarak örgütte, çalışmada, savaşta, hareket tarzı, ordulaşma, siyasallaşma alanında birçok konuya açıklık getirmiştir. 1993 için kaçınılmaz görevler, somut plan ve hedeflere ulaşarak güçlenmiş önüne koyan konferansımız, eyaletimiz ve genel savaş açısından bir kararlık sözü olarak daha şimdiden mücadeleye tarhimize geçmiştir. Söze, anıya, şehitlere, vatan ve halka bağlılık anlamında Parti Önderliği'nin talimatlarının gereğini yerine getirilmesi kararlılığını gösteren konferans; alınan kararların hayata geçirilmesini, denetlenmesinin bilinciyle uygulama ve uygulamaya göre görevlendirildiği karargah yönetimi ile de 1993 hedef planlamasının pratiğe aktarılmasının ilk somut adımını atmıştır."**

Botan'ı özgürleştirme hedefi

Botan Eyaleti Konferansı belgelerinde daha sonra 1992 yılının toplu bir değerlendirilmesi yapılmakta ve bu temelinde 1993 yılı içinde uygulanması öngörülen kararların gerekçesi de, "Savaşımızın geldiği boyut, düşmanın yönelimleri, halkımızın savaşa katılım düzeyi ve mücadelemizin uluslararası alandaki yeni bir faktörler savaşı güçlenmesini merkezi askeri örgütlerine kavuşmasını ve bunların kurumsallaşmasını zorunlu kılmaktadır. Özellikle halklaştıran bir ordu, özgürleşen vatan parçası gereği bu zorunluluğun gereğini bir an önce yerine getirmeyi emretmektedir..." biçiminde somutlaştırılmış.

1993 her yönlü hamle yılı

Botan Eyaleti Konferansı belgelerinde 1992 yılının tüm yönleriyle ele alınıp işlenildiği dikkat çekilerek şöyle denilmektedir: "Parti-ordu

Yine askeri, siyasi ve ekonomik hedefler programına da ulaşıldığı belirtilerek, öncelikli kararlar bölümünde, "Gerek örgütteki kurumsallaşmayı ve güç büyütmedeki hedefi, gerekse de eyaletimizin savaşın gelişimine uygun rolünü dikkate alan konferansımız; **BOTAN EYALETİ'Nİ ÖNEMLİ ORANDA KURTARMAYI** hedef seçerken, **GENEL SAVAŞ BÖLGESİ** biçiminde tanımladığı eyaletimizde, birinci derecede savaş bölgesi olarak ilan edilen bölgelerinde denetim ve özgürleşmenin büyük oranda tamamlanmasını karar altına almıştır" denilmektedir.

Konferansın kararlar bölümünde köy koruculuğuna ilişkin olarak "Çeteciliğin büyük oranda etkisizleştirilmesi gücün doruklarına ve taşıyacağı yakın bir duruma getirilmesi...", yine askeri anlamda, "...Vuruş tarzında, mutlak sonuç, alıcılık, koparıcılık esas alınması plan ve hedeflerinin içerisinde yer almıştır" ibaresi de yer verilmiştir ve "...Askere hedeflere yönelimde, gerek çetecilik, gerekse düşman güçleri açısından güç yoğunlaşma merkezlerinden en önemlisi olan Şırnak'taki yurtsever, tarafsız halkın boşaltılması ve **ŞİRNAK'IN TOPYEKÜN BİR SALDIRI HEDEFİ** haline getirilmesine karşı kararlar çıkarılmıştır" denilmektedir.

Konferans belgelerinde siyasal hedefler konusunda ise, "...Savaşarak ordulaşan, ordulaştıkça siyasallaşan, siyasallaştıkça bunun kurumsallaşmasını taleplerine uygun olarak gerek Ulusal Meclis çalışmalarını güçlendirme, gerekse savaş hükümetine geçişe güçlü bir zemin yaratma anlamında Botan Eyalet Meclisi çalışmalarının başlatılmasını ve giderek bir eyalet meclisinin oluşturulmasını karar altına alırken, ordu karargahının dışında bir cephe karargahının da tüm kurumlarıyla birlikte faaliyetlerinin yerleşmesini plan hedefleri içine koymuştur" denilmektedir.

Bu birinci derecedeki kararlar dışında daha somuta indirgenen ve maddeler halinde açıklanan kararlar bölümünde de, Zorunlu Askerlik Yasası'nın Kürt gençleri için yeniden yürürlüğe konulduğu, bu anlamda Türk ordusuna askerlik yapma

nın yasaklandığı ve genç çocukları çağrıldığına ARGK'ye göndermeye ailelerin çeşitli biçimlerde ceza tabi tutulacakları; belirtilirken yine çeteciliğe ilişkin karar bölümünde ise birinci derecedeki hedeflere karşı imha ve tümden tasfiye yönteminin esas alınacağı, ikinci derecedeki hedeflere karşı ise silah bırakma temelinde her türlü eylem biçiminin bilinçli bir şekilde kullanılacağı ve çeteciliğin halktan tecrit edilmesi için ekonomik ambargoya tabi tutulacağı, çevrelerinin tutsak alınarak, silah bırakmaya zorlanacakları vurgulanmaktadır. Bu kararlar bölümünde, savaş ekonomisinin örgütlendirilmesinde de geniş yer verilmekte ve bunun ordudaki örgütlenmesi ile halktaki örgütlenmesi ayrı başlıklarla maddeler halinde ele alınıp ekonominin örgütlenmesi için gerekli görülen çalışmalara yer verilmekte, bunlar kararlarla somutlaştırılmaktadır. Buna bağlı olarak Kürdistan'ın zenginlik kaynaklarından yararlanılan iş sahiplerinin vergilendirilmesi ve yine halkın vergilerini TC'ye değil, kendi kurumları olan ARGK ve ERNK'ye vermeleri yönünde kararlar da var. Bu bölümde ağırlıklı bir yeri de basın-yayın faaliyetleri hakkında alınan kararlar oluşturuyor. Bu kararlar çerçevesinde Botan Eyalet Radyosu'nun kurulması, savaş muhabirliği, halkla ilişkiler, basın sözcülüğü gibi birimlerin oluşturulması, ordu içinde kültür faaliyetlerinin örgütlenmesi gibi konulara yer verilmektedir.

Bu kararlar bölümünde "**Şehit ve değerlere ilişkin**" başlığı altında da, "En başta devrim hareketimiz temel taşlarını oluşturan, halkımızın en değerli varlıklarını özünden süzülerek ortaya çıkan, insanlığın onurunu temsil eden ve bu temelde hem insanlığı, hem de halkın çıkarını korumak için partimiz PKK'sımlarında yer alacak ve amansız koşullar altında her türlü zaman zorlanmadın, hiçbir ikirciksiz düşmeden kanının son damlasına kadar savaşarak partimiz PKK'nın direniş ruhunu kendi şahıslarında temsil etmişleri başsarak insanlık adına verilen en zorlu mücadelelerin zirvesine ulaşan en değerli ve en kutsal varlıklarımız şehitlerimiz olmaktadır..." denilerek, buna bağlı kalınacağı sözü veriliyor ve bu yönlü yerine getirilmesi gereken görevler de maddeler biçiminde karar altına alınıyor. Bu karar maddeleri içinde, ihtiyacı olan şehit ve tutuklu ailelerinin ihtiyaçlarının imkanlar dâhilinde karşılanmasını, bunun merkezeleştirilerek icra edilmesi, tüm eyalet düzeyinde bir şehitler albümü yapılması, her bölgede şehitlik yerlerinin tespit edilip ilan edilmesi, şehit düşenlerin ailelerine resmî başsağlığı belgeleri, mektup vb.'nin gönderilmesi, Botan'da Mahsum Korkmaz Akademisi şubesinin açılması gibi hususlara yer verilmektedir.

Botan Eyaleti Konferansı kararlarında bir de, "**Orduda sağlaşturma ve netleştirme**" başlığı altında orduda yer almayacak olanların nitelikleri sıralanmaktadır.

Botan Eyaleti Konferansı ile alınan kararların hayata geçirilmesi ve yetkince uygulanması için gerilla cephesinde kiş seçme sonrasından bugüne kadar çok yönlü ve kapsamlı hazırlıklar geliştirildiği ve bu hazırlıklarla halk cephesinde de yansıtılarak ürün verecek düzeye geldiği ortaya çıkan gelişmelerden anlaşılmaktadır.



düzenleyebildiği, yine daha çok havadan savaş uçakları ve helikopterler desteğinde yönelebildiği bir alan konumunda bulunması gereği de, konferansta öngörülen gelişmelerin kamuoyu tarafından bilimesi gereğini daha da zorunlu kılmıyor.

Bu nedenle, 8-13 Mart 1993 tarihleri arasında gerçekleştirilen PKK-Botan Eyaleti 1. Konferansı'nın an-

Günümüzde sosyalist hamlenin bazı yeni özellikleri

Baştafak 1. sayfada

Reel sosyalizmin çözümü, hiç şüphesiz kapitalizmin sorunlarını azaaltmaktır veya iddia edildiği gibi onun zararları anlamına gelmemiştir. Tersine onu daha da ağırlaşan ve altından çıkılmaz sorunlarla yüz yüze bırakmıştır. Denilebilir ki, günümüzde hiçbir dönemde kıyaslanamayacak kadar çürümeye alametlerini mevcut kapitalizm sergilemektedir. En iyimser yorumcular bile, neredeyse tarihin durduğunu söyleyebilirler. Belki bazıları buna "Kapitalizmin sonuz safesi" de diyebilir, fakat bütün işaretler kıyamete yakın bir sonuzluk olduğunu daha kabul edilebilir bir gerçek olduğunu gösteriyor. İnsanlığı öyle eşit görmüş boyutlu bir tüketim çarkı içine aldı, onu öyle bir koşuşturmayla nefes alamaz duruma getirdi ki, neredeyse çarpıp tüketeceği kentininleyor. Bulunam, karamsarlığın temeli bu oluyor.

Genelde bütün sömürücü, baskıcı sınıflar, özde ise onun en gözükara-aomması sömürücü sınıfı ve onun dayandığı sistem olarak kapitalist burjuvazi, aslında kılık da değiştirse, günümüzde en gereksizleşen ama o kadar da toplumun başına bela olan bir konuma çoktan girmiş bulunmaktadırlar.

Ekim Devrimi için, erken doğum yapan bir devrim olduğu, dolayısıyla ağır bünyesal hastalıklar üzerine inşa edilen ve çözümüken kurtulamayan bir sosyalizm biçimine yol açtığı çokça söylenir. Biz bunu tarihin daha da eski dönemlerinde gerçekleşen devrimlerine de uygulayabiliriz. Her önemli altüst oluştaya devrimde az çok en sol ve en radikal bir devrimci iktidara temel teşkil eden sınıf, en alttaki ve en zor koşullar içinde çalışan sınıf oluyor. Köleler, serfler ve daha sonra işçiler biraz değişen koşullarla kılıf değiştirmiş emek sınıflarıdır. Egemen sınıfların da kılık değiştirerek günümüze kadar geldiklerini biliyoruz. Kapitalist emperyalizmin buna ilave ettiği, sınıfların şekilsizleştirme, bu yönüyle de mücadeleye edemez duruma getirme, bunun için çok sistemli bir psikolojik, ideolojik, kültürel savaşımı ve basın-yayın alanındaki teknik gelişimi de iyi kullananlar yaygınlaştırmışlardır. Dahası toplumu nefes alamaz duruma getirecek bir bombardmana tabi tutarak bunu yürütmüşlerdir.

İlgincidir, eskiden egemenler gerçekten ateşli silahlarla, bombalamalarla toplumlara diz çöktürmeye çalışıyorlardı; günümüzde ise bu tip savaşımın artık gereksinim yok, bunun yerine geçirilen ruhsal, ideolojik, kültürel bombardmanlar çok daha etkilidir. Mevcut teknik de buna oldukça imkan sunuyor. Dolayısıyla sınıfsallığın ve her türlü ayırt edilemesi gerekenlerin iç içe karıştırılması ve bununla da her şeyin çok sinsi, hileli, sömürücü, baskıcı -görünmez- bir sınıfın emrine koşturulması daha da imkan dahiline girmiş bulunuyor. Eger günümüzde biz net ve iyi çizilmiş sınıflar dahilinde bir sınıftan bahsedemiyorsak, bunun çok önemli bir nedeni budur. Aslında emek olgusu, onun kaynaklandığı sınıf, muhteva ve şekli değişikliğine uğradı da kesin oluyor. Ama daha çok kılık değiştiren ve bir anlamda kendini yenileştirerek bütün topluma sunduğu egemen sömürücü sınıfı iyi tanım gerektirir. Söyleyebiliriz ki, günümüzde büyük, fabrika sahipleri biçimindeki klasik sınıf tanımlamaları yetmiyor. Yine

şöyle orta-burjuvazi, küçük-burjuvazi vb. tanımlar da günümüzde yetmiyor. Eger sosyalizmi iyi anlamak istiyorsak sınıf tahminleri, güncel gerçekliği dikkate alan tanımlar yapmak gerekir. Özellikle Türkiye gibi bir ülkede daha rejim kurulu kurulmaz, "Biz sınıfsız, intiyazsız bir kitleyiz" diye bir ideolojiyle başlanğıç yapılmışsa, bu yeni durum, daha da büyük önem taşır.

Kaba baskı yöntemleri yerini gerçekten ideolojik, psikolojik olana terk etmiştir ve karışıklığı körükleyen de bu olmaktadır. Medya imparatorluğu denilen basın-yayın tekelieri gerçekten en kudretli hükümdarlar dahi tehlikeyi bir biçimde toplumu yönetebilmektedirler. Tabii tekinğin üretimdeki yeri biraz daha

"...İlgincidir; eskiden egemenler gerçekten ateşli silahlarla, bombalamalarla toplumlara diz çöktürmeye çalışıyorlardı; günümüzde ise bu tip savaşımın artık gereksinim yok, bunun yerine geçirilen ruhsal, ideolojik, kültürel bombardmanlar çok daha etkilidir. Mevcut teknik de buna oldukça imkan sunuyor. Dolayısıyla sınıfsallığın ve her türlü ayırt edilemesi gerekenlerin iç içe karıştırılması ve bununla da her şeyin çok sinsi, hileli, sömürücü, baskıcı -görünmez- bir sınıfın emrine koşturulması daha da imkan dahiline girmiş bulunuyor..."

gelişmiştir. Eskinin kaba kafa-kol emeği yerine -ki yine temelde buna dayalı da olsa- üretimi yeni tekniklerin yönetime yemir kap-kol emeğini etkisizleştirilebilir. Yani emeğin insanın oldukça düşünülmesi ve kol emeğine dayalı yanının zayıflatılması söz konusudur. Adeta mevcut tekelilerin geliştirdiği bilimsel teknik devrimle "sen fazla gerekli değilsin" diyor insan. Muazzam işsizlik, biraz da kapitalizmin bu özelliğine bağlı olarak ortaya çıkıyor. Burjuvazi ilerde toplumu gereksiz ilan edecek. Aslında gereksiz olan, mevcut kapitalizmin kendisidir. Ama eline geçirdiği o muazzam egemenlik, yönetimi, etkileme aygıtları nedeniyle topluma, "sen gereksizsin" diyor ve kabul ettirebilir.

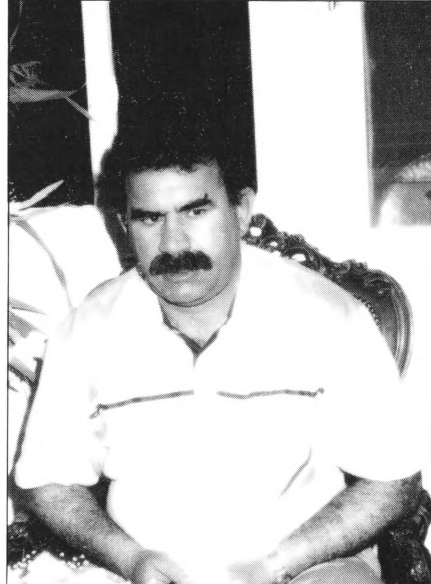
Daha da fazlası, gezegenimize pençesini geçirip onun solugunu kesiyor. İşte yeşilin imhası bir anlamda insanın solugunun kesilmesi dir. Yine gezegenimizin çatısını uçuruyor. Ozon tabakasının delinmesiyle -aslında çatıdır- evi her türlü tehlikeye açık hale getiriyor. Oda yandan atom tehlikesi her an bir mahşeri gerçekleştirebilir. Ölenemize bazı hastalıkların ortaya çıkması da -kanser, AIDS gibi- ve oldukça dengesi büyüklerin bir nüfusun insanlığı nereye götüreceği, dünyayı ne hale getireceği kestirilemeyen

sonuçlarından hiç şüphesiz mevcut kapitalizm sorumludur. Gittikçe bu sorunları daha da ağırlaştırıyor ve kapsamlı bir bunalmı haline getiriyor. Hem ruhi, hem fiziki anlamda insanlığın nefesinin tükülmesi söz konusu; daha da süratlanabilir... İnsan-

Yeni bir ideolojiye, temel bir öğretiyi ihtiyaç vardı

Buna çok iddialı bir karşılık olan sosyalizm ise yetmezliğe düşmüştür. Şimdi bunun nedeni tartışılıyor. Tekrar kapitalist sistemle başe debilecek ideolojik yetkinleşme nasıl sağlanır? Aslında tartışmanın üzerinde yoğunlaşacağı şa bu dur. Mevcut kapitalizmi savunmak demek, insanlık için mahşeri kabul et-

limsel sosyalizmin de yetersizlikleri ve yanlışlıkları olabilir. Vahşi kapitalizm dönemindeki bir Fransız Devrimi'nde bile en radikal kesime kömünistler deniliyordu. Yine daha sonra burjuva devrimlerin hep sol kesini sosyalistlerdi, kömünistlerdi. 1848, 1870 Paris Kömünü deneyiminde kömünistler etkilidir. Ekim Devrimi'n-



mek, onun geleceğini yok etmek, ilkel insanlık kadar bile olgun olamaz noktasında onu kötü bir mahkumiyete düşürmek demektir. Mevcut tüketim toplumlarının çirkinlikleri, gerçekçi böyle bir tanıyı yapmamızı kolaylaştırıyor. Eger insanlık yaşayacaksa -ki en az diğer doğa kanunları kadar insanlık kanununa göre de öyle oluyor- bu mevcut durum kabul edilemez. Durumu tartışmak ve çözüm yoluma ulaşmak, adına ister bilimsel sosyalizm diyelim, isterse şu düzeyde gerçekleşen sosyalizm diyelim, bir ideolojiye, temel öğretiyi ve bunların uygulamalarına ihtiyaç gösterir.

İyi biliyoruz ki bilimsel sosyalizm bir güneye doğmadı. Yalnız bir ülke deneyiminin ürünü değildir. Hatta Avrupa kapitalizminin bir ürünü de değildir. Tüm toplumlaşma süreçlerinde, özellikle de devrimsel altüst oluş dönemlerinde en radikal dönüşümü sahibi olan sosyal kesimin eğitimi sebebiyle sosyalizmin gelişimine yönelik düşünceleri ve eylemi ortaya çıkarmıştır. Bu anlamda, toplumsallaşmayla gelişen bir düşünce ve pratik. Kapitalist dönem bu düşünce ve eyleme daha bilimsel bir anlam gücü kazandırmıştır. Gittikçe bilimsel sosyalizm formülüne ulaşmıştır. Hiç şüphesiz bütün toplumsal sistemlerde olduğu gibi, bi-

le iktidarı alıyorlar. Daha sonra bu, oldukça yığılsal bir hareket haline gelebilir. Şüphesiz sosyalizm bu dönemde biraz daha bilimselleşmiştir. Ama bunun sosyalizmin nihai sözü olduğu da söylenemez. Reel sosyalist ülkelerin "Erkenden kömünizme ulaştık" şeklinde tanımlamaları gerçekçi değildir.

Sunu şimdi daha iyi anlatıyor: Bütün temel devrimlerde aç veren ve emekten yana olan her hareket biraz sosyalist ikeritlerde veya sosyalizme hazırlanmıştır. Daha köleci dönem en temel başkaldırıların biri olan Spartaküs'ün çıkışında başlayalım hemen her önemli devrimsel süreçlere kadar hepsinin mücadeleye, dolayısıyla sosyalist mücadele tarihine bir katkısı görüyoruz. İslam devrimi bile, resmi İslam ile muhalefetti İslam arasında geçen mücadele bile böyle altüstleri taşımaktadır. Buna Sünni-Alevi mezhep çatışması da denilebilir. Örneğin, en radikal Hz. Alici kesim aslında -biraz da döneme göre- bir sosyalist veya sol kesimdir. Gerçekleşen İslam, Sünni kesim veya resmi İslam'dır. Kendine göre böyle bir ayırma rahatlıkla tabi tutulabilir.

Ekim Devrimi'nde de, Fransız Devrimi'nde de böyledir; en sağ kesimlerden en radikal sol kesimlere kadar. Nitekim ilk kez "kömünist" sözcüğü Ekim Devrimi'nde ortaya çıkar. Ekim Devrimi'nde sağları ve orta-yolcuları vardır. En radikal Bolşevik hizbi denilen kesim kömünist oluyor.

Şu kömünist ortaya; insanlık tarihi kadar sosyalizm ve kömünizm mücadelesi bir gerçektir. Fakat abartılı yaklaşımlara, örneğin çok kısa bir süre içinde kendi akımını egemen akım, dünya çapında başarıya giden akım olarak değerlendirmeye hatasına sıkışık düşüyor. Hani, biraz da peygamberce; en son din, en son söz biçiminde değerlendirmelere gidiyor. Toplumsal gelişme de sürdüğünü göre her önemli aşamanın sözü aslında yeni gelişmelere göre asılıyor. Son söz aslında şurada kalır, eskimsin bir söz olarak kalıyor.

Ama bu demek değildir ki, söylenen sözlerin bir önemi, anlamı yoktur. Nitekim, İslamiyet, burjuva liberalizmi veya sosyalizm yerine ve dönemine göre hayli önemli gelişmelere yol açmışlardır. Tarihe önemli miraslar bırakmışlardır. Bu anlamda kesin boşu gitmemişlerdir. Toplumsal gelişme ve özgürlük biraz da bu mücadelelerin sayesinde sağlanmıştır. Özellikle sosyalizm mücadelesi, bu konuda en temel gelişmenin adıdır. Emekten yana, üretenden yana, yaratıcılıktan yana olan bütün gelişme, en çok bu ideolojik bakış açısı altında insanlığı ilerletmiştir.

Günümüzde kapsamlı bir kargaşanın, bunalmın yaşadığını söyleyebiliriz. Kapitalizm kendini evrensel çapta ve çok genel bir sistem olarak değerlendirmeye iddiasındadır ki, bu iddiası eskiden de vardı. Reel sosyalizmin kendi yetmezlikleri sonucu ve kendi eliyle çözüldüğü ona bu iddiasında daha güçlü olma fırsatı da veriyor. Fakat belirttiğimiz üzere, bu iddianın tersi söz konusudur. Nitekim gittikçe ağırlaşan bunalm sosyalizme daha fazla ihtiyaç duyuyor. Sosyalizmsiz olmak demek, havasız kalmak demektir. Her zamankinden daha fazla ağırlaşan bunalmı, dolayısıyla ortaya çıkan sorunlara çözüm, yine toplumsallıkta bilimsel ifadesini bulan sosyalizme dayanacaktır. Devasa boyutlardaki yıkıma, yine altından çıkılmaz sorunlara kapitalizmin kendi içerisinde çözüm bulması mümkün değildir. Öyle bilimsel-teknik devrimlerle bu sorunlar çözümlenemez. Kapitalizm hizmetindeki bilimsel-teknik devrim sistemin içinde bulunduğu bunalmı daha da derinleştirmekten öteye sonuç vermez.

Çözüm, yine sosyal gerçeklikte, onun sosyalizm yönündedir. Ama şimdi bir sosyalizm? İster teorik, isterse gerçekleşen yönüyle sosyalizmin yetkinleştirilmesi ihtiyacı var. Tarihindeki eksiklikleri gözden geçirip gidermeye ihtiyaç olduğu kadar, günümüzün çok karmaşık, kapsamlı bunalmının gerçekçi değerlendirdirip kendi çözüm gücünü dayatmaya ihtiyacı vardır. Düşünsel çözümlerinde tutalım psikolojik morale cevap teşkil eden yaklaşımlara kadar, siyasi üstatların ele alınışından ekonomik yeniden düzenlenişe kadar yeni politikalar geliştirilmedikçe, "nasıl bir sosyalizm" sorusuna yetkin bir cevap verilemez.

Başlarken de belirttiğimiz gibi kapitalizmden kaynaklanan temel sorunları dünya soluksuza bırakılmak isteniyor, hiç karşı defiyor. Mahşeri çığırtaştıran tehlike, muazzam tüketici toplumsal hastalık, böylele alaklı tasfiye ediliyor, karnacalardan, cüceleşen, adeta kum taneler-

ri haline gelen insan sonucunu ortaya çıkarıyor. Tekrar insanın itibarını iade etmesini, onun bilincini, ahlakını, doğayla karışık olmasını, doğayla çelişkinin derinleştirilmesini imkan dahiline sokan bir sosyalist yaklaşım, perspektife ihtiyaç vardır.

doğayla ilişkilerini -ki buna çevre ilişkisi de deniliyor- doğru çözümlerle, Yeşiller'in, çevre vb. hareketlerinin çeşitli biçimlerini aslında çok reformist diye getirmek istedikleri rousseau, devrimsel bir çözüm dayatmak şarttır. Yine özünde cüceleşen,

hareketlere de benziyor. Tabii ki, egemen resmi düzen hükümlünü alabilirdiye konuşturduğunda ve bu koşullarda herkesin gericiğini kanadı-kolu arasına koştüğunda, kavga meydanını terk etmeyen, bu konudaki iddiasını sürdüren her hareket, yığıl hareketidir. Aynı zamanda insanlık adına konuşma yetkisine de sahip olan bir hareketidir. Her büyük özgürlük hareketi, böylesine evrensel çapta tutuculuk dönemine

başarıyla karşılık verdiği oranda yalnız içinden doğduğu ülke ve halkın koşullarına çözüm getirmekle kalmıyor, bununla birlikte insanlık idealinin sözcüsü de olabilir. Nitekim bir dönemler Hristiyanlık, bir dönemler İslamîyet, yine bir dönemler Fransız ve Ekim devrimleri böyle bir role soyunmuşlar ve küçümsenmeyecek sözcüklüklerine de layıkıyla karşılık vermişlerdir.

sürdürüyor ve emeğe saygı temelinde emeğin sahiplerinin partisi olmayı esas alıyor. İnsan soyuna yararışın en kahramanca, fedakarca kişiliği ve yaşam tarzını kendi içinde ispatlıyor. Bir kişi kişilik ve nasıl bir yaşam tarzı konusu hiçbir partide ele alınmadığı kapsamlı ele alınımsı ve bunun cevapları o denli geliştirilmiştir.

Bir PKK gerçekliği yaşayan insanlık, kurtuluş insanlık demektir. Biz bunu daha en küçük çapta gerçekleştirmiş durumdayız. Her halkımız için bunu tam başarıya ulaştırırsak, çok iyi biliyoruz ki, insanlık adına bu, devasa bir kazanımdır. Nitekim bireyde gerçekleşen kurtuluş, halkta gerçekleşen kurtuluş, insanlıkta gerçekleşecek bir kurtuluş dönüştürme ülküsüne her zamankinden daha fazla bağlıdır. İnsanlığa inanıyoruz, insanla yaşamın olduğunu da inanıyoruz. Buna çok derinden bağlı olduğumuz için, yaşamımız belki de hiçbir partide görülmeyen bir biçimde insanlığa duyorduk.

Bu kadar toplumsallığı yaşayan, bunun için bu kadar fedakarlığı ve cesaretiyle hareket eden bir hareket olsa en özü bir sosyalist hareket olabilir. Nitekim bunun şerefli PKK'nın payına düşmüş bulunuyor. Partimizin bu temel özelliğini hiç şüphesiz gözümüzün bebeği gibi koruyoruz. Bütün şahadetler bu temeldedir, bunun içindir. Büyük direnişler ve fedakarlıklar, hep bu sağlam öz sayesinde ortaya çıktığı gibi, bu çok korumak için vardılar. Biz de bu inançla ortaya çıktık ve büyüdük. Kendi büyüklüğümüzü de bu özü daha fazla korumak ve yetkinleştirmekle mümkün olduğuna, bu konuda görevli olduğumuzda da inanıyoruz. Bunun derin bilinci içindeyiz. Yine bunun kararlılığı ve uygulaması en üst boyuttadır.

Çalışma temposu, vuruş tarzı dediğimiz bir yaklaşım oldukça gelişmiştir. Önderlik çözümlemesiyle, "kendinde halkı gerçekleştiren, kendine yeni insanlığı gerçekleştirir, bunun için kendini insanlığın ideali haline getirir, bunun için ne gerekiyorsa onu yap" çarısına kuşumsanmayacak bir cevap verilmştir. Çok az sayıda bir parti gücü tarafından kavranılan bu gerçekler, bundan sonra her zaman artan bir ivmeyle dalga dalga halkımıza, bölge halklarına ve insanlığa yansımaktadır. Sosyalizm ülküsünün yüceliğine bağlanmak, ona bilimsel yaklaşmak temel konumuz oluyor.

Bu temelde ortaya çıkan ve günümüzün gelişkin partisine dönüşen sosyalist hareketimiz, bundan sonra da hiç şüphesiz daha yetkince, kararlara ve basanlıca amaçlarına doğru yürüyecektir. Bunun için diyoruz ki; emek, birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'a en olumlu karışılığı vermiştir. Bütün dünya emekçi-

"...İster teorik, isterse gerçekleşen yönüyle sosyalizmin yetkinleştirilmeye ihtiyacı var. Tarihindeki etkisizlikleri gözden geçirip gidermeye ihtiyacı olduğu kadar, günümüzün çok karmaşık, kapsamlı bunalımını gerçekçi değerlendiren kendi çözüm gücünü dayatmaya ihtiyacı vardır..."

"...Sosyalizmsiz olmak demek, havasız kalmak demektir. Her zamankinden daha fazla ağırlaşan bunalıma, dolayısıyla ortaya çıkan sorunlara çözüm, yine toplumsallıkta bilimsel ifadesini bulan sosyalizmde aranacaktır. Devasa boyutlardaki yıkıma, yine atıldan çıkılmaz sorunlara kapitalizmin kendi içerisinde çözüm bulması mümkün değildir..."

Su, her zamankinden daha güçlü söylenebilir. Kapitalist-emperyalist sistemin, insanın doğayla kurduğu dengeyi çok tehlikeli bir yıkım çelişkinde dönüştürdüğü gibi, toplumsal örgütleniş de insanlığı tüketim ilişkisine kadar götürmüştür. Yani bu iki temel global çelişkiye yol açmıştır. İşte mevcut sosyalizm bu iki temel çelişkiye cevap vermekle kendini doğru tanımlayabilir. İnsanın

karıncaşan emperyalist toplum modeline karşı nüfus planlamasından tutulmuş üretim planlamasına, ıstıyapın yeniden düzenlenmesine ve insanın psikolojik-ahlaki yönden yeniden tanımlanması kadar hepsi gereklidir. Böylesine kapsamlı bir çelişkiye de çözüm çözümleri, sosyalizmin güçlenmesini sağlar. Dolayısıyla bir sınıf tanımlaması ile yetinilemez.

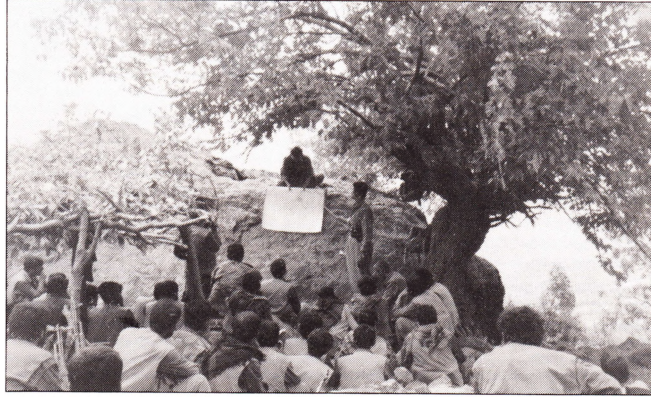
19. yüzyıldaki gibi bir işçi sınıfı kalmamıştır

Mevcut sosyalizmin bir cıkmızı da buradadır. Soruna 19. yüzyıl analizleriyle yaklaşılıyor; "şöyle işçi sınıfı, böyle işçi sınıfı" deniliyor. Aslında böyle bir sınıf kalmamıştır veya kapitalizmin derinleşmesiyle sosyalizmin de derinleşmesiyle yitirdiği kaç geçmişir. Derinleşme de sömürü vardır, ama çok daha genişleşmiş ki, biz buna işte bilimsel-teknik devrim ve onun basını-yayın dünyasında yol açtığı gelişmelerle toplumu tutsak almıştır dedik. Öyle hırslık yöntemleri, basık yöntemleri gelişmiş ki, 19. yüzyıla kıyaslanamaz bile.

Dolayısıyla o dönemin analizleriyle günümüzü değerlendirmek, gerçekçi karışık demektir. Sosyalist tartışmalarda biraz bu var, ki bu da sigili ifade eder. Bu durumun değerlendirilmesi savaş yöntemleri de, yani taktik soruna da ışık tutar. Eski taktikler günümüzde yeterli değildir. Nasıl ki toplum bütünsel bir baskı, sömürü cenderesine alınmış, bütün toplumu ilgilendiren mücadele biçimlerini de geliştirmek gerekecektir. Kapitalist-emperyalist sistem bütün insanlık için doğal dengeyi bozmuştur. Dolayısıyla çok geniş toplumsal kesimleri hitap etmeyi bilen perspektiflere ihtiyaç vardır. Yeni yani bir sosyalist program, onun dayandığı sağlam bir baskı açısı ve eyleme indirgenmiş taktikler nasıl olmalıdır sorunlarına cevap verdiği oranda sosyalizm bir kez daha kendini yetkinleştirmiş ve reel sorunlara çözüm gücü olduğunu göstermiş olacaktır. İşte böylesine bir tartışma gerçekçidir. İnsanlığın kadherine derinden bağlı olanlar, insanı sorunlarına en temelde yaklaşımlar göstermek isteyenler bu nedenle sosyalizmde daha da derinleşen bir ilgiyle yaklaşacaklardır; yetkinleştirerek, yeni sorunlara cevap üreterek yaklaşacaklardır.

Görevler önümüzde durmaktadır. Konuyu tartışmada kısırlık ve eski söylemler yerine var. Tartışmayı daha da yenilemek gerekiyor. Bu nedenle yeni bir sosyalizm tanımını -güncellenen anlamında-, onun programsal, eylemsel-taktik ifadesi üzerinde durulabilir. Bu temelde yeni sosyalist partiler kurulabilir ve kitlesel eylem türleri geliştirilebilir. Bilimsel-teknik devrim de, sosyalist baskı açısı altında sorunların çözümü için etkin olarak uygulamaya gücü haline getirilebilir. Bir yak-

laşım kesinlikle en yakın bir süreç içinde sosyalizme olan ilgiyi artırarak, temel çözüm kaynağı olduğunu gösterecek ve en kapsamlı çürüme dönemine girmiş olan kapitalizme karşı uygun bir sosyalist dönemi ortaya çıkarabileceklerdir.



Partimiz PKK, bu konuda reel sosyalizmin olumsuz sonuçlarına bağından itibaren karşı tavrı geliştirerek ortaya çıkan bir hareket olduğu kadar, onun olumsuz etkilerini kendi içinde yansıtmamış, böyle bir sosyalizmin oldukça kusurlu olduğunu görebilmiş, ama buna rağmen sosyalizme olan inancı ve yaklaşımlarını kaybetmemiş bir hareketidir. Bu özüyle bağımsız ve oldukça iddialı bir biçimde "Kürdistan" diye tabir edilen en geri bir ülkenin ilkel toplumuna ve onun toplumsal köpülmüne uygulamış, bunda da önemli sonuçlara yol açmış bir güçtür. Bu temelde şekillenen bir partidir. PKK deneyimi bu anlamda, dünya çapında kapitalist emperyalizmle dengeye ulaşan reel sosyalizmin kendi içi tikanıklığı nedeniyle çözülüşe gittiği ve bundan dolayı sosyalizmin oldukça itibardan düşürülmesi istendiği bir dönemde en büyük sosyalist eyleme ve onun ideolojik hattına ulaşabilen bir gelişme hareketidir. Bu konumyla, biraz da gericiil dönemlerinde çok az ayakta kalan ama bir o kadar da şerefli, onurlu bir yere sahip olan

kalmasına, yine emperyalizmin bunalımlarını en yoğun yaşamasına rağmen çözüm konusunda iddialı olması tesadüfî değildir. Bir yerde bunalım ne kadar ağırlaşmışsa, devrimsel çıkışın da oralarda o denli gelişecek tarih birçok örnek olayla açıklanmaktadır. Ortadoğu'nun en geri bölgesi olan Kürdistan ülkesi yine en unutulmuş, insanlık dışı, kınıklımsı halkı olan Kürdistan halkı -ki tarihin en eski toprakları olması itibarıyla insanlığın da beşikliği yapan bir gerçekliği ifade eder-, şimdi tekrar yaşama gözünü açmaya çalışıyor. Yaşama gözünü açarken, başlangıçtaki insanlığın gelişimindeki dev adımlara benzer bir adımla bunu yapmak istiyor. Bu biraz da PKK'ye nasip olmuştur, onun büyüklüğünü ifadesini bulmuştur.

Partimiz bu anlamda tarihi bilinci kadar, güncel gerçekliğin sosyalizme yüklediği rolün de bilincindedir. Ona sözcüklük etmeye çalışmaktadır. Bu konuda enternasyonalist özü kadar, ulusal özünü de seçkin bir biçimde ortaya koymuştur. Çok değerli şahadetlerle sözünün eri olduğunu kanıtlamıştır. Kendi halkını

öğzürleştirmeye götürürken, insanlığı da özgürleştirdiğine, bu konuda temel bir adım attığına inanmaktadır. Onu bilecek yapmaktadır.

Nitekim PKK 1992 yılında da çok açıkça görüldü ki, uluslararası gerici bir komploya uğrayan bir harekettir. Sanmıyoruz bu kadar geniş çaplı uluslararası bir komplo başka bir hareketin çevresinde oluşsun. Onun ayakta kalan en güçlü sosyalist ve yine ulusal kurtuluş hareketi olması nedeniyle uluslararası kompunun gelişmesine yol açtı. Ama direndi, ezilmedi. Şimdi bu 1993 hamlesinde sosyalizm sözcüğüyle, savastaki kararlı duruşuyla yenilemezliğini ispatlıyor. Yenilmesi şurada kalsın, zafere biraz daha yaklaşan başarılı adımlarla dönemim sadece doğru, güçlü hareketi değil, aynı zamanda bütün bunların altında yatan temel özellik olarak sosyalist bir hareket olduğunu kanıtlıyor.

Hiç şüphesiz tarih bilinci, çok bilinci daha da bilimsel bir ifadeye kavuşturulmalıdır. Yine sorunların

çözümüne derinliğine yeni cevaplar üretmelidir. Yeni temellerde emek partisine, sosyalist demokrasiye, devlet-halk eylemliliğine tanımlar geliştirilmelidir. Kendi somut pratiğimizde ise kapsamlı bir halk hareketi çok çeşitli taktiklerle ortaya çıkarılmalıdır. Partimiz kurtuluş yolunu bütün toplumun özgürleşmesine, özel-

likle sadece en yoksullara değil, diğer toplumsal kesimlere de açıyor. Emeğin sömürsüz, kadının köleleştirilmesine ve yine mezhep farkının ve millî çelişkilerin yol açtığı baskılara karşı çok kapsamlı özgürleştirici ve çözümleyici yaklaşımlar geliştirebilir. Zorluklarına ve yetmezliklerine rağmen, gelişmesini

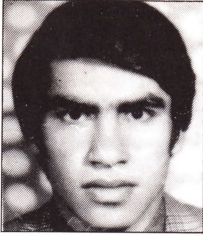
lerine bağlılığımızı sürdürmüştük; onları tarihin ve güncelliğine olan inancımızı göstermişiz. Bu temelde de geleceğimizi en iyi bir şekilde kararlaştırdığımızı söylüyoruz. Yaşamın bütün emekçilerin birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs!

PKK ŞEHİTLERİ

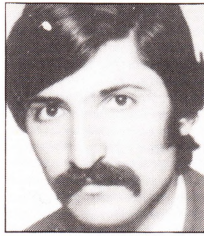
İNSANLIĞIN KÜRDİSTAN'DA ÇİÇEKLENMESİDİR



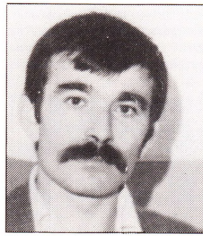
Haki KARER



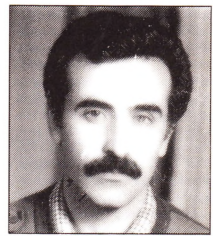
Mazlum DOĞAN



M. Hayri DURMUŞ



Kemal PİR



Mehmet KARASUNGUR

Baştarafı 1. sayfada

Bugün bile insanlığın yaşadında çok önemli etkileri bulunan tarihin bütün büyük ideolojik-politik çıkışları, mensuplarının büyük bir cesaret, fedakarlık ve bağlılıkla yürüttükleri mücadele sayesinde gelişmişlerdir. Cesaret, fedakarlık ve bağlılığın en yüksek noktası ise şehitlik olaydır. İnsanlığın iyiliği, doğruluğu ve gelişmesi için söylenen güzel sözler, bir de en değerli varlık olan insan yaşamıyla birleşmişse, yani şehitlerimize kavuşmuşsa, artık o dava kutsaldır ve onun için söylenecek söz yoktur. Tarihte iz bırakan ve insanlığın gelişmesi üzerinde etkili olan bütün ideolojik ve teorik kişiler böyledir. Mensuplarında büyük bir cesaret, fedakarlık ve bağlılık yaratamayan, haklılığını ve doğruluğunu şehit kanlarıyla sulayamayan ideolojik ve teorik söylemlerin, siyasal davaların tarihte fazla iz bırakmaları mümkün değildir. Örneğin, İsa'nın çarmıha gerilmesi... Hristiyanlığın bu denli etkili ve yaygın hale gelmesindeki etkisi belirgindir. Yine İslamiyet'in bu denli yaygın ve etkili hale gelmesinde iki kişilik birlikte şehitler verilebilmesinin ve şehitlik temelinde gelişmeyi esas almasının rolü büyüktür. Bir Fransız Devrimi'nin, bir Ekim Devrimi'nin dünyaya capında bu denli etkili ve bulunabilmesi de, mensuplarında her türlü işkenciyi göğüsleyecek ve bu uğurda hayatını verecek düzeyde bir kararlılık yaratılabilmelerinin bir kanıtıdır. Bugün sahipleri tarafından en çok saldırganı uğradığı bir dönemde bile sosyalizmin en önemli güç kaynaklarından biri, iki kişilik verdiği büyük şehitler olmaktadır.

Uygurlık tarihi boyunca insanlığın büyük bir gelişme yaşadığı muhakkaktır. Gerçi bu süreçte insanlık doğal ve güzel özelliklerinin bir kısmından uzaklaşmaya başlamış ve bugün de kapitalist emperyalizmin en tahripkar ve yozlaştırıcı tahakkümüyle yüz yüze gelmiştir; fakat bunlara rağmen, insanlığın iki oluşumundaki duruma göre bugün ulaştığı düzey tartışılmaz ölçüde bir gelişme ve ilerleme düzeyi olmaktadır. İnsanlar yaşadığı bu gelişmeyi yaratan oğul, ezilen ve sömürülen kesimlerle baskı altında tutulan halkların iyilik, doğruluk ve adalet için, özgürlük, eşitlik ve kardeşlik için verdikleri yürekli mücadeledir. Bu mücadelelerin en anlamı ve en çok gelişme sağlayan dönemleri ise, yaşanan devrim dönemleri, devrimci gelişme süreçleridir. Devrim dönemleri, ezilen sınıfların ve halkların bayramıdır; her bakımdan eski ve geri olanları yıktıkları; iyi, güzel ve daha ileri olanları yarattıkları dönemlerdir. Bu dö-

nemler, insanlığın yeniden çiçeklenmesi dönemleridir. Hiç şüphesiz bu çiçekler de, bu uğurda canlarını ortaya koyarak savaşanlar ve en değerli varlık olan canlarını verenler olmaktadır. İnsanlığın gelişmesine hizmet eden her mücadelenin şehitleri, insanlık bağında açan kırmızı güller olmaktadır. Kürdistan'ın büyük bir devrim ortamına kavuşuran PKK şehitleri de, insanlığın Kürdistan'da yeniden ve en anlamı, en çok meye verecek bir biçimde çiçeklenmesini temsil etmektedirler.

Halkların ve ulusların şekillenmesi, gelişmesi ve çeşitli tehlikelerden kurtulması süreçlerinde bu durum çok daha belirgindir. Günümüzde hiçbir halk ve ulus yoktur ki, uzun bir tarihi süreç içinde ve çok çetin mücadelelerden geçerek bugüne ulaşmamış olsun. Özellikle toplulukların halklaştığı ve halkların da uluslaştığı süreçler, bu mücadelelerin en çok şiddetlendiği ve çeşitlendiği dönemler olmuştur. Böylesi dönemlerde ortaya çıkan halk ve ulus öncüler, öncü hareketler, büyük bir kahramanlık ve özyerlilik, halkın veya ulusun bütün temel çıkarlarını kendilerine toplayıp özdeşleştirerek mücadele etmişler; tarihi açıdan çok kısa sayılabilecek süreler içinde o halkın veya ulusun tarihi gelişiminde ve şekillenmesinde büyük ilerlemelere yol açmışlardır. Her halkın ve ulusun tarihinde değişik biçimlerde de olsa böylesi dönemler mutlaka vardır. Bu dönemler genellikle halk kahramanlığı, ulusal kahramanlık dönemleri veya kurtuluş süreçleri olarak ifade edilir. Halklar ve uluslar bu dönemleri kendi tarihlerinin başlangıcı olarak sayarlar ve kutsallaştırarak tarihleri boyunca yaşatırlar. Bu dönemlerin önderlerini, savaşçıları ve özellikle şehitlerini, kendilerini var eden kahramanlar olarak tanımlayıp, tarihleri boyunca sürekli yücelterek anırlar. Kendi halk veya ulusal varlıklarını bu kahramanlık ile tanımlarlar. Kürt halkı da tarih sahnesine büyük görkemli atılım süreci ve kendi kahramanlık dönemi eşaneleştirip bayramlaştırarak bir halk oluşup birleşme, çok çeşitli nedenler sonucu bu gelişmesini sürdürenmiş; hatta tarihten silinme süreci içine sokulmuş, ulusal atılım sürecine en geç giren halklardan birisi olmuştur.

Kürdistan tarihinde PKK hareketinin, Kürt halkının ulusal kahramanlık dönemi temsil eden bir hareket olduğu şüksesizdir. Bu gerçek dışını daha şimdiden kabul ettirmiş ve tarihin de bunu böyle yazacağından hiç kuşku yoktur. Bu nedenle PKK şehitleri, Kürt halkının ulusal kahramanlık döneminin yaratıcıları ve gerçek ulusal kahramanla-

rı olmaktadır. Onlar, sadece PKK'yı geliştirmenin değil, Kürt halkını yeniden var etmenin ve ulus olarak şekillendirmenin şehitleridir. Birey olarak, örgüt olarak, halk ve ulus olarak bizi var eden ve insanca bir yaşam için sokağa temel değerlerimizi.

Şüphesiz PKK den önce de Kürdistan'da çok sayıda isyan ve direniş olmuştur. Tarih boyunca Kürt halkı sürekli ayaklanmış, isyan etmiş ve bu isyanlarda yüzbinlerce insanını şehit vermiştir. Bu isyanların en sonuncusu Güney Kürdistan'da yakın geçmişte kadar da sürmüştür. Bu isyan ve direnişlerin Kürt halkının varlığını koruyup günümüze kadar getirmesinin en temel değerleri olduğu kesindir. Fakat bunlar hep yerel, aşiretsel, bölgesel düzeyde kalmış, halk ve ulus düzeyine ulaşamamış, bu nedenle kalıcı ve iletici gelişmelere yol açamamış ve sonuçta hepsi de ezilmekten kurtulamamıştır. Öyle ki, bu isyanların ezilmesi ve sömürgeci tahakkümün tam kurulması temelinde geliştirilen yoğun asimilasyon, katliam ve sürgün uygulamaları ile Kürt halkı tarihten silinme tehlikesiyle yüz yüze gelmiştir. Kürdistan'da bu kötü ve uğursuz kaderi tersine çeviren güç PKK hareketi olmuştur. PKK, Kürdistan tarihinde yerel, aşiretsel ve bölgesel oluşumları aşarak ulusal ve ulus düzeyine ulaşan, geri ve ilkel örgütlenme ve mücadele biçimlerini genelsel isyanları aşarak çağdaş, modern örgüt ve mücadele biçimlerini yaratan, bu nedenle kısa sürede yenilme ve ezilmeyle önyerecek bir ulusal kurtuluş hareketi biçiminde sürekli gelişme ve başlanı sağlayıp daha şimdiden çok önemli ve kalıcı kazanımlara yol açan ilk siyasal hareketidir. PKK bugün ulusun öncülüğü, temsilciliği olarak hareket eden ve ulusal kurtuluş mücadelesini kesin zafer yoluna sokan bir güçtür. Bu nedenle, Kürdistan'da tarih boyunca gerçekleşen bütün isyan ve direnmeler, bunlardan can veren yüzbinlerce şehit, tarihi anlamını PKK'de, onun yarattığı ve zafer yolunda ilerlettiği ulusal kurtuluş hareketinde bulmaktadır.

PKK'nin Kürdistan halk tarihindeki yeri ve önemi, diğer halkların, ulusların kahramanlık dönemine katılmamak, aynı görmemek gerektir. PKK'nin Kürdistan tarihindeki anlam çok daha derindir. Diğer halkların tarihinde bu tür dönemler, çoğunlukla herhangi bir tehlikeyi önyeyip kurtuluş gerçekleştirme veya süreç içinde sağlanan gelişmeyi yeri sıracarak halklaşmaya veya uluslaşmaya şekillendiren hareketleri olmaktadır. Kürdistan'da PKK'nin gerçekleştirdiği ise, hem çok olma ve tarihten silinme gibi hayatı bir tehli-

keyi önlemek ve hem de halkı ulusal gelişme ve kurtuluş süreci içine sokmaktır. Dikkat edilirse, Kürt halkının yüz yüze geldiği tehlike herhangi bir tehlike değildir, halk olarak yok olma ve tarihten silinme tehlikesidir. PKK'nin ortaya çıktığı 1970'ler dönemini hatırlayalım; Kürdistan'ın yarısı ve en büyük parçası olan Küzey Batı'da Kürt halkı tükeniş noktasındadır. Türk sömürgeciliği her alanda tam bir egemenliği sahiptir ve Kürdülüğü bittirir kendisini tamamen indirmiş durumdur. Kürdükten daha çok Türklük ve Türkleştirme egemendir. Kürt kimliği sahip çıkma sırasında kalsın, ondan utanma ve çok yoğun bir şekilde kötü bir kaçış yaşanmaktadır. Kürdük, dağlık alanlardaki köy çevreleriyle sınırlı kalmıştır ki, onun da ömrünün uzun olamayacağı çok açıktır. Kürdistan'ın ve Kürt halkının yarısının en ana gövdesinin durumu böyle olduktan sonra, aşiret aşiret, bölge bölge bölünmüş olan diğer parçaların da ciddi bir varlık gösteremeyeceği ve uzun süre varlığını koruyamayacağı açıktır. Nitekim o tarihte bu alanlardaki direnmeler de en ağır bir biçimde ezilmekten kurtulamamışlardır. PKK, işte böyle bir kesin tükeniş noktasında, Kürdistan'ın ana gövdesinde ortaya çıkmış ve modern bir devrim hareketi olarak, tükeniş durdurup tersi bir süreç başlatarak uluslaşmayı ve kurtuluşu gerçekleştirmiştir.

PKK'nin yarattığı ve temsil ettiği kahramanlık, işte böyle bir dönemin kahramanlığıdır. Bu kahramanlığın anlamı, izah etmeye gerek olmayacak kadar açıktır. Kesin bir tükeniş ve kaçışın yaşandığı böyle bir dönemde, süreci tersine çeviren bir kahramanlık hareketi yaratmanın büyüklüğü ortadadır. Bu gelişmenin gerçek sahipleri ve PKK'nin gerçek kahramanları olan direniş şehitlerinin büyük anlamı işte burada ortaya çıkmaktadır. Onlar, kesin tükeniş ve kaçışı durdurmuş, Kürdistan'ı ve Kürt halkını yeniden var etmenin şehitleridir. Onlar, adeta hiç kimsenin dönüp ardına bakmadığı bir ortamda ulusal, halk ve kurtuluş için en değerli varlıklarını ortaya koyanlardır. Onlar, Kürdistan'da yurterleliğini, insanca ve onurlu tek yaşamın yaratıcıları ve en büyük temsilcileridir.

Olaya salt Kürdistan yurterleliği açısından bakmak kuşkusuz yetersizdir. Bir de 1970'ler ve 80'ler dünyasının özellikleri var. Bu dünyada Kürdistan'da ve Kürt halkına yarım hakkı tanımadığı, onları için ölüm ve tarihe gömülme fermanını çoktan biçmiş olduğu bilinen bir gerçektir. Bu işin bir yanındır. Diğer yandan, kapitalist-emperyalist çılgınlığın insanlığa tam bir yozlaşmayı ve tüke-

nişi yaşattığı, böylece insanlığın yüce değerlerinden iyice uzaklaştığı, bireyciliğin, maddi çıkar ve yaşam tutkusunun, ahlaksızlığın, alınp satılmanın ve her şeyin pazara sürülmesinin çılgınlık ölçüsüne vardığı yine bilinen ve yaşanan bir gerçektir. Bir de sosyalizmin başına getirilenler var. Bu dönemde sosyalizmin prestijinin iyice sarsıldığını, sosyalizmin de bir durgunluk ve yozlaşma sürecini yaşadığını, sosyalist hareketin birliğini iyice parçalandığını, bu parçalanmanın Sovyet-Çin, Çin-Vietnam savaşlarına kadar varıldığını, bu parçalanma ve çatışmanın diğer ülkelerle çok kötü bir biçimde yansıdığını çok iyi biliyoruz. Kürdistan'ın böyle bir ortamdan, hem kapitalist-emperyalist sistem içinde yaşananlardan ve hem de sosyalist olduğuna söyleyen güçlerin içinde bulunduğu durumdan en çok ve en kötü bir tarzda etkilenen ülkelerden biri olacağını ve olduğunu belirtmeye bile gerek yok. Bunlara bir de 1990'ların başında Sovyet sistemi içinde dağılımla birlikte dünya ölçeğinde yaşanan sosyalizmden büyük kaçışı ve kapitalist savrulması eklemeye gerek. PKK, işte böyle bir dünya koşullarında ve bunun Kürdistan'daki bütün olumsuz etkilerine karşı sağlam bir sosyalist hareket olarak doğan ve sürekli gelişme sağlayan bir güçtür. Bu doğuşun ve gelişmelerin gerçek sahipleri olan PKK şehitleri, kapitalist emperyalizmin çılgınca bir bireycilik ve yozluk ortamında insanlık değerlerini tüketmeye çalıştığı ve yetmiş yıldır sosyalizmi inşa etmekte olanların bir kurtarıcı olarak kapitalizme sarılıp sosyalizmden büyük kaçışı yaşadığı bir ortamda, yüce insanlık ve sosyalizm değerlerine sahip çıkmanın adımları ve dünyadaki çok az temsilcilerinin en önde gelenleridir. "İçinde bulunduğumuz bu dönemde sosyalizme karşı kabağın taşıyıcı çözümlerini ve reel sosyalizmin çöküşünün ortaya çıkardığı ağır sorunlar karşısında doğru bir sosyalizm anlayışını temsil etmenin ve bunu PKK'de somutlaştırmamızın en sağlam kaynağı olmaları itibarıyla şehitlerimiz, sosyalizm tarihinin en değerli şehitleri olarak da bir anlama sahiptirler ve böyle anılacaklardır" (Abdullah Öcalan, Serxwebun, sayı: 109)

Peki bu nasıl olabilir? Kapitalizmin insanlığa tam bir çılgınlığı yaşattığı, insanlığın tarihi yüce değerlerinden tamamen soyundurulmaya çalışıldığı, sosyalizma adına kurulan yetmiş yıllık devletlerin, partilerin dağıldığı ve yoğun bir yozlaşmanın ve sosyalizmden kaçışı yaşandığı bir ortamda, Kürdistan gibi bir ülkede insanlar, yüce idealler ve sosyalizm

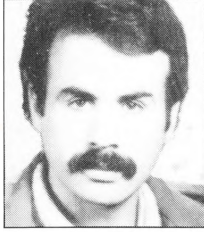
uğruna yaşamlarını nasıl veriyorlar? PKK, artan bir sosyalizm vurgusıyla birlikte bu gelişmeleri nasıl yapıyor? İnsanlar, insanlığın en çok düşürüldüğü Kürdistan'da ve yozlaşmanın en çok yaşandığı bir dünya durumunda böyle bir yücelmeye ve insanlık değerlerinin temsilciliğine nasıl ulaşıyorlar? Bazıları, PKK'nin "milliyetçi olduğunu ve bu başarıları milliyetçilik temeline bağlıdır" diyorlar. Hayır, bu kesinlikle doğru değildir. Bunu söyleyenler, bu sözlerle kendi şoven sosyalizm ve hasta sömürgeci yüzlerini maskeleyerek istiyorlar. Baştan beri Kürdistan gerçeği bilimsel sosyalizm anlayışıyla aydınlatılıyor ve ulusal kurtuluş mücadelesinin teorik ve pratik her türlü gelişmesi bu temelde sağlanıyor. Kapitalist emperyalizmin ve reel sosyalizmin Kürdistan gerçeğini inkar ettiğini ve ona tarife gömülme fermanını biçtiğini çok iyi biliyoruz. Bu durumda hangi milliyetçilik Kürdistan'da afak bir gelişme sağlayabilir? PKK'den önce de, sonra da Kürt milliyetçiliği adına hareket ettirilmiş söyleyen güçler vardı; bunlar Kürdistan için kaç savaşçı yarattılar ve Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna kaç şehit verdiler? Bütün bunları bir "hiç" olduğu açıkça ortadadır. PKK ise, Kürdistan gerçeğini aydınlatmakla tulum bir ulusal kurtuluş hareketini yaratmaya kadar, bir insanın mücadeleye kazanmakla tulum bir Kürdistan halkını kurtuluşla kaldırmaya kadar her şeyi bilimsel sosyalizm öğretisi temeline, onun yaratıcı uygulamasıyla yapmıştır. Sayıları binleri bulan PKK şehitleri tamamen bu gerçek temeline ve bu gerçeğin büyük abideleri olarak ortaya çıkmıştır. Evet, belki birçoğu sosyalist teoriyi fazla okumamıştı, belki sosyalizm diyecek ağzılar fazla layıymıyordu; fakat hepsinin de, PKK'nin gösterdiği sosyalist gelişme yolunda kesintisiz yürüdüğü ve sosyalist yaşamın en seçkin temsilcisi olduğu kesindir.

Burada bazı hususları daha belirtmemiz gerekiyor. PKK, özel mülkiyet dünyasını hiç yaşamayanların ve tamamen kolektif bir yaşam için de onların oluşturduğu bir topluluktur, bir partidir. Denilebilir ki, bu konuda PKK'nin yaratıcı yaşam düzeyinin bir benzerini yaşayan herhangi bir topluluk, bir örgüt dünyada yoktur. PKK, özel mülkiyet dünyasına aşıma ve tam bir kolektif yaşamı ulaşma açısından, dünyada yaşamın bütün deneyimlerin çok ilerisinde. Bundan daha iyi ve gerçek bir sosyalizm olabilir mi? Bu durum, sadece parti açısından değil, PKK'nin örgütleyip yönettiği gerilla açısından da böyledir. Kürdistan'daki gerilla kadar özel mülkiyet yaşamı aşma ve tam bir kolektif yaşamı için devrime bağlanan bir gerilla örneği dünyanın hiçbir ülkesinde yaşamamıştır. Dünyanın çeşitli ülkelerinde de sosyalist partilerin önderlik ettiği gerilla pratiklerinde bile değişik bir çimlerde birtakım özel mülkiyet yaşamı var olduğunu çok iyi biliyoruz.

Örnekteki gerilla mücadelesi vermiş ülkelerde bile durum budur. Bu bakımdan Kürdistan'daki gerilla çok daha ileri bir sosyalist yaşam içinde bulunmaktadır. Kürdistan'daki kadar zor koşullarda gerilla mücadelesi veren bir başka örnek bulmak da mümkün değildir. Bunlar tamamen Kürdistan'ın koşullarından kaynaklanmış ve PKK de yaratıcı bir sosyalizm uygulaması ile bu koşullara uygun parti ve gerilla örgütlenmesini başarıyla yaratmıştır. Parti ve gerilla'da yaratılan bu sosyalist yaşam, şimdi de adım adım halka yayılmakta ve halkı da yavaş yavaş böyle bir yaşam için çekmektedir. Kürdistan için sosyalizm, yani daya-

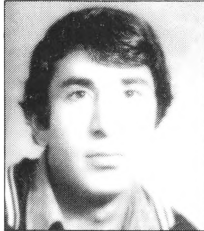
nışmacı ve ortaklı yaşam, olmazsa olmaz ölçüsünde bir durumdur. Bu gerçek, ilk kıyısından günümüze kadar sürekli baştan sağlayan PKK pratiği ile kesin doğrulanmıştır.

PKK deneyimini, sadece sosyalizmin Kürdistan'a yaratıcı uygulanması olarak görmek de doğru değildir. PKK deneyimi, özellikle parti ve mücadele konularında şimdiye kadar yaşanmış olan sosyalizm uygulamalarını aşan ve bu alanlarda sosyalist öğretiyi katkılar sunan bir pratiktir. Örneğin birinci konusunda durum tamamen böyledir. Leninizme



Mahsum KORKMAZ

göre parti üyesi, partinin tüzük ve programını kabul eden, partide düzenli aidiyet ödeyen ve parti örgütlenmesinde birine katılan kişidir. Şimdiye kadar sosyalist partilerin esas aldığı üyelik kavramı böyledir. Belki PKK tüzüğünde de böyle yazmaktadır; fakat PKK pratiği bunu çok aşır ve tüzüğün yaşanan pratiğe göre değiştirilmesi gerekiyor. Bizce sosyalizmin günümüzde yaşadığı sorunların ve yetmiş yıllık sosyalist inşa ve partilerin akıl almaz bir basitlikle dağılıp gitmesinin en başta gelen nedeni bu üyelik kavramı oluyor. Çünkü bu gerçeğe, özellikle de iktidar olduğunda ve maddi olanakların arttığı koşullarda her türlü küçük-burjuva partinin kapılarını ardına kadar açıyor. Böylesi koşullarda daha çok maddi çıkar sağlayabilmek için küçük-burjuvalar kendilerini bu üyelik ölçülerine rahatlıkla uydurabiliyor. Sonuçta, 1982 yılında Andropov'un belirttiği gibi, parti üyelerinin sadece yüzde sekizi komünist, yüzde doksanı ise partili, yani partiden çıkarı sağlamaya çalışanlar olabiliyor.

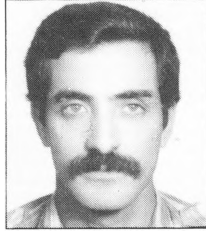


Mehmet SEVGAT

Böyle olunca da, Ekim Devrimi'ni yaratan partinin ve devrimin yaratıldığı düzenin nasıl böyle hiç savunulmadan dağılıp gittiğini anlamak zor olmuyor.

PKK deneyimine göre, parti olabilmek, parti mensubu olabilmek için, parti tüzüğünü ve programını kabul etmek yetmiyor, bunların pratiğe hayat bulmasında da sorumlu olmak gerekiyor. Yine kazancının bir kısmını adanarak partiye vermek yetmiyor, asgari ölçüde yaşamı sağlamak dışında bütün ekme gücünü ve gerektiği yerde yaşamın parti davası için vermek gerekiyor. Ayrıca bir parti örgütünde zaman zaman çalışmalara katılmak yetmiyor, günün yirmidört saatinde parti çalışma-

ları içinde olmak gerekiyor. Görülüyor ki, bütün bunlar, parti konusundaki var olan sosyalizm anlayışını çok aşır ve yeni bir sosyalist parti anlayışı, doğru bir sosyalist parti anlayışı oluyor. Gerçekte küçük-burjuva sosyalizmin aşamayanları, PKK'nin parti anlayışını kavramıyorlar ve kendi küçük-burjuva gözlükleriyle "milliyetçi, çok katı" diyerek PKK'yi eleştirmeye çalışıyorlar. Fakat buna rağmen PKK'nin nasıl gelişme yattığını, bu kadar saldırgan karşı nasil ayakta kaldığını düşünün. PKK'yi anlamak isteyenler için hemen belirtelim ki, PKK'nin ayakta kalmasının ve en olumsuz dünya koşullarında gelişme sağlamasının sırrı işte bu parti ve mücadele anlayışındır. Parti ve gerilla yaşamında yaratıldığı bu sağlam sosyalist ölümdür. PKK'nin esas aldığı anlayış ve pratiğin gerçek sosyalizm olduğu, özel mülkiyet dünyasını şu veya bu biçimde yaşayanların, onu aşamayanların ve küçük-burjuvalardan kurtulmaları için gerçek sosyalist parti oluşturmaya ve devrim yapmaya, hatta yapılmış devrimi ve kurulumu düzenli bile koruyamaya, tartışmaya yer olmayacak kadar açıktır. Aslında buna PKK anlayışı da değil, Apocu parti ve mücadele anlayışı demek daha doğrudur. PKK, bu anlayışın Kürdistan koşullarında örgütlenmesi oluyor. Apocu (bazıları Apotist diyorlar) parti ve mücadele anlayışının ise, sosyalist öğretinin yenilenmesi ve geliştirilmesi olarak



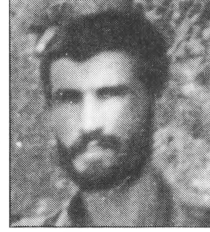
Haydar KARASUNGUR

başka ülkelerde de somut koşullara göre uygulama imkanı bulunuyor.

Böyle bir sosyalist anlayışın Kürdistan'da gelişmesini ve PKK biçiminde yaşam bulmasını sağlayanlar en başta kahraman şehitlerimizdir. Bu büyüklük, şeref, onur onlara ve komutası altında savaşmışları Başkan APO'ya aittir. Onlar, örnek devrimci yaşamılarıyla, bu anlayışın doğuşunu ve adım adım devrimci pratik içinde gelişerek sağlam ölçülere ulaşmasını sağlamışlardır. Enternasyonalizmi ve yurtseverliği en üst düzeyde birleştiren bu sosyalist anlayışın gerçek ve tek temsilcisi olmuştur ve PKK'nin günümüzdeki sağlam ölçülerini yaratmışlardır. Parti davasının her koşul altında hayata geçirme ve savunmanın kolektif ve disiplinli yapımı, büyük cesareti, bütün enerjisini ve en değerli varlık olan yaşamını parti davasına vermiş fedakarlığına, yeteneğine, emeğine halka ve önderliğe sonuna kadar bağlılığı yaratıcıları ve değiştirilmez temsilcileri olmuştur. PKK'de yaşam bulan ölçüler bugün bunlardır. Ve gerçek her PKK mensubu bu ölçülerle ve şehitlik düzeyinde yaşamaktadır. PKK'yi yenilmez kılan ve sürekli gelişme yaratan kuvvet de budur. Bu ölçüler korunup daha da geliştirildi, bunların derjenerasyonuna izin verilmediği sürece PKK'nin yenilmezliği ve her koşulda kitleleri örgütleyip gelişme yaratacağı kesindir.

Belirttiklerimizden açıkça anlaşılıyor ki, PKK, sosyalizm ve yurtseverlik anlayışında baştan itibaren bir

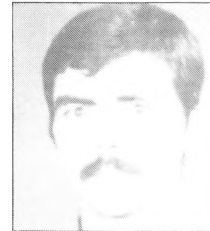
şahadet hareketi olarak doğmuş ve şehitlerin hareketi olarak gelişmiştir. Parti ve ulusal kurtuluş mücadelesinin gerçek yaratıcıları ve yaşanan büyük gelişmelerin gerçek sahipleri kahraman şehitlerimizdir. Her türlü zorlunğun yenilmesi, her türlü engelin aşılması ve hiç yoktan olanak yaratılmasında hepimizin gerçek güç kaynağı onlardır ve bu çok büyük bir kuvvettir. Bugün uçundaki yakaladığımız özgür ve insanca yaşam, onlar tarafından ve anıları temeline yaratılmıştır. Emperyalizm ve Türk sömürgeciliğinin her türlü hileyi ve



Mustafa YONDEM

zorbalığı baş vurarak ve bütün gücünü kullanarak çaba harcamasına rağmen PKK'den afak bir parça koparamaması sağlanan kuvvet de onlardır. Bugün halkımız dünyada örneği bulunmaz düzeyde birleştiren ve ayağa kaldıran gerçek güç de onlardır. Kürdistan'ın küçük-burjuva reformist grupları, 1970'li yıllarda, "PKK her aileden bir şehit yaratmak istiyor, ancak bununla halkın ayağa kalkacağına ve ulusal kurtuluş sağlanacağına savunuyor" diyorlardı. PKK'nin böyle formüle edilmiş bir görüşü yoktu; fakat onun devrimci çıkışı, yönelimini böyle olduğunu açıkça gösteriyordu. Bunu, savaş sözünden çok korkan küçük-burjuvalar bile görebiliyorlar ve halkı korkutmak için bu biçimde propaganda ediyorlardı. Bugün bu hem gerçekleşmiş ve hem de doğrulanmıştır. Öyle ki, karşı propaganda yürütenler bile bugün gerçeği kabul etmek zorunda kalmışlardır. Bunu sağlayan da kahraman şehitlerimiz olmuştur.

"En zor şey şehit vermektir" diyor Başkan APO. Çünkü, hem insan



M. Emin ASLAN

yaşamın en değerli varlıktır ve hem de anıya doğru sahip çıkma, şehidin şahitliğinde doğru yürüme sorunu vardır. Bu olmazsa, anıya doğru sahip çıkılmazsa, anının gerekleri yerine getirilmezse, şehit, değer kalamaz suçlar ve mahkum eder. Nitekim bugün Türkiye'de yaşanan durum budur. Denizler, Mahirler, İbrahimler gibi Türkiye'nin büyük devrim şehitleri, başmızlık, demokrasi ve sosyalizm şehitleri vardır. Fakat bu anılara doğru sahip çıkılmazsa, bunun gerekleri yerine getirilmezse, bu amaçlar gerçekleştirilemez gibi bu yolda doğru yürünememiştir de. Bu nedenle, ki, bugün Türkiye büyük bir çıkmaz, bunalmı ve yozlaşmayı

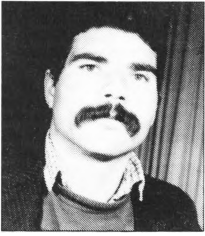
yaşamaktadır. Bu nedenledir ki, bugün Türkiye'de sol, sosyalizm, devrim adına hareket edenler büyük bir suçluluk duygusu içinde ve başları eğik bulunmaktadır. Bu büyük şehitlerin anısına bir toplantı bile yapılamamaktadır. Çünkü, bunu yapmaya yüzleri yoktur, bu büyük şehitlerin anısına söyleyecek sözleri yoktur. Belli ki bu durumda düşünce en kötüsüdür ve insan olarak bunu asla kabul etmemek gerekir.

Başkan APO, "Şehitlerimiz birer mezar bile yapamaz. Çoğunun mezarı bile belli değil ve bilmiyoruz. Ama anıya doğru bağlılık bu değildir. Anıya doğru bağlılık, onların amaçlarını gerçekleştirmek" diyor. PKK baştan beri bu anlayışla hareket ediyor ve onların uğruna yaşamalarını verdikleri partiyi, devrimi, sosyalizmi ve yurtseverlik hareketini geliştiriyor. Ve bugün gelen noktada, şehitlerimizin yolundan yüründüğünü ve onların anılarına doğru sahip çıktıklarını söyleyebiliriz. PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesi, şehitlerin anılarına sahip çıkma ve onun gereklerini yerine getirme temeline de geliyorsa. Her şehidin anısına yeni gelişmeler yaratma temeline de ilerliyor. Parti ve mücadele tarihini tamamen böyle bir gelişmenin tarihi oluyor. Başkan APO, bu çerçevede parti ve mücadele tarihini şöyle özetliyor:

"Biz, parti tarihimize boyunca şehitlerimizin anısına bağlılığı dile getiren özlu değerlendirmeler geliştirdik. İlk şehidimiz olan Haki KAREER için yaptığımız bir değerlendirme, bizi şu sonuca götürüyordu: Boşlarsına bir şehidin anısına verilecek karşılık, bir parti programına ulaşmak, ne kadar az donanımı olursa olsun grup hareketimizi parti hareketine dönüştürmek ve parti ilanına yönelik adımları hızlandırmaktır. 1978'de PKK'nin ilanına bu temelde gittikmiş bulunuyor. Bunun ne kadar anlamlı bir gelişme ve Kürdistan tarihinin en önemli çıkışı olduğunu gözüne getirdiğimizde, bir şehidin anısına bağlılığı nasıl bir güçte dönüştüğünü ve nasıl tarihi bir rol oynadığını şimdi daha iyi görmekteyiz. Yine temel şehitlerimizden olan ve şehitlerin anısına bağlılığını mücadelesini temsil eden Halil ÇAVGUN için Hilvan-Sivastik direnişinin geliştirilmesi kararına ulaştık. Mücadele tarihimize de çok salıhlı yönetime konuşturulduğu ve çok önemli bir rol oynayan 1978-79 yıllarındaki gelişmeler, biraz da bu şehidimizin anısına bağlılığı ve kararlılığı bir sonucu olmuştur.

İlk zindan şehidimiz Mazlum DOĞAN yoldaşın şahadetinde ilişkin yaptığımız değerlendirmede, Onun için, direniş giden yolda bir köprü olmuştur, artık bu köprüden şahadete gitmek daha da kolaylaşmıştır, dedik. Nitekim bu şahadetin ardından zindan direnişçiliği ve ülkeye dönüş kararlılığı başlamıştır. Bunlar, bu şehidimizin anısına bağlılıkla yakından bağlantılıdır. Bu, büyük direniş hamlesine bir köprü teşkil etmiştir. Bu şahadette, zindan direnişçiliği ve ülkeye daha yakın ve daha sıkı bir biçimde yönelme kararlılığı ve sonuçları vardır. Hayriler, Kemaller, Ferhatlar büyük direniş, bu anıya bağlılığı yenilimlerdir.

Mahsum KORKMAZ'ın şahadetinde bir dönüm noktasıdır. Bununla düşman, en zor bir dönemde 15 Ağustos Atılım'ını ve salıhlı mücadeleyi bozguna uğrattığını ve ülkeye bir daha yönelmemesinin hesabını yapmış, bunu amaçlamıştır. Gerçekten de 1985 yılı bitip de 1986'ya yönelirken komutasını kaybetmesi ve her an dağılıma mahkum birkaç düzinedeki bir gerilla gücü vardı. Bu durumda salıhlı mücadeleyi sürdür-



Ahmet KESİP

mek çok büyük çaba istiyordu. Bu şahadetin ardından ortaya çıkan gelişmeler, ciddi taktik sapmaları ile parti kişiliğini, yaşamına ters ve partiye karşı öğelerinin hesaplarını geliştirme sinin de bu şahadete yakından bağlantılı olduğunu açığa çıkardı. Bunu göz önüne getirdiğimizde, anıya bağlının gereklerinin ne kadar zor olduğu çok iyi anlaşılır. Bu şehidimizin anısına yaptığımız değerlendirmede, hedef, gerekirse elli kişilik birlik halinde Botan'da silahlı mücadeleyi ırmadığımızdır, dedi. Bunun ardından, şahadet yılını da bu güce ulaşmayı mümkün kılan çabalara girişti ve gerçekleştirdi. Bu anıya yerinde ve kararlı bağlını olmasaydı, Botan'da mücadeleyi sürdüremek ve giderek çok sayıda birliklerle yetkinleşmek mümkün olamayacaktı. Anıya derin bağlını büyük bir çalışma hamasına yönelme, daha 1987'nin başlarından itibaren mücadelenin Botan'da kesintisiz olarak, nicelik ve nitelikte yetkinleşerek devam edeceğini göstermiştir.

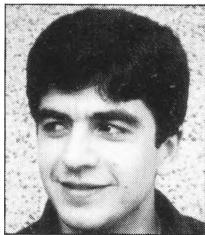
Bu şehitlerimizin, mücadelemizin kilometre taşları oluyorlar ve her halkı diğer halklara bağlayan temel halka rolünü oynuyorlar. Mücadelenin kuzl bir şerit gibi etkileri ve tüm şehitlerin komutan oluyorlar. Şu şekilde derin bir şehidimiz de var. Gerçekten hepsi, bir birsinin anısına bir abide dikilmesini, bir roman yazılmasını mümkün kılacak zenginlikte şehitlerdir. Onların anısına, bütün yaşamlarını dile getirecek bir şekilde parti edebiyatını mülkale geliştirerek karşılık vermek bizim için bir borçtur. Ama bizim için en büyük borç, onların temel amacı olan mücadeleyi kesintisiz bir biçimde sürdürmektir. Bunu sonuna kadar yaparak, tam da anılarına verilmesi gereken karşılığı verdik.

Mehmet KARASUNGUR yoldaşın şahadetini bu bir ulusal birlik gereksiyaptı ve bugün Kuzey ile Güney Kürdistan halkı arasında birlik çabalarına öncül bir rol oynuyoruz. Yine **Hasan BINDAL** arkadaşımızın şahadeti ile partiye dayatılan ve artık açığa bir düşman dayatması konumuna yükselen kontra pratigine çok köklü yöneldik. Geçirdiğimiz bu son bir yıl içinde parti içinde anımda tarihi bir aşama yaptık ve en az düşmanın dayattığı özel savaş karşı verlen mücadeleye kadar bir mücaddeleyi, özel savaşın daha tehlikeli ve daha tahripkar olanı içi yıklığı, bozgunculuğu, halk ve parti düşmanlığına varan tutumları karşı verdik ve bunları bir daha kolay kolay başını uzatmayacak bir duruma getirdik. Görüyoruz ki, bu önemli şahadet halkları, partimiz için en büyük güç kaynağı oluyorlar. Anılarına bağlını, tarih içinde partiye yol aldırma temel kilometre taşları oluyor.

Genel şehitler halkasına böyle bir bağlınıla tekrar anılar verirken, bundan, bu temel halklar içinde diğer tüm şehitlerin her birisinin bir halka özelliğini çok sıkıya dokumamız sonucunun çıkarılması gerektiğini önemle belirtiyoruz. Her şehit

için, şehidin verildiği zemin ve zaman ne anlam ifade ediyor? Yaşamıyla bize, döneme ve çevresine ne katmıştır? Son sözü nedir? Partide, önderlik gerçeğine bağlını düzeyi nedir? Bütün bunların anlamını iyi koymayı bir görev olarak bellek hepimizin borcudur. Biz, bu borcu sınırlı da olsa yerine getirmeye çalışıyoruz. Dolayısıyla şehitleri tanyan herkes, mümkünse onların anılarına ilişkin değerlendirmeleri, belgelen-dirmeleri, şehitlerin hakkında ne biliyorsa, özellikle de hakkında fazla malumatımızın olmadığı şehitleri kim tanyorsa, mülkale daha şimdiden bir belgelendirme faaliyetine ağırlık ver-melidir. Onların sözlerini, yaşamlarını ve onlar hakkındaki değerlendirmeleri partiyi iletilebiliriz.

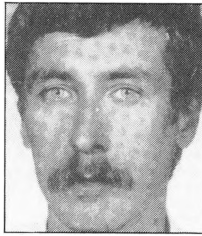
1990 yılındaki şehitlerimiz bize, raz daha kapsamlı değinmeyi gerekli görüyoruz... Bu yıl her bölgede şehitler verildi. Bu temelde verilen şehitler, bir yandan özel savaş karşı, devrimci savaşın kalıcılığını ve bütün halka taşınmasının gerektiği olurken, öte yandan yurtseverliği Kürdistan genelinde dalga dalga gelişen bir akım haline getirdiler. Bu gelişmeleri yaratanların, en başta bu yılın şehitleri olduğu açıktır. Kürdistan halkı, tarihin hiçbir döneminde bu yılki kadar yurtseverliğe sarılamadı. Halkın bu yıl yurtseverliğe bu kadar sarılmasının en temel nedenlerinden biri, hemen hemen her bölgede çok iyi tanıdığı değerli evlatlarının şahadetini görmesi ve bu şahadetiyle, yüreğinde doğu derin açığı içte kapsamlı bir yurtseverliğe ve giderek serhildana dönüştürecek karşılık vermesidir. Bu, şehitlerin yol açtığı bir gelişme ve büyük bir kazanımdır. Yine uluslararası alanda devrimci savaşımızın etkisinin yolla gelişmesi, Kürdistan'da verilen mücadeleden bir yurtseverlik savaşına olduğunun kabul edilmesi ve daha kamuoyunun Kürdistan gerçeğini daha çok tanıması bu savaşla ve bu savışaktaki şehitlerin anısıyla yakından bağlantılıdır. Bu yıl, Kürdistan'ı uluslararası politikanın içine sokan, dost-düşman herkesin sonuc



Aydın ADSAY

çıkarmasına yol açan bir gelişme yılıdır ve bunda şehitler temel bir rol oynamışlardır. Ulusal birlik çalışmaları en büyük katkılarında birisini, yine bu yılın şehitleri yapmışlardır. Gerek ülkemizin her alanında temel savaş gücümüz olan işçi-köylü-geçenlik ittifakının ve gerekse diğer sınıf ve tabakaların sınırlı da olsa yurtseverliklerinin gelişmesinde, ulusal birlik çabalarına bir de bu yünde ilerleme kaydedilmesinde bu şehitlerin rolü belirgindir. Böylesine şehit olma ve bu özveriyle çok sayıda sınıma, halkın derin ulusal birlik bilinci-ne ve talebine ulaşmasında ve biraz-cık yurtseverin diyenlerin ulusal birliğe gelişmesinde temel rol oynamışlardır." (Serxwebûn, sayı: 109)

Yaptığımız bu uzun aktarma, parti ve mücaddele tarihinde şehitlerin anılarına nasıl doğru sahip çıktığını, ulusal kurtuluş mücaddeleminin nasıl şehitlerin anılarına bağlını te-



Süleyman ASLAN

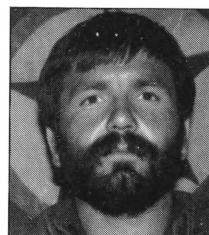
melinde geliştiğini çok özlü bir biçimde vermektedir. Aynı gerçeği Mayıs ayı özgülünde de görmek mümkündür. İlk büyük şehidimiz olan Haki KARER'in 18 Mayıs 1977'de şehit düşmesinin ardından, bir yıl sonra ve 19 Mayıs'ta Haki yoldaşın anısına geliştirilen mücaddele içinde Halil ÇAVGÜN'ün şehit düşmesi vardı. Diyarbakır zindanında Ferhatların büyük direnişi, yine aynı tarihte ve bu büyük şehitlerin anılarına bağlını abidesi olarak gerçekleşmiştir. Bu gelişme nedeniydi ki, Mayıs ayını PKK, Şehitler Ayı olarak tanımlamış ve şehitlerin anılarına bağlınılması itadesi olarak büyük mücaddele ve savaş ayına dönüştürmüştür. Her yıl devrimci savaşın çok yoğunlaştırıldığı bu aynı hemen hemen her gününe onlara şehit dolduracak kadar büyük ve soylu bir gelişme düzeyine ulaşmıştır.

Parti ve mücaddele tarihimizin her gelişme döneminin yaratıcısı o dönemin şehitleridir ve şehitlerin adı ile anılmaktadır. Çünkü şehitlik, en gelişkin ve en yüce eylemdir, bütün yarlığı baştan notkasında birleştirmek ve zarfına tanklık etmek. Degil ciddi bir mücaddele mirasının varlığı, halka bağimsızlık ve özgürlük öğelerinin bile sömürgeçlik tarafından parçalanıp yok edilmesi çalışıldığını, Kürdistan'da, anılarında özlüm, umut, istemden toplam mücaddeleye yönelme kadar her şeyin bu mücaddeleye kendilerini katk eden şehitlerin emeği ve kanı temelinde yaratıldığı açıktır. Mücaddeleminiz her döneminin büyük gelişmeleri, o dönemin kahraman şehitlerinin eseri olmuştur.

PKK'nin daha ideolojik grup döneminde bile, henüz Kürdistan için birkaç doğru sözü belirlenip insanlara anlatılmaya çalışıldığı süreçte bile sömürgeçliğin azgın terörüyle karşılaşılmış ve gerçeklerin gençliğe ve halka ulaştırılması çalışmaları ancak şehitler verme pahasına yürütülebilmştir. İnsanlar doğrular temelinde bir araya getirilip gruplaştırıldıkça bu çatışma daha da artmış ve giderek savaşla dönüşmüştür. PKK'nin ve ulusal kurtuluş mücaddeleminin doğuş dönemi olan 1980'lere kadarki bu sürecin gelişmeleri, başta Haki, Halil, Cuma, Salih, Ahmet, Delil yoldaşların olmak üzere onlara şehidin fedakar çalışmaları ve kanı temelinde yaratılmıştır. Bu dönemde Kürdistan'ın hemen her bölgesinde şehitler verilmştir. Bunlar, ideolojik-politik yolun açılması nın şehitleridir; ideolojik, politik ve örgütsel bir güç olarak partinin ve ulusal kurtuluş mücaddeleminin doğuşunun şehitleridir; propaganda ile birlikte ilk pratik mücaddelelerin verilmesinin ve partinin taktik çizgisinin yaratılmasının şehitleridir; Kürdistan üzerindeki zifiri kararlının yitilmesinin ve Kürdistan'ın ilk umut ışıklarını, aydınlığın sağlamlarının şehitleridir. Bu şehitler temelinde ve şehitler verme pahasına yürütülen mücaddele ile, sosyal-sözvenime ve reformist-milliyetçiliğe karşı PKK'nin devrimci ulusal kurtuluş çizgisinin zaferi sağ-

lanmıştır. Türk sömürgeçliğin partamiller güçlerine ve Kürdistan'daki yerli gericiğe önemli darbeler vurularak, emeçli kitlelerin özgürlüğüne yollanabileceğinin ilk pratik deneyimi kalkmıştır. Bu deneyimin yarattığı büyük devrimci gelişme ve onun kahraman şehitleridir. Başta Mazlum, Kemal, Hayri ve Ferhat yoldaşlar olmak üzere büyük zindan şehitleri, 12 Eylül kararlınına karşı ilk umut ışıklarını, direniş-dereğini saçarak, 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimine karşı büyük bir siyasal zafer kazanmışlardır. Zindan direniş şehitleri, PKK'nin kesintisiz yaşayacağına ve her koşul altında savunulacağına şehitleridir; 12 Eylül kararlının parçalanmasının ve ilk direniş ışıklarının sağlamlarının şehitleridir; parti ve halkı direnişe davetin ve büyük direniş kuvveti olmanın şehitleridir. Bu büyük direniş ve onun kahraman şehitleri, zindanlara dayatılan her türlü teslimiyet ve ihanet parçalamışlar, partiyi ve halkın çıklarını kahramanca savunmuşlar; Türkiye ve Kürdistan zindanlarındaki tutsakları direnişce kemşilerdir. Yine parti güçlerinin toplanmasının, eğitiminin ve ülkeye yeniden düşünün en temel güç kaynağı olmuşlardır. Nitekim hem zindanlardaki ve hem de dağıdık direnişin bu temelde, bundan güç alarak ve bu çağrıya sahip çıkarak geliştiği tartışma götürmez bir gerçektir.

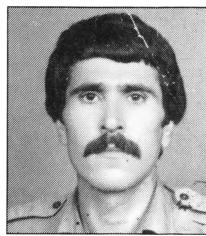
PKK bu yıllarda yurt dışında da şehitler vermiştir. Emperyalizme ve sonyonizm karşı mücadeleye içinde Abdulkadir ÇUBUKÇU'dan başlayarak Hasan BINDAL'a kadar uzanan kahraman şehitler halkası yaratmıştır. Bu şehitlerimiz, Kürdistan gerçeğini, PKK'yi ve ulusal kurtuluş mücaddelemini uluslararası kamuoyuna duyurmanın ve tanıtmının, uluslararası alanda dostluk ve dayanışmayı



M. Salih ŞAHİN

açmanın, PKK'nin enternasyonalist çizgisini göstermişlerdir. Nitekim PKK, bu şehitlikler temelinde Ortadoğu'da dostluklar kurabilmiş, sağlam yerler edinebilmiş ve ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesinde belirleyici olan devrimci çalışmaları yapabilmştir. Eğer bunlar olmasaydı, PKK Ortadoğu'da dostluklar ve çalışma olanakları elde edemeseydi, bugün yaşadığımız gelişmelerin sözünün bile edilemeyeceği açıktır. Bu gelişmeleri yaratmanın temel kuvveti olan bu şehitlerimiz, PKK'nin gerektiğinde yurt dışında da direnebileceğinin, bir yandan enternasyonalist görevlerini yerine getiren, bir yandan da kendi ulusal kurtuluş mücaddelemini her koşulda geliştirebileceğinin, böyle kapsamlı devrimci çalışmaları güç yetirebileceğinin sembolü olmuşlardır.

Parti ve mücaddele tarihimizin diğer bir temel şehitler halkası 15



Abdullah AVCI

Ağustos devrimci atılımının şehitleridir. **Mehmet KARASUNGUR** ve **Mahsum KORKMAZ** komutasında ülkeye yeniden dönüşü ve yeni bir direniş dönemini gerçekleştiren bu şehitlerimiz, 12 Eylül faşist sömürgeçliğine karşı devrimci direniş cephesinin açılmasının direniş bayrağını yükseltmesinin ve 12 Eylül rejimine ölümcül pratik darbelerini vurulmasının şehitleridir; PKK'nin devrimci savaş çizgisinin derli toplu ilk pratik uygulamasının hayata geçirilmesinin ve ulusal kurtuluş savaşımızın başlatılmasının şehitleridir; Kürdistan'daki ilk kez adına benzer bir gerilla çıkışının gerçekleştirilmesinin şehitleridir, 12 Eylül kararasının parçalanmaya başlamanın ve halk kitlelerine kurtuluş umutlarını, bağimsızlık ve özgürlük umutlarını sağlamlarının şehitleridir. Bu dönemde, Botan başta olmak üzere Kürdistan'ın bütün temel savaş bölgelerinde direniş eylemleri gerçekleştirilmiş, gerilla cepheleeri açılmış ve her bölgede kahramanca direniş direnişleri verilmştir. Faşist-sömürgeci düşmanın en çok hakim olduğu, 12 Eylül öncesinin devrimci işkilerinin parçalandığı, kitlelere işkilerin en zaafı ve koşulların en zor olduğu böyle bir dönemden direnişçiliği doğal olarak en görkemli bir direniştir ve tamamen, her dönemde olduğundan çok daha fazla direniş şehitlerinin eseri olmuştur. Çıplak bir yürek ve basit bir silaha, her türlü donanımın sahip milyonluk bir orduya başkaldırımları ve darbeler vermanın direnişçiliği ve bu direnişin başarmanın şehitliği olarak 15 Ağustos şehitleri, ARGK'nin gerçek yaratıcıları ve büyük komutanları olmuşlardır.

PKK şehitler zincirinin bundan sonra gelen temel halkası 1987-89 dönemi şehitleridir. Büyüyen ve gelişenle savaşla bağlı olarak bu dönemde şehitlerimiz sayısı da giderek daha çok artmıştır. Mustafa YEMMED, Haydar KARASUNGUR, Mehmet SEVGAT, Ahmet KESİP, Mehmet Emin ASLAN gibi büyük komutanların yönetiminde Kürdistan'ın her bölgesinde gerilla cepheleeri geliştirilmiş ve şiddetlenen savaş içinde onlara şehit verilmştir. Bu dönem en belirgin özelliği, 1985 sonlarından itibaren silahlı savaşımızda ortaya çıkan tikanıklığın aşılması, yazılıyayla umudun yeniden canlandırılması, büyük bir inanç ve kararlının yaratılması, silahlı savaşımızın kesintisiz süreceğinin ve geliştirileceğinin kesintisizleşmesidir; gerilla ordulaşmasının yaratılması ve geliştirilme umutludur. Bu dönemde harcanan çok büyük çaba ve gösterilen kahramanca direnişler temelinde gerçek bir gerilla ordulaşmasının yaratılması, gerillanın geliştirilmesi ve başta Botan olmak üzere Kürdistan'ın bütün bölgelerinde çok gerillanın oturtulması başarılmıştır. Sağlanan bu gelişmelerle, faşist-sömürgeci rejimin özel savaş biçiminde darbelensiz, rejimin parçalanma ve çözümsüzlük süreci geliştirilmiş, faşist ordu halkımız

düşman ilan ederek bütün gücünü savaşa sürmek zorunda bırakılmış ve Kürdistan halkında kurtuluş umutlarını yitirmeye başlamıştır. 15 Ağustos Atılım'ının bir devamı olarak, her türlü zorluğu göğüslemeye ve çıplak yürekli savaşı sürdürmek bu dönemin de bir özelliği olmuştur. Bu dönemin direnişçiliği, sömürgeci TC'ye artan emperyalist desteği ve NATO patenti saldırıları da göğüslemeye ve kırmadan direnişçiliği olmuştur. Bütün bu gelişmelerin yaratın esas güç, kuşkusuz parti önderliğinde savaşan ve her şeylerini vererek başarı sağlayan şehitler olmuştur. Demek ki, bu dönemin şehitleri, TC özel savaşına karşı direnişin ve onu parçalamanın, halk savaşının kesintisiz gelişeceğinin, gerillayı geliştirme, oturma ve ordulaşmayı yaratanın şehitleridir.

Şehitler zincirinin bundan sonraki temel halkları 1990-91 döneminin şehitleridir. Bu dönemin belirleyici özelliği, yaygınlaşan gerillayla birlikte serhildanlara da ortaya çıkması ve bütün Kürdistan sahında yayılmıştır. Bu ulusal kurtuluş mücadelesinde acısından yeni ve çok önemli bir gelişme süreci olmuştur. Serhildanlar, gerillanın yanında ikinci bir temel katkı açılan olarak, halk savaşının bir parçası olarak bir pratik uygulamasını, devrimci savaşının kitle temeline oturmasını, halkın yurtsever eylemliliğini ve birliğinin sağlanmasını, ulusal kurtuluş hareketinin uluslararası alanda ciddi bir yankı bulmasını yaratmışlardır. Kuşkusuz bu büyük gelişme, daha önce yürütülen mücadele temelinde üzerinde ortaya çıkmıştır. Fakat bu gelişmelerde, özellikle bu dönemde yürütülen savaşın ve bu savasta düşen kahraman şehitlerin belirleyici rolü olmuştur. Serhildanlar bizzat Nusaybin'de **Süleyman ASLAN** ve **Abdullah AVCI**'nin komutası altında birliğin şehit düşmesi ile başlamış ve daha sonra her şahadet olayı giderek büyüyün bir serhildanın gereksizi olmuştur. Halk kitleleri ölümlü pahasına şehitlerine sahip çıkarak her ceneze törenini bir serhildana dönüştürmüştür. İçindekileri acıyı yurtsaverliğe dönüştüren ve korku zincirlerini parçalayan kitleler, hem her toplantılarını serhildanlaşmış ve hem de bu eylemliliği ulklerin her tarafına yaymışlardır. Yine bu serhildanlarda onlarca şehit verilmiş ve Kürdistan halkı bağımsızlık ve özgürlüğü için savaşmasını öğrenip bunda kesin kararlı olduğunu ortaya koymuştur. Bütün bu gelişmelerin gerçek yara-

Güney Savaşı'nın kahraman şehitlerine kadar uzanan büyük bir şehitler hatasının ortaya çıktığını biliyoruz. Bu yıl, ulusal kurtuluş savaşımızın en kapsamlı savaş yılı olmuştur; dolayısıyla her yıldan çok şehit bu yılda verilmiştir. Bu yılın temel özelliği,



Salih KANDAL

emperyalizm, sömürgecilik ve işbirlikçilik cephesinin her yıldan daha fazla ölmesi ve böyle bir karşıdevrimci cephe temelinde PKK'yı tümenden imha etmek amacıyla topyekün savaş yürütülmüştür. Bu savaşın "iç mutabakat", "diş mutabakat", Kürt işbirlikçiliğinin kullanılması, Hizbullah'ın devreye sokulması ve TC ordusunun tankıyla, topuyla, uçayla, topyekün bir saldırıya geçmesi biçiminde yürütüldüğü açıktır. Demirel-inönü hükümetiyle başlayan bu topyekün saldırı, Ekim 1992'de Güney Savaşı ile adeta bir meydan muharebesi halini almıştır. TC'nin, partiyi imha etmek, ulusal kurtuluş mücadelemizi ezme ve halkımızın gelişen kurtuluş umutlarını tamamen yok etmek amacıyla geliştirdiği bu topyekün saldırıya karşı gerilla ve halk topyekün bir direniş mücadelesi vermiş, insanlarımız adeta çıplak bedenlerini siper ederek düşmanın bu topyekün saldırısını boşa çıkarmıştır. Bir yandan böyle kahramanca bir direniş yürütülürken, diğer yandan da Ulusal Meclis çalışmalarını geliştirilmiş ve böylece halk tarihi mücadele ilk kez bu düzeyde bir ulusal iradeyle üstlenmiştir. En son Güney Savaşı'nda düşmanın tüm saldırılarını sonuçsuz kılarak, yaratılan karşıdevrimci cephe, iç ve diş mutabakatlar parçalanmış ve ulusal kurtuluş savaşımızın stratejik denge dönemi-ne ulaşması sağlanmıştır. Yaratılan bu büyük gelişme sonucunda TC'nin planladığı "iç hareket" adı aldırılan yürütmeze duruma düşmüştü, bu gelişme temelinde bir ateşkes sürecine ulaşıldığı, gösterilen kahramanca direniş ve uygulanan ateşkes denemesinin Kürdistan, Türkiye ve uluslararası alanda çok büyük yankılara ve siyasal gelişmelere yol açtığı, Kürdistan ulusal kurtuluş sorununun uluslararası gündeme tamamen oturduğu ve bu gelişmelerin günümüzde de devam ettiği açıktır. Mücadelemizin her döneminde olduğu gibi bu dönemde de böyle büyük gelişmelerle ulaşılmasında, kendilerini düşman saldırılarına karşı siper ederek kahrından direnen şehitlerimizizin rolü belirleyicidir.

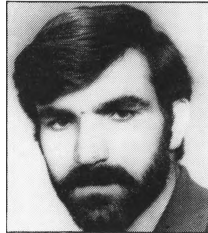
Mervan, Hayri, Fatma ZETNO (Roza), Gurbet AYDIN (Mizgin) yoldaşların şahadetleriyle başlayan, her serhildanda onlarca şehit vererek direnişin sürdürdün ve en son Güney Savaşı'nda **Hüseyin CELEBI** ve **Gülnoz KARATAŞ** yoldaşların da içinde bulunduğu onlarca şehitle sayıları bini aşan kahraman şehitlerimiz, Kürdistan tarihinin en anlamlı gelişmelerinin yaratıcıları olmuştur.

1992 direnişi ve Güney Savaşı, Kuzey Batı Kürdistan'da ulusal birliği ve ulusal iradeyi en üst noktaya çıkarmış, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halk kitleleri içinde de ulusal birlik ruhunu ve birliğini büyük

ölçüde geliştirmiştir. Karşıdevrimci cepheye vurulan ağır darbelerle bu cephe dağılmış ve PKK'nın yok edilebileceği yolundaki umut ve beklentiler, bu konuda yapılan hesaplarla bir edilmıştır. Büyük direniş, Kürdistan'ın tarihi yarası olan ihaneti birleşme ve işbirlikçiliği çözmüştür. Bu temelde Kürdistan tarihinde ilk kez ileri düzeyde ulusal birleşmenin yolları açılmıştır. Kürdistan'ın çeşitli örgütleri arasında görüşmeler, ittifaklar ve değişik düzeylerde ulusal birlikler yaratma çalışmaları başlamıştır. Kuzey Batı Kürdistanlı örgütlerin bir ulusal cepheye birleşmeleri, Kürdistan parçalarının ulusal meclislerini yaratmaları ve bunların bir Ulusal Kongre'de birleştirilmesi çalışmaları önemli gelişmeler kaydetmiştir ve bu çalışmalar günümüzde de aynı anlayış ve yoğunlukla sürdürülmektedir. Ulusal birlik ve örgütlenme yolundaki bu gelişmeler, Kürdistan tarihinde ilk kez yaşanan ve bu nedenle büyük önem ve anlam taşıyan gelişmeler olmaktadır. Böyle tarihi gelişmelerin Güney Savaşı'ndaki büyük direniş temelinde yaşandığı ve bunda da kahraman şehitlerimiz belirleyici rolü olduğu kesindir. Bu rol, sadece gösterilen büyük direnişle inhanet ve işbirlikçiliği gücünün kırılması düzeyinde değil, onunla birlikte büyük şehidimizin işbirlikçi tarafından aldatılan insanları bizat etkilemesi düzeyindedir de. Bu konuda işte canlı ve büyük bir örnek:

"*Xan Kûrkê de bir arkadaş vardı, çok değerli bir arkadaştı. O arkadaş sonuna kadar direniyor, zaten merimleri falan biliyor. Merimlerinin birliğini fark ediyorlar. 'Ben PKK'yı, PKK'lıları hainlere teslim olmaz' diyor ve ele geçmek için kendini kayadan atıyor. Arkadaşın bu tutumu olaya tanık olan peşmergeler üzerinde de epey etki yaratıyor, hatta bir kesimi: 'Kimin için savaşıyoruz?' diyor. Arkadaşın direnişi üzerine peşmergelerin içinde silahları kırılarak olmuş, çekip gidenler olmuş. Daha sonra o arkadaşın cezasini kendileri alıp, büyük bir saygıyla götürüp gömüyorlar. Ateşkesten sonra getirilmiş, teslim ettirir. Bu komutan düzeyinde şehit düşen bayan arkadaş **Prozê** dur..." (Cemil Bayik, Özgür Gündem Avrupa baskısı, 8 Mayıs 1993)*

İşte Kürdistan'daki tarihi inhanet ve işbirlikçilik böyle büyük direnişle, böyle soyul tutumlar karşısında kırılıyor. Çok açık ki, Güney Savaşı, inhanet ve işbirlikçiliğe tarihin en ağır darbesini vurdu, inhanet ve işbirlik-



Hasan BINDAL

çılığı büyük ölçüde közdü, halk kitlelerini bilinçlendiren inhanet ve işbirlikçiliği teşhir ve tectirini geliştirdi. Bugünkü ulusal kurtuluş çizgisinde birlik egilimleri ve bu yöndeki gelişmeler böyle gelindi. Dökülen kan mücadeleye ve birliği yarattı. PKK, 1982-83'te de ulusal birlik çalışmalarını yürütmüş ve bu uğurda **Mehmet KARASUNGUR** ve **İbrahim BİLGIN** gibi büyük şehitler vermiştir. Fakat bu yöntem inhanet ve işbirlikçiliği kırmaya yetmedi; bunun için on yıllık savaşın ve en so-

nunda büyük Güney Savaşı gerekli oldu. PKK, birleşme şehit vererek bunları da başardı ve bugünkü gelişmeleri yarattı. En son 1992 direnişi ve Güney Savaşı şehitlerinin bu sonuçların elde edilmesinde payı ve rolünün belirleyici olduğu kuşku-



Gurbet AYDIN

suzdur. Demek ki, bu dönem şehitlerimiz, düşmanın topyekün savaşının boşa çıkarılması ve karşıdevrim cephesinin parçalanmasının şehitleri, tarihi inhanet kırılıp işbirlikçiliğin çözümlenmesinin şehitleri, Kürdistan parçalarının ve genelinde ulusal birliğin yolunu açmanın şehitleri ve Kürdistan sorununu dünya gündemine bütünüyle oturtmanın şehitleri oluyorlar. Bu şehitler, aynı zamanda ulusal iradenin meclis düzeyinde ortaya çıkarılmasının da şehitleridir.

Bir de Güney Savaşı'ndan sonra partinin ve tüm mücadele güçlerinin kendini yenilemesi, hata ve eksikliklerin aşması ve kendilerinin tarihinin en örgütlü ve güçlü düzeyine ulaşması olayı var. Bu gelişmede de şehitlerimiz ve özellikle de Güney Savaşı şehitlerimiz temel kuvvet olduğu ve belirleyici rol oynadığı kesindir. Parti ve mücadele tarihimiz zaten bu temelde yaratılan bir gelişme tarihidir. Kürdistan gibi şehitlerden başka dayanılmaz bir mirasın ve gücün olmadığı bir ülkede devrimci gelişmenin bu temelde olması hem doğal ve hem de zorunludur. Parti ve mücadelelerin bir anlamda şehitlerin anlarına sahip çıkılması temelde geliştirildiği daha önce belirttik. Bu, şehitlerden çok alma, hata ve eksikliklerden ders çıkarıp kendini yenileme ve güçlenmenin biçiminde olmaktadır. Ders çıkarmak ve kendini yenilemek; hata ve eksiklikleri azaltmak ve bu nedenle şehit düşme olaylarını sınırlandırmaktır. En yuce ve en zengin eylem şehitlik olaydır; dolayısıyla en çok ders çıkarılacak ve en çok dayanılacak olaylar da bunlardır.

PKK, 1980 öncesi pratiği inceleyip hata ve eksikliklerden ders çıkarak, dışarda ve zindanlarda verdiği büyük şehitlerinin yarattığı kuvvete dayanarak 15 Ağustos Atılım'ına ulaşmıştır. 15 Ağustos Atılım'ını ırdeleyip, hata ve eksiklikleri tespit edip kendini sürekli yenileyerek 1987 sonrasının gelişmelerini yaratmıştır. Bundan sonraki her yıl, hatta her ay kendi pratiği sorgulama, hata ve eksikliklerden ders çıkarmak kendini yenileme biçiminde geçmiştir. 1992 direnişinin ve Güney Savaşı'nın zengin pratiği de, bunların irdelenip hata ve eksikliklerden ders çıkarma ve kendini yenileme temeline parti ve gerilla güçlerinin büyük bir gelişmeye yaşamasına yol açmıştır. Bunun sağlanan temel kuvvetin de yaşanan büyük direnişler ve bu direnişlerin yaratıcıları olan kahraman şehitlerimiz olduğu kuşkusuzdur.

Şehitler, eğer doğru yaklaşılsa kendilerinin güç alınacak en yuce değerlerdir. Onlar, bağımsızlık ve özgürlüğün özsuyu, ulusal kurtuluş savaşının emredici komutanlarıdır. Kürdistan halkı, artık böyle ölümsüz ve emrinde her türlü gelişmeyi yara-

tableceği sağlam bir komutaya sahiptir. Onlar, bize bağımsızlığın, özgürlüğün ve insanca yaşamın tek doğru yolunu göstermiş, bağımsız ve özgür Kürdistan'ı ulaşılabir bir gerçek haline getirmişlerdir. Birey olarak, parti olarak, halk olarak bu gerçekle sıkı sıkıya bağlı kalmak, şehitlerin kesinleştirdiği yolun yolcusu olmak, geçmiş yaşamımız ne olursa olsun, yine hata ve eksikliklerimiz nasil olursa olsun, bütün bunları aşmakta ve kendimizi yenileyip doğru bir yaşam yoluna sokmakta şehitlerden gün ve örnek almak, temiz ve mücadeleci bir yaşamla şehitlerin belirlediği amaçları gerçekleştirmek hepimizin boynunun borcudur. Şahadet temelinde yaratılan parti ve mücadelelerin dejenerasyonuna asla izin vermemek ve bunu daha da ilerletmek temel görevimizdir. Aslında bunlar, başkaları için değil, kendimiz için yapacağımız işlerdir ve bunlar yapılmıca sadece şehitlerin istemleri de yerine getirilmiş olacaktır.

PKK'nın ilk şehitleri ve zindan şehitleri, Kürdistan toprağına serpilen bağımsızlık ve özgürlük tohumları oldular. 15 Ağustos Atılım'ıyla gelişen gerilla direnişleriyle ve bu dönemin ölümsüz şehitleriyle bu tohumlar yeşerdi ve büyüdü, bağımsızlık ve özgürlük ağaçları oldu. Serhildan şehitleriyle bu ağaçlar çiçeklendiler; Kürdistan'ın her tarafı bağımsız ve özgürlük çiçekleriyle doldu. Şimdi Güney Savaşı'ndan sonra ve yaşanan bu tarih temelinde bu çiçekler yavaş yavaş mayeye duruyorlar. Bundan sonraki önem meylemen de önemdir, adım adım bağımsız ve özgür Kürdistan'ı, iyi, eşit, adil ve insanca bir yaşam inşa etme, parça parça kazanarak geliştirme dönemidir. Şimdiye kadarki şehitlerimiz en zor olanı başardılar, hiç yoktan maye ve çığına gelmiş ağacı yaratılabilir, bize işe, onların yolundan sapmadan bu meyletlemeyi sonuca götürmek ve sürekli ilerletmek mümkün. Parti ve halk olarak bunu dışarıya başaramaz; bağımsız, özgür ve insanca yaşanan bir Kürdistan'ı ulaşmak için ne kadar bedel ödemek gerekiyorsa onu ödeyerek, hangi yöntemle mücadele etmek gerekiyorsa o yöntemle mücadele ederek bu sonuca mutlaka ulaşacağız. Bunun için de en büyük güç şehitlerimizden alacağız ve hep şehitlerle yaşayacağız; özgürlüğün halk geçirmişinde onları sonsuza kadar yaşatacağız.

Şehitler Ayımızda, tarih boyunca insanlık değerlerinin gelişimine ken-



Sultan YAVUZ

ticıları olan şehitlerimiz, Kürdistan'da yurtsaverliği dalga dalga geliştirmiş, halk kitlelerini ölümlüne devrimci eyleme çekmiş ve halkı ayaga kaldırmış şehitleridir.

Son halka olarak 1992 yılının ve halen vermede devam ettiğimiz şehitlerimiz için büyük anlamı üzerinde durmamız gerekiyor. 1992 yılının büyük çarpışmaları, katliam gerillaları ve ağır bir kıs nedeniyle sömük ve çöğ felaketleriyle başladığını, **M. Salih ŞAHİN (Hayri)** ve **Ay-din ADSAY (Mervan)** yoldaşlardan



Fatma ZEYTO

di yaşamını katk etmiş bütün insanlık şehitlerini ve bunların Kürdistan'daki devamları olan tüm direniş şehitlerini saygıyla anıyor; insanlık değerlerini her yucetip insanlık bayrağına hep yukseklerde tutacağız, şehitlerimizin yuce insanlık çizgisinde sonuna kadar yürüyeceğimize, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da iyi, eşit, adil ve insanca bir yaşam yaratacak şehitlerimiz anısına en doğru bir tarzda sahip çıkacağımıza bir kez daha söz veriyoruz.

SELAMA DURUYORDU ZAĞROSLAR SAF TUTAN ŞEHİTLER ORDUSUNA



Açıklama

1991 yılında gerçekleştirilen Ma-
van (Samanlı) ve Çukurca (Eriş) ey-
lemleri ile yaşanan Xan Kûrkê (Ge-
liye Azadî) direnişi, savaş pratiğimiz-
de yeni bir süreci başlatmış, daha
ileri bir taktik aşamanın ön açıcı
hâmleri olmuştur. Bu dönemde mü-
cadelemiz hem gerilla, her serihil-
dan cephesinde bir bütün olarak
yeni açılımlara ulaşmış, kazanılan
mevzilerle ileriki süreçte daha güç-
lü girebilmenin olanaklarına kavuş-
muştur.

Bu temelde 1992 süreci oldukça kapsamlı hazırlıklarla karşılandı.
Düşmanın kiş sürecindeki tüm en-
gelleme çabalarına ve yoğun hava
saldırılarına rağmen, savaş güçleri-
miz, baharları birlikte gerçekleştirdik-
leri Şadelen ve Işkveren baskın ey-
lemleriyi güçlü bir şekilde dönemi
başlatmış, böylece ülkenin her ala-
nında eylem haberleri yoğunlaşmıştı.

Newroz'da birlikte serihildanlar
cepheğinde de sağlanan büyük bir
gelişme. 15 Ağustos 1984 Atılımı-
nın yıldönümünde tüm Kürdistan'ı
kapsayan, toplumun tüm katmanları-
nın içine alan bir büyümeye ulaşmıştı.

Tüm bu gelişmelere rağmen henüz
1992'nin savaş taktikğine ulaşıl-
mamış, düşmanın sarsacak, adım adım
tasfiyesini getirecek büyük eylemlilik-
ler gerçekleştirilmeyi. Buna mudahale
edilip süreç kazanılmıyordu. Stra-
teji konumu itibarıyla büyük öneme
sahip olan Şemdinli alanına yüklen-
mek, böyle bir dönemde hem gerek-
li, hem de zorunluydu.

Bu bilinçle hazırlıklara başlanış ve
30 Ağustos 1992 tarihinde Do-
ğu Kürdistan sınır hattına yakın He-
lena Tabur'u'na yönelik büyük bir sal-
dırı gerçekleştirilmişti. Tüm teknik ola-
naklarına ve aldıkları tedbirlere rağ-
men TC güçleri ağır bir darbe ye-
mekten kurtulmamıştı. Henüz bu
ağır sarsıntının her yönlü etkisini
yaşarken, 13 Eylül sabahı ARGK
gerillaları büyük eylemi gerçekleştirdi-
ler. Bu sefer Şemdinli'nin bir diğer
mıntıkası olan Herki'de düşmanın
önemli bir gücü durumdaki Bêze-
le Tabur'u'na yönelik saldırı gerçek-

leşiyordu. Yüzlerce kayıp veren TC
güçleri, bu eylemle birlikte büyük bir
sarsıntı geçireceklerdi.

Elbette ki, bu eylemlerle yetinile-
mezdi. Çünkü ARGK güçleri, düş-
manı söküp atmayı hedeflemişti. Düş-
manı, kendini en çok güvlenikte his-
settigi noktadan da vurmak gere-
kiyordu. İşte 29 Eylül sabahı Ruba-
rok Tabur'u'na yönelik baskın eylemi,
böyle bir gerekliliğin ifadesi olmuştur.
Kapsam, yönelim ve sonuç, itiba-
riyle mücadele tarihimizin en büyük
eylemidir. TC tarihi boyunca böyle
bir darbeyi yememiş, büyük düzey-
de bir paniği yaşamamıştı.

Ancak, saldırı esnasında ve özel-
likle de hazırlık çalışmasında somut
durumlar kapsamlı değerlendirilerek
sağlam planlamalara ulaşılmadığı
için, eylem anında taktik hatalar or-
taya çıktı. Oysa düşman taburlarını
etrafını mayınlarla döşemiş ve bazı
stratejik noktalara pusular atmıştı.
Planlamada bu hususlar üzerinde
detaylı durulmadığı, dolayısıyla buna

göre taktik düzenleme yapılmadığı-
ndan istenmeyen kayıplar gündeme
geldi. Helena (Alan), Bêzele (Aktü-
tün) ve Rubarok (Derecik) taburları-
na yönelik gerçekleşen baskınlarda
onlarca militan, savaşı ve komutan
şehit düştü. Bu eylemlerde büyük
bir destan yaratan ve kahramanca
savaşarak şehit düşen yoldaşların-
mız anısına yazdığımız yazıları iki dizi
halinde yayınlıyacağız. Şehitleri-
mizin anlarına yazdığımız yazıların is-
tenilen yetkin içeriğe sahip olma-
dığı, yaşam ve mücadelelerini yeterli
düzeyde yansıtmadığımızın bilincin-
deyiz. Ancak, anıya bağlılığın bir par-
çasını yürüttüğümüz bu çalışmayla
yerine getirmeye çalıştık. Şehitler-
imize gerçek bağlılığın mücadelede
sahasında savaşı her düzeyde yük-
seltmekle ve yine mücadelelerin yü-
kümlüğü bütün görevleri eksik-
siz yerine getirmekte mümkün ola-
cağı gerçeğini unutmuyoruz. Bu bi-
linç ve sorumlulukla hareket ede-
ceğiz.

- I -

Sömürgeci faşist ordunun katliamlarına Helena'da verilen büyük cevap

Ulusal kurtuluş savaşımızın 1992
devrimsel sürecinde yaşanan en
önemli gelişmelerden ve sömürge-
ci-faşist TC rejimine vurulan en
önemli askeri darbelemizden bir
tanesi, Helena Tabur'u'na yönelik
olarak gerçekleştirilen eylemdir. 2.
Merkez Karargah Komutanlığı bü-
nyesinde hazırlanan bu eylem, ulusal
kurtuluş savaşımız açısından dönem
itibarıyla birçok gelişme sağlamış
ve ortaya çıkardığı derslerle de sa-
vaşımızın yükselmesine ön açıcı ol-
ması bakımından oldukça önemli bir
eylem niteliğini taşımıştır.

Sömürgeci-faşist TC rejiminin,
ulusal kurtuluş savaşımıza karşı yü-
rüttüğü kirli zed savaşını tüm kiş sü-
reci boyunca her alanda ırmadımır-
sı, kişin kendisine sağladığı avantaj-
lardan yararlanarak saldırılarını do-
ruğa çıkarması, gerek kitlelere yö-

nelik terörü ırmadırarak her gün
yurtsever kitleleri katletme ve ge-
rekse de yoğun hava saldırılarını biç-
minde gerillaya karşı yürüttüğü sal-
dırlarında devrimci mücadelemizin
1992 bahar sürecine sağlıklı ve atıl-
ımcı bir tarzda girmesini engelle-
meye çalışmaktaydı. Sömürgeci-faş-
ist rejim tüm olanaklarıyla geliştirdiği iç ve dış ilişkilerine dayanarak,
ne pahasına olursa olsun 1992 dev-
rimsel dönemine zaferle girmeyi
engellemek istiyordu. Bu temelde
var gücüyle sürece yüklenerek so-
nuç almaya çalışıyordu. Oysa gerek
kiş sürecinde halkımızın düşmana
karşı direnişi ve her koşul altında
devrime katılma kararlılığı ve gerek-
se gerilla ordulaşmasının hızla bü-
yümesi, 1992 sürecinde ulusal kur-
tuluş savaşımız açısından çok kap-
samli eylemliliklerin gerçekleşmesi-

Şehitlerimiz yaşayan gerçek değerlerimizdir

"...Şehitlerimiz bizim yaşayan gerçek değerlerimizdir.
Her ne kadar fiziksel varlıklarıyla aramızda olmasalar da
ruhları ve bilinçleriyle kurumlaşmış ve yaşayan bir savaşçı
ordu haline gelmişlerdir. Ve bu nedenle diyoruz ki,
şehitlerimiz yaşayan gerçek değerlerimizdir. Bizler ise
sadece onların yüce komutu altında hareket halinde olan
savaşçılarız. Bu tanım bir abartma değildir. Eğer biz
yaşamı doğru devrimci düşüncelerin -ki bunlar önemli
gerçeklere tekabül etmektedir- yoğunlaşması olarak an-
lıyorsak, başka türlü bir yaşamın ne anlamı olabilir? Fiziksel
varlığımızın canlılığını korumasının, kollarımızın ve baca-
klarımızın hareket etmesinin ve duygularımızın çatışması-
nın hiçbir anlamı yoktur. Eğer biz yaşamı bu kadar alt
düzeyde bir kavrayışa götürmüyorsak, bir toplumu yeni-
den yaratmak için devrimci bir amaçla yola çıkmışsak, işte
bu amaçların içinde en değerli varlığımız olan şehitlerin
gerçek yaşayan olduklarını kabul edeceğiz. Yaşamı
daha da yüceltmenin anlamını aslında şehitleri daha da
çoğaltmak olacak, bunu ise ilk şehitlerin kendilerini bir
ordu haline getirmesi tarzında anlayacağız. Bu aynı za-
manda ordulaşmada tek doğru ve zafere giden yolun
seçilmesi anlamına gelmektedir.

Bütün halkların ve ulusların verdikleri savaşlara baka-
lim: Onlar kendi gerçeklerine böyle yaklaşmışlar ve
şehitlerini çoğalttıkça zaferi de görmüşlerdir. Aksi halde
hep yenilmiş, ezilmiş ve lanetlenmişlerdir. O halde bizim
şehitler hanemizin giderek zincirleme bir biçimde artması,
şehitlerimizin kendi kendilerini bir ordu haline getirme-
sinden başka bir şey değildir. Bizim yaptığımız ise, sadece
onların taleplerinin sözcüsü olmaktır. Dikkat edilirse bu-
gün hepimizin geldiği nokta tam da budur. Bizim şehitleri
anmamızın gerçekliği ve yaşanırılığı burada ortaya çıkmak-
tadır. Burada bazı kişiler parti karşısında çok alt düzeylerde
bir yaşamı savunabilir. Fakat nerede olursa olsun PKK
bünyesinde yer alan ve şehitlerin anısına gerçekten bağlı
olanlar kendilerini yaşamaz ve hayatının her anını bu
mücadeleye feda etmeye hazırır.

Partimizin, şehitlerin anısına bağlılık temelinde oluşturu-
duğu kesin kanıtı, yaşadığımız pratikdir. Tabii bu aynı
zamanda tümüyle gerçeklerimize doğru yaklaşma, gerçek-
lerimizi ileric ve devrimci yönde değiştirme, bunun için
örgüt olma, bu örgütün gözüpek militanları haline getirme,
fikren derinleşme ve pratikte keskinleşme anlamına da
gelmektedir. Bunun etkilerinin sürekli yoğunlaşmasının
ulusal direnişin gelişmesi olduğunu biliyoruz. Bu PKK'nin
yetkinleşmesidir. Bütün bunlar da halkın siyasal ve askeri
ordulaşması demektir. İşte şehitlerin kendilerini ordu-
laştırmaları derken, onların kızzı bir şerit, bir anadamar ve bir
belkemiği gibi tüm varlığımızı baştan sona kadar eklem-
lendiren, bağlayan ve hayat veren değerler olduklarını
vurgulamak istiyoruz..." (Parti Önderliği)

ni ve sömürgecilğin Kürdistan'da sökülüp atılması sürecinin pratik olarak hızlandırılması gerektiğini ortaya koyuyordu.

Bu temelde gerçekleştirilen Helena eylemi düşmanı oldukça sarsmış, bahara her açılan güçlü girme çabalarını ve savaşın inisiyatifini almak istemini boşa çıkarmıştır. Helena eylemi dönemin savaş taktikleri açısından güçlerimizde niteliksel bir aşama yaratırken, düşmanın birçok yönelimlerine de cevap olmuştur. Çünkü sömürgeci-faşist rejim, Şırnak'ta görüldüğü gibi, halkımıza yönelik saldırılarında gerilla-halk bütlencesinin önüne geçerek, halkta korku ve yılmılgılı egemen kılma çabası, 1992 yılının halk ayaklanmalarına dönüşmesini engellemek istemiştir. Bu amaçla Şırnak'ta halkımıza yönelik bir saldırı provasına yönelmiş, yüzlerce insanımızı barbarca katlederek, Şırnak'ı günlerce bombalamaya ve harabeye çevirmiştir. Yoğun hava saldırılarıyla da gerilla süreklî savunma konumunda tutmak istemiştir. Başta Şemdinli olmak üzere, mücadelede açısından stratejik öneme sahip olan diğer alanlarda da muazzam güç yığnagını yaparak ve taktikler geliştirerek kendisini bu alanda tutmaya çalışmıştır.

Düşman tüm yönelim ve yöntemlerine rağmen, ne halimizin devrimden yana olan kararlı direnişine de değistirebilmiş, ne de gerilla ordulaşmasındaki büyümenin önüne geçebilmiştir. Düşman her yönelimde darbeler yemekten kendisini kurtaramamıştır.

Şemdinli alanının devrimci mücadelemiz açısından hem stratejik ve hem de coğrafik yönden büyük bir önemi vardır. Nitekim tarihsel 15 Ağustos Atılımımız da bu alanımızda gerçekleşmiştir. Fakat 4. Ulusal Kongre öncesi süreçte, tasfiyeciler ve bozguncu anlayışlar en çok Şemdinli alanında kitle işkârlarımıza zarar vermiştir. Bu da alanın mücadelemize karşı geliştirilen politikaların etkisine girmesine neden olmuştur.

Parti 4. Kongresi'nin ardından özellikle 1991 yılında faaliyetlerin gerekçe parti öncülüğünde yoğunlaştırılmış, alanda yeni bir süreç başlatıyordu. Özellikle Mavan eylemi ve Geliye süzadı direnişinin gerekçe parti çehresi değişti. Artık gerek kitle desteği ve gerekse askeri hazırlık temelinde alan tutma oldukça uygun hale getirildi. Çete odakları barmazam oldu. Yeni süreçte, bu temelde düşmanın ülkemizin diğer parçalarını ajantlaşırmasının önüne geçildi, TC devletinin alandaki varlığına ciddi darbeler indirilmiştir.

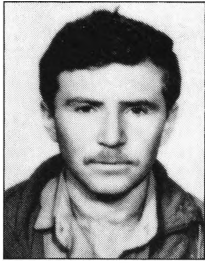
Helena Taburu sınır hattını çok sıkı bir denetim altına almıştı. Teknik ve sayısal güç konumlandırması, askeri açıdan aldığı tedbirler çok güçlüydü. Mevzilerin yapıları biçimlerinin ekilen yapın tarlalarına, oluşturan bir yığın diğer engele kadar son derece tahkim edilmiş bulunuyordu. Tüm anlayışa karşı devrimci bir güç merkezi ve aynı zamanda Doğu Kürdistan'a yönelik ajan faaliyetlerinin örgütlenirdiği bir üs konumundaydı. Mücadelemiz açısından tam tıpkı bir yılan başıydı. Üçgen alanda bulunan, sınır ticaretini denetim altında tutan rolünün yanı sıra, askeri keşif ve denetim için sıkıya oturtulduğu bir noktaydı. Bu konumu nedeniyle günlük olarak istihbarat haberleri alına olana kılması saptı. Bu da gerilla güçlerimize yönelik gerçekleştirmektedir. Kısacası Helena Taburu düşman açısından oldukça önemli askeri ve siyasi bir merkezdi. Şemdinli merkez ve Rubarok Taburu'ndan sonra Helena düşmanın alandaki üçüncü büyük

gücüdür.

Helena Taburu'nun hedef olarak seçilmesinin bir anlamı da savaş gücümüzün sallarında kendisini hissettiren olumsuz ruh halinin ortadan kaldırılmasıydı. Gerillanın yeni döneme ilişkin taktikleri doğrultusunda alınan tedbirler, aynı zamanda saldırının gerçekleştirilmesine yönelik olarak da alınmıştır. Alan kuşatılmış, yaklaşılarak bir gün denetim altında tutulmuştu. Kuşatma, gerilla eylemlerimizde önemli bir taktiktir. Öte yandan pusus, saldırı, mayınlama ve kuşatmaya bağlı olarak birçok eylem tarzı iç içe geliştirilmiş, düşmana önemli kayıplar verdirilmiştir.

Helena eylemi, sömürgeci-faşist Türk ordusunun kendisini her türlü tedbirlerle ülkemizde tutmaya çalıştığı bir dönemde, yaşadığımız koşullar itibarıyla önemli bir zafer olarak değerlendirilmeli. Bu eylemle gerilla güçlerimizin gösterdiği üstün başarı ve kahramanlıklar anılmaya değerdir. Yaşanan şahadetlerimiz ise başlı başına birer kahramanlık örnekleri. PKK saldıran ruhu ve militanlığı ile düşmana saldın gerillalarımız fa-

"Ben komutanın olarak sana emrediyorum, beni bırak ve git..."



Adı, soyadı: **EMİN ALTÜRK**
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: **Müjün köyü- Uludere, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Halkımızın yiğit evlatlarından **Zana (EMİN ALTÜRK)** yoldaş, 30 Ağustos 1992 günü Helena Taburu'na yönelik eylemde şahadete ulaşırken, elleriyle zafer işareti yaparak, "Biji Serok APO" sloganını almıştı. Gülyürüdu Zana yoldaş, yıllarını verdiği ulusal kurtuluş mücadelesinde şahadete ulaşırken.

Henüz çok gençken, 1987 yılında parti saflarına katılır. Yurtseverliği ve direnişçiliğiyle bilinen Goyi aşiretinden olan Zana yoldaş, Uludere'dir. Uludere, ulusal kurtuluş savaşımızın en güçlü tabana olduğu bir alanımızdır. Yüzlerce gencini savaşa katarak, birçok değerli evladını şehit vermiştir. Tarihimizdeki direniş genceğinin en güçlü şekilde temsil edildiği bir yerdir.

Zana yoldaş, bu alanımızın direniş dayanan tüm yurtseverlik özelliklerinin ifadesi olan bir yoldaşıydı. Kendisinin önce saflara katılmış bir abisi de var. Yaşı küçük olmasına rağmen mücadeleye katılmak için yoldaşlarına dretir ve bir PKK gerillası olarak saffardaki onurlu yerini alır.

Zana yoldaş, cesareti ve ataklığıyla kısa sürede yiğit bir savaşçı oldu. Gözpektir, coşkusunun ödüdü olarak manga komutanlığına getirilir. Fedakarlığı, yaşımin çok üstünde sergilediği ağırbaşlılığı ve olgunluğuyla adeta arkadaşlarının gıpta ettiği bir devrimci kişiliği sergiler. 1989'da dakır Botan'ın çeşitli alanlarında sıcak savaşın içinde kalır. Uludere, Besta, Dök, Gabbar, Here-



Emin ALTÜRK yoldaş çocuklarla birlikte

şist ordunun Şırnak katliamına gereken cevabı vermiş ve sömürgecilğin Kürdistan'da işlediği hiçbir suçun cezasız kalmayacağını göstermiştir.

kol gibi nice destanlar yaratılmış, şehit kanlarıyla sulanmış birçok alanda özgürlük yürüşlerine katılır. Sayısız çatışmalara girecek, düşmana karşı kin ve öfkeyle bilendir.

Zana yoldaş, her şeyyle kendisini partiye, halkın davasına adayarak fedakar bir yoldaşıydı. Sorumluluk ruhu da güçlüydü. En önemli özelliği yaşam ve ilişkilerinde ciddiyet sahibi olmasıydı. Görevlere bağlılığı özlüydü. Devrimci disiplini özünseyerek, uygulamada da bunun amansız takibiydi. Sıradanlıklara karşı müthiş öfkeliydi, bulunduğu ortamda ancak mücadeleden, devrimci yaşamın ve savaşın sorunları tartışılabilir. Bu konuda çok duyarlardı. Okuma yazması olmasın diye ağmen gülleri bir devrimci bilince sahipti. Çizgi dışı anlayışlara karşı mücadeleye keskinli. Fazla konuşmayı sevmey, konuştuk bir her şeyi net söylerdi. Her şeyiyle partiyi karıştırmıyordu. Tüm enerjisini mücadeleye kayıyordu.

Zana yoldaş 1989 baharında Botan alanına büyük hamleler yapmak için yürüten şehit **Harun (ŞEHMUS YİĞİT)** yoldaş komutasındaki ana birliğe yer alarak, çeşitli düzeyde sorumluluk aldı. Bu süreçte de Botan I. Bölge'nin birçok alanında faaliyet yürütür. Dönem sonunda (89-90 kışında) şehit **Mahir (Ahmet GÜLER)** yoldaş komutası altında Zana Kürk'e alana geçen birliğin içinde yer alır. Takım komutanıdır o dönem. Alana gidenken Şemdinli'de Gerdi mınkasının ceterleriyle şiddetli bir çatışmaya girilir. Soğukkanlılığı ve savaşta yetkin inisiyatifliyle çok önemli bir rol oynar. Savaşta ve devrimci yaşamdaki güçlü sorumluluk ruhuyla önemli saygınlık ve etkililik kazanır.

1990 bahanda Şemdinli'nin Gerdi mınkasındaki birliğin yönetiminde yer alarak birkaç ay bu alanda faaliyet yürütür. Dönem sonunda doğru tekrar Zana Kürk'e alana döner. Bilindiği gibi bu dönem kongre sürecidir. Zana yoldaşımız da bu tarihi hazırlıklarla yer alır ve 4. Ulusal Kongreye katılma onuruna ulaşır. Doğuşte tekrar Zana Kürk'e alana geçer.

1991 bahar düzenlemesinde, eyalet yönetiminde de yer alarak Serhad Eyaleti'ne yönelir. Ağrı ve Sinek dağlarında tüm enerjisiniyle pratik yürütür. Düşmanla girilen birçok çatışmada çok güçlü bir komutanlık sergiler. Yönetme ve devrimci yaşam hakim kılınma oldukça yetkinleşir.

1991-92 kışında tekrar Zana Kürk'e alana dönerek "Başarmaya mahkumuz" Eğitim Devresi'ne katılır. Bu devreden güçlü sonuçlar çıkarma temeldeki yoğun çaba safeder. Özellikle kış sürecinin ağır koşullarında ve düşmanın yoğun hava saldırılarında yüksek moral gücü ve dirençliliğiyle adeta gural kaynağı olur. Yoldaşlık ilişkilerinde de çok hassas, devrimci ölçülerin hakim kılınması için özlü bir çabanın sahibidir. Yanlışlara karşı açık sözlü ve doğrudur. Eleştirici yanı yetkindir.

1992 bahar düzenlemesinden sonra bir süre doğka tepesinde kalır. Ancak Temmuz ayında takım komutanı olarak ana birliğe katılır. Böylece en yetkin olduğu alan olan savaş alanlarına tekrar döner. Partinin verdiği görevlere çok bağlıdır, savaş gerçekliği içinde pişmiştir. Bir doğka savaş O'nu çekileştirmiştir. Bu nedenle savaşın en sert ve acımasız koşullarında bile her zamanki doğak soğukkanlılığı koruyabiliyor, ani karar verilmesi gereken anlarda çok seri bir inisiyatif gücüne ulaşabiliyordu.

30 Ağustos 1992'de gerçekleştirilen Helena Taburu baskınında takım komutanı olarak saldırı grubunda yer alır. Her ederi için bir komutanlık yeri bir hedefi. Takımının yönlendiği tüm mevziler düzürülmüş, düşmana çok ağır darbe vurulmuştur. Zana yoldaş, bu esnada ağır yaralanır. Rubarok eyleminde şehit düşen ve bu eylemde Zana yoldaşın siyasi yardımcılığı yapan **Candifa** yoldaş, O'nu sırtına alarak çatışma

alanından uzaklaştırmaya çalışır. Ancak Zana yoldaş, arkadaşlarının gerekçesini geciktireceği düşüncesiyle kabul etmez ve karşı çıkar. "Ben komutanın olarak sana emrediyorum, beni bırak ve git" demesine rağmen Candifa yoldaş, O'nu bırakmaz ve eylem alanının dışına çıkar. Ancak yarası ağırdır ve kan kaybetmiştir. Eylemde kol komutanı olan Ali yoldaş sorar. "Ali arkadaş nerede, Ali arkadaş şehit mi düştü?" Oysa ki Ali arkadaş o an görme imkanı yoktur. Arkadaşın durumu belirterek şehit düşmediğini, biraz sonra gelebileceğini söylemelerine rağmen Zana yoldaşın inamı. "Şehit düşmüşse nerededir peki? Burada olması gerekirdi. O yanımızdaydı çünkü" diyerek, Ali arkadaşı takdir eder. Ali arkadaşın yanına gelmesiyle son söylediki söz. "Ali yoldaş... Biji PKK, Biji Serok APO" sloganları olur.

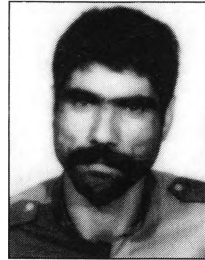
Zana yoldaş, kaynagını halkımıza tarihsel direnişinden alan özlü yurtseverliği bağlarıyla kendisini halkına ve onun ulusal kurtuluşu olan onurlu davasına adanmış yiğit bir evladı ve PKK militanıydı.

Şahadet onuruna ulaşırken en soyulu ve görkemi bir tutum sergilemiş ve halkımızın tarihindeki en askı sayılarına adını yazdırmıştır.

Şehitlerin anısı yolunuzu zafere dek aydınlatan büyük bir meşale olacaktır.

Şehitlere olan onur sözümüzü, özgür bir Kürdistan yaratarak yerine getireceğiz. Devrim şehitlerine söz veriyoruz!

"Söz verdim A-4'ü kullanacağımı"



Adı, soyadı: **MEHMET GÜLCAN**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Panik (Özdemir) köyü-İğdir, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **6.8.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Partimiz öncülüğünde yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının çok yoğun etkilerini yaşadığı alanlardan birisi de İğdir'dir. Öyle ki bu yoğun etki toplumu hemen her ke-

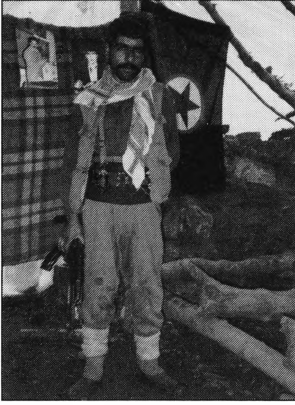
simini etkilemiş, mücadeleye saflarına çekmiştir. **Hüseyin** yoldaş da böyle bir çevrede doğmuş büyüdüğünden mücadeleden doğup etkilennmiştir. Babası Alanya'da çalıştırdan aile-nin maddi durumu iyiydi. Hüseyin yoldaş mücadeleye saflarına katılmadan önce kendilerine alt kanyonları çalıştırdı. Geniş maddi imkanlarına rağmen, PKK önderliğinde geliştirilen davanın bir insanlık davası olma niteliği O'nu da etkisine almıştı. Ağustos 1991'de Panik köyünden örgütlediği bir grupla, hiçbir bağlan-tı olmadan Doğu Kürdistan temsilciliğine ulaşarak, Zana Kürk'e alana gitmiştir.

Parti ortamına geldikten sonra, fiziki zaıflığı ve eski yaşamın etkileriyle Hüseyin yoldaş koşullara adapte olamakta zorluk çekerek, ama bu kısa sürer. Ardından güçlü bir dönüşüm sağlayarak mücadeleye bile bütünlüme saglar. Mahsum Korkmaz Aka demisli -Hamit AVCI Şubesi- işk desvinesine katılır. 2. Tabur'dayken belli bir süre doğka salınlı taşır. Daha önce askerlik yaptığı sömürgeci Türk ordusuna A-4 silahını çalıştırdığı

İçin bu konudaki yeteneklerini devrim hizmetine sunar. Mart düzenlemesinde anağuç içerisinde yer alır. Anağuç içerisinde Temmuz ayına kadar lojistikçi olarak görev yürütür. Bu süre boyunca, görevle bağlantılı, arkadaşlarla geliştirdiği olumlu ilişkiler ve değerleri koma tutumları tüm yaralın saygısını kazanır.

Temmuz 1992 başlarına kadar bu görevini yürütür. Daha sonra yapılan düzenlemeyle ülke içindeki pratik faaliyetlere gönderilir. Bu, Hüseyin yoldaşın uzun süredir istediğini gerçekleştirdiği. Çünkü uzun süredir savaş alanlarına gitmek istiyordu, ama bu isteği bir türlü gerçekleşmiyordu. Temmuz düzenlemesi Hüseyin yoldaşın uzun süredir kurduğu hayallerin gerçekleştiği. Askı düşmana tüm kınıni kurtmak, hesap sor-mak için fırsat doğmuştu. Uzun süredir kurduğu hayallerinin gerçekleşmesi sevinci ve hırslıya pratik yürüyordu.

Helena tabur baskınının planması yapıldı, Hüseyin yoldaş saldıran gruplarında yer almak istiyordu. Eylemin saldıran grubunda yer aldıkları sonra, dayatmada bulunarak özellikle düşmanın A-4 silahının bulunduğu mevzinin saldıranı yer almak istemişti. "Söz veriyorum, A-4'ü ele geçireceğim" demişti. Böylece Hüseyin yoldaş düşmandan öğrendiklerini düşmana karşı kullanıyordu. Tabur saldırısı başladığında Hüseyin yoldaş, düşmana olan kını ve yoldaşlarına verdiği sözü yerine getirmeye azmiyle, A-4 silahının bulunduğu düşman mevziine saldırdı. Savaşın en yoğun alanında düşmana saldırırken söz verdim, "A 4'ü



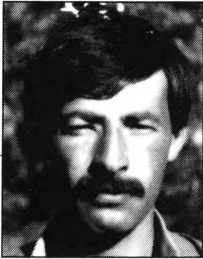
ele geçirmem lazım" diyor. Saldırı başarıya ulaşmış. Hüseyin yoldaş A-4 mevziine girerek silahı ele geçir-miş, kullanmaya çalışmış. Yoldaş-larına verdiği sözü yerine getirmişti. Hüseyin yoldaş A-4 silahını kullan-maya çalışırken, daha düşmanış ta-bur binasından ateş ediliyor ve Hü-seyin yoldaş ağır yaralanıyor. Yarası çok ağırdır. Artık şehit düşmek üzereydi.

"Yine "Söz verdim, A-4'ü kullanacağım" diye tekrarlıyordu. Ve kısa süre sonra Kürdistan halkının yiğit evladı, ARGK'nin kahraman savaşçısı Hü-seyin yoldaş şahadetiyle Kürdistan'da yaşanması bir yaşam yaratırların ker-vanına katılarak ölümsüzeleştirdi. Tarih 30 Ağustos 1992'ydı.

Hüseyin yoldaşın anısı ve verdiği söze bağlılığı bize önder olacaktı!

*Gece iner
Devleşir gölgesi çalıtışının
Büyür su sesi
Büyür
Dağlara yansır
Genil'nin nefesi...*

Devrimci mücadelenin bir emekçisi Şerif yoldaş



Adı, soyadı: **Derviş Mustafa HEMO**
Kod adı: **Şerif**
Doğum yeri ve tarihi: **İşorbeoğlı-Afrin, 1963**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Güney Batı Kürdistan'ın Afrin bölgesinden olan Şerif yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Gençlik yıllarında birçok işlerde çalışır. Ailenin geçimini sağlamak için çoğu kez Arap metropollerine giderek çalışır. Arap sömürgeciğinin Kürdistan'daki olum-suz etkilerini ilk kez bu alanlarda fark etmeye başlar. Sömürgecilikle ilişkileri kendi yaşamında ilk kez buralarda hissedir. Emekçi bir insan olarak ailenin geçimini sağla-maya çalışır. Fakat ulusal ve sınıfsal çelişiklerden dolayı sömürgeci Arap

mak ister. Filistin halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı her dönemde destek olur. Filistinlilerle birlikte İsrail siyonizmine karşı birçok kez omuz omuza vererek savaşır. Bulunduğu çevrede her zaman sevilir. Ağır başlılığı ve insanlara olan saygısından dolayı devamlı saygıyla anılır.

Arap metropollerinde birçok devrimci faaliyette bulunmasına rağmen, ulusal sorunlardan dolayı verilen mücadeleyi yeterli bulmaz ve yeni arayışlara yönelir. Bu dönemler Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin önder gücü PKK'nın boyverir, devrimci ve sosyalist bir hareket olarak Ortadoğu alanında gelişme gösterdiği bir dönemdir. PKK'nın ideolojik-politik çizgisi Kürdistan'ın her alanında kök salması sonucu halk kitleleri her parçada bağımsızlık çizgisi etrafında kenetlenmekte, ARGK'de Kürdistan dağlarında sömürgeci TK Ordusunu yeniliye uğratarak onun ülkemizdeki ömrünü kısaltmaktadır.

Şerif yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesini ve PKK'yı yavaş yavaş tanı-maya ve benimsemeye başlar. Ge-rek Kürt halkının ulusal sorununa, gerekse halkların toplumsal sorun-larına en köklü çözümün PKK çizgi-sinde mümkün olduğunu kavrar.

En kısa süre içerisinde parti ile ilişkili kurdistan sonra aktif olarak mücadeleye katılma isteminden bu-lunan Şerif yoldaş, 1989'da ARGK saflarına katılır. Eğitimi tamamladıktan sonra uzun bir süre pratik faa-liyet yürütür. Bu alanlarda oldukça güç-lü bir savaş pratiği sergiler. Fedakarlığı ve çalışkanlığı ile yoldaşların arasında saygın bir yeri olur. Devri-me ve partiyeye olan bağlılığı yoldaş-ların tarafından hayranlıkla karşı-lanır.

1992 kış eğitimi 2. Merkez Ka-rargah'a bağlı 2. Tabur'da görev Şerif yoldaş, bu süreçte kadar tecrübeli savaş pratiği ve siyasi yetkinliği ile yoldaşlarına yardımcı olur. Yoldaş-larının gelişimi için elinden gelen katkıyı sürekli sunar.

Bahar düzenlemeleriyle birlikte takım komutanı olarak Şemdinli pratiğine gider. Aldığı görev ve sorumlulukları, tüm ağır başlılığı ile başarılı bir şekilde yerine getirir. Yoldaş-larına karşı hiçbir zaman saygı ve sevgisini eksik etmez. Cesaretlili ve mü-dacelerci karakteri arkadaşlarına sü-rekli güven kaynağı olur.

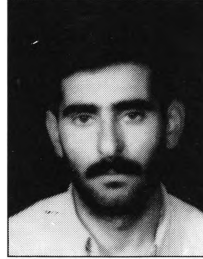
Düşmanın ülkemiz topraklarından atmak ve böylece zafere ulaşmak ancak mücadelenin yükseltilmesi ile mümkün olacaktır. Dönem savaşın bu temelde yükseltilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu doğrultuda hareket eden alandaki güçlerimiz, düşmanın stratejik bir gücü olan Helena Tabu-ru'na yönelik olarak eylem hazırlık-larına başlar. Ve 30 Ağustos 1992 sabahı kahraman ARGK gerillaları

sömürgeci ordunun mevzilerine tüm kını-leriyle saldırırlar. Düşman tüm tek-nik olanakları ve aldığı tedbirleri rağmen neye uğradı-şını şaşırması, imha ol-maktan kurtul-mamıştır.

Eylem oldukça başarılı sonuçlanır. Fakat başının be-deli ve savaşın bir gerçekliği olarak Şerif yoldaş da şehitler kervanı-na katılır. Onurlu yaşamın temsili eş-siz komutan Şerif yoldaş ve tüm devrim şehitleri ö-lümsüzdür!



"Başkale'de şehit düşen arkadaşların intikamını alacağım"



Adı, soyadı: **Arslan YILDIZ**
Kod adı: **Haluk**
Doğum yeri ve tarihi: **Saturna (Akyol) köyü-Diyadin-Ağrı, 1971**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **04.09.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Haluk yoldaş, 1971 yılında Di-yadin'de zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Sö-mürgeciğin birer asimilasyon ve kişiliğinin kurumu olan okul-larda okuyarak iliseyi bitirir. Zengin olan ailesi bir anlamda Haluk yoldaş Kürdistan'daki gelişmelerden

yoldaşların şahadeti, Haluk yoldaşın düşmana karşı olan kınıni daha da artırmıştı. Perixan eyleminden sonra tekrar Xan Kırkê alanına gi-dir. Eğitim taburunda bir aya yakın manga komutanı olarak görev yapar. Eğitim taburunda kaldığı süreçte hep Perixan eyleminden, bu eylemde şehit düşen yoldaşların kahramanlık-larından ve intikamının alınmasın-dan bahsediyordu. Ağustos ayı için-de yapılan düzenlemeyle ana güc içerisinde yer aldı. Tekrar düşmana hesaplaşmanın en üst boyutta sür-dürüldüğü savaş alanlarına yürüdü-ğü için canlıdı, coşkuyladı.

Helena (Alan) tabur baskınının hazırlıkları yapılırken, saldıran grup-larında yer almak için çok fazla harca-dı. Eylem düzenlemesi açıldıkça, Ha-luk yoldaş saldıran gruplarında yer aldığı öğrenine sevinç duydu. Ar-kadaşları "Başkale'de şehit düşen arkadaşların intikamını alacağım" di-yordu. Bu intikam ruhuyla eylem ala-nına yönelirken, kendisiyle aynı saldıran grubunda yer alan arkadaşları, "Eğer şehit düşersen, enazemi bu alcağın elinde bırakmaym" di-yordu. Bu saldıran Türk ve şehitlerin intikamını faşist Türk sömürgeciğinden alma hırslıya hücum eden Ha-



luk yoldaş, düşmanın çok iyi tahkim edilmiş savunma mevzilerine çok kısa sürede ulaşmış ve geçirmişti. O, tabur binasına en yakın mevziye ele geçirmiş, almak istediği şehitlerin intikamını almıştı. Tabur binası artık düşmек üzereydi. O esnada tabur binasından gelen kör bir kurşun Ha-luk yoldaş, ölümsüzler kervanına katıyordu.

Haluk yoldaş! Kısa sürede sağ-ladığın militan dönüşüm, görevlere bağlılığı ve yoldaşığa duyduğün sevgi bizim için en büyük eğitimlik görevi görecektir. Bu olumlu özellik-lerin her zaman bize yol gösterecektir!

*Bir sabah yelinde,
Kopup gelmişti çalıtıldardan
Avuçlarında umut,
Avuçlarında öfke
Onuru taşıyordu omuzlarında...*

Dinmeyen bir mücadele bayraktarı Diğer yoldaş

Adı, soyadı: **Fehmi METE**
Kod adı: **Diğer**
Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, 1973**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Van'ın Başkale ilçesinde doğup büyüyen Diğer yoldaş, çok zengin

ve oldukça yurtsever bir aile ortamından gelmekteydi. Ailesi Van'ın gelen zenginlerinden idi. Aynı zamanda yurtseverlikleriyle çevrede tanınmış sevilmekteditir.

Diğer yoldaş, aile bireyleriyle bir-likte geçmişten beri sömürgeçile ve yerel gericiyle karşı sürekli bir mücadele içerisinde olmuş, devrim-

tüm benliği ile katar, her şeyin en iyisini yapmaya çalışırdı. Emekçi kökenli olması, fiziki işlere yatkınlığı da beraberinde getirmişti. Diğer bir özelliği de direngenliğiydi. En zor koşullara karşı güçlü direnişler sergiliyordu. Zınar yoldaşın bu özelliği, günlük ilişkilerde, çalışmalarda ve savaşta da böyleydi.

Kendisini tanyan, birlikte faaliyet yürüttüğü hiçbir yoldaş, Zınar arka-



daşın bir an dahi olsa daraldığına, çalışmaya kendisini tam vermediğine ya da savaşta tam katilim sağlamadığına tanık değildi. Ve Zınar arkadaş da tüm bunları yaparken, gerekiyese konuşurdu, gerekmezse konuşmazdı. Zınar arkadaş da gereksiz konuşma, boş sohbetçilik denilen olay yoktu. Böylesi bir şey O'nun doğasına yabancıydı.

Olumlu özellikleri çok olan Zınar yoldaş, zorunlu askerlik yasasıyla saflara katılmış, O'nun gönüllülük temelinde saflara katılan arkadaşlarınınkinden daha anlamlıydı. Mart 1992 düzenlenmesinde ana kuvvet içerisinde yer aldı. Güçlü bir pratik sağ habibi oldu. Manga komutan yardımcılığı görevini yaptı. Ana güç içerisinde fedakarlığı, olumsuz tutumları mahkum eden tavırları ve her işe koşuşuyla tüm yoldaşlarına örnekti. Bu pratikliğe sonraki süreçte manga komutanı olarak görev aldı. Yine buradaki çalışmalarında yapmacılık-

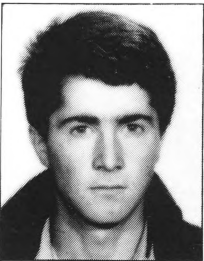
tan eser yoktu. En üst düzeyde çaba harcamasına rağmen, doğallığın dışına asla çıkmıyordu. Tüm yaptıkları kendisi için bir yükümlülük değil, bir ihtiyaç olarak görüyordu.

Helena tabur başkanı eyleminde saldırı grubunda yer alanların başında, bağıllığıyla kendini kanıtlamış olan Zınar yoldaş da vardır. Bu istemi belirtmekle birlikte, bu O'nun en doğal hakkıydı da. Güçlü savaşçı

özelliklere sahipti. Bu özellikleri O'nun güç gerektiren görevlerin adamı yaptığını, elbette ki Zınar'ın ser saldırdı da düşündülememi, Mavan, War-genma, Şemdinli ve Başkale alanında birçok eylem ve çalışmaya katılmıştı. Bu yoğun savaş pratiği Zınar yoldaşın savaşçı kişilik kazandırmıştı. O'nun açısından savaş günlük olağan işler haline gelmişti. Ama bu savaşçı ciddiyet almadığı anlamına gelmiyordu. Doğası gereği en ufak göreve olduğu gibi, savaşta da büyük bir ciddiyetle yaklaşıyordu.

30 Ağustos 1992 tarihli Helena tabur başkanı, devrim emekçisi olan Zınar yoldaşın son eylemi olacaktı. Baskın esnasında gelen düşman panzerlerinin açtığı ateş sonucu Zınar yoldaş şehit düşüyor. Şehit düşüşü ana kadar devrimin önüne koyduğu görevlere canla başla sarıldı. Yine aynı sakinlikle, aynı doğallıkla.. Anısı mücadelemizde yaşayacak-tır!

Sevecenliğile yoldaşlarının kalbinde taht kuran Zeki yoldaş



Adı, soyadı: İsa BOZKURT
Kod adı: Zeki
Doğum yeri ve tarihi: Suveren köyü-İğdir, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Ağustos 1992, Helena

Sömürgeci-faşist rejimin Kürdistan'daki kirli özel savaşının en fazla etkilediği alanlarımızdan birisi de Serhad Eyaletimizdir. Özel savaş, özellikle halkımız yerinden-yurdundan ettirmek için daha çok çaba harcamakta, ülkemizin boşaltılması için her yolu denemektedir. Zeki yoldaş ve ailesi de düşmanın bu politikaları neticesinde, Türkiye metropollerine göç etmek zorunda kalmışlardır. Uzun yıllar ülkelerinden çevrelerinden ve halkından ayrı yaşamak zorunda bırakılmışlardır.

1991 yılında köyüne dönen Zeki yoldaş, Kürdistan'da her şeyin büyük bir değişime uğradığını, partinin başlattığı ulusal kurtuluş savaşının büyük bir hızla geliştiğini görür. Kürdistan halkının, arki onurunu ve özgürlüğünü kazanmak için sömürgeci rejime karşı direnişe geçtiğini görerek birçok gerçeği kavramaya başlar. Görkemli Ağrı Dağı, halkın öz savaşçıları ile dolmuş, düşmana karşı her gün eylemlerin yapıldığı bir direniş kaleesine dönüşmüştür. Kendisine baskı ve katliam yapan düşmanlarla tarihi ve amasız bir hesaplaşmayı çağdaş önderlik etrafında kenetlenelere yaşamaktaydı. Bu kez tüm Kürdistan birlik olmuş, bölünmüşle ve parçalanmışlığı yer vermeden savaşmakta ve zaferi mutlaka kazanacağına inanmaktaydı. Bu gelişmeleri kida bir sürede kavrayan Zeki yoldaş, kararını vererek parti saflarına uluşmaya çalışır. 15 Temmuz 1991'de gerilla saflarına ulaşmayı başarır. Serhad üzeri Doğu Kürdistan'a ve oradan da 2. Merkez Karargahımızın bulunduğu Xan Kırkê alana geçer.

Kiş eğitimi tarı karargaha bağlı 2. Tabur'da tamamlayan Zeki yoldaş, gelişmek, tüm yetmezlik ve eksikliklerini gidermek için yoğun bir çaba gösterir. O'nun gösterdiği çaba arkadaşları arasında kendisine karşı bir saygı uyandırır. Derslere oldukça güçlü bir katilim göstererek oysaki yetkinliğe ulaşmak ister. Fiziki ola-

rak da güçlü olması, askeri gelişmesinde kendisine bir avantaj sağlar. Çok kısa bir sürede silaha hakimiyetini oldukça güçlendirir. Savaş koşulları için her yönlü hazırlığını tamamlamaya çalışır.

1992 bahar düzenlemeleri ardından Şemdinli'nin Zerzan mıntı-kasında faaliyete gönderilir. Savaş istegi ve bu yönlü coşkusu O'nun pratik sahada da oldukça güçlü kılar. Fedakarlığı, cesareti ve güler-yüzlülüğüyle arkadaşları arasında çok sevilen bir yoldaş olur. Bu alandaki pratiginde Tési, Katuna, Gewer eylemlerine katılan Zeki yoldaş, savaşta oldukça güçlü bir pratik sergiler ve mücadeleci özellikleriyle öne çıkar.

1992 sürecinin önemli bir yıl olması ve Şemdinli alanında mücadeleyi geliştirip halkın mutlaka kazanması, düşman güçlerinin alandan sökülüp atılması, düşmana büyük dar-



Adı, soyadı: Zeynel ZENGİN
Kod adı: Mahir
Doğum yeri ve tarihi: Verdel-Almanya, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 20.07.1991
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Ağustos 1992, Helena

Sömürgeciliğin Kürdistan halkına reva gördüğü insanlık dışı uygulamalardan biri de vatansızlaştırma hareketidir. Kürdistan halkına karşı yürütülen korkunç vatansızlaştırma hareketinin bir sonucu olarak, yüz binlerce Kürt insanı yerinden-yurdundan edilecek dünyanın dört bir yanına savrulmuştur. Bu hareket bazen ekonomik zorluklar yaratılacak sürdürülmüş, bazen de Kürt insanına en içgüç uygulamalar yapılarak zorla gerçekleştirilmiştir. Partimiz önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı, bu süreci tersine çevirmiş, sömürgecilerin vatansızlaştırma girişimlerine büyük bir yurtsverlikte cevap vererek kaynağa dönüş hareketini başlatmıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimiyle sağa-sola savrulan insanlarımız tekrar ülkeye dönmüş, büyük bir coşkuyla insanı bir yaşam yaratma mücadelesine katılmaya başlamışlardır.

Mahir yoldaş da vatansızlaştırma hareketinin bir sonucu olarak Almanya'nın Verdel şehrinde 1972 yılında dünyaya gelir. Bir şekilde etkilensin, daha sonra gittiği Elazığ'da partile ilişkisi sağlayarak kitle faaliyetlerine katılmıştır. Ancak Mahir yoldaş Elazığ'da yürüttüğü bu faaliyetleriyle yetinmez. Faşist Türk sömürgeciliğinin insanlarımızı dünyanın öte ucuna savurmasının hesabını daha köklü bir tarzda sormak ister. Bu amaçla mücadele yaşamını gerillayla katılımla sürdürmeye karar verir. 20 Temmuz 1991'de gerillayla katılarak Xan Kır-

belerin vurulması gerekiyordu. Bu temelde düşmanın alandaki strateji bir gücü komandası olan Helena Tabur'u na yönelik bir eylem kararı-şlandırıldı. Eylemde Zeki yoldaş da yer alır. Partiyeye, halka ve ülkeye olan güçlü bağlılığını bir gereği olarak bu eylemde aktif görev almayı kendisine borç bilir. 30 Ağustos sabahında düşman hedeflerine yönelen gerillalarımız kahramana savaşmakta, düşmanın Kürdistan'daki katliamlarına silahlarıyla en iyi cevabı vermektedirler. Zeki yoldaş büyük bir kahramanlıkla savaşıyor ve Ağrı, Zilan, Şırnak'ın intikamını alıyordu. Düşman mevzilerine yönelirken aldığı kurşun yaraları sonucunda şehadete ulaşır. Zeki yoldaş gelişmeye açık, azimli, kararlı pratik ile mücadelemize ışık tutmaktadır.

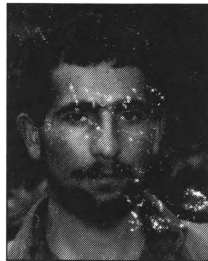
Tüm pratikliğe bize örnek olacaktır!

Öze dönüşte muazzam bir çaba sahibiydi Mahir yoldaş

kê alana gider. Temel eğitimden sonra bir süre PAK'ın kamp savınmasında kalır. Daha sonra Leilan bölgesinde alan savınmasında görev alır. Kiş eğitiminde "Kadro ve kadro adayları eğitimi" ne alınır. Mart 1992 düzenlemesinde ana güç içinde manga komutan yardımcısı olarak görev yapar.

Mahir yoldaş, Kürdistan'a ve Kürt halkına çok yabancısı bir ortamda doğup büyümesine rağmen, özü yaklaşımlı ve güçlü katilimıyla küsa sürede bu boşlukları kapatıp mücadeleye, yoldaşlarla bütünleşmesini, gelişmesinin becerebilmiştir. Gelişmeye oldukça açıktır. Eğitimden ve dev-

Proleter savaşçılığın PKK'deki timsali Cimsit yoldaş



Adı, soyadı: Cafer CİMDİ MEÇİT
Kod adı: Cimsit
Doğum yeri ve tarihi: Malbaten Hesê köyü-Afrin, 1966
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Ağustos 1992, Helena

Afrin'den Cimsit bir ailenin çocuğu olan Cimsit yoldaş dokuz yıl okuduktan sonra, okulu terk etmek zorunda kalır. Amaç yoksul ailesine kendi çapında bir katkıda bulunabilirdi. Bir süre dışişleri işlerinde çalışır. Daha sonra şörlüğü kendisine meslek edinir. Emek gücünü satarak geçinen bir emekçi olduğundan, partimizin bölgede faaliyetlere başlamasından hemen sonra ilişkisi geçer. Emekçi nitelikleri doğuşuyla bu ilişkilerinde daha da gelişmeye gereği duyar. Ve 1989 yılında profesyonel olarak cephe faaliyetlerinde yer alır.

Bir yıldıan fazla Afrin ve çevresinde kitleler arasında örgütlenme faaliyetlerine katılır. Bu faaliyetler Cimsit yoldaşın partimizde gerekerek daha çok bütünleşmesini ve Kürdistan halkına olan güvenini pekiştirir.

Cimsit yoldaş bir emekçidir, yurtsverlikleri herifin maddi çıkara dayanmaz. Yurtsverlikleri, halkımızın yarat-

ımcı yaşamdanda aldıkları çok çabuk özümseyip hızla dönüşümü sağlayabilen, devrimci özellikleri kişiliğinden somutlaştırabilen bir yapıya sahiptir.

Mahir yoldaş alana ulaştıktan birkaç gün sonra sömürgeci-faşist Türk devletinin Xan Kırkê'ye saldırmasıyla başlayan Xan Kırkê direnişinde yer alır. Daha gelişti birkaç gün olmasına rağmen bu savaşta kahramanca bir savaş sergiledi. 1992 yılında Zerzan alanında yapılan Katuna eylemine de katıldı. Bu savaşta da saldırı gruplarında yer almıştı. Cesareti, kararlılığı ve güçlü saldırı ruhıyla büyük fedakarlık sergilemiştir.

Mahir yoldaş, 30 Ağustos 1992 tarihinde gerçekleşen ve TC'yi sarı sarı Helena (Alan) tabur başkanı büyük bir coşkuyla yer aldı. Düşmana duyduğu büyük kin ve öfkeyle kahramana savaşırken şehadete ulaşır.

Boylice sömürgeci faşizmin Kürdistan halkına karşı yürüttüğü alçakça vatansızlaştırma uygulamaları sonucu Almanya'da doğan Mahir yoldaşın yaşamı, bin yıllar boyunca direnişlere kaynaklık eden, adı direnişlerle anılan Kürdistan'ın geçit vermez dağlarına sona ermiştir.

Mahir yoldaşın kısa ama anlamlı yaşamında ortaya çıkan gerçek, Türk devletinin cabalarının boşuna olduğunu, PKK önderliğinde başlatılan bağımsızlık ve yurtsverlik hareketi sömürgeciliği ve vatansızlaştırmayı yerle bir etmiştir. Yurtsverlik ve kaynağa dönüşle Kürdistan kazanacaktır.

Anılarıyla yolumuz daha da aydınlıktır!

tığı siyasal, sosyal, kültürel değerlere bağlılık, bunları koruma ve geliştirme temelindedir. Halkına ve yurduna karşı bu saf ve karşılıksız bağlılık O'nun, halkımızın yarattığı tüm değerleri barbarca yok eden düşmana karşı daha aktif karşı koyma ve hesap sorma gerekliliği konusunda net bir karara varırmıştır. Bu amaçla o dönem partimizin merkezi eğitim alanı olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek eğitim görmek ister. Bu yönlü istemi partilerinden kabul edilince 1990 sonlarında Akademisi'ne girer.

Cimsit yoldaş, Akademisi'ndeki eğitimden siyasal ve askeri olarak belli bir formasyona ulaştıktan sonra ülkeye yönelir. 1991 Eylül ayında Xan Kırkê alana gider. Emekçi kişiliği PKK'nın proleter nitelikleriyle bütünleşene O'nun disiplinli ve örgütlü niteliği ortaya çıkar. Muazzam işleyen PKK mekanizmasının sağlam işleyen bir çarkı olmasını beceren militan arkadaşlarından biriydi. Kolektivizme sonuna kadar riayet eden, kolektivizmin bir parçası olarak hareket etmesini özümseyen bir yoldaştı. Bu olumlu devrimci özellikleriyle yaşama çok çabuk adapte olur, yoldaşlığı ilişkilerinde sürekli ilerleme gösterebiliyordu. Disiplinli ve her işi zamanında yapabileli alışkanlığıyla örnek olmaktadır. Cimsit yoldaş taşıdığı öz kadar, biçim olarak da ulusal kurtuluşun gerçek bir askeriydi.

PKK'nın devrimci militan özelliklerini kişiliğinde belli oranda somutlaştırmaya başları gösteren Cimsit yoldaş, bu olumlu özellikleriyle ulusal kurtuluş mücadelemizin tüm vaat eden bir gerillayken ve devrimci niteliklerini yönelidği pratik sahada deneyimleriyle daha da pekiştirip geliştireceği bir dönemdekten şehit düşür.

Cimsit yoldaş gümrük grubunda

Zagroslarda faaliyet sürdürürken, Şemdinli mıntıkasındaki bir-iki taciz eylemine katılır. Daha sonra bölgede faşist Türk sömürgeciliğinin önemli bir askeri merkezi ve bölgede Doğu Kürdistan'a yönelik ajan faaliyetlerinin odağı durumundaki Helena tabur baskınına katılır. Bu büyük eylem ulusal kurtuluşumuzun bu güçlü askerinin deneyim kazanması için önemli bir fırsattı.

Cimşit yoldaş, düşmana hesap

"Yaşasın gerilla, yaşasın Başkan APO"



Adı, soyadı: **Hasan Mahmut ABDULKADİR**

Kod adı: **Gürcan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dirbisiye-Heseke, 1968**

Mucadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Ülkemizin Küçük Güney parçasından olan **Gürcan** yoldaş, geçmişten beri devrimci faaliyetler içerisinde yer alan yoksul ve çok yurtsaver bir ailedendir. Maddi durumla elverişsizden okulu ancak 6 yıl okumuş ve sonrasında kendisini işiyle vererek ailesinin geçimini sağlamaya çalışmıştır. Siyasal gelişmelerle sürekli takip eden ve çeşitli hareketlerde yer alan yoldaşımız, her zaman devrimci çalışmalar içerisinde yer almakta, tek kurtuluş yolunun devrimden geçtiğini görmekteydi. Bu inanca yıllarca Ortadoğu hareketlerinin çalışmalarına katılmıştır. Siyonist İsrail rejimine karşı, Filistin Kurtuluş Hareketi'nin yanında yer alarak yıllarca savaşmıştır.



Parti hareketimizin Ortadoğu alanına açılması ve gelişmesiyle birlikte mücadeleyle tanışır ve Filistin Kurtuluş Hareketi'nden ayrılarak, Ortadoğu halklarının tek kurtuluş yolunu PKK çizgisinde olduğunu görerek parti safılarına katılır.

Gürcan yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geçerek bir dönem eğitim gördükten sonra Küçük Güney'e kitle faaliyetleri için gönderilir. Partinin ideolojik-politik çizgisi doğrultusunda çeşitli alanlarda bir süre örgütlemeye faaliyetlerini yürütür. Kısa sürede başta ailesini ve yakın çevresini olmak üzere, birçok aileyi partinin çizimine hücresine dönüştürerek önemli sonuçlar alır.

sormanın inanç ve kararlılığının yanı sıra, deneyim kazanma amacıyla da bu çatışmaya bir fırsat olarak değerlendirdi. Bu emekçi kararlılığı ve kinlikle düşmana yığıtçe saldırır. Baskın sonrasında gelen düşman panzerlerinin açtığı ateş sonucu Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının bu emekçi askeri aldığı yaralar sonucu şehit düşer.

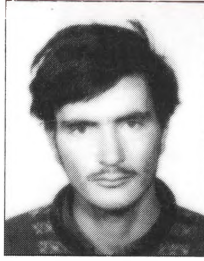
Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu yigit emekçi gerillasını mücadelemizde yaşatacağız!

türerek önemli sonuçlar alır. Bu süreçte başarılı çalışmalarıyla çevresinde oldukça saygınlık kazanır. Gürcan yoldaş, yürüttüğü kitle faaliyetleriyle artık yetimmemektedir. Sıcak savaş alanlarında mucadeleyi sürdürmek ister. Bu istemini bir raporla partiyeye bildirir. 1991 yılında gerilla safılarına katılır. Xan Kûrkê alanına ulaşmaz, düşmanın bu alana yönelik saldırılarına da başlar. Özgürlük Vadisi'nde TC sömürgeciliğine karşı büyük bir direniş sergiler. Gürcan yoldaş da bu savaşta yer alan ve kahramanca direniş gösteren yoldaşlarımızdan biridir. Canlılığı, savaşta ki coşkusu ve saldıran ruhla arkadaşları arasında oldukça sevilir ve saygınlık kazanır. Cesareti ve fedakarlığı ile tanınan yoldaşımız, aynı zamanda grubun moral kaynağı olur. Kararlılığı ve partiyeye bağlılığı çok güçlü, savaşma arzusu büyüktü.

Gürcan yoldaş 1992 Mart düzenlemesinde ana güçte yer alarak Şemdinli pratigine çıkar. Üstün saldıran ruhuyla bir an önce düşmana yönelme sabırsızlığı içerisindeydi. Bahar ve yaz döneminde bu alanımızda yaşanan durgunluk, istenilen düzeyde bir eylemliğin gelişmesi Gürcan yoldaşı oldukça üzmetmekteydi. Çünkü döneme cevap verilebilmenin önemli bir koşulu, düşmana ağır darbeler vurulmaktan geçer. Gürcan yoldaş bunun bilincindedir.

Ve beklediği an 30 Ağustos 1992'de gerçekleşir. Sömürgeci-faşist TC ordusunun Şemdinli alandındaki en büyük ve en önemli askeri güçlerinden biri olan Helena Taburu'na yönelik eylem gerçekleştirilir. Saldırı grubunda yer alarak düşman mevzilerine büyük kahramanlık

ARGK'de yücelen bir direniş kahramanı Bexrweadan yoldaş!



Adı, soyadı: **Zoro SERHAT**

Kod adı: **Bexrweadan**

Doğum yeri ve tarihi: **Alican köyü-İğdir, 1973**

Mucadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Serhat Eyaleti'nin şırın bir ovası olan yeşil İğdir'in Alican köyünde dünyaya gelen **Bexrweadan** yoldaş, bölgede iyi tanınan, ekonomik olarak iyi hali bir ailenin küçük çocuğudur. Köyleri, Aras Nehri'nin kenarında ve Erivan'a gelen karayolunun hemen yanındadır. Ulusal kurtuluş düşüncesini bu bölgemizde yaygınlaşmadığı dönemde tüm Kürdistan genelinde olduğu gibi, bu köyde de ulusal gerçekliği yabancılaştırma gelişkindir. Halk daha çok kendi kendisiyle, su, tarla vb. sorunlar üzerinde tartışıyor, birçok insanımız bu anlamda yanlış yoldur.

Bexrweadan yoldaşın ailesinde yurtsever düşünce esiklere dayanır. 1959'larda "49'lular" olarak da bilinen davada aile bireyleri yargılanmıştı. Ancak aile sürekli metropolde yaşadığı için kendi köyünde bile ulusal kurtuluş düşüncesini gelişmesine pek etki edemedi. Bölgede PKK önderliğinde sömürgeci karşı gelişen askeri ve siyasi mücadele halk arasında çok salınca İğdir gençliği de ARGK safılarına aklın katalmaya başlar. Sömürgeci-faşist TC rejimi bu yoğun katılmaların önüne geçmek için, bölgeye Azerbaycan'ın saldırılarını Azeri ağırlıklı güçlerle destekli olarak yürütür. Bexrweadan yoldaşın bu hareketiyle Azeri ağırlıklı askeri ve siyasi mücadele halk arasında çok salınca İğdir gençliği de ARGK safılarına aklın katalmaya başlar. Sömürgeci-faşist TC rejimi bu yoğun katılmaların önüne geçmek için, bölgeye Azerbaycan'ın saldırılarını Azeri ağırlıklı güçlerle destekli olarak yürütür. Bexrweadan yoldaşın bu hareketiyle Azeri ağırlıklı askeri ve siyasi mücadele halk arasında çok salınca İğdir gençliği de ARGK safılarına aklın katalmaya başlar. Sömürgeci-faşist TC rejimi bu yoğun katılmaların önüne geçmek için, bölgeye Azerbaycan'ın saldırılarını Azeri ağırlıklı güçlerle destekli olarak yürütür.

Tam bu bölgesel çelişkilik ortamında yaşayan ve büyüyen Bexrweadan yoldaş, ev halkının yazın Aladağ'da yaylaya çıktığı zamanda kiral alanda rastladığı gerilla grubuyla ilişkisi içerisinde girer. Bu dönemde eyalette yükselen ulusal kurtuluş savaşının etkisiyle de gerillaya katılm kararını alır. 1991 yılı içerisinde ARGK safılarına ulaşan Bexrweadan yoldaş, Doğu Kürdistan üzerinden 2. Merkez Karargahımız bulunduğ Xan Kûrkê alanına ulaşır.

1991-92 kış eğitim devresini Xan Kûrkê'deki kamplarımızda görece, askeri ve siyasi olarak kendisini döneme hazırlamanın yoğun çabası içerisinde girer. Bahara kadar önemli oranda gelişme kaydederek savaş pratigine daha yetkin bir şekilde hazırlanır. Daha bu dönemelemleri ile birlikte ana güçte yer alı Şemdinli pratigine çıkar. Bir dönem bu

alandaki pratik faaliyet yürütür. Fedakarlığı, cesareti ve canlılığı ile arkadaşları arasında çok sevilir. Moral kaynağı olmak, yaygınlaştıran canlı tutmak için elinden gelen her çabayı harcar.

İçerisinde bulunduğu dönemin istediği savaş taktiklerine ulaşmak ve sömürgeciliğin ülkemizdeki uygulamalarına etkili cevap vermek için, düşmana mutlaka büyük darbelerinin vurulması gerekmektedir. Bu amaçla alandaki güçlerimiz, düşman için alanda varlığını sürdürmede önemli bir merkez olan Helena Taburu'na yönelik eylem hazırlığına girerler.

Tüm Benliğiyle savaşaydı Celal yoldaş

Adı, soyadı: **Selim ALTAY**

Kod adı: **Celal**

Doğum yeri ve tarihi: **Beyköyü-Celal, 1976**

Mucadeleye katılış tarihi: **25.07. 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

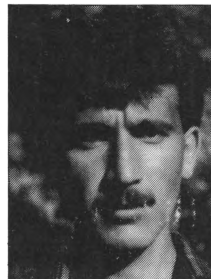
Celal yoldaş, 15 Ağustos 1984 tarihsel altılıyla daha çocuk yaşta partinin safına katılmıştır. Çukurca bölgesinde faaliyet yürüten ARGK gerillasının kendi köylerine geliş-gidişleriyle başlar. Celal yoldaş, daha çocuk yaşta partinin Kürdistan halkının kurtuluşu için savaşan gerillalara sempatiyle bakar, gerilla olmanın hayalini yaşar.

Ailesi kendisini okula gönderir. Fakat Celal yoldaş, ülkesinin ve halkının kurtuluşu için savaşmaya ve gerilla olma kararlıdır. Bunun için ortaokul ikinci sınıfa kadar okuduktan sonra okulu terk eder. 1991 yılında Çukurca'da Newroz serihiladında yer alır. Bu sadece basit bir yer alma değildir. Newroz öncesi serihilad hazırlıkları içinde de aktif bir şekilde yer alır, çalışmalarına katılarak hazırlıklara önemli katkıda bulunur.

Celal yoldaş, uzun süredir yer alma hayalini kurduğu gerilla safılarına katılmayı köyüne giden bir gerilla grubuyla beraber daha çıkararak gerçekleştirdi. Gerilla safılarına katıldıktan sonra, Çukurca alanındaki günlük kısa bir eğitimden sonra Xan Kûrkê'de partimizin içinde ve politikasını kavramak için eğitime alınır. 1991 yılı sonbaharında kiş eğitiminde yapılan düzenlemeyle Geliye Reş Kampı'ndaki eğitimci içinde yer alır.

Mart 1992'de yapılan düzenlemede, Botan 1. Bölge'de faaliyet yürütecek ana güç bünyesinde pratik alana çıkar. Celal yoldaşın en belirgin özelliği silaha olan hakimiyetidir; çok mükemmel silah kullanırdı. Bu da çok küçük yaşlardan itibaren silaha ile bir yaşam sürdürmesinden ileri geliyordu.

Ulusal birlik yolunda bir direniş abidesi Cimşit yoldaş



Adı, soyadı: **Abdurrahman MUHAMMED**
Kod adı: **Cimşit**

Doğum yeri ve tarihi: **Silisiye-Afrin, 1972**

Mucadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Sömürgeciye karşı yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yaşamın tümünü kapsamaktadır. 30 Ağustos 1992 tarihinde faşist Türk sömürgeciliğinin bölgedeki önemli işlenme alanlarından biri olan Helena tabur baskınında şehit düşen halkımızın yigit evladı **Cimşit** yoldaş da bu mücadeleden sanatsal cephe-

alanına gittikten hemen sonra askeri eğitimlerde silah tanıma, kullanma derslerini Celal yoldaş veriyordu. Bunun yanı sıra Botan alanı insanına her anı cagırfayla hakimiyeti, arazi tanıma konusundaki yeteneği de çok ileri bir düzeydeydi. Özcesi Celal yoldaş, doğal bir gerillaydı sanki. Bu özelliklerinden dolayı ana güç içindeki pratiginde çok kez gruba öncülüğü yapardı. Gereke temel eğitim süreci içerisinde, gerekse Geliye Reş alındığında, kiş pratigindeki siyasi eğitimlerde de kendisini döneme göre hazırlamak amacıyla yoğun katılm gösterir. Bu anlamda rolünü de yerine getirir. Eğitimden aldığı kavrayıp, kendisini düşünmeye uğratmayı başardığından, çoğu kez yeteneklerini gösterir ve bu sorunlara çözüm gücünü alanıya çalıştırır. Bu konuda partinin istediği yetenekli olmasa da çözüm gücü olmaya çalışıyordu. Bunun büyük çabasını sarfediyordu.

Askeri alandaki yetenekleriyle Celal yoldaş, ulusal kurtuluş savaşının rolünü gerektiren anda yavaşlayabilecek bir gerillaya olma yolunda büyük umutlar vaat ediyordu. Nitekim düşman tepelerine yönelik Katuna eyleminde saldıran grubunda yer alıp, düşman güçlerini indirgi ölümüne darbelerle bu yönlü umutları daha da pekiştiriyordu.

Sömürgeci Türk ordusunun Şemdinli alandaki en önemli askeri merkezlerinden biri olan Helena Taburu'na yönelik eylemin saldıran grupları Celal yoldaşın düşüncesindeydi. Eylem düzenlemesi yapıldıktan sonra Celal yoldaş saldıran grubunda yer aldı. Eylem başladıkten sonra tüm maharetini kullanarak düşmana yükleniyordu. Kısa sürede düşmanın savunma mevzilerini ele geçiriyor ve yanındaki arkadaşlarıyla düşman mevzilerine giriyordu. Daha ele geçirilmemiş bir düşman suikast mevzisinde açılan ateşle Kürdistan halkının bu kahraman evladı şehit düşüyordu.

Anısını ve saldıran ruhunu mücadelemizde yaşatacağız!

sinde belli bir süre faaliyet yürüttükten sonra gerilla safına katılır.

Cîmsîr yoldaş, Güney Batı Kürdistan'ın Afrin mıntıkasında, maddi durumunu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Altı yıl okuyan Cîmsîr yoldaş, daha sonra okulu bırakarak, devam etmek istemez. Daha küçük yaşlardan itibaren sesinin güzelliği ile dikkatleri çeker. PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesini, Kürdistan'ı sömürgeleştiren, halkımızın özgür gelişimini önünde engel olan güçlere karşı topyekûn bir karşı koyuş olduğundan ve bu mücadele her türlü yeteneğin

sonbaharında yapılan düzenleme ile 3. Tabur bünyesinde kış eğitim devresine katılır. Buradaki eğitime yaptığı güçlü katılımla kendini ve yoldaşlarını gösterir. Diğer alanlardaki olumlu özelliklerini bu alanda da sürdürür.

Mart 1992'de yapılan düzenlemede Cîmsîr yoldaş, üçgen grubunda yer alarak pratik alana yönelir. Üçgen alanında gerçekleştirilen bir kaç taciye eyleminin yanı sıra, Tise Karakolu'na yönelik gerçekleştirilen eylemde de yer alarak pratik alana yönelir. Bu eylemlerde büyük deneyim ve tecrübe sahibi olur.

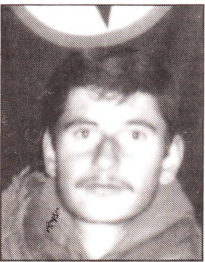


kurtuluşun hizmetinde kullanılmasını gerektirdiğinden, Cîmsîr yoldaş da sesinin güzelliğini mücadelenin hizmetine sunar. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi bünyesindeki Kürdistan Yurtsever Sanatçılar Birliği'ne üye olur ve ses sanatçısı olarak faaliyet yürütür. Ama sürekli olarak kurtuluş mücadelesine tüm varlığıyla katılmak ister. Çünkü Cîmsîr yoldaş, halkın kurtuluşunun ancak ARGK safına katılmakla, savaşı yükseltmekle olanaklı olduğunun kavrar ve bunun bir görev olduğunun bilincindedir.

Safalara katılma kararını vererek, Akademî alanına gider. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim görür. Eğitim devresini başarıyla tamamladiktan sonra Mayıs 1991'de Xan Kırkê alanına geçer.

Gerilla yaşamında Cîmsîr yoldaşın olumlu özelliklerinin başında yoldaşlarıyla olan uyumculuğu gelir. Bunun yanında yüksek hitabet gücü ve ikna yeteneği arkadaşları arasında, örnek bir yoldaş olmasına niyet aşırdı. Örgütleyici yetenekleri gelişkin. Bu özelliklerinin yanı sıra O'nun savunma ve saldırı ruhu sahip olması, kendisini ulusal kurtuluş mücadelesinin gereksinin duyduğu iyi bir gerilla haline getirdiyordu. 1991

Devrimci yaşamın engin tutkunu ve moral kaynağı Şiyar yoldaş



Adı, soyadı: **Acül ERCAN**

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **İdê köyü-Çukurca, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Çukurca alanında gerilla safına katılan Şiyar yoldaş, 1989 yılında askerlik yasasıyla safılarına alınıp Yurtsever bir çevreden olan Şiyar yoldaşın geçmişten beri partiyeli ilişkisi vardır. Her türlü yardımda bulunuyordu. Ulusal kurtuluş savaşımızın en çok geliştiği bir alan olan Çukurca'nın halkı, öz savaşıllarına her zaman kuvacığını açmıştır. Güçlü ve direnişçi özellikleriyle sömürgecilere karşı savaşmaktan geri kalmamıştır.

1989 yılı kışında Çukurca alanında eğitim gören Şiyar yoldaş, daha sonraki süreçte, Çukurca-Xan Kırkê karargahında kuruyelik yapmış, hiçbir zaman partinin kendisine verdiği bu görevinden rahatsız olmamıştır. Görevinin denli önemli olduğunun bilincine hareket etmiş ve gereklerini yerine getirmiştir.

Parti yaşamı boyunca, yoldaşlık ilişkilerinde üstün bir partik sergileyen Şiyar yoldaş, hiçbir zaman güler yüzlülüğünden bir şey kaybetmemiş, çevresinde yaşamı güzel kılacak, heyecanlı, coşkulu ve moral kaynağı olmaktaydı. En belirgin özelliği gerilla yaşamına olan engin tutkusuydu. Partinin kendisine verdiği her türlü görevi en iyi bir şekilde yapar ve tüm zorluklara karşı en ufak bir yılmıncı göstermezdi. Güzeli ve doğru olanı her koşul altında savunur, çirkin olan her şeye karşı da amansızca mücadele ederdi. Hangi grupta yer alırsa alsın, tüm yoldaşlarının saygısını kazanır. Bir yoldaşı dahi onun kendisinden rahatsız olmamıştır. Yoldaşlarına duyduğu derin bağlılıkla örnek bir yoldaş olarak gösteriliyordu. Tüm yoldaşları açısından adeta bir moral ve güç kaynağıydı. Partinin istediği bir yaşamı, kendi şahsında somutlaştırmış. Şiyar yoldaşın

yar yoldaş askeri olarak oldukça güçlüydü; siyasi olarak fazla gelişkin olmadıgından, kendisini geliştirme için yoğun çaba sarfedirdi. Bunun için yoldaşlarıyla sürekli tartışırdı.

1992 bahar düzenlemelerinde birlikte Şemdinli gruplarıyla pratığe çıkar. Botan yaygılıgının tüm coşkusuyla düşmana vurmanın sevincini daha yoldaşın yaşar ve bunun heyecanı içerisinde olur.

30 Ağustos Helena tabur başkanı eyleminde, düşman mevzilerine kahramanca saldırılan Şiyar yoldaş, kanının son damlasına kadar, parti militanlığının üstün iradesi ve inancıyla savaşır ve şehitler kervanına katılırak, onuru yerini alır.

Mücadele safılarından partinin verdiği her türlü görevi büyük bir titizlikle ve eksiksiz yerine getirir. Görevlere en önde giden bir devrim emçisiydi. Görevler karşısında hiçbir zaman en ufak bir yılmıncı belirtisi

gösterdiği görülmemiştir. Yoldaşlarına karşı girdiği candan ve sıcak ilişkileriyle örnek oluyordu.

Şiyar yoldaş! Çalıskanlığın, savaşıllığın ve devrimci kişiliğinin her geçen gün. Mücadele yolunda aydınlatan bir ışıkşın. Senden aldığımız bayrakla yürüyeceğiz. Sarsılmandan zafere dek!

Kavgada bilenmiş

Kılıç keskinliğinde

İnıyor

İhanetin ve düşmanlığın üstüne

Bahar yeli gibi esiyor yoldaşların

arasında

sıcacık konuşuyor

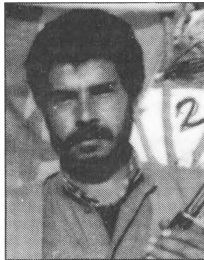
Kaldırıyor düşeni, kendini kayıyor

Geçerek her birinin yüreğinden

Kavgaca konuşup

Kavgaca yaşıyor!

PKK'de ulusal gerçekliği ulaşan Zınar yoldaş



Adı, soyadı: **Zekeriya OSMAN**

Kod adı: **Zınar, Reco**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1965**

Mücadeleye katılış tarihi: **Mayı 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Ülkemizin Küçük Güney parçasından olan Zınar yoldaş, Arap sömürgeciliğinin Kürdistan'da uyguladığı asimilasyon politikasından önemli oranda etkilenmiş, ulusal dil ve kültürüne yabancılaşmıştı. Halep'te büyüme ve yoksulluktan dolayı ancak 6 yıl okuyabilmişti. Ayakkabı işçiliği yaparak geçimlerini sağlamaya çalışan Zınar yoldaş, bir emekçi olarak yaşamın çelişkilerini görmüş ve gerçekliğini arama çabalarında yönelmiştir. Anadilî Kürtçe'yi konuşamayan Zınar yoldaş, Arapça'yı çok iyi konuşuyor ve yazıyordu.

Ulusal kurtuluş savaşımızın ülkemizin her alanında boyverip gelişmesi ile birlikte Küçük Güney parçasındaki halkımız da mücadele etrafında kenetlenmiştir. Emperyalizmin ve sömürgeciliğin kendi sömürü çıkarları için oluşturdukları dört parçalı Kürdistan statüsüne karşı partimiz önderliğinde örgütlenmeye ve direnişçilerimizdir. Zınar yoldaş da, partimizin alandaki çalışmalarını görmüş, ideolojik-politik çizgisinden etkilenerek, kurtuluşun bu mücadele çizgisinde olduğunu görmüştür. Kısa bir süre sonra partiyeli ilişkisiye geçen Zınar yoldaş, devrimci faaliyetlerine hemen başlar. Ulusal kurtuluş ve benliğini kısa sürede kazanarak, Kürte'ye de kısa bir sürede öğrenir ve konuşur.

Zınar yoldaş cephe faaliyetlerini başarılı bir şekilde yürütmesine rağmen bununla yetinmez. Sürekli sıcak savaşın içinde bir gerilla olarak bulunmayı ve savaşmayı ister. Yoldaşlarına da bunu belirtir ve ülke pratiğine yönelmenin yollarını arar. Partiyeye verdiği raporda bu talebini belirtir ve bu istemi kabul edilir. 1991 yılında gerilla safına alınır. Gerilla safılarına gösterdiği pratiklik tüm yoldaşlarının saygısını

kazanan Zınar yoldaş, cesareti ve fedakarlığıyla yoldaşlarına örnek olur. Özellikle cesareti çok methedilir ve bulundugu her savaş birliğinde adeta güven kaynağı olur. Düşmandan hiçbir zaman çekinmemek gerektiğine inanır. Bu gerçeğe olan inancı ile kendisini savaşa veren yoldaşımız kısa sürede çok büyük eylemler, saldırı gruplarında yer alarak kahramanca savaşmıştır. Mavan ve Çukurca eylemleri ile Xan Kırkê direnişinde gösterdiği örnek savaşıllıkla komutanların günlükinde tatlı kurmuştur.

1992 bahar düzenlemeleri ile birlikte Şemdinli alanına giden Zınar yoldaş, 30 Ağustos'ta sömürgecilik alandaki bir kalesi olan Helena Taburu'na yönelik emçileme görevi olarak saldırı grubunda yer alır. Mev-

zilerin üzerine tereddütsüzce yürüyerek kahramanca bir direniş sergiler. Düşmana büyük kin ve öfkeyle yönelirken şahadet mertebesine ulaşır.

Şehitler ordusunda onurlu yerini alan Zınar yoldaşın anısı mücadelemizde öndendir!

Adımız intikam oldu,

andımız intikam

Bu yürüyüş Kürdistan'dır

bunu bilesiniz

Haydi dostlar!

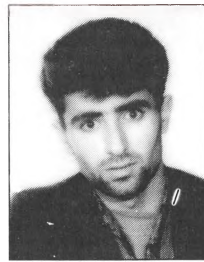
Durmak zamanı değil

ve duranlar bızden değıl

ömrümüzce haykırın,

YAŞASIN KÜRDİSTAN DİY!

Kürdistan dağlarında savaşmak en büyük tutkusuydu



Adı, soyadı: **Mehmet KAYA**

Kod adı: **Jêhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekse, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1992, Helena**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin 1992 Newroz'ununda doruğa çıktığı alanlarımızdan biri de Gever (Yüksekova)'dır. Geverli halkımız, kadını, çocuğu, genci ve ihtiyarı ile topyekûn olarak, sömürgeciliğin ülkemizdeki faşist uygulamalarına karşı kahramanca bir direniş göstererek şehitdansa kalkmış, ulusal kurtuluşuna yana olan tavırını tüm görkemliliğiyle göstermiştir. Sömürgeciliğin 1992 Newroz'ununda Gever'de halkımızın üzerine tank-topu ile saldırarak, onlara insanınmızı katledip, yüzlerini zindanlara doldurma barbarlığını göstermiş, böylece halkı korkutup, sindirmek, devrimci mücadelesinden alkoyamak istemiştir. Tüm bu uygulamalara karşı halkımız daha fazla direnerek mücadeleye kalkmış, gençlerini akın akın gerilla safına katmıştır.

Jêhat yoldaş, düşmanın tüm bu vahşit saldırı ve uygulamalarına tankı olur. Kürdistan'da onurlu ve insanca yaşamın ancak ulusal kurtuluş savaşında yer alarak mümkün olduğunu görüyor ve gerillaya ulaşmanın yollarını aramaya koyulur. Kısa bir süre içerisinde partiyeli ilişkisiye geçen Jêhat yoldaş, Doğu Kürdistan üzerinden 1992 kışına doğru 2. Merkez Karargahımıza ulaşır. Kişiyatını burada tamamlar. Kıtımlılığı ve cıddiyetiyle te nannan, fedakarlığı ve sevecenliği ile sevilen bir yoldaş olur. Sömürgeci Türk ordusunun halkımıza karşı işlediği suçlarından dolayı düşmana büyük bir kin duymaktaydı. En büyük istegi pratığe çıkıp, Kürdistan'ın engin dağlarında düşmandan hesap sormaktır. Fiziki ve askeri olarak güçlüydü, silaha da oldukça hakimdi. Usta bir nişancı, her attığını vuran bir yoldaş. Arkadaşlarına sürekli, düşman askerlerini nisan alıp tek tek vuracağını söylerdi. Hareketliliği ve canlılığıyla, devrimci yaşamla bütünleşip arkadaşlarına çok çabuk diyaloga girebiliyordu.

1992 bahar düzenlemelerinde bir birlikte, pratik gruplar içinde yer alarak, Kürdistan'ın өз parçasının birleştiği alan olan "üçgen" alanına hareket eder. Burada gümrük grubunda yer alarak ödemlini duyduğu engin Zağros'ların eteklerinde gerilla faaliyetlerine katılır. Bulundukları yerden Şemdinli'yi olduğu gibi gören Jêhat yoldaş, sömürgeciliğin bu alandan mülkata atılması gerektiğini arkadaşlarına anlatarak, bir an önce güçlü darbelerin vurulması için harekete geçmeyi bekler. Yanıbaşlarına bulunan düşmanın, alandaki üçünü büyük gücü durumdaki Helena Taburu'nu gördükçe, düşmana kin

ve nefreti daha da bilinen ve mutlaka ortadan kaldırılması gerektiğini düşünür.

Jêhat yoldaşın düşündükleri ve beklidikleri gerçekleşmeye başlamıştı. Güçlerimiz Helena Taburu'nu vurmayı kararlaştırmış ve bunun hazırlıklarına başlamışlardı. Eylem gruplarında Jêhat yoldaş da yer almakta ve görevini layıkıyla yerine getirebileceğini inanmaktadı.

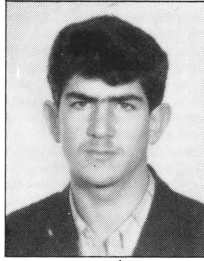
30 Ağustos sabahı, tüm silahlar düşman askerleri üzerine yönelmeye başlamıştı. Jêhat yoldaş kahramanca savaşmakta, düşman hedeflerini tek tek imha etmekteydi. Helena eylemi sömürgeci katliamlara karşı gerilla güçlerimizin tarihi intikamı

olurken, Jêhat yoldaşın da şehitler kervanındaki onurlu yerini aldığı eylem olmaktadır.

Anısı mücadelemize önderdir!

*Selam olsun size
Ağustos sıcaklığında gülüşünü
yangına çevirenler...
Selam olsun size!
Sözümüz sözür, andımız andı
sokup atacağı
zulmü üstümüzden
ya özgür vatan
ya ölüm diye!
Ve de, çıplak insan yüreğiyle
yaşayacağı KÜRDİSTAN'ı
diye!*

"Tüm Kürdistan'ın intikamını alacağım"



Adı, soyadı: Nail ÇETİN
Kod adı: Agit, Hozan
Doğum yeri ve tarihi: Dûgnûk köyü
(Konuk kuran)-Malazgirt, 1973
Mücadeleye katıldığı tarihi: 22 Ocak 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Ağustos 1992, Helena

Ülkemizin yurtsever bir ailesi olan Malazgirt'ten saflara katılan Agit yoldaş, oldukça yoksul bir ailenin çocuğu idi. Ailesi geçmişten beri Kürt sorununa duyarlı, zor koşullar içinde yaşamasına rağmen devrimci çalışmalara maddi-manevi destek sunmaktan çekinmemişti.

Agit yoldaş, yaşamdaki sömürgeciğe ve yerli işbirlikçi feodal güçlere karşı her zaman kinli olmuş, Kürdistan'da onurlu ve insanca yaşamın ancak düşmanı temizleyerek sağlanabileceğini inanmıştı. Ulusal kurtuluş savaşının ülke zeminine oturmaması birlikte Agit yoldaş da düşmana karşı savaşmanın dizginlenemez heyecanına tutulup, bir an önce gerilla saflarına katılarak silaha sarılmak ister.

Gerilla saflarına katılmadan önce çeşitli kitle faaliyetlerinde bulunur. Bir süre sömürgeci tarafından tutuklanarak ağır işkencelerden geçirilir. Düşmanın tüm vahşi işkencelerine rağmen, ulusal kurtuluş onurundan taviz vermez; büyük bir direniş göstererek halka, partye ve ülkeye olan bağlılığını çok güzel bir biçimde kanıtlar. Agit yoldaştan bir sonuç alamayacağını gören sömürgeciçiler O'nu serbest bırakırlar. Bu süreçte işede okumaktadır. Kurtuluş savaşının varlığını duyduğu, durmanın artık kendisi için mümkün olmadığını gördükçe, gerillaya ulaşmanın yollarını aramaya başlar. Düşmandan gördüğü işkencelerin ve tüm Kürdistan halkının intikamını almak alacağı belirler 1992'nin Ocak ayında gerilla saflarına ulaşır.

Agit yoldaş, kısa sürede gerilla yaşamına adapte olur, gösterdiği pratik ile arkadaşları arasında sevilip sayılan bir konuma gelir. Bir süre manga komutanlığı da yapar. Fedakarlığı ve cesareti arkadaşlarına örnek alınır. Eğitimi 2. Merkez Karargah bünyesindeki taburda tamamladıktan sonra, yapılan bahar düzenlemeleri neticesinde ana güç içerisinde yer alarak Şemdinli pratiğine çıkar.

Şemdinli alanında geliştirilecek savaşın önem açısından önemli kişi yitilirdi. Burası ulusal kurtuluş savaşımızda gelişmeleri önemli oranda belirleyecek alanlardan biridir. Alanındaki güçlerimiz bu temelde hazırlıkları yapmış, döneme oldukça kapsamlı hedefler programıyla girişmişlerdir.

Döneme cevap olma niteliğindeki ilk ve en önemli eylem hazırlığı, düşmanın tahkimli kalelerinden birinde bulunan olan Helena Taburu'na yönelik eylem planıdır. Hangi amaçla bakılırsa bakılış yönümüzden gereken bir hedefti. Düşmanın alandaki birçok ajan faaliyetlerinde merkezi rol oynama durumu var, yine hareke-

timizi kısıtlayan stratejik bir noktadadır. Ayrıca gerçekleşecek bu eylem, sömürgeci-faşist Türk ordusunun ülkemizde gerçekleştirdiği katliamlara -başta Şırnak katliamı- cevap niteliğini taşımaktaydı. Bu kez sömürgecilik yaptıkları hesabını misliyle ödeyecek, Kürdistan'daki katliamlarının cevapsız kalmayacağını iyi görecekti.

Bunun kararlılığı ve coşkusu ile 30 Ağustos'ta düşmana yönelen ge-

rilla güçlerimiz içerisinde Agit yoldaş da yer almaktaydı. Düşmanın üzerine tüm kin ve nefreti ile yürüyerek, cektiklerinin ve bin yılların intikamını alırcasına saldırmakta, düşmanı kahretmekteydi. Bu kahraman- ca direniş sırasında aldığı kurşun yarası sonucu fiziki olarak aramızdan ayrılan Agit yoldaş, şehitler ordusundaki onurlu yerini alıyordu.

Agit yoldaş! Tüm Kürdistan'ın intikamı alınmıyca dek, kanımızın son damlasına kadar yürüdüğün yoldayız! Anısı mücadelemizde önderdir!



-II-

Bêzelê şehitlerimizin kahramanlığı parti çizgimizin kanıtlanmış ifadesidir

1991 yılı gerilla güçlerimizde iyi değerlendirilmiş, Botan Eyaleti sıcak savaş alanına çevrilmişti. Düşman ne yapacağını şaşırmış, karşısında yeni bir PKK bulmuştu. Gerilla güçlerimiz ise ateşi, barutu yaşam tarzı yapmış, düşmana karşı olan mücadeleyi görevini çok güzel bir şekilde yerine getirmişti.

Nitekim mevimsi son itibarıyla güçlerimiz üzerine çekilmiş, yenilenmek için hazırlık çalışmalarına başlamışlardı. Artık önlerinde uzun bir kış, dolayısıyla uzun bir hazırlık süreci duruyordu. Elbette buna, mücadelenin pekişmesi için en iyi, en uygun bir şekilde değerlendirilerek gerekliyordu. Zaman ilerledikçe güçlerimiz, hem eğitim çalışmalarını sürdürüyor, hem de özlennin duydukları savaş alanına dönmeyi bilmeye- tiz-kenne bekletisi içinde bulunuyorlardı.

1992 yılında verilecek savaşın en önemli özelliği, artık eskisi gibi gerilla savaşının verilemeyeceğiydi. Alınan asıl hedef, büyük güç, büyük eylem, büyük darbe olacaktı. Güçlerimizin devrime olan inancı artıyor, düşmana karşı savaşı daha da yoğunlaştırarak, ana büyük darbe vuralacaklarından duydukları coşkuyu morali zayıflıyordu.

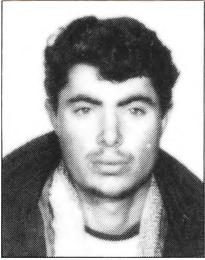
Bahar ayları geldiğinde güçlerimiz kendini yenilemiş, savaşa hazır hale gelmişlerdi. Bu yıl ilk defa ana birliklerle hareket edilecekti. Bu bizim bu yılki hareket tarzımızdı. Biz de bir taburuk güçlerimizden alına hareket ettik. Aylarca adeta doğanın döğse hapsine giren arkadaşlar sevinçle, coşkuylla hareket ederlerken, her birinin beyininde 1992'de yapılanlar, yapılması gerekenler vardı. Bütün bir kış ülkemiz karşı karşıya bombalanmıştı. Bunun yanında düşmanın halkımıza yönelik daha nice insanlık dışı uygulamaları olmuştu. Bu durum arkadaşlarımızı derinden etkilemiş, kinlerini, nefretlerini daha da artırmıştı. Yine önümüzde kuyduğumuz temel hedefler vardı. Bunlar Botan-Behndan Savaş Hükümeti'ni ve Ulusal Meclis'i inşa çalışmalarını,

yine şehir işgalleri, alan tutmalar... Bzler bu planların uygulanmasını düşünürken, düşmanın gerici durumunu tahmin etmeye çalışıyorduk. Bu- tün bu duygu ve düşünceler hepimiz- nin hedeflediği dönemin adınımları atarken, en büyüğüne atılmaktı. En büyük eylemi yapmalı ki, diğer alanlardaki güçlerimizde gereken mesajı vererek kendimizi duyurabiliydik. Nitekim düşmana da alana büyük bir güçle girdirmişti öğrenmişti. Gücünü toplaması, bizim eylem yapmamızın bekleyişini içine girmişti. Günlere geçiyor, ama biza hala bir eylem yapmama sıkıntısını taşıyorduk. Her eylemde hazırladığımızda mutlak bir olumsuzluk çıkıyor ve biz aklı boş gerici dönüyoruz. Bu bizim tüm çalışmalarımızı bozmuş, düşmana ise dışarı açılma cesaretini vermişti. Düşman karargahlarından çıkıyor ve alana pusuluyor. Böylece bizim hareket serbestimizi engelliyor. 15 Ağustos gelip dayanmıştı. Oysa biza hala Han Kûrkê çatışmasından başka düşmanla yüz yüze gelmemiş, savaşmamıştık. Elbette ki bu bizde bir bekleyişe sebep olmuştu. Bir şeyler yapmalıydık; ne olursa olsun yapmalıydık. Hiç olmazsa Agit yoldaşla bağliğı yanıtını vermiyeldik. Bu yönü güçlü bir hazırlığa girdik, ama yine çıkan bir olumsuzluk emegimizi boşa çıkırp engel olmuştu. Eylemsizlik artık yoldaşlarda, büyük eylem sabırsızlığına dönüşüyordu. Çünkü bizler PKK'lı Apocuydik. Dört ay savaşmamıştık bize göre değildi. Artık ne olursa olsun önümüzde bir 12 Eylül tarihi vardı, onu mutlaka değerlendirilmeliydik. Elmizden kaçan 1 Mayıs, 18 Mayıs, 14 Temmuz, 15 Ağustos tarihleri vardı. Her şey gelip 12 Eylül'e çatmıştı. 12 Eylül'ü kaçırmanın, ona değerlendirmeliydik. Fakat en kötüsü 12 Eylül'e yönelik eylem planımız yoktu. Ancak yoldaşlar bunlara rağmen kendilerini bir eyleme hazırlıyorlardı. Nihayet 12 Eylül gelmişti.

Bu süreçte gerilla birliklerimiz, alanda oldukça da stratejik bir öneme sahip olan Helena Taburu'na sal-



Sömürgeciligi döktüğü kanda boğdu



Adı, soyadı: Nurtac SEYİTOĞLU
Kod adı: Sait
Doğum yeri ve tarihi: Ağrı, 1974
Mücadeleye katıldığı tarihi: Ocak 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Ağustos 1992, Helena

Yurtsever ve zengin bir ailenin çocuğu olarak parti saflarına katılan Sait yoldaş, lise mezunudur. Ağrı'da serbest ticaret yaparak geçimini sağlar. Ulusal kurtuluş savaşımızın Kürdistan'ın her alanında boy vermesini ülkemizin geçmişten beri bir direniş ve ayaklanma merkezi olan Ağrı'da da akmalar başlar. Özellikle 1992 yılında Serhad Eyaletimizde savaşımız gelirken adeta bir patlama noktasına varmış, Serhad gençliği kitleler halinde mücadeleye saflarına katmıştı. Tüm bu gelişmelerden etkilenen Sait yoldaş, kurtuluş mücadelemizdeki yerini almak ve mücadeleyi omuzlamak için sabırsızlanır. Saflara katılmaya kararlıdır. Ve bu düşünce ile çeşitli işbirlikçileri şehitler 1992 yılının Ocak ayında saflara katılır.

Dogu Kürdistan üzeri Han Kûrkê alanındaki 2. Merkez Karargah'a gider. Kısa bir sürede gerilla yaşamına kendisi uyar. Askeri ve siyasi olarak yetiştirilmek için yoğun çaba sarfeder. Görevlere bağlılığı ve yoldaşlık ilişkilerinde gösterdiği olumlu pratik ile tüm yoldaşları arasında sevilen ve sayılan bir konuma gelir.

İlk olarak gittiği Zağroslar'da kış eğitimi görür. Bu süreçte eği-

tım çalışmalarına yoğun katılım sağlar. Gösterdiği olumlu pratikten dolayı manga komutanlığı ile görevlendirilir. Ağrı siyasi gelişkinliğinden dolayı eğitim komisyonunda da görev yürütür.

Karların erimesi ve baharın gelmesiyle birlikte merkez karargaha doğru yola çıkan Sait yoldaş, burada yapılan bahar düzenlemeleriyle takım komutanı olarak ana güç içerisinde yer alır. Ve Şemdinli alanında pratiğe çıkar. Şemdinli, ulusal kurtuluş savaşımızın en çok üzerinde durduğu, stratejik bir alan olduğundan mücadelenin ilk yıllarından beri savaşın yoğun olarak yaşandığı bir alan durumundadır. Kürdistan'ın üç parçasını birleştirmesi ve coğrafyası açısından oldukça önem taşımaktadır. Büyük bir coşku ve heyecanla alana giren savaş güçlerimiz arasında yer alan Sait yoldaş, 1992 yılının hedeflerimize ulaşmada önemli bir yere sahip olduğunun bilincindedir. Sait yoldaş gerillaya katılmadan sonra kendisinde büyük bir dönüşüm sağlanmış ve devrimci ölçülere ulaşmıştı. Zorluklar karşısında büyük bir direniş sergiler. Bu direnişin mutlaka zafere gideceğinden emindir. Düşmana bir an önce darbe vurmanın sabırsızlığı içindedir.

Sait yoldaş bu istemine 30 Ağustos'ta ulaşır. Düşmanın alandaki büyük bir gücü olan Helena Taburu'na yönelik eylem yapma planları hazırlanır. Tüm yoldaşlarda olduğu gibi Sait yoldaşta da coşku ve heyecan dorukta.

30 Ağustos sabahı gerilla güçlerimiz, tarihi harekâtı sonrası sorarsanız düşman mevzilerini saldırırlar. Sömürgeci ordunun Şırnak katliamı bir cevap niteliğinde de olan bu eylem mücadelemizde yeni kahramanlık yaratır. Sait yoldaş bu eylemde üstün bir kahramanlık sergileyerek düşmanın üzerine yürür. Düşman çığına dönmüş, ne yapacağını şaşırmış bir vaziyette rastleşe ates etmekteydi. Sait yoldaş düşman karşısında görkemli direniş sırasında kurşunların hedefi olur ve şehitler kervanındaki onurlu yerini alır. Anısı mücadelemize işkittir!



dirdıkları ve düşmana çok büyük bir kayıp verdirerek taburu işlemez duruma getirdiklerini öğrenmiş olduk. 30 Ağustos'ta düşmanın tüm tedbir ve saldırılarına cevap olan Helena eylemi bizi çok sevindirmiş ve bir an önce biz de sesimizi duyurmak istemiştik. Bu eylem rolünü oynadı. Düşmana büyük bir darbe vuruldu. Helena eylemi dönem açısından oldukça önemli bir başlangıç sayılırdı. Düşmanın her türlü tedbirine rağmen kurtuluş birliklerimiz Apocu ruhla saldırarak sonuçta büyük zafer kazanmışlardı. Bu anlamda Helena eyleminin, dönemin savaş taktiği açısından önemli bir çıkış olduğunu da belirtmek gerekir.

Evet, böylesine güzel bir günde yanımıza dokuzamızı alıp harekete geçtik. Arkadaşlar yürümüyor, adeta uçuyorlardı. Artık tersliğe, olumsuzluğa, şanssızlığa asla maaş edilemeyecekti. 120 yoldaş tek beynle bunu düşünüyordu. Ertesi sabah keşif yapan grubun dönməsi üzerine, hazırlıklarını tamamlayan arkadaşlar, hareket saatini beklemeye koyuldular. Derken akşam saatlerinde planlama açıklandı. Harekete geçtik. Hedef bir taburuk düşman gücüydu. Bizse sadece 120 kişiydik. O gece düşman kuvvetine 150-200 metre mesafede konaklayıp, ertesi gün eylemi başlatacaktık. İşte işin bu noktası yoldaşları tedirgin ediyordu. "Ya bir aksıksız olursa" korkusu vardı. Sabaha kadar yürüdükten sonra tam noktamıza ulaşacakken bir mayın sesiyle 120 yürek süratli çarpmaya başladı. Şanssızlık yine yakamızı bırakmamıştı. Ama biz yürüyecektik. 120 şehit versek de yürüyecektik.

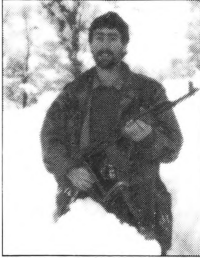
Bir muddet yürüdükten sonra bir mayın daha patladı. Ama bir değil, bin mayın da patlasa yürüyecektik. Düşmanın üstüne üstüne yürüyecektik. O gece mayın patlamasında takım komutanı Kerim yoldaş şehit düştü. Yine takım komutanı Dara yoldaş da yaralanmıştı. Buna rağmen biz eylem saatini beklemeye başladık. Bu arada düşman en üst düzeyde alarma geçmişti. Şehit Akif yoldaş, "Ne olursa olsun bu eylemi yapmadığını geri dönmeyi" diyor. Şehit Rübür yoldaş ise BKC'sini özenle parlatırken sonra "Sana hakını veremedim güzelim, ama sabır, birkaç saat daha sabır" diyor.

Eylem saatine yakın 120 Apocu'nun yüreği bir yürek, beyni bir beyin olmuştu. Hepsi vermiş ve zafere den başka bir şey düşünmüyordu. Derken Apoculara ait B-7'er düşmanın kafasına duyuruyı yakarak, yaşamı zehir ediyordu. Mevziler birer birer düşüyor, tepeler birer birer bizi oluyordu. Ve Apocu kinini, nefretini kusuyordu. Adeta 12 Eylül böyle anılır diyor. İhsan bir arslan gibi yürüyordu meviye. Serhildan topa tutmuştu düşmanı. Rübür BKC'nin hakkını veriyordu. Rüstüm mevziden meviye atarken delmek öldürmek düşman anyordu. Akif tarih yazıyor-

du, kaniyla yaşam tohumlarını suluyordu, kaniyla yul diyorodu. Ve Akiflerin cephanelikleri bittiginde söktüler yüreklerini... Akifler, Bünyatlar, Rüstemler, Suatlar, Dişozlar, Şerzanlar, Çektarlar, Çihatlar, Bruskalar, Xwinreler, Ramazanlar, Latifler, Tekinler... Bir elde yürekleri bir elde bombalar, "AN KURDISTAN AN NEMAN" şiarını haykırırken, zaferin keskinliğini anlatıyorlardı.

Boylece gerçekleşen Bézélé (Aktütün) eylemimiz, alanda düşmana vurduğumuz ikinci büyük eylem olmakta ve yine uzun süreden beri yaşadığımız eylemsizlik aşkarak dönemin savaş taktiği önemli oranda gerçekleşmekteydi. Yurum sonrasında düşmana büyük vurmaları sevinçle dolan gülerimiz, moralen oldukça güçlenmiş ve daha büyük eylemlerle düşman ülkemizden atmanın güvenliğini kazanmışlardı.

Yoldaşlarıyla el ele halay tutarak çekmişti bombanın pimini Akif yoldaş



Adı, soyadı: Akif XEBAT
Kod adı: Akif
Doğum yeri ve tarihi: Gerdehol köyü- Terbésipi-Güney Kürdistan, 1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1992, Bézélé

Akif yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin en güçlü bir şekilde kök saldığı Küçük Güney parçasındandır. O oldukça yurtsever olan bir köylü ailesinin çocuğuydu. Uzun süreden beri kendi çevresinden başlayarak parti faaliyetlerini yürütmiş, kitlelere parti politikasını kavratmada sürekli bir çabandan şahibi olmuştu. Yurtseverliği, kararlılığı ve dürüstlüğü ile çevresinde tanınmış, mücadele için gösterdiği çabadan dolayı oldukça saygın bir yere sahip olmuştu.

1989 yılında kadar Güney Kürdistan'da kitle faaliyetlerini yürütmiş, bu süreçte artık pratik mücadeleye atılmaları gerekliliğini de kavramıştı. Partiyeye bu yönümlü teslimatı, bulunarak parti yönetimi tarafından uygun görülerek hemen Akademi alanında eğitime alınır. Kısa sürede sergilediği olgunluk ile yoldaşların arasında oldukça sevilir ve saygın

Bézélé eylemi, gerek düşmana verdiğimiz kayıp ve gerekse düşmandan ele geçirilen silah ve cephane açısından alanda büyük yankı yaratmıştı. Karşı-devrimci çete odakları savaşımız karşısında duramayacaklarını iyi görmüşlerdi. Düşman yedigi darbeyi gözlemek için yoğun çabalar harcarken, halkın gerçekleri görmesi, onun partimize ve zafere olan inancının daha da güçlenmiştir.

Bu büyük eylemimiz boyunca tüm yoldaşlarımız destansı kahramanlık sergilemiş, düşmanın üzerine amansız yürüyerek onun tüm mevzilerini kısa sürede ele geçirmişlerdi. Savaşın bir gerekliliği olarak şehit düşen yoldaşlarımız, Bağımız-Birleşik-Demokratik Kürdistan yolunda hepimiz için birer eşek komutan ve zafere olan inancımızın kaynağı olmuşlardır.

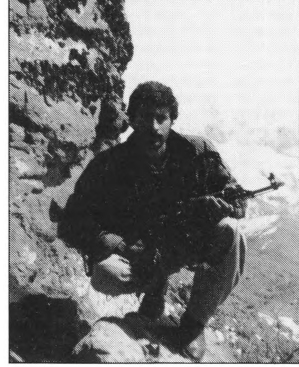
bir konum kazanır. Eğitim devresini tamamladıktan sonra, savaş pratiğine gitme istemini raporla partiyeye bildirir. Bu istemi doğrultusunda 1990 sonlarında Haftanın alanına geçer. Kısa bir süre burada kaldıktan sonra Çukurca'ya gider. Bu alanda çeşitli faaliyetlere katılır. Kişüsünü eğitim çalışmalarına katılarak geçirir.

Akif yoldaş, bahar düzenlemeleri ile birlikte Şemdinli-Herki mntıkasına geçerek, takım komutanı siyasi yardımcısı olarak savaş pratiğine başlar. Parti çizgisine son derece bağlı, dönem taktiğine oldukça hakim ve politik bir yetkinlikte olması, ortaya çıkan yanlış anlayışlara ve eksikliklere karşı net tavır almasını sağlar. Özellikle bu pratik süreçte, içinde yer aldığı birliğin parti taktiğine uygun bir faaliyet yürütmemesi, O'nu müthiş öfkelenendir. Çıkan yanlış anlayış ve yetmezliklere karşı sürekli savaşım içinde olur.

1991'de gerçekleşen Çukurca-Eriş eylemine büyük bir coşkuyla katılır ve üstün bir savaş yeteneğini, kahramanlık örneğini göstererek büyük bir fedakarlık sergiler. Ancak eylem anında yaralanır. Tedavi için Güney Kürdistan'a götürülürken, ilkel mililiyetçi KDP güçlerine yakalanarak tutulur. Yaralı olmasına rağmen Kürdistan tarihinde ihanet ve karşı-devrimcilik temsilciliği durumunda olan KDP'nin her türlü yönü ve dayatmalarına büyük bir direnişle cevap verir. Sonuna kadar parti çizgisini savunarak, hiçbir taviz vermeden halka ve mücadeleye olan bağlılığını sergiler.

Daha sonra ihanet güçlerinin elinden kurtulan Akif yoldaş, 1991 sonlarında, kısa doğru Xan Kürke alanına giderek arkadaşlarına ulaşır. Daha bir azim ve kararlılıkla faaliyetlere sarılır. Sıra hastalığı olmasına rağmen mücadeleye olan büyük bağlı-

ğıyla en zor görevlere en önde gider. Kendisini bu hastalığın psikolojisine kapırmaz tam aksine güçlü iradesi ile adeta hastalığının doktoru olur, mücadeleye en üst boyutlarda kendisini katarak hastalığının çare olmasını bilir. 1992 yılının ulusal kurtuluş savaşımızdaki önemini kişisel eğitimi sürecinde bilince çıkarıp, kendisini her yönüyle bahar atılımına hazırlama çabasına girer. Bu süreçte sadece kendisini geliştirmez, canlı ve özlu katılmıyalla eğitim en üst boyutlarda verimlili olmasına da çaba harcar. Bulunduğu her ortamda gündem mücadelesi sorunlarıyla düşünüm kılma çalışarak, yoldaşların arasında saygın bir konum kazanır.



Bahar düzenlemeleri ile birlikte Şemdinli-Gerdi mntıkasına gider ve burada birliğin içinde yer alarak pratiğe yönelir. Aynı zamanda takım komutanı siyasi yardımcısıdır. Bir süre sonra başarılı pratiğinden dolayı takım komutanlığına getirilir. Fedakarlığı, savaş alanı bağlılığıyla arkadaşlarını coşturur. Mücadelemedeki önemini bilincinde olduğu Şemdinli alanında düşmana büyük darbe vurmaları eylemi ile yerinde duramaz. Yapılacak heycan anını dördü gözle bekler.

Nihayet kendisini komutanlıkta ve fedakarlığı en doruğa çıkardığı Bézélé eylemine yönelik hazırlıklara büyük bir heyecan ve kararlılıkla girer. Tam da 13 Eylül 1992'de, faşist Türk askeri cuntasının yıldönümünde partimizin, cephemizin ve ordumuzun hesap sorulduğundan ifadesi olarak düşman Bézélé'de çok ağır

bir darbe yetmekten kendisini kurtaramaz. Yüzlerce kayıp vererek darbeden olur.

Düşmanı en güvendiği noktadan vurmak için tüm mevzileri aşip tabur binasına ulaşan Akif yoldaşın komutasındaki 12 kişilik gerilla birimimiz, görevini başarıyla tamamlayarak düşmanı kalbinden vurarak tüm cephanelikleri de havaya uçurur. Ancak imha edilmeyen bazı dış mevziler ve düşmanın taktiye için hareketli olan güçleri yoldaşlarımız çembere alırlar. Buna rağmen direnişlerine devam eden yoldaşlarımız, uzun süre kahrmanca savaşır. Cephanelikleri tükenince, artık bir yol ayrımına geldiklerini anırlar. Savaşın Kürdis-

tan'da PKK somutunda ifadesini bulan acımasız gerçekliği keskin bir kılıç kadar sivrilir. Ya ölümün yaşamın tohumları atılarak direniş bayrağı yükseltilecek, ya da teslimiyet bayrağı çekilecek yaşıma tohumları kurultulmaya çalışılacaktır. Ancak Akif yoldaş komutasındaki 12 özgürlük savaşçısı neye karar vereceklerini çok iyi bilir. Hayirlerin, Mazlumlardan, Kemallerin ve daha binlerce şehidimizin mayasıyla yoğun yoldaşlarımız PKK ruhuna yarışır bir direniş sergileye-

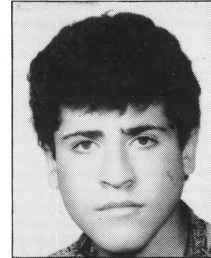
ceklerdi. Akif yoldaşın talimatıyla olduğu silahlar taşlara vurulurak parçalanır. Sonra bombalar çıkarılarak ve el ele halay tutularak pimler çekilir. Ve 12 özgürlük savaşçısı Akif yoldaş komutasında düşmanı kahrederek şehitler kervanına katılır.

PKK tarihinde, ölümlerden onurlu yaşamı filizlendiren ve en zor koşullarda teslimiyete karşı direniş bayrağını en yükseklerde dalgalandıran ve bugün binlerce şehidimizin şahsında somutlaşan bu miras; komutan Akif ve bir grup yoldaşların en görkemli bir biçimde temsili bulacaktır.

Komutan Akif ve O'nun temsil ettiği direniş mirası, özgür bir Kürdistan yaratma yolumuzda en büyük güç kaynağıdır.

Anısı halkımızın direniş tarihinde sonsuza dek yaşatılacaktır!

Büyük bir direniş destanıyla ölümsüzleşen Rüstüm yoldaş



Adı, soyadı: Bilal AYDIN
Kod adı: Rüstüm
Doğum yeri ve tarihi: Hezeké köyü-Yüksekova, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1992, Bézélé

1990 yılında parti saflarına katılan Rüstüm yoldaş, gerilla güçlerine ulaşır ulaşmaz, ilk düzenlemeye birlikte Serhad 4. Bölge pratiğine gider. Eyalette bir yıla yakın pratik

yürütür ve tekrar Xan Kürke alanındaki 2. Merkez Karargah'a döner. Kısa süre sonra hazırlıkları yapılan Mavan eyleminin düzenlenmesinde yer alarak eyleme katılır. Eylemde güçlü bir savaş pratiği sergiler. Fedakarlığı ve cesaretiyle eylemde üstün başarı sağlar. Eylemin hemen ardından Xan Kürke alanına döner. Ancak sömürgeci-faşist Türk ordusu, Mavan'da yedigi darbenin acısıyla cılığna dönmüştür. Bu cılığlıkla Xan Kürke'deki gerilla güçlerimize karşı saldırıya geçer. Büyük bir hazırlıkla Xan Kürke'ye yönelen düşman güçleri, Rüstüm yoldaşın da içerisinde yer aldığı kahraman gerillalarımız karşısında fazla tutunamaz ve kısa bir süre sonra yüzlerce ölüsünü geride bırakarak geri çekilmek zorunda kalır. Geliye Azadi savaşında büyük bir direniş sergileyen Rüstüm yoldaş, aldığı kurşun darbeleriyle ağır yaralanır. Bu nedenle savaşın sonra Doğu Kürdistan'a tedavi için gider. Bir dönem tedavisi görür, iyileşkten sonra, 1991 kışına doğru tekrar Xan Kürke alanına döner. Savaş güçleri içerisinde yer

alma istemini hep dayatır ve tüm gücü kendisini savaş hazırlıklarına verir.

1991 kışında PAK Kampı'nda kalarak, kişiyi eğitmesinden sonra, hep bu süreçte hem asker, hem de siyasi olarak kendisini geliştirir. Aynı zamanda manga komutanlığı görevini de yerine getirir. Eğitim devresinden oldukça güçlü bir şekilde çıkıp, bir an önce savası pratiğine gitmek için sabırsızlanır.

Rüstem yoldaş bahara doğru yine manga komutanı olarak Geliye Reş'teki kamp alanımıza gider ve burada bir süre kalır. Her çıktığı pratik sahada fedakarlığı ve cesaretiyle öne çıkar. Arkadaşları arasında her zaman sevgi ve saygıyla kendisinden bahsedilir.

Rüstem yoldaş, 1992 bahar düzenlemelerinde takım komutanı olarak ana birlik güçleriyle katılır ve gruplarla birlikte Şemdinli alanına doğru hareket eder. Oldukça hızlı, silahlı hakim bir tarzda ve büyük bir coşukla savaş alanlarına doğru yollar. Yoldaşların, "Bu yıl düşmanı mutlaka alandan söküp atacağız" sözünü verir. Pratik sahada bir komutanın tüm gereklerini yerine getirmeye üstün bir çaba gösterir, her konuda arkadaşlarının yanında yer alarak, onlar için moral ve güven

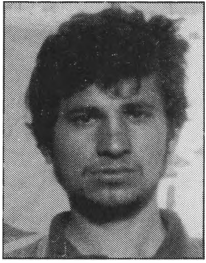
kaynağı olur.

Rüstem yoldaşın heyecanlı beklentiyle anılır. Çünkü güçlerimiz büyük bir eylem hazırlanmış. Düşmanın alandan konulanmış ve önemli askerî güçlerinden biri olan Bêzêlê Tabur'u, yönelik imha temelinde bir eylem gerçekleştirilecek. Düşmanı alandan söküp atmanın önemli bir adımı olacaktır bu eylem.

Ve Rüstem yoldaş, düşmanı tam kabininden vuracak olan grubun içinde yer alır. Oynayacakları rol eylemin başarısı için çok önemli. Bu ağır görevin bilinciyle ve böyle bir rolü üstlenmenin coşukluğuyla silahını doğrultur düşmanın üzerine. Yoldaşların birçok mevziyi düşürür. Ardından tabur binasına yönelir. Görevlerini büyük bir kahramanlıkla yerine getirir. Ancak düşmanın en iç hattına girdiği için, her çekilme anında düşman çemberine düşer bir grup yoldaşlar. Bu grup son mermilerine kadar savaşır, düşmana ağır kayıplar verdirirler. Sonra, komutan ARKG komutası altında silahlarını taşladılar parçalar. Ve Rüstem yoldaş, yoldaşlarıyla birlikte düşmana meydan kurcasına üzerinde bombanın pimini çeker; Kürdistan devrim tarihinde ölümsüz bir destan yazarak şehitler kervanına katılır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Devrimci iradenin eşsiz örneği Delil yoldaş



Adı, soyadı: M. Emin SOSIN
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Berkali köyü-
1972
Mücadeleye katıldığı tarihi: 17.07.1991
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1992, Bêzêlê

Delil yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin kök saldığı, kitleleşerek serihlandanlara dönüştüğü Mar'dın'ın iç devresinde doğup büyür. Yoksul bir aileden olan Delil yoldaş, uzun süre parti ile ilişkisi içerisinde olur ve bölgede sömürgeci karşıt geliştirilen her direnişçi, ailesi ve çevresi yurtseverdir. Özellikle 1990 serihlandanların alanda boyanması ile birlikte, Delil ve çevresi mücadeleye topekyün katılır ve öz kurtuluş ordusu ARGK'ye sayısız savaşçı verir. Delil yoldaş ve ailesi her zaman halkımızın yanında olur, var güçleriyle mücadeleye maddi-manevi desteklerini sürdürür.

Delil yoldaş, her geçen gün daha fazla gelişmekte olan gerilla savaşını görebek, halkımızın kurtuluşunu gerilla savaşından geçtiğine inanır. Bu temelde bir an önce gerilla safına katılmak ister ve bunun için çaba harcar. Temmuz 1991'de parti ile kurduğu ilişkisi sonucunda gerilla safına ulaşmayı başaran. Delil yoldaş, safılarına katılmak ve sıcak savaş içerisinde yer almanın coşukluğu içerisinde olur. Fiziki ve askerî yönlerinin güçlü olduğu ile pratik sahada başarılı ve sonuç alıcı bir çabanın sahibi olur. Düşmanla girilen çatışma ve gerçekleştirilen eylemlerde üstün bir savaş pratiği sergiler.

1992 kışında, 2. Merkez Karar-

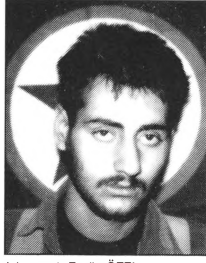
gahımızın bulunduğu Xan Kûrkê alanına geçen Delil yoldaş, ilk olarak Geliye Reş'teki kampımıza gider ve burada manga komutanlığı görevini yürütür. Aynı zamanda kişiyi eğitimi de sürdürür. Tüm bu süreç boyunca, fedakarlığı ve kahramanlığıyla sevilir ve sayılan birisi konumuna gelir. Delil yoldaş, gelişmeye oldukça açık olan, arkadaşlarını da geliştirmeye büyük özen gösteren bir devrimciydi. Kısa bir sürede büyük gelişmeler kaydederek, kendisini daha güçlü bir şekilde savası pratiğine hazırlamaya koyulur.

1992 bahar düzenlemeleri ardından manga komutanı olarak Şemdinli'nin Herki mntıkasına faaliyetler gider. Şemdinli devrimci savaşımızın başlangıcı dönemlerinden beri stratejik bir öneme ve düşmanın da en fazla yıkıldığı bir alan olma konumuna sahiptir. Bu anlamda savaşın en yoğun olarak yaşandığı alanların başında gelmektedir. Savaşımız genelinen sonucu açısından da alanımızın denetlenmesi önemlidir. Böylece stratejik öneme sahip olan Şemdinli alanına gerilla ortostinin oturulması en temel bir görevdir. Bu temelde savaş hazırlıklarına yönelen Herki gruplarımız, sömürgeciğin alandaki önemli ve büyük bir gücü olan Bêzêlê Tabur'u yönelik olarak bir eylem planı hazırlarlar.

12 Eylül faşist Türk cuntasının ülde dönüme denk gelen bu eylem 13 Eylül sabahı güçlerimiz kahramanca saldırılar ile başlar. Delil yoldaş da üstün iradesiyle ve askerî yetenekleriyle düşman üzerine saldırarak kahramanca savaşır. Ve düşmana büyük darbeler vurur. Bu görmeli savaş sırasında düşmanın kursunlarına hedef olan Delil yoldaş, şehitler kervanındaki onurlu yerini alır.

Bosarak
yoğmurda islanmiş toprağa
Dudaklarında özgürlük türküsü
sıra sıra geçiyorlar
Yüzleri takılıyor
kimliğiyle güçlüğü
Adlarını yazıyorlar kimliğimize
ve de onurlarını
Koşarak geçiyorlar
Kınlarını ve öfkelerini
sürerek namurlara...

Ulusal kimlik ve onuru kazanmada eşsiz bir dönüşümün sahibi Şerzan yoldaş



Adı, soyadı: Ergün ÖZEL
Kod adı: Şerzan
Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1971
Mücadeleye katıldığı tarihi: Mart 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1992, Bêzêlê

Elazığ'ın zengin bir ailenin tek oğlu olarak, Diyarbakır'da dünyaya gelen Şerzan yoldaş, yaşamının önemli bir bölümünü Elazığ'da geçirir. Ailesi ve çevresi sömürgecilik ve onun özel savası politikaları içinde oldukça ermiş, ulusal kimlik ve değerlerden epey uzaklaşmıştır. Zengin bir yaşama sahip olmaları, sosyal ve ulusal mücadeleden uzak kalmaları nedeniyle önemli bir etken olmuş, sömürgeciğin yarattığı sili ve memur ailesi olmaktan kendilerini kurtarmamışlardır. Babası, Anadolu Sigorta Şirketi'nin Elazığ bürosunun sahibi olmakla birlikte, Elazığ'da Devlet Yapı Kooperatifleri'nin başkanlığı yapan ve kemalizmin Kürdistan'daki örnek ailelerinden birisini oluşturuyordu.

Şerzan yoldaş, lise yıllarında bir yandan Türk sol siyasetini tanıırken, diğer yandan da Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ile tanışır ve öğrenmeye çalışır. Liseyi bitirdikten sonra üniversiteye girmek için gittiği dershanelerde yurtsever bir grupta tanışır. Ve bu arkadaşları arasında PKK'yi tanıma fırsatını yakalar. Bunun sonucu, PKK'nın ideolojik-politik çizgisini kavramak için yoğun bir çaba harcar. Şerzan yoldaş, PKK'yi tanımlamak ve partinin mücadele çizgisini benimseyerek büyük bir dönüşüm sağlamaya başlar.

1991 Newroz'un ülkemizin her alanında olduğu gibi, Elazığ'da da coşukla kullanılması sonucunda sömürgeci-faşist rejim daha da hırçınlaşarak birçok yurtsever öğrenciyi tutuklamaya ve azgın işkencilerden geçirmeye başlar. Şerzan yoldaş da yanındaki birçok arkadaşla tutuklanarak işkencilerden geçirilir. Tatlı ıvır. Hiçbir zaman düşman teslim olmadan, partye ve halka bağlılığını direnerek sonuna kadar gösterir. Cezaevinde partili yoldaşların daha yakından tanıma ve bir arada kalma fırsatını yakalar. Burada partide daha kapsamlı olarak tanıma olanlağına kavuşur. Sürekli okuyarak ve yoldaşlarıyla tartışarak siyasi yetkinliğe ulaşmak ister. Bu temelde cabaları oldukça yoğun olur. Özü ayık bir cezaevi yaşamından sonra tatlı ıvır edilir. Ardından girdiği üniversite sınavlarında Dicle Üniversitesi Sosyoloji bölümünü kazanır. Fakat, kaydını durdurarak okula gitmez. Amacı mücadeleye katılmaktır. Bu süreç içerisinde Diyarbakır'da yurtsever gençlikle tanışarak birçok sosyal etkinlikte bulunur.

Şerzan yoldaş, artık ulusal kurtuluş mücadelesinde kendisini önemli oranda netleştirmiş, ulusal kurtuluş yolunda bir devrimci olmayı karar vermiştir. Elazığ'da giderek, bir yan-

dan babasının sigorta bürosunda aylıkla çalışıp ihtiyaçlarını karşılamaya çalışır, diğer yandan da partile ilişkisi kurup ARGK safına ulaşmaya çalışır. Elazığ'da Yeni Ülke gazetesine bürosuna gider. Burada birçok yurtseverle ilişkisi geliştirir. Yine, yazılarıyla da katkıda bulunur.

Elazığ'daki faaliyetlerini doğal bir sorumlulukla yürüten Şerzan yoldaş, bir süre sonra sömürgeci güçlerce fark edilerek takibe alınır. Bu durum farkına varan Şerzan yoldaş gerilla safına en kısa bir zamanda ulaşmaya çalışır. Partili arkadaşlarıyla ilişki kurmayı başararak, bir grup yoldaşıyla birlikte Dicle Kürdistan'a geçer. 2. Merkez Karagahmızın bulunduğu Xan Kûrkê alanına ulaşır. Burada karargaha bağlı 1. Tabur'da bir dönem eğitimden geçtikten sonra, alanda bulunan bazı noktalarda pratik görevlere çıkar. Bu süreçte asker ve siyasi olarak oldukça gelişir ve belli bir siyasi yetkinliğe ulaşır. Cesareti ve fedakarlığıyla yoldaşları arasında saygınlık kazanır. Arkadaşları, Şerzan yoldaşın en önemli özelliğinin oldukça soğukkanlı ve bilinci hareket etmesi olduğunu belirtmekte, canlı ve hareketli çabalarını hayranlık duyuyordular. Bir süre 2. Merkez Karagah'a bağlı basını-yayın faaliyetlerinden bulunur. Kısa bir süre sonra yapılan düzenlemeye pratik sahaya gönderilir.

Mudahalə çıkış olarak bir grup yoldaşıyla birlikte, Şemdinli'nin Herki mntıkasına gider Şerzan yoldaş, gerilla savaşının bütün yönleriyle hemen kaynaşarak, muazzam bir pratik sergiler. Çukurca ve Xan Kûrkê ana-

Düşmanı kahreden şahadetin adı

Adı, soyadı: Reşit XELİL
Kod adı: Dilsoz
Doğum yeri ve tarihi: Hacı Xalit-
Reca, 1970
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1990
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1992, Bêzêlê

Dilsoz yoldaş, Güney Batı Kürdistan parçasının Reca nahiyesinin Hacı Xalit köyünde gözlendiği dünyaya açar. Üçüncü güzel ve şın bir toprak parçası olan Hacı Xalit köyü, yurtseverliği ile tanınp, günümüze kadar mücadeleye çok sayıda militan katmıştır. Dilsoz yoldaş da, böylelikle yurtsever bir çevrenin kendisine verdiği avantajları ortamında yetişir. Fakir ve oldukça da yurtsever bir ailenin çocuğudur. Küçük yaşlardan itibaren emek gerçeği ile karşılaşır ve geçimini emeğinin hakkıyla sağlamaya çalışır. Bu nedenle uzun yıllar Lübnan'da çeşitli işlerde çalışır. Fakat gurbette olmanın verdiği eziklik sonucu, tekrar Kürdistan'a, yani doğduğu köye dönüşür. Köyde kısa bir süre kaldıktan sonra askerlik yapmak üzere Suriye ordusuna katılır. Suriye ordusundan komando olarak seçilir. Askerlikten sonra tekrar normal yaşamına döner Dilsoz yoldaş, bir yandan PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini görüp ilgi duyarken, diğer yandan da içinde bulunduğu düşman kişilikleriyle mücadele eder. Yavaş yavaş yaşamı çelikleşir görüş Kurt ve Kürdistan gerçekliği ile kendisini bilincilendirerek mücadele etme kararına varır. Bu temelde parti arkadaşlarıyla ilişkiye geçerek faaliyetlere başlar.

Kaylaşık iki yıl şehir faaliyetlerini sürdürür. Bu süreçteki çalışmalarında başarılı gelişmeler kaydederek, ulusal kurtuluş mücadelemizin kitlelere kavratılmasında önemli bir çab-

banın gücünün birleşmesiyle, düşmanın Şemdinli alanındaki önemli bir gücü olan Bêzêlê Tabur'u yönelik eylem planlamasına geçirir. Gereklilikler tamamlandıktan sonra, 13 Eylül sabahı düşmana saldırarak eylem başlatılır.

Faşist cunta rejiminin, 12 yıldönümünde sömürgeciğin Kürdistan'daki varlığına önemli bir darbe vurulur. Dönem açısından savaş katığının oturtulması ve düşmanın alandan sökölüp atılması için böyle bir eylemin gerçekleştirilmesi zorunluydu.

13 Eylül sabahı kahraman ARGK savaşçıları, büyük bir saldıru ruhu ile yönedikleri düşman mevzilerini ele geçirir ve tabur binasını yoğun ateşe tutarlar. Dönem açısından savaş katığının oturtulması ve düşmanın alandan sökölüp atılması için böyle bir eylemin gerçekleştirilmesi zorunluydu.

Şerzan yoldaş ve bir grup arkadaş da düşmana karşı gönderdikleri üstün savası pratiğiyle üstlerini deni yapmış ve her çekilmeye başlamışlardır. Fakat düşmanın attığı geniş çemberin içinde kalmışlardır. Durum fark eden yoldaşlarımız, Akif yoldaşın komutasında "Teslimiyet ihane, direniş zafer götürür" şiarı ile sonuna kadar savaşılır. Son mermilerine kadar destansı bir direniş sergileyen yoldaşlarımız, düşmana kurda da büyük kayıplar verdirirler. Mermilen tükenince, 13 yoldaş, Dörtler'in Diyarbakır zindanındaki halayını dağıtıyor. Tek beynin, tek yürek halinde bombaları bedenlerinde patlatarak, zarar yolundaki onurlu yerleri olan şahadet mertebesine ulaşırlar.

Anıları mücadelemize önderdir!

banın sahibi olur. Her dittiği yerde sevgi ve saygı yaratır. Daha sonraki süreçte, şehir faaliyetlerinin kendisi için yeterli olmadığı düşüncesine varır. Ve bir an önce pratik savası katılma kararını verir. Bu istemini partide bildirir. Dilsoz yoldaşın bu istemi parti tarafından uygun görülerek, Güney Batı Kürdistan parçası üzerine denilen karargahlarına ulaşır. Böylece gerilla safına ilk adımı atmış olur.

1991 döneminde Xan Kûrkê alanındaki 2. Merkez Karagahmızda kişiyi eğitiminin geçerek. Eğitimdeki katımları ve kavrayış özelliklerini ile, asker ve siyasi alanda belli bir formasyona ulaşarak eğitimini tamamlar. Kendisinin her yönünde düşman karşıt savaşında hazır hale getirir. En büyük istemi, 1992 sürecinde sömürgeci orduyu topraklara uğratarak, kutsal vatan topraklarından atmaktır. Dilsoz yoldaş, 1992 yılının bu görkemli hedeflerine ulaşmanın "Ulusal Meclis ve Botan-Behdinan Savası Hükümeti" coşukluğu ve heyecanıyla Şemdinli alanının Geril mntıkasında pratikçe çıkar. Daha sonra yapılan bir düzenlemeye ana birlik içerisinde yer alır. Ana birlik içerisinde pratik süresince yoldaşların tarafından çok sevilen-sayılan cesareti özellikleriyle kısa bir sürede tanınan birisi olur. En önemli özelliklerinden bir tanesi de güçlü askerî özelliklere sahip olması, çok iyi yurubilmesi ve fiziki olarak oldukça güçlü olmasıydı. Bu özellikleriyle deni işlerde öne çıkar, hiçbir pratik isten geri kalmaz. Ana birlikte birlikte Şemdinli alanına yönelen Dilsoz yoldaş, düşmana bir an önce vurmak için sabırsızlanır, sömürgeci ordudan hesap sormanın büyük heyecanı yaşar.

Nihayet savası güçlerimiz, alandaki düşmanın büyük güçlerinden

birli olan Bêzêlê Tabur'u'na yönelik eylem kararı alarak hareket geçerdiler. 13 Eylül sabahı, kahraman ARGK gerillaları sömürgeci ordu mevzilerine ve taburuna yönelik saldırı başlattılar. Eylemde Dilsoz yoldaş, var olduğu düşman mevzilerine yönelik, ulusal kurtuluş mücadelemizde adeta yeni destanlar yazdı.

Eylem başarıyla sonuçlanmış ve kahraman gerillayla, alandan geri çekilmeye başlamışlardı. Fakat Dilsoz yoldaş, grubuyla birlikte düşmana hesaplaşmaya devam ediyordu.

"O'nu kırmak, O'na sert yönelmek mümkün değildi"

Adı, soyadı: **Kadir ARTIŞ**

Kod adı: **Suat**

Doğum yeri ve tarihi: **Panik köyü-İğdır, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzêlê**

Gerilla savaşımızın Serhad Eyaleti'nde gelişmesi ve halkla bütünleşmesiyle birlikte, ulusal kurtuluş mücadelesine gençlik akit etmeye başladı. Özellikle 1992 sürecinde bir yandan gerilla eylemlerinin yoğunlaşması, diğer yandan da serhildanların birçok alanda gelişmeye, savaşımın önu açılarak taktik açıdan hamleler bir dönem içinde gerçekleşti. Halkımız kurtuluş savaşında ARGK gerillalarına kucak açan, düşmana ise kan kusturan ve direniş kalesi rolünü oynayan alanlarımızdan biridir Serhad.

İğdir alanı da devrimci mücadelemin en çok etkilenen, geçmişten beri düşmana yoğun bir hesaplaşmaya başlayan bir ayaklanma merkezidir. ARGK'nin bu alanda gelişme kaydetti düşmana sürekli darbe vurmuş, düşmana karşı kin ve nefrette dolu olan halkımız kısa bir sürede mücadele etrafında kellenmeye götürdü.

Suat yoldaş da gelişmeleri izlemekte, Kürdistan'da yaşanan altüst oluşları kavramaya çalışmaktaydı. Kürt halkının kendi toprakları üzerinde özgür ve onurlu bir yaşamı kavuşması en doğal hakkıdır. Buna ulaşmak için mücadelede başarıyı yakıştırmak da o denli zorunludur. Yükselen kurtuluş mücadelesini bunu kanıtlanmıştır. Suat yoldaş bu temelde ülkeye ve halka olan sorumluluğun gereğini yerine getirmek amacıyla parti saflarına katılmaya karar verir.

Haziran 1991'de gerilla saflarına katılan Suat yoldaş, Doğu Kürdistan üzerinden 2. Merkez Karargahımızın bulunduğu Xan Kûrkê alanına gider. 1991-92 kış eğitim sürecini bu alanda tamamlayarak, kısa bir sürede gelişme kaydeden Suat yoldaş, arkadaşları arasında sevilen-sayılan bir devrimci olur. O'nun en belirgin özelliği, oldukça yumuşak ve ağırbaşlı olmasıdır. Arkadaşları arasında bir moral kaynağı olur. Hiçbir zaman zorluklar karşısında yılmıy, güç gösterme, aşmak için yoğun çaba harcar. Üstün morali ile yoldaşların hareketi geçirir. Bu anlamda O'na sert yönelmek ya da O'nu kırmak mümkün değildi. Tüm yeteneklerini devrime sunmaya yoğun bir çaba harcar. Sonrulara çoğun gücü omada güçlü bir zekaya sahipti. Yoldaşlarına karşı olan son derece olumlu yaklaşımından dolayı, kış süreci boyunca taburun lojistik görevini başarıyla sürdürdü.

1992 bahar düzenlemeleriyle birlikte ana birlik bünyesinde yer alarak Şemdinli-Herki mıntıkasında pratikçe çıkar. Suat yoldaş bu alanda da sevençenli ve canlılığıyla yoldaşlarına moral kaynağı olur. Son derece

Düşmanla girdikleri çatışmada son mermilerine kadar savaşır. Fakat düşmanın attığı çemberden çıkamaz olur. Direnişçilerimiz kararlarını verirler. Üstlerinde bulunan dokuman ve silahlarını imha ederler. PKK direnişçiliği ve savaş ruhu ile halaya kalkan Dilsoz yoldaş ile beraberinde yoldaşlar grubu el ele verip, bombalarını pimini çekerek, "Biji PKK, Biji Serok APO, Biji Kurdistan" sloganları altında zaferi müdeleyerek destansı direniş ve kahramanlık yaratan bu kahraman grup şehitler kervanına katılır.

fedakar ve kararlı bir pratik sergiler. Dönemin taktik hedeflerine ulaşmak amacıyla düşmanın Bêzêlê Tabur'u'na yönelik eylem hazırlığına geçer.

13 Eylül sabahı sömürgeci ordu-



Üstün moral gücü ile düşmanı kahreden gerçek bir savaşçı Cihat yoldaş

Kod adı, soyadı: **Süleyman ÇETİNKAYA**

Kod adı: **Cihat**

Doğum yeri ve tarihi: **Derat köyü-Çukura, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzêlê**

Cihat yoldaş, partiyeye 1992 baharının sonlarında Çukura alanından katıldı. Bir yoldaş ile birlikte sınırı aşarak, Güney Kürdistan'daki Zap Kampı'na gitti. Yeni katılımcı olmasına rağmen, sanki yıllarca parti ortamında kalmış gibi son derece uyumlu bir pratik sergiledi. Oldukça saf ve dürüst özelliklere sahipti. Zap Kampı'nda birkaç gün kaldıktan sonra, Bûrcêlê'ye ve oradan da Avaşin Kampı'na eğitimde gitti. Yaşama katılmadıkla dürüstlük ve çalışkanlığıyla kısa süre içerisinde yoldaşları arasında sevildi. Bu sevgiyi fazlasıyla hak etti ve buna layık bir katılım gösterdi.

Cihat yoldaş, devrimci Kampı'nda kısa bir eğitim devresi geçirdikten sonra, yapılan düzenlemeler sonucunda Çukura Ana Birlik sınır üstü güçlerine katıldı. Daha da olgunlaşması ve yüksek görev bilinciyle yoldaşlar arasında sempatî topladı. Bölgeyi tanıyor olması birçok yerde arkadaşlarını yardıma koymasına da beraberinde getirdi.

Cihat yoldaş, devrimci savaşında zorluklar ne olursa olsun, hiçbir olumsuzluğun moralini bozmasında yorulmadı. Tam tersine üstün çaba ve yetenekleriyle arkadaşlarının moralini yükseltti. Her zaman savaşma isteği ile doluydu. Durmaksızın, görevden görevle koşar ve kendisine verilen her görevi eksiksiz bir şekilde ve zamanında yerine getirmek için büyük bir çaba harcardı. Her zaman neşeliydi. Dudaklarında tırkık, yüzünde gülümseme hiç eksik olmıdı.

Cihat yoldaş, 1992 bahar dü-

nun Bêzêlê Tabur'u'na, ARGK savaşçılarımla kahramanca saldırıya geçerdiler. Düşman neye uğradığını şaşırmış, aldığı darbelerle büyük kayıplar vermiştir. Suat yoldaş da bu eylemde üstün bir savaş pratiği ile rolünü başarıyla oynadı. Eylem sonrasında gerilla güçlerimiz geri çekilmeye başladılar. Fakat Suat yoldaşın da içinde bulunduğu bir grup yoldaşımız, düşmanın çemberinde kalır. Düşman çemberi daraltılacak ve yoldaşlarımızı mutlaka ele geçirmek için çalışmaktadı. Fakat düşmanın planlarını boşa çıkaran yoldaşlarımız, son mermilerine kadar düşmanla kahramanca savaşarak, teslimiyeti hiçbir şekilde akıllarından geçirmezler. Cephaneleri tükenince, Akif yoldaşın komutasında Suat yoldaşın da içinde bulunduğu bir grup yoldaşımız, mücadeleye ve halka olan bağlılığın bir gereği olarak son bombalarını bedellerinde patlatır.

Anılan mücadelemize önderdir!

zenlemeleri ile birlikte yine Çukura Ana Birliği'ne katılarak, Şemdinli-Herki mıntıkasına doğru yol aldı. Burada yapılan hazırlık sonucu, 1. Bölge ve 2. Bölge güçlerinin ortaklaşa gerçekleştirecekları Bêzêlê eylemine gitti. **Cihat** yoldaş bu büyük eylemde yer alacak, halkına ve ülkesine olan sevgisini düşmana vuracağı darbelerle gösterecekti. Bunun bütün sevinci ve heyecanı ile sabırsızca eylem anını bekledi. Her ne yelem, **Cihat** yoldaşın parti saflarına geldiğinden beri katılacağı ilk eylem olmaktadır. Elbette ki böyle kapsamlı bir eylemde yer almak, O'nu oldukça gururlandırmaktaydı. Bunun verdiği coşkuyla, gönüllü olarak saldırı grubunda yer almak istedi. Böylece yapılan eylem düzenlemesiyle birlikte tabur binasına yönelecek grupta yer aldı.

Bêzêlê eylemi büyük bir başarıyla gerçekleşmiş, düşmana istenilen darbe vurulmuştur. Ancak **Cihat** yoldaş, eylem sonrasında düşman çemberinde kalan grubun içindeydi. Akşama kadar düşmanla çok ağır bir çatışma yaşanır. Çatışmada düşman çok sayıda kayıp vermenin cılgınlığı sonucu takviye edilen güçleriyle ne pahasına olursa olsun çemberdeki yoldaşlarımızı ele geçirmek istiyordu. Çember içindeki yoldaşlarımızın cephanesi tükenmiş, çemberden çıkma olanakları da kalmamıştı. Komutan Akif yoldaşın öncülüğü ile önce ellerindeki silahları taşlara vurarak parçalarlar. Ardından düşmanı kahrederecesine, halaya tutuşarak çocuk sloganlarıyla bombalarını pimini çekerek ve eşine ender rastlanacak bir kahramanlıkla şehitler kervanına katılır.

Sadeligi ve özlu katılımla tüm enerjisini ulusal kurtuluş savaşına harcayan **Cihat** yoldaş, halkımızın direniş tarihindeki onurlu yerini görmeli bir kahramanlık alır.

Anısı mücadelemize önderdir!

"İyi bir komutan olmak, partiyi en iyi şekilde temsil etmek istiyorum"

Adı, soyadı: **Cengiz EROL**

Kod adı: **Brusk**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1976**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzêlê**

Yurtsever bir aileden ve çevreden olan **Brusk** yoldaş, ulusal kurtuluş savaşımızın Batman alanında büyük gelişmeler göstermesiyle birlikte parti çalışmalarına katılır. İlk olarak Garzan şehir komitesinde yer alarak, Batman ve çevresinde kitle faaliyetlerini yürütür. Bu çalışmalarda üstün bir başan göstererek halk arasında sevilen, sayılan bir konuma gelir. Daha sonraları savaşın daha da yükseltilmesi, halka ve ülkeye bağlılığın bir gereği olarak düşmanın ülkemizi topraklarından bir an önce sömürmesi gerektiği düşüncesiyle gerilla saflarına katılmak ister. Savaşta daha aktif katılmak amacıyla Batman alanından gerilla ordusuna katılır. Eğitim görmek için Dünyê Kurdistan'daki kampımıza geçer. İlk olarak Zap Kampı'na giden **Brusk** yoldaş, Bûrcêlê Kampı'na da giderek eğitimini burada görür.

Oldukça sakin görünümü vardır. Yaşlı genç olmasına rağmen olgun bir kişiliğe sahiptir. Olgun davranışlarıyla yoldaşların arasında örnek gösterilen birisi olarak görülür. Görevlere yakışımında duyarlıdır. Sömürgeci rejimin ülkemizin her alanında yarattığı insan tipi Batman alanında da yaratılmıştır. Sömürgeciliğin özel savaşından etkilenen insanların bir **Brusk** yoldaş da yaşının genç olmasına rağmen, kısmen de olsa bu durumlarından etkilenmiştir. Fakat düşmanın yarattığı bu kişilik tipine karşı müthiş bir kin ve nefrette doludur. Her zaman ofkesini dile getirir, en başta kendisiyle olmak üzere, bu kişiliğe karşı amansız bir mücadeleye verir.

Brusk yoldaş halkımızın tarihsel ofkesiyle kuşanmış bir savaşçidir. Yüksek bir saldırı ruhuna sahiptir. "İyi bir komutan olmak, partiyi en iyi temsil etmek istiyorum" diyen **Brusk** yoldaş, geleceğe de bu doğrultuda yüklenir ve güçlü bir pratik sağlar. Bu temelde bir an önce eğiti-

Dönemin istediği saldırı ruhunu temsil eden Xwînrêj yoldaş

Kod adı, soyadı: **İsmet AKIN**

Kod adı: **Xwînrêj**

Doğum yeri ve tarihi: **Rizan köyü-Çukura (Diyanî aşiretinden)**

Mücadeleye katılış tarihi: **1999**

Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzêlê**

Xwînrêj yoldaş sömürgeci-faşist rejimin, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı oluşturduğu bir köyden gelmekteydi. 1989 yılında askerlik yasaıyla parti saflarına katılır. **Xwînrêj** yoldaş okula gitmemesine rağmen, daha sonra kendi kabayalarını okuma-yazma öğrenir. Oldukça fedakar ve çalışkan özellikleriyle yoldaşların arasında sevilen ve sayılan birisi olur.

Xwînrêj yoldaş, yaklaşık üç yıllık pratiği ile devrimci savaşta ve yavaşmada çok güçlü özellikler kazanır. Bu yeteneklerini de mücadelelerin hizmetinde en iyi bir şekilde kullanır. Birçok çatışma ve eyleme katıldığından askeri olarak kendisini güçlendirir. Eylemlerde her zaman sükunkanlı davranır. Yılların kendisine verdiği deneyim ve tecrübelerle çok yaman savaşçı, Siyasi yönünün zayıf olduğunu farkına vararak kendisini bu yönde de güçlendirmek için yo-

mini bitirmeyi ve sıcak savaş alanına gideceği zamanı sabırsızlıkla bekler. Yaşamındaki olgunluğu, çalışkanlığı, fedakarlığı ve sevençenli ile yoldaşlarının gönlünde adeta taht kurar, sevilen ve sayılan bir yoldaş olur. Zorluklar karşısında, hiçbir zaman karamsarlığa düşmez ve yılmadan çalışır. Görevlere yüklenirken, başarımayı esas alır. Her işin en iyisini, en güzelini yapmak ister. Bunun için yoğun çaba harcar. Hiçbir zaman sıkıyette bulunduğu görülmemiştir.

Eğitim tamamlanmasından sonra yapılan düzenlemeye ana birlik bünyesinde yer alan **Brusk** yoldaş, 7. Bölge Ana Birlik güçlerine katılır. Askerlik sanatını öğrenmek, uygulamak ve başarmak O'nun için büyük hedef olur. Pratikte sadece gücüne katılması O'nu son derece sevindirmiştir. Daha sonra Şeveza tepelerine yönelik eylemde gönüllü olarak saldırı grubunda yer alır. Bu eylemde üstün bir başarı gösteren **Brusk** yoldaş, daha sonra da Çukura şehir baskını eylemine katılır. Burada da gösterdiği üstün başarıdan dolayı komutanları tarafından ödüllendirilir. Bu istikrarlı gelişimin sahibi olarak, kendisini daha büyük eylemlere hazırlamak için çabalarını daha da yoğunlaştırır.

1992 yılının temel hedeflerinden birisi de düşmanın büyük hedeflerini ortadan kaldırmaktır. Burundan birisi de Bêzêlê Tabur'u'dur. Bêzêlê Tabur'u'na yönelik gerçekleştirilen eylemde **Brusk** yoldaş da yer alır. Eylemde saldırı grubundadır. Düşman mevzilerine hırsla ve kararlılıkla yürür. Eylem başarıyla tamamlanır. Geri çekilme esnasında bir grup yoldaşla birlikte düşman çemberinde kalır. Burada da son mermilerine kadar çatışan yoldaşlarımız, düşmana büyük darbe vururlar. Fakat düşman çemberinden çıkamayan yoldaşlarımız, PKK direnişçiliğinin birer sürdürücü olarak üzerlerindeki silahları da dahil her şeyi imha ederler ve ele verir, düşmanın azgın saldırısını alandana halaya tutuşarak, bombalarını şahadete ulaşırlar. Şehitler kervanına yaratılan destanla katılır.

Anısı mücadelemize önderdir!

ğun çaba harcar. Siyasi yetkinliğini de, askeri yetkinlikle birlikte olmaksızın gerektirir. Bu nedenle kendisine muazzam yüklenir, okuyarak ve yoldaşlarıyla tartışarak kendisini geliştirmeye çalışır. Cesaret ve fedakarlıkta örnek olur. Yüksek bir saldırı ruhu doludur. Ezilmişliğin, horlanmışlığın, yok sayılmışlığın kını ve ofkesi ile düşmanın üzerine yürür. Dönemin istediği saldırı ruhunu temsil eder.

1992 sürecinin önemini kavrar ve süreç çok güçlü yüklenilmesi gerektiği bilinciyle dolar. Bir ARGK gerillası olarak, bu süreçte üstüne düşeni yapacağına daha çok verir, hiçbir şeyden kaçınmayacağını her fırsatta yoldaşlarına vurgular. Bu temelde kendisini döneme hazırlayan **Xwînrêj** yoldaş, dönemin ilk büyük eylemlerinden olan Çukura şehir baskını eyleminde yer alır. Eylemde sergilediği üstün savaş pratiğiyle düşmana büyük darbeler vurur. Kendisini eylemde kanıtlayan ve daha da güçlendirerek kendi **Xwînrêj** yoldaş, başsından dolayı ödüllendirilir.

Bu kez hareket Şemdinli alanına doğrudur. Herki mıntıkasında bulunan Bêzêlê Tabur'u'na yönelik olarak, Xan Kûrkê güçleri ve Çukura



güçleri ile birlikte bir eylem yapılacak ve düşmana büyük darbe vurulacaktı. Çukurca'ya giden ana birlik içerisinde yer alan Xwinrej yoldaş, eylemde yer almanın ve düşmana darbe vurmanın heyecanını yaşıyor. Bu düzenlemelerde manga komutanı olarak görevlendirilir. Bézêl eyleminin keşfine kendisi de bir grup yoldaşlarıyla birlikte katılır. Eylemde de saldırı grubu içerisinde yer alır. Devrime, partiye ve Parti Önderliği'ne olan sarsılmaz bağlılığı ve inançla aldığı görevleri başaracağı konusunda oldukça net olan Xwinrej yoldaş, saldırı sırasında engin savaş ruhuyla son mermisine kadar savaşarak üstün bir savaş pratiği sergiler. Eylem başarılı olur. ARGK ge-

rilla birliklerinin saldırısı karşısında ağır darbe alan ve çok sayıda kayıp veren sömürgeci ordu, tüm güç ve tekniğini kullanarak bir grup yoldaşımızı çemberde tutar. Çemberde kalan -Xwinrej yoldaşın da içinde bulunduğu- bir grup yoldaşımız, hiçbir tereddüde kapılmadan sonuna kadar savaşır.

Cephanelerinin tükenmesi ardından da hiçbir şekilde teslimiyeti kabul etmeyen yoldaşlarımız, PKK'nın direnişçi geleneğini sürdürürler. Düşmanın bütün ağıncı saldırılarını altın da halaya tutuşarak düşmana inat bombaların pimlerini çekerek ve kahramanca bir destan yaratarak şehitler kervanına katılırlar.

Anısı mücadelemize önderdir!

Cizre direnişinin gerilladaki şahlanışı Ramazan yoldaş

Adı, soyadı: **Ramazan DEĞER**
Kod adı: **Ramazan**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1976**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bézêl**

Dindar ve köylü kökenli bir aileden gelen **Ramazan** yoldaş, yurtseverlik ve ulusal kurtuluş savaşını en fazla kök saldığı bir alan olan Cizre'de yetişmiş, 1991 yılına kadar birçok serhildan ve değişik eylemlerin içerisinde yer alarak hızlı bir gelişmeyi yaşamış ve ardından ARGK safılarına katılmıştı. Yoksul bir köylü aileden olması O'nu yaşamın birçok zorlukları ile karşılaştırmış, sömürgecilikle olan tepkisini bileyerek kendi alanında ulusal kurtuluş savaşına uzun yıllar destek vermiştir. Yoksulluğun ve geri kalmışlığın kaynağında sömürgecilğin olduğunu görmüş ve mücadelemizin buna karşı verildiğini görek, her geçen gün kendisini daha fazla ulusal kurtuluş safılarına bulmuştur.

Özellikle 1990'lı yıllarla birlikte başta Cizre, Nusaybin, Şırnak, İdil, Silopi vb. alanlarda halkın direnişçi geçerek serhildanlara kalkması, düşmanla çetin bir savaşının içerisinde girmesi, Ramazan yoldaşın sıcak savaş alanlarına yönelmesine kaynaklık etmiştir. Bir yandan gerilla savaşını hızla büyütürken tüm Kürdistan'ı yayılmakla, diğer yandan sömürgecilğin her türlü özel savaşına karşı halkımız da kitlesel eylemlilik içinde girer, bu uygulamalar karşısında direnişini sürdürmektedir. Kürdistan var olmayla yok olma arasında

tarihi bir hesaplaşmayı yaşamaktadır. Bu gerçekler ışığında hareket eden Ramazan yoldaş 1991 yılında ARGK safılarına alır.

İlk olarak Çukurca alanına giden Ramazan yoldaş, Zap Kampı'nda sık eğitim devresini tamamlar. Uzun yıllar dini faaliyetlerde bulunmasına ve ailece dindarlığına rağmen, parti çizgisini yakalamada fazla zorlanmaz. Sömürgeci-faşist TC'nin yüz yıllardır halkımızı sömürmek amacıyla dini bir maske olarak kullandığını görür. Düşman, dini maske olarak kullandığı yüzünce insanımızı katletmiş ve bunlar halkımızın hafızasında canlı olarak yaşamaktadır. PKK ideolojisi ve savaşım düşmanın tüm çirkin uygulamalarını ve yüzünü açığa çıkarmıştır. Ramazan yoldaş da bu gerçekler ışığında mücadeleye daha fazla bağlanır ve sömürgecilikten hesap sormak için yığın bir çaba içerisine girer.

Eğitimi tamamladıktan sonra, 1992 bahar düzenlemeleri ile birlikte pratik alana yönelir. Ardından gerçekleştirilen Çukurca şehir baskını eylemine katılır. Ramazan yoldaş tüm yoldaşları gibi gösterdiği üstün başından dolayı manga komutanlığı ile ödüllendirilir. Daha sonra manga komutanı olarak Çukurca Ana Birlik bünyesinde yer alarak Şemdinli'nin Herki mntıkasında pratik faaliyetler yürütür. Şemdinli, ulusal kurtuluş savaşımız açısından 1992 yılı itibarıyla önem taşımakta, bu nedenle bu eylemlerin yapılmasının zorunlu olduğu bir alan olmaktadır. Xan Kürk ve Çukurca ana birlik güçlerinin birleşmesi ile yapılan bir planlama

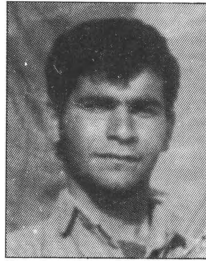
neticesinde Bézêl Taburu'na yönelik olarak eylem yapma hazırlıklarına girilir.

Ramazan yoldaş da eylem içerisinde yer almanın ve düşmandan hesap sormanın coşkusunu yaşar. 13 Eylül sabahı gerilla güçlerimiz Bézêl'de düşman mevzilerine ve tabura tüm kınlarıyla yönelir ve çok kısa bir sürede 60 düşman mevzi-sini ele geçirirler. Tabur binası yoğun ateş altında yıkılmaya yüz yüze gelir. Ve gerilla güçlerimiz eylemde başarı- nı olurlar.

Geri çekilme anında Ramazan yoldaş bir grup yoldaşlarıyla düşman çemberinde kalır. Cephaneleri tükeninceye kadar savaşan yoldaşlarımız düşmanın eline sağ geçmemek için el ele vererek "Biji PKK, Biji Serok APO, Biji Kurdistan" sloganları altında kahramanca bir direniş yaratarak, son bombalarını bedenle- rinde patlatarak şehitler kervanına katılırlar.

Anıları mücadelemize önderdir!

Serhildanlardan çıkıp gelen bir kahraman Latif yoldaş



Adı, soyadı: **Aslan ÇAKIR**
Kod adı: **Latif**
Doğum yeri ve tarihi: **Bandı köyü- Nusaybin, 1968**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bézêl**

Devrimci mücadelenin kök saldı, sömürgeci-faşist rejime karşı süregelen serhildanların yaşıdığı önemli alanlarımızdan bir tanesi de Ömeri olmaktadır. Latif yoldaş bu alanda 1990 yılına kadar mücadele içerisinde gelişerek yaşamını sürdürür. Bu süreçte çeşitli çalışmalar

yürüterek kitle faaliyetlerinde bulunur. İnsanlara gösterdiği yakın ilgiden dolayı herkes tarafından oldukça sevilip sayılır.

Latif yoldaş, 1990 serhildanları ardından aktif olarak mücadele içerisinde yer almak ister ve gerillalarla ilişkisi kurarak 1991 Haziran'da gerilla safılarına alır. Xan Kürk'e alına geçerek sık eğitimini 2. Merkez Karargah'ta tamamlar. Bu süreçte oldukça önemli gelişmeler sağlar. Birçok olumlu özelliği yaşamında somutlaştırarak, canlılığı ve yüksek moral gücüyle yoldaşları arasında belli bir saygınlık kazanır. Yoldaşlarına olan bağlılığı ve mücadeleyi yaşamını daha da güçlü kılarak, birçok konuda örnek olur.

1992 bahar düzenlemeleri ile birlikte, Şemdinli-Gerdi alanında savaşçı olarak pratik faaliyete yönelir. Yedi ay gibi bir süreyle alanın pratiğinde kalır. Goven'da geçirdiği Xapuş- k'de sömürgeci ordu güçleri ile girilen çatışmada yer alır. Üstün bir savaş pratiği sergiler, cesareti ve fedakarlığıyla çatışmada çok önemli rol oynar. Düşman tüm tekniğini ve binlerce askeri harekete geçirir, bahrın bu ilk çarpışmasında sonuç almak istemisi. Ancak yoldaşlarımızın kahramanca direnişi, güçlü savaş kabiliyeti ve manevra yeteneği, düşmanın bu emellerini boş çıkar- mış ve aynı zamanda düşmana onlar- ca kayıp vermiştir.

Ancak 1992 döneminin ulusal kurtuluş savaşımız açısından öne- mi açıkça bilinmektedir. Dönemin hedeflerine ulaşmak için yine dö- nemin savaş takatlerinde denk düş- nen eylem biçimlerinin geliştirilme- si gerekiyordu. İşte bunun gereği

İstikrarlı gelişmede örnek bir yoldaş

Adı, soyadı: **Cengiz ŞAHİN**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1972**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **Aralık 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bézêl**

1992 Newroz'ü ülkemizin her alanı- nda olduğu gibi, Doğubeyazıt'ta da sömürgecilikle karşı büyük bir di- reniş coşkusuna ile kullandı. Düşma- nın kırılı özei savaşına karşı bu alan- daki kitlemiz sürekli bir mücadeleyi yaşamsı, ulusal kurtuluş savaşımız- daki onurlu yerini bir bütün olarak almıştır.

Çekdar yoldaş, bu kitlesel müca- dele içinde yetişti ve günbegün gelişen gerilla eylemlerinin yoğun etkisi- ni yaşıyor. Ve artık daha üst boyut- larda sıcak savaşına katılmak iste- di. Halka ve ülkesine bağlılığının gerekliliğini ancak bu biçimde yerine getirebilirdi.

Çekdar yoldaş bu azim ve kararlı- lıkla, 1991'in ağır kış aylarından olan Aralık'ta mücadeleye safılarına ka- tıldı. Doğru Kürdistan üzerinden 2. Merkez Karargah'ımızın bulunduğu Xan Kürk'e alanına gitti. Hemen sık eğitim sürecine alındı. Oldukça olu- mu bir pratik sergiledi. Gerek gerilla yaşamına uyum ve katılımda ve gerekse de askeri-siyasi olarak yet- kinleşmede yoğun bir çaba göster- di.

Kısa sürede gelişmeye yeteneğine sahip olan **Çekdar** yoldaş, edindiği olumlu özellikleriyle arkadaşların ar- sında oldukça sevildi. Her işe koşar- kadı fedakarlıkla örnek bir pratik ser- giledi.

Çekdar yoldaş 1992 bahar dü- zenlemeleri ardından Şemdinli-Ger- di mntıkasında savaşçı olarak, yoldaşları ile birlikte harekete koyuldu. Bu alanda sürekli ya yakın bir süre üstün bir iradeyle savaş pratiği ser- giledi. **Çekdar** azmi ve başarılı pratiğiyle kısa sürede gelişmeye kay-

olarak, dönem için önemli bir adım olacak tarihi bir eylemin hazırlığına girilir. Çukurca ve Xan Kürk'ü güç- lerimizin bir kesimi birleşerek düş- manı büyük bir darbe vurma kararı alır.

Bézêl, sömürgeci-faşist Türk or- dusunun Şemdinli alanındaki büyük bir gücüyle ve mutlaka imha edil- mesi gerekiyordu. Bu tabur alandaki kitlemiz üzerinde bir korku ve işken- ce merkezi olurken, aynı zamanda ceteçiliğin geliştirilmesinde oynadı- ğı rolle de ihanetin dayanağı duru- mundaydı. Tabur çok sayıda asker ve oldukça tahkim edilmiş mevziler- le korunup, ARGK saldırılarına karşı güçlendirilmişti. Tüm bunları dikkate alan güçlerimiz, Bézêl Taburu'na yönelik eylem planını düzenleyerek harekete geçtiler.

13 Eylül sabahı, sömürgecilğin Kürdistan'daki varlığına karşı büyük bir saldırıya geçen ARGK güçleri- mizin ağır darbeleriyle 60 civarında ki düşman mevzi ve oldukça tah- kim edilmiş tabur binası sarsılmaya başlar. ARGK kahramanlarının yo- ğun ateşi altında kısa sürede düş- rülen düşman ve tabur binası bir anda düşman cesetleriyle dolar. Eylem sonrasında geri çekilme esna- sında Latif yoldaş ve bir grup arka- daş, takviye olarak giden düşman güçlerinin çemberinde kalır. Buna rağmen yoldaşlarımız son mermi- leriye kadar kahramanca savaşır. Latif yoldaş, 13 yoldaşıyla birlikte en onurlu kararı vererek bombasını üzerinde patlatır.

Direniş bayrağını destansı bir kahramanlıkla dalgalandıran Latif yoldaşın anısı mücadelemize ışık- tır!

dederek manga komutan yardımcısı- na görevlendirildi. Gelişme grafiği süre- li ve oldukça istikrarlı oldu. Gelişme- ye açık ve büyük bir azim sahibi ol- ması, komutanlarının da çok dikkati- ni çekti. Ve manga komutanı yapıla- rla ödüllendirildi. Bu süreçte Gerdi mntıkasında, Xapuşke civarında sö- mürgeci ordu güçleri ile meydana gelen çatışmada **Çekdar** yoldaş da yer aldı. Cesareti ve sağduyulanlığı ile yetkin bir savaşçılık sergiledi. Düşmanın teknik ve sayı bakımın- da kıyaslanamayacak bir üstünlüğü olmasına rağmen, **Çekdar** yoldaş az sayıdaki yoldaşı ile birlikte kahra- manca savaşta ve düşmana ağır ka- yıplar verdi.

30 Ağustos'ta 2. Merkez Karargah'a bağlı ana güçlerin gerçekleştir- tiği ve dönemin Şemdinli alanın- daki ilk büyük eylemi olan Helena tabur baskını, düşmanın her alanda bir bozguna uğrattı. Bu eylem başta silahlı güçlerimiz olmak üzere, tüm Kürdistan'da büyük bir coşkuyla karşı- landı. Böyle bir dönemde, düşma- na vurulacak ikinci büyük darbe ol- dukça önemliydi ve bir ölçüde de zorluydu.

İşte 13 Eylül sabahı gerçekleşen Bézêl eylemi, Helena eylemine bir selam niteliğindeydi. Bu eylem düş- man büyük bir hezimet uğrattı. Düş- man onlara askeri ve cephaneli- ğinden de büyük bölümünü kaybetti. **Çekdar** yoldaş da bu eylemin en ön safılarından. Gönüllü olarak saldırı grubunda yer aldı. Yığılce sağdı. Tüm kın ve öksesyle düşmanın üzeri- ne yürüdü. Ancak **Çekdar** yoldaş eylem sonrasında çember içinde ka- lan gerilla grubunun içindedir. Yoldaşlarıyla birlikte partinin direniş çiz- gisinde karar kıldı ve son bombası- na vücudunda patlatarak, yaratılan şehitler destanında onurlu yerini aldı.

Direniş, mücadele yolumuzda güç- kaynagı olmuştur!

Halka ve ülkeye olan sevgisini devrime katandı Bünayat yoldaş

Adı, soyadı: **Ziür Muhammed HUSEYİN**

Kod adı: **Bünayat**

Doğum yeri ve tarihi: **Seyad köyü-Hewlêr, 1968**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **Ekim 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzêlê**

Güney Kürdistan'ın Hewlêr çevresinden olan **Bünayat** yoldaş, yoksul bir ailenin en büyük çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi oldukça yoksuldur. Aile geçimini kendisi daha küçük yaşlardayken sağlamak zorunda kalır. Bu nedenle ne iş olursa yavaş, hasta kardeşi ve yaşı anane-babasına bakabilmek için her işe koşturuldu. Bu koşullar içerisinde büyüyen Bünayat yoldaş, daha sonra Irak hükümetine askerliğe girmek durumunda kalır. Birkaç yıl okula da gider, okumayamaz öğrenir. Askerliği bitirdikten sonra evine döndüğünde Kürdistan'da birçok şeyin değişmiş olduğunu, ulusal kurtuluş yolunda devrimci bir mücadelenin boy vererek yükseldiğini ve tüm halkın PKK'den bahsettiğini görür. Daha önce ikel milletçi KDP ve YNK hareketlerini tanıyan Bünayat yoldaş, bunların Kürdistan halkına verdikleri bir şeylerin olmadığını bildiğini, PKK'nin bağımsızlık ve özgürlük çizgisinin yeni olduğunu farkına varır ve kısa bir sürede tanımayla çıkarılır. Bu süreçte Bünayat yoldaş, bu süreçte tanımayla çıkarılır. Bu süreçte Bünayat yoldaş, bu süreçte tanımayla çıkarılır.

Daha sonra parti ile ilişkisi geçen Bünayat yoldaş, Ekim 1991'de gerilla safılarına katılır. Xan Kûrkê alanına geçer. İl. Merkez Karagah'a bağlı PAK kampında bir kiş eğitim dersinden geçer. Eğitim sürecinde katıldığı ve uygun kişiliği ile göze çarpar ve kısa bir sürede takım komutanlığı görevine getirilir. Ardından ulusal bütünlüğümüzde önemli bir adım olan PAK 1. Kongresi'ne katılır. Bu kongrede engin bilgisi ve savaşçı pratiği ile PAK Askeri Konseyi'ne aday olarak gösterilir ve seçilir.

B-7'siyle düşmanı perişan eden Serhildan yoldaş



Adı, soyadı: **A. Rahman ERDEM**

Kod adı: **Serhildan**

Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1970**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzêlê**

Yurtsever bir ailenin tek oğlu olan **Serhildan** yoldaş, yoksul bir Botan köylüsü olarak yaşamını sürdürür. Ulusal kurtuluş savaşımızın kalbi durumunda olan Botan'da her onurlu Kürt insanı gibi Serhildan yoldaş ve çevresi de ülkeye ilgi duyur. Mücadeleye maddi-manevi desteklerini her türlü imkanla, hiçbir şekilde eskitemeyen ailesi, mücadelede gelişiminde emek sahibi olur, gerilla

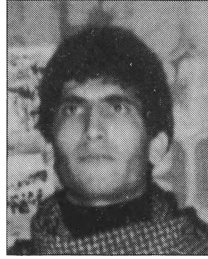
1992 bahar düzenlemeleri ile birlikte takım komutanı olarak pratiğe çıkar. Takımı içerisinde her yönüyle, yoldaşlarına örnek olur. Bir yandan yoldaşlarını yakından tanımayla çalışırken, diğer yandan tüm bilgi ve tecrübelerini yoldaşlarına vermeye çalışır. Öğüldü, olgun ve son derece saygılı bir yaklaşımla sahibidir. Bilime oldukça meraklıdır. Jeoloji, sosyoloji vb. dallarda engin bir bilgiye sahip olan Bünayat yoldaş, araştırma ve incelemeye ilgi duyur. Araştırmacı yönü güçlüdür. Kendisini her yönüyle geliştirmek için azimli-dir. Pratik süreçte en fazla askerliğini yönetmeye çalışır. Engin görüşü ile her zaman yoldaşlarına yardımcı olması esas alır.

Bünayat yoldaş, bahar düzenlemesinden sonra, savaş güçlerimizle birlikte Şemdinli alanında pratik faaliyetleri yürütür. Temmuz ayında sömürgeci ordu ile Xapuşkê çatışmasına girer ve kahramanca carpaşara düşmana büyük kayıplar verir. Girdiği çok sayıdaki çatışma ve eylemlerde de üstün bir savaş pratiği sergiler, yoldaşlarına arada gücü ve moral kaynağı olur. Nitekim dönem düşmana büyük zarar vermiştir, sömürgeci ülkemiz topraklarında sömür almamın demidir.

Bu temelde Bêzêlê taburuna yönelik olarak eylem gerçekleştirilir. Bêzêlê eyleminden Bünayat yoldaş saldıran grubunda yer alır. Düşmana aman vermeden kahramanca savaşır. Eylem başarıyla tamamladıktan sonra geri çekilme esnasında bir grup yoldaşıyla çemberde kalır. Son mermilerine kadar, carpaşar ve düşmana burada da çok sayıda kayıp veren yoldaşlarımızın cephanelerini tüketir. Düşman yoldaşlarımız sağ ele geçirmek için tüm güç ve teknolojiye yüklenir. Aile yoldaşın komutasında Bünayat yoldaşın da içerisinde bulunduğu yoldaşlarımız, düşmanın bu azgın saldırılar karşısında, destansı direnişler yaratarak, el ele verip halaya kalkarak bombalarını kendi bedenleri üstüne patlatır ve şehitler kervanına katılır.

Anıları mücadelemize önderdir!

yerine getirir. Güçlü iradesiyle ve oturalık devrimci kişiliğiyle tüm yoldaşları arasında kendisine karşı bir saygınlık yaratır. Eğitimi 2. Tabur'da tamamladıktan sonra, yapılan 1992 bahar düzenlemeleri ile Şemdinli'nin Gerdîya mıntkasında faaliyet yürütür. Bu alanda sömürgeci ordu güçleri ile girdikleri Xapuşkê çatışmasında büyük bir kahramanlıkla savaşır. Kullandığı B-7 silahıyla düşmana büyük kayıplar verir. Çok güçlü bir fizikçe sahip olduğundan, B-7 silahının yanında kalesinikof silahını da taşır. Botan Eyaleti gibi savaşın en yoğun olduğu bir alanda böylesi bir durum olağüstü bir savaş gücü ve irade isteyen bir şey-



Adı, soyadı: **Zübeyir Sait YUSUF**

Kod adı: **Hogir**

Doğum yeri ve tarihi: **Musul, 1968**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **1969**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzêlê**

Güney Kürdistan'ın büyük parçasından olan **Hogir** yoldaş, daha çok yaşlardayken, Kürdistan gerçekliği ile tanışmaya başlar. Çünkü 1975'lî yıllar halkımız açısından tarihi ihanetini yaşadığı Kürdistan'ın kaderinin bizzat Molla Mustafa Barzani eliyle ABD emperyalistlerine teslim edildiği yıllardır. 1970'lî yıllarda Güney Kürdistan'da geri ve dar istemler doğrultusunda da olsa, feodal bir önderlik de sözs konusu olsa, askeri olarak önemli bir otorite olmuştuk, Güney Kürdistan'da Kürt otoritesi belli oranda oturmuştu. Fakat bu durum değerlendirilmezse, yüzüne varan peşmeğreci gücü bir anda emperyalistlerin ve sömürgeci Irak rejiminin verdiği güvence ilezerle dağılmıştı. Kürdistan tarihini bu büyük ihanet ve teslimiyet trajedisinden sonra sömürgeci Irak rejimi, Kürdistan'a saldırmış, birlerce insanımızı katletmiş, yüzbinlercesini sürgüne göndermişti. Yine birlerce köyü yakıp-yıkarak, ülkemizin bu parçasını yaşanmaz hale getirmişti. Tüm bunlar emperyalizmin bilinci onay ile gerçekleşmişti.

Hogir yoldaş henüz küçük yaşlardayken bu gelişmelerle yaşar. Ailesi de birlerce Kürdistanlı aile gibi sürgüne uğrayarak, Doğu Kürdistan'a ve oradan da Tahran'a gidip yerleşir. Babası uzun süre KDP'de yöneticilik yapar. Hogir yoldaş 1989 yılına kadar Tahran'da ailesi ile birlikte yaşamını sürdürür. Yurtseverliğini ve mücadeleye azmini belli oranda koruyan aile çevresi, Hogir yoldaşın ulusal soruna yaklaşımında olumlu bir avantaj sağlamsı, Kürdistan'da yaşanan gelişmelerle ilgisi daha da kanişlamsıdır. Özellikle PKK önderliğinde bilimsel dünya görüşü ile yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi kendisini oldukça etkilemiş, partiyi yakından tanımanın yollarını aramaya götürmüştür.

Hogir yoldaş, 1989 yılında Doğu Kürdistan'da partiyi ilki kurar ve kısa bir sürede karar vererek parti

di. Serhildan yoldaş gönüllü olarak ilki silahlı da tarlar. Girdiği eylem ve çatışmalarda ilki silahlı da yetkince kullanır. Askeri olarak bu yetkinliği ile yoldaşları arasında sayılır.

13 Eylül 1992 tarihinde gerilla güçlerimizden gerçekleştirdiği Bêzêlê tabur baskını eylemi, Şemdinli alanındaki sömürgeci orduya vurulan büyük bir darbeydi. Bu büyük eylemde B-7 silahıyla tabur binasını yoğun ateş altında tutar ve eylemde üstün bir savaş pratiği gösterir. Seri bir şekilde kaldırılır. B-7 silahıyla düşmana başını kaldırma ve karşılık verme fırsatını vermez. Düşman askerleri mevzilerini tutamaz bir halde kaçarak mevzilerini terk ederler. Sa-

Yurtseverlik ve halka bağlılık onun en güçlü özelliği idi

safına katılır. İlk dönemlerde Doğu Kürdistan'da faaliyet yürütür ve bu alandaki çalışmalarını 1990 yılının sonlarına kadar devam ettirir. Çalışkanlığı ve yoğun çabası ile bu çalışmalarında oldukça başarılı bir pratik sergileyerek, arkadaşları arasında sevilen ve sayılan bir kişi olur. Daha sonra 2. Merkez Karagahımız bulunduğ Xan Kûrkê alanına geçen yoldaşımız aktif gerilla safılarına bulunduktadır. Burada bir süre kaldıktan sonra, Güney Kürdistan faaliyetlerine gider. Kitle çalışmaları bir süre yürütür, bu arada hıznın PAK kuruluş çalışmalarında yer alır. PAK'ın kuruluşuyla birlikte, PAK bünyesinde, Süleymanîye'ye gider. 1991 kışına kadar bu alanda kitle faaliyetlerini sürdürür. Tekrar Xan Kûrkê alanına dönerek, PAK kamp faaliyetlerine başlar. Bu arada 1992 Nisan'ında gerçekleşen ve halkımızın ulusal bütünlüşmesine yönelik çok önemli bir adım olan PAK 1. Kongresi'ne katılır.

Kongreden aldığı büyük güçle

ğa-sola rastgele ateş ederek kurtulmaya çalışır. Bu kurşunlara hedef olan Serhildan yoldaş şehitler kervanındaki onurlu yerini alır.

Anısı mücadelemize ışıkır!

*Siz ki karanlık gecelerde
Kurşuna dizinizi yörenizi
Siz ki
ölümsüzlük döşediniz yolunuzu
Kan ve barut
Ve yine siz ki,
gülüşünü çaldınız çocukların
Bütün bunlardan dolayı
diyoruz ki biz,
Namlaya sürülmüş intikamıyız
halkın...*

daha da çelikleşen Hogir yoldaş, 1992 sürecinde, düşmandan bölünmüşlük ve parçalanmışlığın hesabını sorabilmeyen büyük heyecanı yaşar. Bahar düzenlemeleriyle birlikte, Şemdinli alanına hareket eden gruplarımızın içerisinde yer alır. Pratik yaşamda ve görevlere yaklaşmada zorlanmadan arkadaşları ile birlikte hareket edebilme gücünü gösterebildiği gibi, fedakarlığı ve özlu katkısıyla da örnek olur.

Hogir yoldaş, pratik savaş sürecine çok hızlı bir şekilde uyum sağlar. Aynı zamanda düşmana vurulacak darbelerin büyük heyecanı içinde olur. Ve beklediği an gelir.

13 Eylül sabahı ARGK güçlerimiz, sömürgeciyetin hesap sorma adını, Bêzêlê düşmana mezar eden bu saldırının gerilla Hogir yoldaşımız da var. Düşmana büyük bir hınca la yönelmiş, kahramanlığı ve yitilgin doruğundayken şahadet onuruna ulaşmıştır.

Anısı yolunmza ışıkır!

Cesareti ve dürüstlüğüyle yoldaşlarına güven veren bir komutanı Kerim yoldaş



Adı, soyadı: **Mehmet KARTALKANAT**

Kod adı: **Kerim, Militano**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1969**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzêlê**

Sömürgeci TC rejiminin, ulusal gerçeklikten uzaklaşmaya, kişisizleştirme ve kendisine yabancılaştırmaya yönelik uygulamaların en fazla hayata geçirmeye çalıştığı alanlarımızdan biri de ülkemizin Güney Batı Eyaleti ilkesidir. Tükenmişliği her ne kadar bu alanımızda ulusal kurtuluş savaşımızın önünü tıkamaya yönelik çabalarına girmişse de esas amaca ulaşmamızla özellikle günümüzde bu alandaki halkımız ulusal kurtuluş savaşına tavını kararlı bir biçimde ortaya koyarak, düşmanın yönü çabalarını boşa çıkarmıştır. Bugün yoldaş evladının kurtuluş safına göndermesi bunun açık bir kanıtı olmaktadır.

Kerim yoldaş da bu eylemlerinin Pazarcık ilkesindedir. Bu alanımız geçmiş dönemlerde de parti mücadelemizin yaygın kazandığı, yoğun bir kitle tabanına ulaşarak kök

salıdığı bir alanımız durumundaydı. Bundan dolayı ki, faşist TC güçleri 1980 öncesinde yıllarca Maraş'ta halkımızla yönelik katliamlara yönelmiş ve özellikle 1979 sonlarında den ve mezhep ayrımcılığı da körükleyerek bu katliamları doruğa çıkarmıştı; bini aşkın insanımızı katleterek ve birlercesini de yaralayarak mallarını yağmalamıştı. Düşman katliamlarla emellerine ulaşacağı hesaplamıştı. Ancak günümüzde geliştiğinde bu hesapların ne kadar boş olduğu görülmektedir.

Kerim yoldaş bu acımasız mücadele ortamında yetişir. Sömürgeci TC'nin Kürdistan'daki faşist uygulamalarına tanık olur. Uzun yıllar bir bekleten içerisinde yaşamını sürdürür.

15 Ağustos 1984 Atılımı ile birlikte, Kürdistan dağlarında yeniden açan özgürlük çığlığı, halkımızı ve ülkemizi her taraftan sardı. Kürt gençliği kurtuluş yoluna akin katıllar kaçmaktan hesap sorma yarışına girer.

Kerim yoldaşa halka ve ülkeye olan sevgisinin yansıması ancak onun için savaşarak, onun kurtuluşu götürerek yerine getirebileceğini inandı. Bu temelde 1990 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek mücadeleye safılarına onurlu yerini alır. Akademide bir dönem eğitim gördükten sonra, Parti Önderliği'nden aldığı büyük güçle ülke pratiğine yönelir. Çukurca alanında bir süre faaliyet yürüttükten sonra, 1991'de Xan Kûrkê alanına geçer. Burada yoldaşın düzenlemelerden sonra Şemdinli-Herki alanına savaş faaliyetleri için yönelir. Bu alandaki faaliyetlerinde parti çizgisinden taviz vermemek kişiliğiyle oldukça başarılı bir pratik sergiler. Kısa sürede takım komutanlığına geti-

nilir. Gelişmeye açık ve bu konuda kararlı olması, cesareti ve dostluğu ile arkadaşlarına büyük güven verir. 1992 sürecinde, Çukurca Ana Birliğinde kendi komutanı olarak pratige yönelir. Kendisini döneme çok güçlü bir biçimde hazırlar. Komuta kademesinin tüm gerekliliklerini yetkince yerine getirmeye çalışır. Savaşı yükseltilmenin engin coşkusu ile Bézélé taburuna yönelik eyleme katılır. Ancak düşmanın daha önce alanın bir çemberi yerinde döşediği mayınlar birer tuzak gibi savaşıncılarının önün-

de durmaktadır. Düşman taburunu imha etmede kararlı olan güçlerimiz, engel tanımadan yollarına devam ederler. Kerim yoldaş bu tarih eyleminin büyük coşkusuyla yürürken, talihsizlik sonucu düşmanın döşediği mayına basar ve halkının özgürlük savaşında şehitler kervanına katılır. Ancak yoldaşları O'nun anısına bağli kalarak ve kendisine söz vererek düşmanın üzerine yürürler.

Kerim yoldaşın anısı yaşatılarak, düşman bünyesi bir darbe vurulur. Anısı özgülüne dek yolunuzu ışıklat!

Botan'ın direniş geleneğini ARGK saflarında temsil eden Tekin yoldaş



Adı, soyadı: Eşref YALÇIN

Kod adı: Tekin

Doğum yeri ve tarihi: Şırnak, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1992, Bézélé

Şırnak, ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişmesinde önemli bir yere sahip olan direniş merkezlerimizden bir tanesidir. 15 Ağustos 1984 Atılımı ile birlikte, mücadelede öne çıkan, tarihsel direniş geleneğine sahip çıkan ve etrafındaki dağlarıyla sömürgeci güçlere sürekli korku salan alanların başında Şırnak gelmektedir. Botan'da, sömürgeci-ışgalci güçlere karşı geçmiş dönemlerde de bir ayaklanma merkezi konumunda olan Şırnak ve çevresi Bedirxanlılardan beri bu geleneği sürdürerek, düşmana teslimiyeti hiçbir zaman kabul etmedi. Günümüzde de Kürdistan'daki tarihsel düşmanımız olan sömürgeci TC'ye karşı bir ayaklanma merkezi olmakta, çağdaş önderliği PKK'yı TC'ye korku salmaktadır. Şırnak, Botan direnişçiliğinin ve savaşıncılığının merkezi olarak, ulusal kurtuluş savaşımıza her zaman kan ve can vermiş, tüm varlığıyla kendisini devrimci mücadelede bütünleştirmiştir.

Bu gerçekliğin içerisinde çıkıp gelen Tekin yoldaş, yurtsever Gravi aşiretindedir. Sivil yaşamında parti faaliyetleri içerisinde yer alarak, birçok görevde bulundu. Silahlı savaşım Botan'da her geçen gün daha da oturmakta, halk etrafı serhildanlarına düşmana karşı direnişini yükseltmektedir. Botan insanı sömürgecilik tarihi hesaplamasını her koşul altında tamamlamak ve sömürgeci ülke topraklarından sökülp atılmak yolundadır. Bu

temelde Şırnak başta olmak üzere, Kürdistan'ın her alanından ARGK'yı katıllımları yoğunlaşarak halk ordusunun yaratılması yanında önemli adımlar atılmıştır. Tekin yoldaş da aktif savaşında yer almaya karar vererek, 1991 tarihinde ARGK saflarına katılır. Bir süre Botan'da faaliyet yürüttükten sonra, görkemli Cudi'ye gider, oradan Güney Kürdistan'a geçer.

İlk olarak Çukurca alanına giden Tekin yoldaş, kış eğitim devresini burada tamamlayarak eğitim sürecinde oldukça başarılı bir pratik sergiler. Derslere katılımı ve öğrenme isteği çoktur. Botan köylülüğünün bütün güzellikleri ile arkadaşları arasında çok sevilir. Ayrıca sesinin güzelliği ile Botan türkülerini sürekli söylemesi O'nu daha da sempatik kılar. Tekin yoldaşın en önemli özelliği partinin güllik kurallarına çok iyi riayet ederek, girilme hareket tarzında başarılı olmasındır. Fedakarlığıyla da yoldaşların arasında saygınlık kazanır, yoldaşlarına yaklaşımda son derece olgun davranır. Tekin yoldaş, kış eğitim devresini daha da olgunlaşmış bir şekilde tamamlar.

1992 bahar düzenlemeleriyle birlikte, Çukurca Ana Birlik güçlerine katılır. Şemdinli alanının Herki mntıkasında pratige çıkar. Bu alanda bir süre faaliyet yürüten Tekin yoldaş, her açıdan oldukça olumlu bir pratik sergiler ve yoldaşların arasında güç ve moral kaynağı olur. Bézélé Taburuna yönelik gerçekleştirilen eylem hazırlıklarında tüm yoldaşları gibi Tekin yoldaş da büyük bir heyecan kaplar. Büyük bir coşku ve heyecanla eylem gününü beklemeye başlar.

13 Eylül sabahı, gerilla güçlerimizin düşman mevzilerini saldırınsıyla eylem başlar. Çok kısa bir sürede düşman mevzilerini düşüren kahraman savaşıncılarımız, tabur binasını yoğun roket ateşi altında yakarak duramaz hale getirirler. Eylem başarılı gelişir. Geri çekilme esnasında bir grup yoldaşıyla düşman çemberine düşen Tekin yoldaş, düşmanın ağız saldırılarında, son mermisine kadar savaşarak düşmana burada da darbe vurur. Çemberden çıkamayan yoldaşlarımız, teslimiyeti asla kabul etmeyerek, silahlarını taşlarıyla parçalar ve 13 yoldaş dağlarda halaya tutuşarak son bombalarını bednelerinde patlatıp şehitler kervanında onurlu yerlerini alır.

Anıları mücadeleimize önderdir!

Kürdistan gerçeği ile yoğun bir tartışma ve mücadele içerisinde olduğumuz görür. Çalıştığı zamanhanelerin, artık insanlarımızın kahramanları oldukları yerler değil, daha çok tartışma ve örgütlenme yerleri haline geldiklerini fark eder. Kürdistan'da yaşananların onurlu bir mücadelesinin sonucu olduğunu görür ve bunu bilince çıkarır. Reşo yoldaşın kendisi de mücadeleye katılmakla heyecanına tutulur. Batman'da kitle faaliyetine katılır. Nisan 1992 tarihine kadar parti ideolojisi ve mücadelelerini iyi kavrayıp, bir an önce sıcak savaşıma katılmakla yollarını arar. Böylece Nisan 1992'de ARGK saflarına katılır.

Bir süre 1. Merkez Karargah'a bağlı Kürdistan'daki kampta eğitim

Kürt gerçekliğini yaşamında somutlaştıran Kaplan yoldaş

Adı, soyadı: Ziyaddin SAYKIN

Kod adı: Kaplan

Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1992, Bézélé

Köylü kökenli göçer bir aileden gelen Kaplan yoldaş, Batman alandında yurttesevverliği tanınan Alan aşiretindedir. Bahar ve yaz aylarında aşiret olarak Kürdistan'ın görkemli yaylalarına havayları ve çardırları ile birlikte sonbahar aylarına kadar konaklanır, kış hazırlıklarını tamamladıktan sonra tekrar ovalara inerler. Yurtseverliğin ve ulusal kimliği yaşamında önemli bir yer alan göçerlik, Kürdistan'da bir yaşam tarzı olarak sürmekteydi. Kaplan yoldaş da ailesi ile birlikte her yıl zozanlara gittiğinde, Kurt yaşamını daha özgür bir ortamda sürdürmekteydi. Bu durum Kaplan yoldaşın kendi gerçeğine ve ülkesine yabancılaşmasında önemli oranda engellemiş, halkla bütünleşmesini çok daha rahat bir şekilde sağlamıştır. Sömürgeciğin beyin yıkama okullarında okumadığı için, düşmanın asimilasyon politikalarında uzak kalmış, Kürtlüğünü de önemli oranda koruyabilmisti.

Botan devrimci çalışmalarının yoğun olduğu bir alan ve ulusal kurtuluş mücadelemizin beslenildiği bir merkez olmuştur. Partimiz önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi tarihi boyunca bu konumunu sürdürmüştür. 15 Ağustos Atılımı'yla birlikte yaşanan gelişmeler sonucunda sömürgeciğin korktuğu alanlardan biridir. Kaplan yoldaş Batman alanında yaşanan gelişmeleri görmekte, mücadelenin gelişimi karşısında coşkuyla kapılmaktaydı.

Kaplan yoldaş, Kürdistan'ın güzel ve verimli topraklarında, görkemli yaylalarında, sömürgeci ordunun dolmasını hiçbir zaman hazmetmemiş, düşmanın uygulamalarına karşı daha fazla kan ve nefret duyarmaya başlamıştır. Kaplan yoldaş, Kürdistan'da onurlu ve özgürce yaşamın ancak bu mücadeleyle kalmaktan geçtiğini kavramakta gecikmez. Gerilla saflarına katılmaya karar vererek, 1991 yılında parti ile ilişkiye geçer.

İlk dönemlerde kitle faaliyetlerini yürüten Kaplan yoldaş, önemli başarılar gösterir. Kitle örgütlenmesinde olsun, çeşitli eylemlerin gerçekleştirilmesinde olsun başarılı bir pratik sergileyerek, halk tarafından sevilir ve sayılır birisi haline gelir.

Mücadelede daha aktif savaşım yürütme amacıyla gerilla saflarına katılır. 1991 yılında Cudi üzerinden, Güney Kürdistan'a geçerek Metina Kampı'na gider. ARGK saflarına ulaşılmaz kendisini sıcak savaş pratigine hazırlamak için yoğun çaba harcar. Kış eğitimini Metina Kampı'nda tamamladıktan sonra, Çukurca alanına geçer. Burada da üstün bir katilim sağlar. Kamp yaşamında çok çalşkan bir pratigini sahibi olur. İşlere ve görevlere en önde canla-başıla koşur. Yılmaz, çalşkan özellikleriyle yoldaşları arasında çok sevilir ve sayılır. Düşmana karşı pratigini çıkar.

Düşmana karşı büyük bir kin ve nefrette doludur. Bin yılların intikamını almak için bir an önce düşmanın üzerine gitmek ister. Çukurca ve Han Kırkê özellikle yoldaşları arasında çok sevilir ve sayılır. Reşo yoldaş, Çukurca Ana Birlik gücüne katılarak pratigini çıkar.

Düşmana karşı büyük bir kin ve nefrette doludur. Bin yılların intikamını almak için bir an önce düşmanın üzerine gitmek ister. Çukurca ve Han Kırkê özellikle yoldaşları arasında çok sevilir ve sayılır. Reşo yoldaş, Çukurca Ana Birlik gücüne katılarak pratigini çıkar.

Bu düşüncelerle yola çıkan gerilla gruplarımız, 13 Eylül sabahı, Bézélé'de düşmana büyük bir saldırı başlatılır. Kahramanca savaşıncı gerillalarımız çok kısa bir sürede düşman mevzilerini düşürerek, çok büyük kayıplar verdinler. Düşman mevzilerini saldırınsıyla örnek bir pratik sergileyen Reşo yoldaş, gönüllü olarak saldırı grubunda yer alır. Bunun verdiği engin coşku ile düşman üzerine kahramanca yürür.

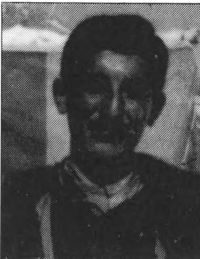
Bu coşku ile düşmanın üzerine yürüten kahraman Reşo yoldaş, Kürdistan tarihini bir kara lekesi olan ihanetlerinin kurbanlarıyla şehitler kervanına katılır. İhanetçi çeklerin sömürgeci orduyu korumak için siktıkları kurşunlara hedef olan Reşo yoldaş, Kürdistan'da ihanetin bitirmesinde de anımdız olmuştur.

Anısı yolunuzu aydınlatıyor!

1992 süreci ile birlikte Çukurca ana birlik güçlerine katılır ve Şemdinli'nin Herki mntıkasında pratige çıkar. Tüm pratigi boyunca coşku ve cesareti ile saygınlık kazanır. Mücadeleye ve partiyeye bağlı olan Kaplan yoldaşın pratigi tüm yoldaşlarına örnek olur. Sömürgeciğin ülkemiz topraklarında mülkate atılacağı yoldaşlarına sürekli vurgular.

Herki'deki güçlerimiz 1992'nin

Apocu saldırı ruhuyla düşman üzerine yürüten Gernas yoldaş



Adı, soyadı: Kazım BULUT

Kod adı: Gernas

Doğum yeri ve tarihi: Hilal Kasabası: Uludere, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1992, Bézélé

Savaşımızın kalbi durduğunda olan Botan'da halkımız her dönemde sömürgecilikle çatışma içinde olmuş, görkemli dağların da düşmana çok kez geçit vermemiştir. Dil, kültürü ve yaşam tarzıyla ulusal değerlerini özlilikleri oranda korumuş, saf Kürt özelliklerini günümüze kadar getirebilmiştir. Mertlik ve insan sevgisi Botan insanının en çok duyulanlarıdır. 15 Ağustos 1984 Atılımı'yla, düşmanın Kürdistan'dan sökülp atılması için direniş bayrağı ilk olarak Botan dağlarında dalgalanmıştır. Gerilla savaşımızın merkezi olarak seçilen bu alanda, halkımız kısa süre içerisinde düşmana etrafında kenetlenerek, düşmana karşı amansız bir direniş geliştirmiştir. 1989'lar gerilla direnişinde ulusal kurtuluş savaşımız Botan'da önemli oranda oturtulmuş, gerilla, her geçen gün artan yeni katilimlarla daha da büyüyecek ordulaşmaya doğru gitmiştir.

Gernas yoldaş, böyle bir mücadele ortamında büyümüş, Botan'ın Güny aşiretine mensuptur. Uludere'nin Hilal Kasabasındandır. Bu kasabamızın mücadeleye sürekli olarak kan ve can veren bir direniş kaleni olarak, sömürgeciğe her zaman mey-

dan okumuş ve onun korkulu rüyası olan bir savaş alanı olmuştur. Gernas yoldaş böyle bir mücadele içinde, düşmana kin ve öfkeli bile gerekçesiz, bunun verdiği azimle 1989 yılında gerilla saflarındaki onurlu yerini almıştır. Bu dönemde de Botan'a bağlı savaş bölgeleri için yer alarak, düşmanla birçok çatışmayı yaşar. Pratiğe ve devrimci yaşama cabucak uyum sağlayabilmiş, özveri ile çabaları ile yoldaşları arasında oldukça sevilmiştir.

Gernas yoldaş, savaş pratiğinde Botan'ın bir ucundan öte ucuna kadar geçer. Bu süreçte düşmanla birçok kez çatışmada fedakarlığı ve cesaretiyle özlü bir pratigini sahibi olur. Haftanın 24, Çukurca derken 1991 yılında 2. Merkez Karargahımızın bulunduğu Han Kırkê (Geliye-Azadi) alanına ulaşır. Bu alandaki pratik süreçte, Botan kahramanlığını ve yitigini özlü bir biçimde temsil ederek, güçlü bir savaşıncı olduğunu kanıtlar. Yine bu dönemde en önemli ilk büyük eylemi olan Mavan ve Çukurca (Eriş) eylemlerine de katılarak, düşmana vurulan ağır darbelerle pay sahibi olur.

1992 bahar düzenlemelerinin ardından manga komutan yardımcısı olarak Şemdinli alanına pratige çıkar. Henüz pratigini ilk döneminde Xapuşê civarında düşmanla yoğun bir çatışmaya girilir. Gernas yoldaşın da içinde bulunduğu bu çatışmada otuz kaç kişi düşman askeri öldürülür. Gernas yoldaşın sergilediği cesareti ve fedakarlığı, partiyeye ve halka olan bağlılığının bir ifadesi olarak görülür. Yaz ortalarında yapılan yeni düzenlemelerde Gernas yoldaş tekran Şemdinli alanına yönelen alan içinde yer alır. Herki mntıkasında olduğu hareketi geçirir. Burada Çukurca güçlerinin bir birliğiyle birleşerek, düşmanın Herki mntıkasındaki en büyük askeri gücünü barındıran Bézélé Taburuna yönelik eylem kararı alınır. Tüm bu gelişmeleri anı anna yaşayan Gernas yoldaş, oldukça coşku ve kendisinin emrin bir şekilde bir an önce düşmana vurulabilmesini heyecanlıyla dolup taşar.

13 Eylül sabahı başlayan özgürlük savaşçılarının saldırısı, düşmana tüm mevzilerini mezar eder. Gernas yoldaş "Kızlar" silahlıya, düşman askerlerini, keskin nişançılığıyla tek

tek vurmanın büyük coşkusuyla savaşırken, düşmanın kurşunlarına hedef olur ve şehitler ordumuzun saf- larında onurlu yerini alır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Botan direnişçiliğinin eşsiz timsali İhsan yoldaş



Adı, soyadı: **Behçet ACAR**
Kod adı: **İhsan**

Doğum yeri ve tarihi: **Şişeşk köyü- Çukurca, 1966**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **27.09.1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzele**

İhsan yoldaş tipik Botan kişiliğinin bütün özelliklerini üzerinde taşıyan köylü kökenli ve emekçi bir ailenin çocuğudur. Botan'da Dînyasî aşiretindedir. Bu aşiret geçmişten beri genitallara kucak açmış, onları barındırmış ve günbe gün daha fazla mücadeleye katılmı sağlamıştır. Güzümüzde de ulusal kurtuluş savaşımıza en fazla katılmı sağlayan aşiretlerden biridir.

İhsan yoldaş, büyük komutan şehit **Mahir (Ahmet GÜLER)** yoldaşın komutasındaki bir gerilla birliğinin köylerine uğramasıyla, 1989 yılında askeri kanunla mücadele safılarına alınır. Bir süre Mahir yoldaşın yanında kalarak, kısa süre içinde önemli bir gelişme gösterir. Devrimci yaşamla tam bir uyum sağlar. 1989 sonlarına kadar Çukurca alanında kalarak, hem savaş cephesinden, hem de kamp alanından çeşitli faaliyetler yürütür. Ardından yine Şehit Mahir yoldaşın komutasındaki birlikte beraber Han Kırkê alanına geçer. 1990 baharında düşmanlemeden sonra Şemdinli-Gerdi mîntkasına yönelecek birliğin içinde yer alır. Bu alandaki pratik, alan somutundan kaynaklanan zorlukları olmasın rağmen, İhsan yoldaş fedakarlığı ve yüksek moral gücüyle adeta grubun güç kaynağı olur. Gerdi ve Zerzan mîntkalarından dönem sonuna kadar savaş faaliyetlerinde kalır.

İhsan yoldaş kişî eğitim devresini aynı alanda tamamlar. Bu süreçte kendisini oldukça güçlendirmiş, Botan'ın tüm direnişçi özelliklerini kişiliğinde ayaklandırarak en zorlu koşulların gerçektir bir savaşçısıdır. Bu güçle 1991 baharında şehit **Aziz (Abdullah YILDIZ)** yoldaş komutasında tekrar Şemdinli-Gerdi mîntkasına yönelir. Bu alan arkadaşlarımız için oldukça zorluklarla dolu bir alandır. Çünkü düşmanın iç ihaneti ve çeteciliğinin en fazla geliştirilip kurumsallaştığı bir alandır. Öyle ki, çete olmayan tek bir eve rastlamak bile mümkün değildir. Bu haliyle düşman, alanı mücadelemize tamamen kapatmayı hesaplamıştır. Tüm bu zorluklara rağmen alana yönelim olmuş, sergilenen yetkin bir pratikle alan önemli oranda ulusal kurtuluş müca- desine açılmıştır. İhsan yoldaş din- meyen coşkusuyla, en zor koşullarda sergilediği özü fedakarlığıyla çoğu zaman arkadaşları için hem onarıcı, hem de güç kaynağı olmasını bilir. Bu sürecin en büyük eylemleri olan Mavan ve Çukurca-Erîş tabur

baskınlarına da katılarak üstün bir başarı gösterir. Cesaret ve fedakarlığı ile arkadaşlarında hayranlık uyandırır.

Sömürgeci ordunun 1991'de Han Kırkê'ye azgınca saldırısına karşı gösterilen eşsiz Geliş-Azadi direnişinde de yer alan İhsan yoldaş, gösterdiği yetkin askeri özellikleriyle kendisini kanıtlar. Özellikle "Arbi-



ki" silahı ile tanınır ve silahına oldukça bağlıdır. "Ben şehit düşmeyeceğim ya da silahımı bırakmam" der. Gülen yazar, güzel sesi ve Botan halk oyunlarını çok iyi oynaması ile tanınır. Yoldaşları tarafından çok sevilir ve adeta el üstünde tutulur. Bulunduğu her ortamda sade ve özü kişiliğiyle dürüstlük kaynağı olur. Siyasal konularda da pek gelişkin değildir. Tartışmalarda bir iki kelime konuşur, ardından "siyaseti mîm qediya" deyip tüm sadeliğini ortaya koyar.

"Mutlaka kazanmak zorundayız"

Adı, soyadı: **Kemal KAYA**

Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakir, 1975**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **24 Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzele**

1992 baharında Amed'den müca- dele safılarına katıldı. Lise öğren- cisiydi. Okulda arkadaşları arasında sevilen ve saygı duyulan bir kişiliği vardı. Amed gibi sömürgeci-faşist Türk rejiminin en çok kurumsallaştığı bir alanda, okuldaki öğrencilere yönelik çalışmalarında bulundu. Olgunluğu ve görevlere yaklaşımları kısa sürede öğrencileri sürükleyen bir çekim merkezi haline geldi. Yurtsever bir aileden geliyordu. Mücadeleye daha aktif katılım isteği O'nu gerillaaya ulaştırdı.

Berxwedan yoldaş, ilk olarak Çukurca'daki Bircêla Kampı'nda eğitime alındı. Yaşamdaki uyumluluğu, derslere düzenli katılımı, çalışkanlığı ve fedakarlığıyla arkadaşlarının ilgisini ve sevgisini kazandı. Hızlı bir şekilde gelişmenin yollarını açtı. Partiyi ve gerillayı tanıdı. "Daha önce bu kutsal ortama gelmiyordum" diye hep kendine kızırdı.

Berxwedan yoldaş, bir moral kaynağıydı. Ağırbaşlılığının yanı sıra, espri- li yaklaşımları yaşamı güzelleştiren en önemli yanlarıydı.

Silaha karşı aşırı ilgisi vardı, sim- siki sarıladı. Askerliğe olan yakınlığı ile kısa sürede komutanların dikkatini çekti. Yüzeysel ve basit yaklaşımlardan nefret ettiği gibi, çok yönlü gelişmeye saygılabilmek için özel bir çaba sarfetti. Sesinin güzel-

İhsan yoldaş 1992 baharında, takım komutan yardımcısı olarak tekrar Şemdinli alanına yönelir. Yine "Arbiki" siyle yoldaşlarını coşturur, yaptığı sakallarla etrafını güldürmekten kırar. Görevine son derece bağlı, üstlendiri her işin altından çıkmasını bilen, enjirşisi son noktasına kadar mücadeleye katan gerçektir bir devrim emekçisidir. Yorumlak nedir bilmezdi İhsan yoldaş. Fiziki güçlü- lüğünü tüm görkemliliğiyle, fedakar- lıkta sınır tanımaz bir biçimde kullandı. Özellikle zorlu görevlerde sergilediği başarı ve kahramanlık, görev arkadaşlarıyla hep imrenerek dile getirilirdi. Botan'a has şivesi, bir as- kere yararcasına konuşması ve kük- reyen sesile adeta güç kaynağıdır.

Hele sevecenliği ve canlılığı, Botan kültürü ve gele- nekleriyle pismış olan kişiliği en temel özellikleridir. Her halay çekilişinde en başta- dır İhsan yoldaş. Savaş meydanlarında en önde, ger- çek bir kahramandır.

13 Eylül sabahı gerçekte- leşen Bêzele eyleminde de kahramanlığın ve yigittliğin doruğundadır. Gönüllü ola- rak saldırı grubunda yer al- ır. Tüm coşkusuyla düş- man mevzilerine yönelir. İhs- an yoldaş düşman mevzi- lerini yerle bir etmenin sa- birsizliği içinde olur. Henüz mevziler B-7lerle tam dö- vülmemiş ve de saldırı ko- şulları tam sağlanmamış ol- masına rağmen, Arabikisi ile mevziye doğru fırlar. Ancak bu sırada düş- man kurşunlarına hedef olur ve şe- hitler kervanına katılır.

İhsan yoldaş korkuncu saldırı ru- hunun verdiği bir anlık sabırsızlık neticesinde aramızdan fiziki olarak ayrılır.

Devrimci yaşamında sergilediği di- renişçiliği, fedakarlığı ve yigittliğiyle devrim mücadelemize ışık tutmuş, anısı özgür bir Kürdistan yaratılarak yaşatılacaktır!

İlgiliyle de moral gecelerinin değış- mez bir elemanı olurdu. Hep "Gül- vatan" diyardı.

Askeri eğitimlerdeki hırslı ve eylem provalarında her saldırı grubun- da olmak istemesi, kendine güveni, soğukkanlılığıyla planın tikiğında nok- tada inisiyatifini kullanması O'nu do- ğal bir komutan yapıyordu. Berxwedan yoldaş, silah kullanmanın yanısı- ra, silah kadar beyin de çalıştırılması gerektiğini her fırsatta belirtmek buna uygun davranışmaya çalışıyordu.

Eğitim sonrasında pratik sahaya yönelindiğinde kendisinin savaşın zorluklarına göre biçimlendirmeye özen gösteriyordu. 2. Bölge Ana Birliğine katıldıktan sonra, düşman tepecileri-

ne karşı yapılan eylemde saldırı gru- bunda yer aldı. Düşmanla ilk defa diye düşündüğünü ve bu hırsla düş- man üzerine saldırıldığını belirtiyor- du konuşulmuyordu.

Berxwedan yoldaş, bahar düze- nlemeleri ile birlikte Çukurca Ana Bir- liği'ne katılarak, faaliyet alanı olarak belirlenen Şemdinli-Herki mîntka- sına doğru hareket geçti. Burada Han Kırkê güçleri ile birleşerek sö- mürgeci-faşist Türk ordusunun aland- ığı Bêzele Taburuna yönelik bir eylem planı kararlaştırıldı.

Berxwedan yoldaş, eylemin se- kine de katılarak, planlama sonrasın-

"Mutlaka pratığe çıkıp, düşmanı perişan etmem gerekiyor"



Adı, soyadı: **Hadi TUMUR**

Kod adı: **Rubar**
Doğum yeri ve tarihi: **Çikır köyü- Silopi, 1975**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **Ağustos 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Eylül 1992, Bêzele**

Rubar yoldaş, Botan'ın göçer aşı- retlerinden biri olan Zêkî aşiretine mensup yurtsever bir ailenin çocu- ğu olarak 1989'da mücadele saflla- rına katıldı. Canlılığı ve fedakarlı- ğıyla kısa sürede pratik savaş alan- larına uyum sağladı. Botan'ın çeşitli alanlarında savaş pratiğinde kaldı. Bu süreçte düşmana karşı birçok eylem ve çatışmaya yer aldı. Savaş- çı yeteneklerinin cesaretiyle bir be- listirecek yetkinleştirildi.

Rubar yoldaş, 1991 kışında Han Kırkê alanına, 2. Merkez Karargah'a gitti. Burada bir dönem eğitim dev- resine girdi. Gerek daha önceki eği- tim faaliyetlerinden ve gerekse kamp yaşamında oldukça güçlü özellikler sergiledi. Devrimci yaşama ve yol- daşlarına uyum sağlamada hiçbir zorluk çekmedi. Köylü kökenli olup, tipik Botan insanımızın bütün Kürt- lük özelliklerini konuşturan bir yol- daşımız olma özelliğini yaşıttı. Fiziki olarak ufak-tefek olmasına rağmen, olağanüstü bir güce sahipti. Çünkü en ağır işleri herkesten fazla kendisi yapmak istedi ve hemen görevlere koşardı. Sevecenliği ve canlılığıyla güven verirdi. Yoldaşları arasında

da tepecilere yönelecek grubun ko- mutan yardımcılığı görevini aldı. Eylem- den bir gece önce arkadaşların yaptığı moral gecesinde halay başı- na çekerek, çizdiği figürlerle yaşa- ma, aha özgür bir yaşama ne kadar bağlı olduğunu bir kez daha gösteri- yordu.

Eylemde hedefleri olan tepesi ele geçirecek, düşmanı imha etti. Ancak Berxwedan yoldaş, diğer yoldaşlar- ına cephaneye götürürken bir anlık dalgınlık sonucu başından aldığı ya- rayla şehitler kervanına katıldı ve dev- rim mücadelemizde ölmüşleştirdi.

Anısı yolumuza aydınlatıcaktır!

çok şeyli sayılır.

Rubar yoldaş, 1992 sürecine ken- disini muazzam hazırladı. Düşmana karşı büyük bir kin ve nefrette doluy- du yüreği. Bu nedenle bahanı işle çekerek bir an önce pratığe çıkmak, düşmandan hesap sormak istiyor- du. Ve nihayet kalır erimeye yüz tutmuş, gerilla birliğimiz peyder- pey alanlarına doğru yol almaya baş- lamışlardı.

Rubar yoldaş, her geçen gün da- ha heyecanlı kalkıyor ve arkadaşla- rına, "Mutlaka pratığe çıkıp, düşmanı perişan etmem gerekiyor" deyip sa- birsizliğini dile getiriyordu. Bu bek- lentileri içerisindeyken, düzeneleme yapılmış, Rubar yoldaş Şemdinli alanına gidecek birliğin içinde yer almıştı.

Şemdinli'nin ilk grupları ile birlikt- e harekete geçti. Kafasındaki sava- şı yaşayabilmek, sömürgeçiliği Kür- distan topraklarından söküp almak için adimlerini daha hızlı ve kararlı atmakta, alana bir an önce girmenin heyecanını yaşamaktaydı. Fiziki ya- pısının çok üstünde, herkesi aşır- larca kalduca ağır yükleri taşırken bile coşkusu ve hızıylağın hiçbir şey kaybetmiyordu. Sürekli taşıdığı BKC silahı ve sırtında bir cıvarında- ki mermisi ile adeta uçuşuyordu. En büyük arzusu çok kapsamlı bir eylemde yer alıp, düşmandan tüm kin ve öfkesiyle hesap sormaktı.

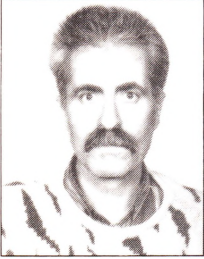
Ve çok arzuladığı gün 13 Eylül sabahı gelişti. Düşman neyle uğra- dığını şaşırmış. Kahraman gerilla- larımız kollar halinde düşman mevzi- lerine yöneliyor, bir bir mevzileri düşürerek ona kaçma fırsatı bile vermiyordu.

Rubar yoldaş, ufak-tefek fiziğiyle adeta bir ofke topu olmuş, BKC otomatik silahlıya sömürgeci ordu güçlerinden hesap soruyordu. BKC silahlıya mevziler üzerine tereddüt- siz yürüyün Rubar yoldaş, büyük bir saldırı ruhunu en üst dorukta temsil ederken; savaşın en büyük gerçektir- liliği olan şehitler ordusunun safına- na ulaşı.

Anısı mücadelemize önderdir!



O, yiğit bir halk önderi, dağların kartalıydı



Adı, Soyadı: **Hüseyin MAKAL**
Kod adı: **Apo, Aşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim...**
Mucadeleye katıldığı tarihi: **1977**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1993, Tahrân**

Her ölüm bir doğumdur, zirveye ulaşma ve doruktur. Bire bin vermedir. Milyonlara katıldım. Milyonlara ayaga kalkan Kürdistan halkıyla boyveren hayatı.

Şehitlik ölümler değil, ölümü kapsamaz. Diriliş ve yaşamdır. Filiz vermedir. Bir yıldır kökleri topraklarımızı işleyen anarşizm gençleşip, milyonlarca sürgün vermedir.

Şehitlik gezgincilik Kürdistan'da. Şahadet bir aşamadır ve ölümlerle buluşmadır. Gezgincilik, ülkemizin dört parçasında dolaşan yurtsuvar ve devrimci ruhtur. Döğünümüzü tutan direnişçi, Apocu ruh, devrimci yaşam biçimidir, özgürlük ve bağımsızlıktır. Bunun için şehitler gece gündüz demeden aşındır Kürdistan'ı... Dolaş ve uğradık yeri bırakmaz.

Şehitler her yerdedir. Ülkemizde somutluk kazandı, yaşadılar, ama şehitler evrenseldir. Dünyayı Kürdistan'da yaşamak ve Kürdistan'ı dünya ile birleştirmek şehitlik...

Özli değerlerdir, yaşayan olgular şehitlik. Selam Onlara, yaşayın Onlar! Yeni yaşamdır Onlar, devrimcidir, yurtsuverdirdir, dönüşümcüdür, yeni dünyanın, özgür ülkenin kurucularıdır Onlar.

Bu soylu değerlerin bileşkesi olan yoldaşlardan biri de **Hüseyin MAKAL** yoldaşı. O da katıldı şehitler kervanına. Bir şehitlik O artık ve bir doruk!

Yaş 30, yolum yarısı kabul ediliyor. 30'dan sonra adım adım ihtiyarlığa ve ölüme yaklaşımdır deniliyor. Biyolojik olarak doğrudur. Ama ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde bunun yeri yoktur. Her yaş bir gençleşme, yenileşme ve özgürlük oluyor. Hele özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine geç katılan bir halk olduğumuzdan dolayı, orta ve yaşlı kuşağın gençleşmesi, yenileşmesi ve özgürlük bizi çağırıyor.

Hüseyin MAKAL yoldaşı, otuzlarını yaşarken devrimcileşti, özgürlüğü, parti ile tanıştı ve buluştu. O, otuzundan sonra kurtuluş dünyası. Hele otuzlara kadar kurulan esir ve köhnemiş dünyayı, esir rejimi yıkmak, başında yeni dünyayı, özgür ve bağımsız kişiliği kurmak, bir de bunu militan tarzda gerçekleştirmek ve mücadelelerin militan olmak o kadar kolay değildir. Zaten bir devrimciye ve özgürlük savaşçısına yakışan da zor olanı başarmaktır.

Hüseyin MAKAL yoldaşı da zorlu başarıyor, zoru aşiyor, özgür ve bağımsız bir kişiliği ulaşıyor. Hem de bunu kılıç darbeleriyle yapıyor.

Kemalist rejimden otuzdan sonrasına bitişti. Partide ve Kürdistan ulu-

sal kurtuluş mücadelesinde ise, her yaş yeni bir başlangıçtır ve yeni bir kuruluş. Özgürleşme kesintisizdir, yaşamın her adımı dolu dolu yaşamaktır, eskisi aşmak ve yeniyi kurmaktır.

Hüseyin MAKAL yoldaşı, yeniliklerin daha insanıydı. 1970'lerin ilk çıkışından bir süre sonra, sosyalizm davasında yerini alarak, halkın özgürlük, bağımsızlık mücadelesinde tavır ve kişiliği ortaya koydu.

O, bir Kürdistanlı olarak doğdu. Şüphesiz ki o zamanlar bunun bilinci yoktu. Beyaz katilim döneminde "Tunceli" ile alakalı büyüdü. Tunceli, 1935 "Tunceli Kanunu" ile birlikte kemalizm bir icadıydı. Dersim '38 katliamı Kürdistan'da son perdedeyi ve Tuncelliye giden yolların tamamını açtı. Tuncelli ve sonrasında yaygınlaşan ulusal yabancılaşma, sömürgeci yaşam tarzına, kemalizm ve Türkiye özenme, ulusal imha seferlerinden sonra tarihe gömmek istenen Dersim'e kemalizm bir yakağandı.

Uluslu, halkı, bütün ulusal değerleri, kimliğinden tutulma adına kadar her şeyiyle tarihe gömmek istenen bir ülkede, Hüseyin MAKAL yoldaşı, "Tunceli" ile alakalı büyüdü. Otuzuna gelinceye kadar herkes gibi Onun da düşüncesi ve ruhu kirlenmişti düşman tarafından.

Öğrencilik yıllarında kemalizmle tanıştı. "Solculuk"tan etkilendi. Her şeyin tersiyle edildiği ortamda bir süre öğretmenlik yaptı ve en fazla "gelecekte Türkiye solu"nu buldu, otuz yaşlarına kadar bu çerçevede gezindi. O'nun yeni arayışı, kemalizm ve gelecekte solun barikatlarına çarpıyor ve oralarda yeriordu. Kemalizmın yarattığı temel üzerinde gelecekte solculuğa ulaşmıştı; şüphesiz ki bununla hiçbir şey bitmiyor ve çözülemiyordu.

Hüseyin MAKAL yoldaşı, herkes gibi Tuncelli olarak büyüdü ve daha sonra Tunceli kişiliğini aşarak, Dersimli oldu.

Dersimli olmak Kürdistanlı olmaktır. Kürdistanlı olmak Dersimli olmayı da içermektedir.

Hüseyin MAKAL yoldaşı, bu kavramlara sosyalist olduktan sonra ulaştı. Yeni ilkin sosyalistliği, sonra yurtsuvarlığı idi. Sosyalizmle yurtsuvarlığı yeni enternasyonalizm ile yurtsuvarlığı birbirine karşı olan kavramlar değil, tersine birbirini tamamlayan kavramlar olduğunu kavradı.

O, artık Dersim'e ait değildi. Bütün Kürdistan'a aitti. Zaten Hüseyin MAKAL yoldaşı, düşüncesinde, ruhunda ve davranışında gezgincilik vardı. Bunun devrimci ve yurtsuvar tavrıla birleşimi şüphesiz ki, o, tümü bir davranışın sentezlenmesi oluyordu. Bunun anlamı da, bu vatanda her kışı toprakında devrimci olmaktır.

Kürdistan'daki ilk çalışma ve faaliyetlerde hareketimide tanıştı ve kısa bir sürede profesyonel devrimci yapıpaca duruma geldi. Küçük burjuva yaşamı ve anlayışı terk ederek, halkın bitemez-tükemmez okyanusunda ulaşılabilir ve kapasitesini yettiği oranda, öncü faaliyetlere girişti.

Kısa süre içinde ismi duyuldu. Serhad'ın ve Ağı'nın yılmaz bir militanı oldu. Sevgi ve saygıya dayanan bir yer edindi. Sıkıyönetim koşullarında kırsal alana çekilen ilk gerillalardandı. O, artık bölgeyi bir esnaferdi. Yaptığı ve yapamadıkları, ama yoldaşları tarafından gerçekleştirilen şeyler, O'nun hanesine yazılıyor-

du. Halk, O'ndan övgü, saygı ve sevgiyle söz ediyordu. Orada O'nun halk tarafından "Apo" deniliyordu. Yaptığı her şey dilden dille doluyordu. Apo kendisini halka sevdirmiş ve kabul ettirmişti. Halkın arasındaki sorunları çözmeye, barışı gerçekleştirmeye Apo'nun saygı yeri vardı ve sözü tutuluyordu. Şöyledikleri dikkate alınıyordu.

MIT, raporunda, "Apo yakananlardan" Serhad'ın etkisizleştirilmeyeceğini vurguluyor, Apo imajına dikkat çekiyor. Bundan dolayı 12 Eylül faşizmi işbaşına geldikten sonra, bölgede Apo'nun yakananması özel uğraşlarından bir olmuştur.

Apo, bu sırada Serhad'ı asındırıyor, silahlı arkadaş grubu ile birlikte Ağı Dağı'nın doruklarına yasa-yıyordu. 12 Eylül her tarafa bir karabasan gibi çökerken, onun sırtını dağlara verip, onurunu, umudunu sırtı olmayı sürdürmeye çalışıyordu. Öte yandan zorlukları da çoktu.

Kuzey Kürdistan'da doruklara tırmanan ilk "yaşlı" gerillaydı. Yaya bir kağından biriydi. Halk arasında kırsala çekilen ve dağa çıkan, silahlı gezen hep genç olarak biliniyordu Hüseyin MAKAL yoldaşı ise, bunun

me taktiğini uyguluyordu. Geri çekilmek, hazırlamak ve yeniden ülkeye dönmek dönemin temel taktiğiydi. Serhad'a kırsala çekilen güçlerimiz henüz geri çekilmemiş ve partiyeye ulaşmamışlardı.

Düşmanla çıkan bir çatışmada Hüseyin MAKAL yoldaşı yaralandı. Yürüyemiyordu, gruptan ayrıldı. Bir mağarada bir arkadaşıyla birlikte yarasının iyileşmesini beklerken, 1981 yılında tutsak düştü. Düşman O'nu yaladığı için çok seviniyordu.

O, Serhad'ın Aposu'du. İşkenceye gerektirdiği gibi davranacak, PKK direniş özelliklerini ve Parti Önderliği'mizle anılan Apocu ruhu konuşturacaktı. Nitekim gerçekleşene de bu oldu. Düşman, O'nu yaladım diye ellerini ovalayayla dursun, Hüseyin yoldaş ne arkadaşlarını ve ne de halktan hiç kimseye ele vermiyordu, direniyordu. O, sadece PKK için çalışmış ve kırsala çekilecek dağa çıkmıştı. Bunun ötesi yoktu O'nun lügatında.

Daha sonra yeni yakananmalar oldu. Bunun için birkaç kez daha cezaevinden sorguya götürülerek işkence tezgahına alındı. Buna karşın, O'nun tavrında hiçbir değişiklik

göstermedi. Haykırdıklarından ve politik tavrı koyduklarından dolayı ek cezalar aldı. Bütün bunlar O'nu yıldırmadı. Üstelik bu tavrılar, 1982 yılı gibi amansız bir süreçte sergileniyordu. Koyu kararlılığın hüküm sürdüğü, ölüm sessizliğinin hakim olduğu dışarıda, içerde direniş ve siyasi savunma seslerinin yükselmesi hiç şüphesiz anlamıydı. Hüseyin yoldaş, bütün bu olumlu değerler ve doğru devrimci yurtsuvar tavrıla da anılıyor, anılmaya ve yaşatılmaya fazlasıyla hak kazanıyordu.

Her koşu da gülmesini bilirdi. Neşeli ve şendi. Gençlere takılmak ve herkeste uğraşmaktan özel bir zevk alırdı. Şaka ve esprileri zulüm ve işkence koşullarında eksik olmazdı. Zor koşullarda gülmek, neşeli olmak, esprilerle otallığı süslemek önemli bir mezyetti. Belki başka mekanlarda bunun fazla bir önemi yoktu veya böylesi tavrılar yeterince hissedilmez. Ama zindan koşullarında, üstelik zulüm ve işkence altında "ağzı dolusu gülmeyi" eksik etmek önemli bir mezyetti. Ve bu özellikler de O'nda vardı.

Yoldaşları tarafından sevilirdi, yaşına aldırış etmezdi. Kırkırları ya-



istinasıydı. Gençlere taş çıkartırcasına dinamikti ve O, kırkına ayak basan bir gerillaydı. Coşkul ve enerjisi. Sadece siyasi özellikleri ve popüler oluşuyla değil, askeri özellikleriyle de tanınırdı.

O, bir kartalı, Serhad ve Ağı doruklarından seyredene... Kartal bir yara almıştı. Evlere uğradılar, sonra ılgır'dı bir mağaraya sığındılar. Kartallar hep yükselteç olur. Hüseyin Makal yoldaşı düşüncesi, davranışı ve yürüyüşüyle doruklarda seyretecek istiyordu. Ama bu kez vücudu

çatıyordu. Her ağrı O'nu taşırıyordu. Geçici yararın tedavisi gerekiyordu ve vücudun kendisini taşıyacak, uçacak duruma gelmesi gerekiyordu.

Diğer yandan düşman fermanı karmıştı. Serhad ve Ağı'da dağ, taş O'nu anyordu. Düşman, O'nun yakananması Serhad Eyaleti faaliyetlerinin çözülmeye inanıyordu. Bölgede ilk hedef O'ydü. Çünkü O, haklı olarak isim yapmıştı, PKK'yi o dönemin koşullarına göre temsil etmesini bilmişti. Bundan dolayı da ilk hedef olmuştu. Düşmanın birinci hedefi haline gelmesi ve düşmana korku salması onurlu ve şahiplenilecek bir davranıştı. Bununla, O'nun hanesine yazılacak olumlu puanlardı. Aynı dönemlerde parti geri çekil-

yoktu. Ve kişiliğine gölge düşürmedi. İşkence tezgahlarından alınmış aklıla geçti. Leke düşürmedi kişiliğine... Zindan yaşantısı boyunca bir partili gibi yaşadı. Ulusal ve siyasal kimliğini, onurunu, partiyeye ve ülkeye bağlılığını korudu. O'nda umut her zaman yaşıldı.

Diaryabakır zindanında direnen yoldaşlarını ziyiliyordu. Hayri, Mazlum ve Kemallerin yolundan giderek, TC kürsülerini siyasi savunma mevzisi haline getiriyordu. Partinin ideolojik-politik doğrultusunu, ilkelerini ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini 1982 yılının başında korusucusa düşman kürsülerinde savunanın sanılarından biriydi. TC'nin bütün suçlamalarını reddetti. O, partiyi her koşulda savunmanın gerekliliğine inanıyordu. Ve Hüseyin yoldaş, Erzurum zindanında kaldığı süre boyunca her duruşmaya çıktığında hiçbir zaman TC'nin sahte adaletine sığınmadı, zaman yerle bir etti, TC mahkemelerinin kendisini yaralayamayacağı söyledi. Ulusal ve siyasi kimliğinin gereklerini her zaman dışarı vurdu. Direngen, başı dik ve onurlu kişiliğinden dolayı uzun süre duruşmalarında arkadaşlarıyla birlikte gıyaba düşürdü, yani duruşmaya çıkılmadı. Sömürgecilere karşı slo-

şıyordu. Neredeyse oniki yıllık zindan yaşamı ve tutsaklığı boyunca bir gerilla ruhuyla yaşadı. Ellilere merdiven dayayanlar aşırı olarak savaşçı kalamaz görüşü birçokğunda yaygındır. O'nda ise hiçbir zaman bu düşünceye ve davranışa rastlamak mümkün değildi. Yaşamak ve savaşmak isteyen her direnişçi PKK'lı gibi, O da dağa çıkmayı sabırsızlıkla bekliyor ve bir gün çıkmayı yakaladığında ise yeniden özgürlüğün doruklarından seyretecek istiyordu.

Tutsak düştüğünde biraktığı silahına yeniden kavuşmak istiyordu. Kartallar gibi yükselirken uçmaya devam edecek, hedeflerini bulacak ve vuracaktı. Üstelik bu kez, mücadele 1981 yılında bıraktığı gibi değildi.

Zindandan çıktığı yıl, 1992'yi gösteriyordu. Parti-Cephe-Ordu oldukca büyümiş, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi önemli bir dönemece gelip dayanmıştı. Mucadele etmek, kapasitesini harekete geçirmek, tutsaklık koşullarında açılan arayı kapatmak için her şey vardı. Gerisi, kişilerin yeteneklerine, direnişine, devrimci yaşamına, özgür inancı olmalı ve militan kişiliklerini yerine getirmeye, stratejiyi ve taktiği kavramaya, taktiğe hakim ol-

Devamı 34. sayfada

1993 zafer hamlesinin başarısı için gerilla kararlı

27 Nisan 1993

■ Sason ilçesi kırsal kesiminde 15.000 insan, düşman baskıları sonucu köylerini terk ederek Batman, Bismil ve çevre köylerine göç etti. Göç eden insanlar, Bismil ve Batman'da kiralık ve bulamadıkları için, yaşamlarını zor koşullarda sürdürüyorlar.

■ Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Yandere köyü yakınlarında hayvanlarını aramaya çıkan Ferhan Ay isimli kişi, TC askerleri tarafından tarandı ve yaralı olarak gözaltına alındı.

Ayrıca 5 Nisan tarihinde bu yana Nusaybin'in Yandere, Kuyulu, Doğanlı, Büyükkardeş, Güneybakan, Eskimağara ve Yolindi köylerinden gözaltına alınan kişilerden henüz hiçbir haber alınmadı.

■ 5.3.1993 tarihinde Kozluk'un Hacı (Yolbaş) köyüne TC güçlerinin düzenlediği baskında şehit düşen ve aynı yerde toprağa verilen **Helin, Hevidar, Binevs ve Nesib** isimli gerillaların mezarları, köylüler tarafından süsleniyor ve sık sık ziyaret ediliyor. Bunu gerçekleştiren Hacı köyüne baskın düzenleyen düşman güçleri, köylülere baskı yaparak hakaret ediyor.

28 Nisan 1993

■ Diyarbakır'ın Dicle ilçesinde **İbrahim Akegiz**, evine bir bombanın atılması sonucu yaşamını yitirdi.

29 Nisan 1993

■ 25 Nisan günü akşam saatlerinde Hasankeyf kırsal alanında düşman güçleri ile ARGK gerillaları arasında meydana gelen çatışma hakkında ayrıntılı bilgi öğrenilmezken, şehit düşen gerillalardan birinin isminin **Ramazan ORHAN** olduğu tespit edildi.

1 Mayıs 1993

■ KDP güçlerinin Güney Kürdistan'daki saldırılar devam ediyor. Doğu ve Selahaddin kentlerinde 1'i yaralı olmak üzere toplam 7 PKK militanı gözaltına alındı.

Ayrıca geçtiğimiz yıl Ekim ve Kasım aylarında PKK ve KDP/YNK arasında meydana gelen çatışmalarda KDP güçlerine esir düşen 4 PKK gerillasının cesedi, Zahro yakınlarındaki Habbur şuyu önünde 16 Nisan 1993 tarihinde bulundu. Şehit düşen gerillalardan birinin ismi **Mehmet TAN**'dır. Gerillaların işkencelerine öldürüldükleri öğrenildi. Yine 19 Nisan 1993 tarihinde Zahro yakınlarındaki 1 gerilla, KDP'nin komplosu sonucu şehit düştü.

■ Diyarbakır'ın Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde 1 Mayıs'ta, öğrenciler Egit-Sen ve Sağlık-Sen ile birliklerinde düzenledikleri foruma yaklaşık 200 kişi katıldı. Forumda "Ey Raqiş" ve İsmi Marş'ının okunmasından sonra haleyat çekildi ve sloganlar atıldı. Bunun üzerine polis müdahale etti. Polislin saldırısı sonucu yaklaşık 30 öğrenci yaralandı ve 15 öğrenci de gözaltına alındı.

■ Siirt Yüksek Eğitim Okulu'nda okuyan öğrenciler 1 Mayıs'ı kutladılar. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı kutlamaya düşman güçleri müdahale etmedi.

■ Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nde yapılan 1 Mayıs kutlamalarına müdahale eden polisler, 21 öğrenciye gözaltına aldılar.

■ İzmir'de Basmane Meydanı'nda 1 Mayıs'ı kutlamak için toplanan 5 bin kişilik 11'inci kadının toplam 33 kişiyi gözaltına aldı.

■ Güney Kürdistan'ın Erbil şehrinde,

uluslararası işçi bayramı 1 Mayıs kalabalık kitlelerin katılımıyla kutlandı. 1 Mayıs'ın önemine ilişkin konuşmalar yapıldı. Kutlama esnasında herhangi bir olay meydana gelmedi.

■ 17 yaşındaki Mustafa Akgöl, bildirici dağıtıcı gerekçesiyle Antep'te polislin saldırısına uğrayarak bacadan kurşunlandı.

4 Mayıs 1993

■ Diyarbakır'ın Dicle ilçesi Dübe köyü Kurtuluş mezarında ARGK gerillaları ile köy korucuları arasında çatışma çıktı. Çıkan çatışmada Şükrü Güler isimli korucu yaralandı.

hayvanlarını otlattırmaya çıkarak Hüseyin Talay (15) ve Zeycan Kaya (13) isimli çocukları, buldukları bir bombanın elleirinde patlaması sonucu **Hüseyin Talay** yaşamını kaybetti, Zeycan Kaya ise ağır yaralandı ve Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne kaldırılarak tedavi altına alındı.

■ Batman'ın Kozluk ile Siirt'in Sason ilçesi arasında bulunan dağlık alanda ARGK gerillaları ile korucular arasında çatışma çıktı. Düşman ordu güçlerin desteğindeki korucuların pusu atması sonucu başlayan çatışmada 1 korucu öldürüldü, 3 korucu ise yaralandı. Olayda Gar-

6 Mayıs 1993

■ Şırnak'ın Cizre ilçesine bağlı Hırsar köyü, düşman ordu birlikleri tarafından havan ateşine tutuldu. Yapılan bombardımandan atılan 5-6 havan topundan bir tanesi boş bir eve isabet etti. Can kaybı olmazken, evde büyük hasar meydana geldi.

■ Süryanilerin hoşkar olarak yaşadığı İdil'in Aşağı Mahallesi'nde oturan ve geçimini dışkılık yaparak sağlayan Süryani İsa Bayındır'ın 36 gün önce kontra elemanları tarafından kaçırılan 5 yaşındaki oğlu **Gürgiz Bayındır**'ın cesedi bir kuyuda bulundu.

cu düşman güçleri tarafından alındıkları kuşatmada şehit düşüldüler.

9 Mayıs 1993

■ Doğubeyazıt'ın Gulasar köyünü basan korucular, 12 yaşındaki Tadi-me Güner'i dağa kaçırdılar. Daha sonra sömürgeci güçler tarafından yakalanan korucular, serbest bırakıldılar.

11 Mayıs 1993

■ 13 yaşındaki Kıymet Kokoçin Van'ın Çatak ilçesine bağlı Narlı nahiyesinde düşen mayınları bastı. Ağır yaralanan çocuk, Van Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

12 Mayıs 1993

■ Daha önce Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı Tepecik köyünde köy koruculuğunu kabul etmediği için gözaltına alınan **Kutbettin Tekin**, 12 Mayıs günü "intihar etti" denilerek ailesine teslim edildi. Fakat Bismil Jandarma Komutanlığı'nda işkence sonucu öldürüldüğü tespit edildi.

■ Mardin'in Kaynakaya köyünde koruculuk yapan Hasan Tunç ile Mehmet Kalkan'ın Adana'daki evleri, ARGK gerillaları tarafından atılan molotof kokteyli sonucu yakıldı.

■ Elazığ'ın Palu ilçesine bağlı Klaban köyü kırsal kesiminde ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldü ve 5 asker de yaralandı. Gerillalardan ise herhangi bir kayıp olmadı.

13 Mayıs 1993

■ Siverek'in Çarık köyü yakınındaki Keltape yaylasında TC güçlerinin yaptığı operasyon sonucu gerillalar ile askerler arasında çıkan çatışmada 3 gerilla (**Akıf, Baki, Sores**) şehit düştü. Hamit İris adlı köylü ile birlikte yaralı olarak ele geçen Mehmet Yılmaz isimli gerillanın da akıbeti hakkında bilgi alınmadı. Düşman kayıpları ise tespit edilemedi.

15 Mayıs 1993

■ Iğdır'a bağlı Çamlıur köyünde, sömürgeci ordu birliklerinin kullandığı bina, gerillalar tarafından yakılarak imha edildi.

16 Mayıs 1993

■ Kulp-Sason yakınlarındaki köylere propaganda amaçlı inen gerilla birliğinin komutanlığına yeri tespit eden korucular, sabah saatlerinde saldırırdı. Çıkan çatışmada 15 dakikası korucular ile gerillalar arasında geçti. Daha sonra düşman güçleri karadan ve havadan operasyona geçtiler. Yapılan operasyonda 13 helikopter ve 7 uçak kullandılar. Ayrıca çok sayıda özel tim ve asker de katıldı. Çıkan çatışmada 13 gerilla şehit olurken, 2 gerilla da yaralı olarak düşmanın eline esir düştü. Olayda şehit düşen gerillaların isimleri şöyle: **Zeyni GÜMÜŞ** (Kod adı Zana, 1972 Nusaybin doğumlu, 1992 yılında müdahale edildiği, takım komutanıdır), **Nedim ENGİN** (Kod adı Hüseyin, 1974 Diyarbakır doğumlu, 1992 yılında müdahaleye katıldı), **Mehmet Metin KULAKAN** (Kod adı Dilavaz, 1974 Silvan-Babakaya köyü doğumlu, 1992 yılında müdahaleye katıldı), **Zeki SAPAN** (Kod adı Mervan, 1974 Silvan-Görmec köyü doğumlu, 1992 yılında müdahaleye katıldı), **Şehmus ÖZMEN** (Kod adı Kemal, 1968 Gercüş doğumlu, 1992 yılında müdahaleye katıldı), **Zınar FİLİZ** (Kod adı Aişer, 1972 Diyarbakır doğumlu, 1992 yıla-

Devamı 34. sayfa



TC'nin dinmeyen operasyonlarına BİNGÖL'DE BÜYÜK DARBE

41 asker öldü, 11 asker yaralandı, içinde 1 subay ve birkaç sivil ajanın bulunduğu 15 kişi de esir alındı.

PKK, kansız bir çözümü hedefleyen siyasi mücadeleyi öne çıkararak 20 Mart 1993 tarihinde tek yanlı ateşkes ilanına gitti. Bunun taktik bir manevra olmadığı, insanlığa karşı duyulan bir sorumluluğun gereği olarak böyle bir girişimde bulunduğunu kanıtlamak ve süreci köklü çözüme dönüştürmek için ateşkes ilanını 16 Nisan tarihinde koşullu olarak uzatıldığını açıkladı. Bu amaçla yapılan basın toplantısı açıklamalarında, zorunlu savunma durumunda kalınmadıkça gerillanın tek bir askeri bile vurmaya çağrı düzenli belirtmişti.

Ateşkesin ilan edildiği 20 Mart'tan bu yana iki ayı aşkın bir süre geçti. TC eskisi gibi olmasa da, operasyonlarını alttan alta sürdürmeye devam etti. Onlarca köyü yaktı-yıktı, onlarcasını boşalttı; köylüler işkenceden geçirildi, tutuklandı; katledildi. Üs alanlarında konulan gerillalarla karışık operasyonlar düzenlendi. Onlarca gerilla bu şekilde katledildi. Gerilla ve halk büyük sabır gücüne, düşmanın ateşkes sürecini boşa çıkarmaya yönündeki tahriklerini ve provokatif girişimlerini sonuçsuz bırakmaya çalıştı.

Fakat tüm bu çabalara rağmen, düşman gerillaya yönelik operasyonlarına aralıksız olarak devam etti. En son 24 Mayıs 1993 günü, Bingöl'e yakın bir mesafede olan ve Bingöl-Elazığ karayolu üzerinde bulunan Yado Çeşmesi mevkinde operasyona çıkan TC güçleri, orada bulunan gerillalarla karışık saldırıya geçtiler. Yado Çeşmesi mülküsü sık ormanlara ve gerilla için biçilmiş kaftan niteliğindeki stratejik noktalara sahipti. Şehit Ayhan ve Şehit Hebun taburlarından oluşan gerilla güçleri, TC güçlerine karşılık verecek 41 askeri öldürdü, 11'i yaraladı ve içinde 1 subay ve birkaç sivil ajanın bulunduğu 15 düşman gücünü de esir aldı. Ayrıca devlete ait 1 panzer imha edildi, 5 araç yakıldı. Gerillanın ise hiçbir kaybı olmadı.

Gerillanın nasıl özgürlük kuvvetleri olarak hareket ettiklerini, düşmanın her türlü saldırısına boşa çıkmakla kalmayıp en sert darbeleri nasıl vurabilecek güçte olduklarını çok net ortaya koyan bu eylem, hem TC'ye sert bir uyarı ve hem de ateşkes sürecinin bozulması durumunda bütün Kürdistan'da nasıl hızlı bir şekilde gileleceğinin bir mesajıdır.

■ Mardin'in Eroğlu köyü kırsalında düşmanın ordu birlikleri ile ARGK gerillaları arasında bir çatışma çıktı. Meydana gelen çatışmada düşmanın kayıpları hakkında bilgi alınmazken, 6 gerilla şehit düştü. Şehit düşen ARGK gerillaların isimleri şöyle: **Zınar** (Bismilî), **Ağır** (Bismilî), **Xebat** (Kızıltepe), **Gabar** (Derikli), **Haki** (Mazıdağlı) **Avareş** (Mazıdağlı).

5 Mayıs 1993

■ Bingöl'ün Genç ilçesi yakınında bulunan Züver (Akbulut) köyü kırsalında konulan bir ARGK gerilla grubu ihbar edildi. Gerilla grubunun komutanlığına yeri baskın düzenleyen düşman birliklerini, gerilla grubu ateşle karşılık verdi. Çıkan çatışmada gerilla kaçıp vermezken, 3 düşman askeri yaralandı.

■ Dersim'e bağlı Çirali köyünde

zan Eyaletli 4. Bölge'ye bağlı gerilla grubundan da 3 gerilla şehit düştü. Gerillaların cesetleri, Sosan Cumhuriyet Savcılığı'nda yapılan otopsi sonucu, koruculara teslim edildi. Sason ilçesi, Gürgen köyü-Holo mezarı korucuları, gerillaların naaşını bir mağraya atarak rehlin tutuyor. Şehit düşen gerillaların künyleleri şöyle:

Adı, soyadı: **Reşat GEVSEK**. Kod adı: **Cihan**. 1973 Patnos-Ağrı doğumlu. 13 Mayıs 1992 tarihinde müdahaleye katıldı.

Adı, soyadı: **Ali ARSLAN**. Kod adı: **Mücahit**. 1972 Aydınlık (Şekici) köyü-Sason doğumlu. 1 Eylül 1992 tarihinde müdahaleye katıldı.

Adı, soyadı: **Muhittin UYANIK**. Kod adı: **Mahsum**. 1977 Yeniköy, Sarıgöl mezarı-Silvan doğumlu. 1993 yılı başlarında müdahale safına katıldı.

■ Palu'nun Xer köyü etrafında düşmanın özel savaş birlikleri bir operasyon düzenledi. Düşman operasyon birliği, ARGK gerillalarıyla karşılaşınca çatışma meydana geldi. Çıkan çatışmada gerilla kayıp vermedi. Kayıp veren düşman güçlerinden ne kadarının öldüğü öğrenilmedi.

7 Mayıs 1993

■ Zaxo'ya 7 kilometre uzaklıkta olan Hezil Çay'ından geçmek isteyen bir grup Güney Kürdistanlı kaçakçı, sömürgeci ordu güçleriyle karşılaşmaya girdi. Çıkan çatışmada 8 kaçakçı öldürüldü. Öldürülen 8 kaçakçı kamuoyuna terörist olarak yansıtıldı.

8 Mayıs 1993

■ Tatvan'da bağlı bir köye, bazı ihtiyaçlarını karşılamak için giden 250 bayan 3 ARGK gerillası, ihbar sonu-

1993 zafer hamlesinin başarısı için gerilla kararı

Baştarafı 33. sayftada

İlma mücadeleyle katıldı), **Taha DURMUŞ** (Kod adı Ape Musa, 1972 Kozluk-Karpuşlu köyü doğumlu, 1992 yılında mücadeleyle katıldı), **Nazmi AKAR** (Kod adı Berxwedan, 1977 Bismil doğumlu, 1992 yılında mücadeleyle katıldı, takım komutanıdır), **Yılmaz KAZAKÇI** (Kod adı Dilbirin, 1974 Silvan doğumlu, 1992 yılında mücadeleyle katıldı), **Rauf GÜN** (Kod adı Garzan, 1976 Silvan-Uğur köyü doğumlu, 1992 yılında mücadeleyle katıldı), **Ziya ZENGİN** (Kod adı Hebun, 1975 Antalya doğumlu, 1993 yılı başlarında mücadeleyle katıldı), **Ersin ASLAN** (Kod adı Rêzan, 1971 Hazro doğumlu, 1992 yılında mücadeleyle katıldı), **İdris CETİNBAS** (Kod adı Rızgar, Kozluk-Danağözü köyü doğumlu, 1992 yılında mücadeleyle katıldı).

Ayrıca şehit düşen gerillaların halk tarafından tanınması için özel timlere kafa tasmaları kurşunlar sıklıdı. Kulp şehir merkezine çöp arabasıyla götürülerek belediyeye teslim edilen cenazeler, Kulp şehitlik mezarlığında bir çukur açılarak topluca gömüldü.

■ Sirt merkezde bağlı Şemsî (Güneşli) ile Guharê (Gaziler) köyleri, Geracahfer (Altınköy) köyünden 150 korucu tarafından basılarak, rastgele her tarafa ateş açıldı. Daha sonra köylüler, silah dıppıkları ve sopalarla dövüldü. Köylülerin üzerindeki paralar da el koyan korucular, dövere komalık duruma getirdikleri 3 köylüyü de yanlarında götürdüler.

■ TC askerleri ile Bêdare (Salkim)lar'la ateş kurdular, irtifaçı Suat Kaya'nın verdiği bilgiler doğrultusunda da Erüh'n Goveşî (Ekinçiyolu) köyünü basarak, köyün boşaltılması için köylüleri ölüme tehdit ettiler.

17 Mayıs 1993

■ Ali Kahraman isimli 65 yaşındaki kişi, Ağrı'nın Cumhuriyet Caddesi'nde seyyar satıcılık yapan bir çocuğu döven polislerle engel olmak istersen, polisler tarafından cadde ortasında dövüldü.

18 Mayıs 1993

■ Cizre'nin Kurtuluş ve Cudi mahallelerinde **Haki KARER** ve **Dörtler (Ferhat KURTAY, Eşref ANYIK,**

Necmi ÖNER, Mahmut ZENGİN), ölüm yıldönülerinde binlerce kişinin katıldığı törenlerle anıldılar.

19 Mayıs 1993

■ Diyarbakır'ın Silvan ilçesine bağlı Susa (Yolaç) köyünde kontrolgerilla elemanları bir aracı taradılar. Olayda ağır yaralanan Münvever Gül ile Neşat Topla adındaki şahıslar Diyarbakır Hastanesi'ne kaldırıldılar.

■ Diyarbakır'ın Kalaköy ilçesi Ambar köyü Kandiskan mezarısında akşam saatlerinde devriye görevi yapan jandarmaların ateş açması sonucu, Mehmet Akdemir isimli köylü yaralandı.

■ Çukurca'ya bağlı Şifreza köyü ceterlerine alt 90 tane büyük baş hayvan, gerillalar tarafından kamulaştırıldı. Koruculara alt hayvanlara bakan 4 çoban rehlin alındı.

20 Mayıs 1993

■ 30 Mart günü Erzinan civarında çıkan bir çatışmada şehit düşen 4 gerilladan biri olan **Şahin ATASOY**'ün cesedi ailesine teslim edildi. Şehit gerillanın tabutu ERNK bayrağına

sanılarak Pazarık'ın Kulyanı (Bayır-ı) köyüne götürüldü. Yapılan cenaze törenine 500 kişi katıldı.

■ 16 Mayıs 1993 günü Kulp kırsal kesiminde çıkan çatışmada şehit düşen gerillaların intikamını almak amacıyla, ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği, aynı çatışmada yaralanan ceterleri ziyarette gitmekte olan çete başı Hacı Abdulkemir Yassı ve babası Hacı Hasan Yassı'yı tutuklayarak yargıladılar. Soruşturmaları yapılan ceterler suçlu görülerek, ARGK gerilla birliği tarafından Kulp-Silvan yolu üzerinde bir direğe asılarak ölüme cezalandırıldılar.

■ Hakkarî'nin Yüksekova ilçesinde koyunlarını otlatan çoban **Naim Aslan**, Yüksekova Komando Taburu'ndan açılan ateş sonucu yaralandı ve ardından askerler tarafından dövülerek öldürüldü.

21 Mayıs 1993

■ Hakkarî'nin Yüksekova ilçesinde öldürülen Naim Aslan için yapılan cenaze törenine 3 bin kişi katıldı. Cenazeyi hastaneden alarak ilçe merkezindeki mezarlığa doğru yürü-

yüş yapan ve TC'nin katliamlarını kınayan halk sık sık "Şehid namını", "Kahrolsun faşizme" sloganlarını hayırlı. Mezarlığa yapılan törenden sonra 500 kişinin yaptığı protesto gösterisine, düşman güçleri ateşle karşılık verdi. Olayda 1 kişi yaralandı, çok sayıda kişi de gözaltına alındı.

22 Mayıs 1993

■ Sirt-Kurtalan karayolu üzerinde yer alan Başur Köprüsü'nde pusku kuran düşman güçleri ile gerillalar arasında çatışma çıktı. Olayda 1 gerilla şehit düşerken, 1 gerilla da esir düştü. Esir düşen gerillanın akıbeti hakkında bilgi alınmadı. Çatışmada 8 düşman askeri de öldü.

23 Mayıs 1993

■ İstanbul Kadıköy Emniyet Müdürlüğüne bağlı polisler, yaptıkları kimlik kontrolü esnasında bir araçta bulunan **Kemal ASLAN** adlı bir kişiyi öldürdüler. Cemal Soğüt adlı kişiyi de tutukladılar.

■ Batman'ın Kozluk ve Sason ilçelerine bağlı Barıştım, Belalinc ve Mirışta köyleri dağlık alanlarda bulunan gerilla kamplarına yönelik, sömürgeci ordu güçleri karadan ve

havadan saldırıya geçtiler. 3 kobra helikopterinin desteğinde operasyon gerçekleştiren ve binlerce kişiden oluşan sömürgeci güçlerle, ARGK gerillaları arasında 24 saat devam eden büyük çatışmada 1 astsubay ile 1 asker öldü, 1 üstteğmen ile 14 asker yaralandı. Ayrıca 15 korucunun da öldüğü gelen haberler arasında. Bu çatışmada **M. Tahir BAS** adlı bir gerilla da şehit düştü.

■ Sabahın erken saatlerinden itibaren sömürgeci ordu güçleri kobra helikopterler ve havan toplarıyla Diyarbakır'ın Hani ilçesi çevresindeki dağları aralıksız bombaladı. Bombalamalar esnasında herhangi bir çatışma meydana gelmedi. Çevre köylerde ise, halk dışarı çıkmadı.

24 Mayıs 1993

■ Diyarbakır'ın Silvan ilçesi Ferhande köyü yakınlarındaki dağlık kesimde konumlanan bir gerilla birliğine saldırın düşman ordu güçleriyle bir çatışmada 4 asker ile 5 korucu öldü. Kahramanca savaşan **Hebûn, Delil ve Ferhat** kod isimli 3 gerilla da şehit düştü.

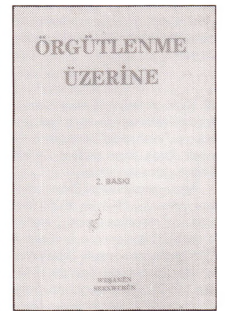
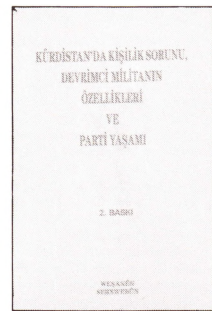
Kürdistan'da Bu ölüm sessizliği olarak tabir edildi.

Şimdi her ölüm bir doğumdur Kürdistan'da. Bu direnişin ve özgürlüğün sesidir. Şehit kaniyla Kürdistan'da özgürlük ve bağımsızlığın köklesmesidir. Milyonlarla doğan, milyonlarla yaşarız anlamına gelmektedir. Bu nedenle O, bir doğumdur Kürdistan'da.

Selam olsun sana!
Selam olsun tüm şehitlere!
And olsun, sizleri yaşatacağız!

en nihayet zaferini gerçekleştirmede rol almıştı. Şimdi Kürdistan ana gençleşiyor, gençliğini ve baharını yaşıyor. Devrimi ve yurtsever oğullar, kızları onu besliyor, büyütüyor, özgürleştiriyor ve bağımsızlaştırıyor. Böylesi bir sürecin, yığın olarak önünü açmış bulunuyor.

İşte Hüseyin MAKAL yoldaş da Kürdistan ananın devrimci-yurtsever bir oğludur. Onu büyütme ve yeniden kurmak, özgürleştirmek ve bağımsızlaştırmak için yola koyulmuştu. Özgürlük ve bağımsızlık aşığıydı.



DUYURU

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaygınlık ve derinlik kazanmasıyla birlikte, bunun gerçek yaratıcıları olan şehitlerimizin sayısı da çoğalmaktadır. Her şehidimizin yaşamı bir roman özelliğindedir. Ancak şehitlerimizin adına layık bir şekilde tanıtımda yetersiz kalındığı da bir gerçek. Bunun savaşın yürütüldüğü koşullardan kaynaklanan çok yönlü nedenleri vardır. Dolayısıyla çoğu şehidimize ya gecikmeli olarak, ya çok sınırlı bilgiler halinde ya da isim veya fotoğraf düzeyinde gazetemizde yer verebiliyoruz. Elbette kahraman şehitlerimiz buna layık değildir, her biri ne kadar tanıtılsa yine de azdır. Savaşın büyümesi sonucu ortaya çıkan bu zorluklar, bu konuda daha fazla çaba ve sorumluluğu gerektiriyor.

Bütün okuyucularımızı, yurtseverleri, dostları bir de bu yönüyle şehitlerimize sahip çıkmaya çağırıyoruz. Şehitlerimizi tanıyanları; bu konuda sorumluluk üstlenip yazı, fotoğraf, anı vb. materyalleri gazetemize ulaştırmalarını bekliyoruz.

KÜRDİSTAN'DA ZORUN ROLÜ

ÖZGÜR KÜRDİSTAN DANIŞ - GÖRÜLMEK İSTENEN



SERXWEBUN Abone fişi

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30 ☐

Almanya dışı:

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58 ☐

Almanya dışı:

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

DM 62 ☐

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzunu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postallayınız.

V.i.S.d.P:

Ayşe Engizek

Vogelsangerstr. 286

5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

Serxwebûn

Konto Nr.: 10 16 83

5000 Köln 1

Hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 370 502 99

Avusturya

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

5.00 A \$

30.00 s.

90.00 bfr.

16.00 dkr.

14.00 ffr.

Hollanda

İngiltere

İsviç

İsviçre

Norveç

4.50 hfl.

2.00 £

16.00 skr.

4.00 sfr.

16.00 nkr.

Zaferi garantiye alan bir yürüyüş ve yaşam tarzını esas alalım!

Baştarafı 36. sayfa

temel mücadele biçimi olarak sonuç alıcı bir biçimde gelişebilir, dolayısıyla zaferi zorlayabilir. Fakat gerekleri mutlaka yerine getirmek kaydıyla.

Evet, bahar hamlelerimiz gelmesi gerilla daha da netleşti, nice ve nitel gelişmesini sürdürdü. Onu TC'nin her türlü özel savaş saldırısına karşı karşılabilecek donanım, üslenmeye, yönetime ulaşması için ne kadar eksikliklerini, yanlışlıklarından ortadan kaldırarak, o kadar büyük gelişmeye ulaşmak istenir bile değil. Nitekim hiç boyu en çok gerilla tartışıldı. Kayıp nedenleri, büyük kuralsızlık, taktik dışlıklar neden ve sonuçlarıyla birlikte gösterildi. Şimdi gelinen nokta, ilk defa daha derli-toplu bir yaşama gelme, yine komuta tarzındaki bir reform, ciddi bir değişikliği kurallar dahilinde yapma noktasıdır. Özellikle komuta tarzının tespiti ve esaslarının nasıl işleyişe kavuşturulacağı hususları az çok netleşti. Bununla birlikte savaşçıların düzenleniş, eğitimi ve yönetimi de netleşti.

Aslında ciddi bir ordulaşmaya ilk defa bu denli imkan ve de küçümsenmeyecek bir tecrübeyle başlıyoruz. Bu anlamda da biz şimdiye kadar ordulaşmadık, ordulaşma imkânlarını iyi kullanamadık. Fakat ordulaşmanın birçok birikimini elde ettik. Bu işlerin nasıl doğru elde alınacağını yaşadığımız tecrübeyle görüldü. Bu konuda muazzam bir gerilla ordusunun kurulmasına ve doğru tarzda savaşılmasına imkan hazırladık. Bu gelişmenin tarihi bir aşamasına ulaştık. Onbini aşkın bir silahlı güçle her türlü ordu düzenlenmesini elverişli araçlarla, günlük alanlarda geliştirme imkan dahilinde girmişti. Geniş halk desteğiyle, muazzam siyasi çalışmalarla birlikte gerilla ordusuna bu sefer doğru gelişmesi istenir bile değil. Bu sefer yalnız yapılamaması gereken ve çok tehlikeli olan taktilme oynamaktır ve yine herkesin kapasitesine en uygun bir çalışma düzeni içerisinde girmektedir. Askeren en başarılı asker, komutanın en başarılı komutanı kimdir, nasıl gelişti hususlarına yeterli cevap verilebilir, askeriye gerçekten bir profesyonel meslek olarak kurulmaktadırmı, bu temelde ordulaşmak ve buna göbeğimize gibi bakmak, bu konuda geçmişin o affedilemez yanlışları ve bundan kaynaklanan kayıplarına asla yer vermemek ve bu tarihi gelişmeyi kesin zafer amaçlı kullanmak her sorumlu devrimcinin, militanın gözetmesi gibi hususlardır.

Gelinen aşama budur. Zaten bunu sizlerle çok tartıştık. En son yaptığımız değerlendirmelerle iyi bir asker ve iyi bir komutan nasıl olur hususlarına ayrıntılı cevaplar verildi. Ordu üzerine alınan kararlar, ordulaşmanın sorunlarına ilişkin kararlar. Herkes söyleyeyim, bu kararlardan belli başlılarından bazıları, "Zorunlu Askerlik"tir. Zorunlu askerliği her eylem kendi çapında hayata geçirebilir. Bu konuda fazla engel yoktur. Kararlarımızı doğru uygulamak size düşer. Genel bir yasa haline de getirilip ilan edilebilir. Bu sefer zorunlu askerlik yasa daha rahat yürüyebilir.

En önemli asaski hedefler ve tüm askeri düzenlemeler ilişkin aldığımız tedbirler, bunun bir parçası olarak iyi yönetilebilir, karargah yönetmelikleri, birlik yönetmelikleri temelinde daha da güçleştirilebilir. Üslenmelerden tutalim eğitim faaliyetlerine kadar, tayin-terfilerden tutalim asker almayla kadar hep belli yönetmeliklere kavuşturulabilir. Evet, bütün bu ordulaşma hususlarına yönetmelik gerekir. Almış olduğunuz kararları yönetmeliklerle işlerliğe kavuşturacaksınız. Bunun için yeterli komuta gücünü, yönetim gücünü vardır. Böylece ordulaşma, tam kurumsallaşmış, kendini her türlü savaşta hazır bulabilecek çok ileri bir adımı atabilecektir durumdadır.

Tabii bütün bunlara öncülük eden partimiz vardır. Yine bundaki başkanı, parti öcülüğünün ortadan alınmasıyla bağlıdır. Bilirizsiniz, parti kişiliği üzerinde çok durduk. Partinin işleyiş, örgüt, yaşam esasları oldukça açığa çıkmıştır. Partide uyum, yoldaşlık iliş-

kisi, yaşam tarzı her yönüyle nettir. Parti öncülüğünün zayıf olduğu yerlerde oturtulması, bununla gelişen tutumların ortadan kaldırılması esastır. Nitekim parti yine bir çekirdek olarak bütün çalışmalarını içindedir. Çalışmaların yönetim, gözetim, denetim gücüdür. Her "partililiği" diyen bu temelde bir rol içinde olması gerekir. Partinin birliğini, uyumunu temsil ettiği kadar, çalışmaların da çizgi dahilinde gelişmesini gözetmek, denetlemek, yine parti dışlıklarını önlemek, üstesinden gelmek ve partiyi sürekli taze kan dolaşımı sağlamak, yeni kadrolarla takviyesini yapmak parti çekirdeğinin temel görevidir. O, her sahada parti çizgisinin gereklerini yerine getirmesinden, onun pratik yönüyle, denetimsel çalışmalarından sorumludur. Bunu da nice ve nitel olarak en güçlü bir biçimde bu dönemde sağlamış bulunuyoruz. Nitekim ülke içinde ve dışında binlerce parti kadrosu çalışmaktadır. Ordu çalışmalarından tutalim diplomatik sahaya kadar -tam kurumsallaşma anlamına da olsa- parti temsilciliği hiçbir partiyi nasip olmayacak kadar çalışıyorlar. Hiç şüphesiz parti temsilciliğinin kurumsallaşması giderek daha çok önem kazanıyor. Bu kurumsallaşma savaşla birlikte gittikçe gelişiyor, oturuyor. Bu doğru bir yoldur, fakat biricimlendirilmiş daha fazla ağırlık vereceği. Kongre meseleleri, konferanslar, komite düzenlenir, her türlü toplantı sistemi, yine okul sistemleri, buna benzer parti kurumsallaşmaları yapılmıştır. Bu biçim sorunlara en iyi cevapları verebilecektir. Bu temelde parti de tümle ordusuna hizmetindedir, savaş gelişmesini esas taktik olarak belirliyor ve çalışmalarını buna göre ayarlıyor. Savaşın, ordulaşmanın başgizir bir parçacık yapılamaz. İçte ve dışta, her sahada legal-ilegal ordulaşma çalışmalarını geliştirilmesi amacıyla sıkı sıkıya bağlı hale getirilmelidir. Dolayısıyla parti öncülüğü, bütün çalışmalarına başına iyi oturtulup yaratan, gözetilen, denetlenen bir kurum olarak ilk defa daha derli-toplu bir biçimde kendini yürütebilir.

Dis politik hamlelerimizden de böyle geliştirilirdiği bilmekteyiz. Başında da söylediklerimiz gibi, düşmanın tecrit çemberi kırılıyor ve bununla birlikte kendisi tecrite alınıyor. Bu, hem dünyada, hem de bölgede böyle oluyor. Uluslararası gerçeklik içinde mesruiyet düzeyimiz gelişiyor. En önemlisi de etnik haklar -sadece partiyi ayakta tutmak için değil de- onu biraz daha güçlendirmek ve çözüme doğru götürmek amacıyla da yöneltilmiştir.

Yine ülke içindeki diğer güçler vardır. Bunlarla da geliştirilen ilişkiler, düşmana ciddi bir darbe olur. Bu konuda da gelişmeler olmaktadır.

Maddi yönden de partinin oldukça güç kazandığını belirtebiliriz. Yine hemen her eylemde olduğu kadar, partinin genel bütçesinin de oldukça ilerlediğini, neredeyse küçük bir devlet bütçesine doğru gittiğini söyleyebiliriz. Tabii lüzumsuz masraflar, çarçur etmeler var. Ama bizi bu tür tutumların karşındadır. Geniş maddi imkânların devrimimizde en iyi kullanılması, özellikle önemli bir örgütsel politika olduğuna biliyoruz. Dolayısıyla mali politikayı da çok iyi değerlendireceğiz. Aslında mali politikada vergilendirmeye de biraz geliştireceğiz. Nitekim ülkemizin içinde vergilendirmeye müsait bir ortam doğmuştur. Vergilendirmeye gelir seviyelerine göre geliştirecektir. Yine ülkedeki maddelerin, güc denetimleri, bu mali politikanın geliştirilmesi için mümkündür. Yine devrimde uygun bir mali politikayı çok güçlü bir biçimde oturtabiliriz. Artık ihmal edilmemesi gereken bir politika da mali politikadır. Savaş ekonomisi de bunun bir parçasıdır. Talan ekonomisinin önüne geçmek, yoksul ailelerimiz artık bakmak bunun bir parçasıdır. Partimizin buna güçlü vardır, mali imkânları bunları rahatlıkla götürebilir.

Görüyoruz ki partimiz öncülüğünde gelişen, uşalish kurtuluş savaşını bu yeni hamle yılına, tarihinde ilk defa derli-toplu yaklaşıyor. Acaba taktik hamle bizzat pratikte ne kadar yetişebilir? Bu konuda hiç şüphesiz

hazırlıklarımızı tam yapıyoruz. Bu hazırlıklarımız esas olarak belirleyicidir. Yani dıştaki koşullardan ziyade içi koşullarımız belirleyicidir. Bahar dönemlerinde önemli hazırlıklar yapıyoruz. Bazı bölgelerimiz halen bu hazırlıklara geliştirebilir. Vurguladığımız gibi mümkünse bu ay sonuna doğru bu hazırlıkları asgari düzeyde tamamlanabilir. Hazırlıklar her zaman var. Her eylem için, her dönem için hazırlıklar esastır. Zafer öncesi de, zafer sonrası da hazırlıklara yürütülür. Ama ama hatlarıyla bir hamle için bizim bu hazırlıkları yeterince yapıyoruz. Genisi biraz tempoyu hızlandırarak, biraz kendini yorarak tamamlamaktır. Bunu da her birim sıkı sıkıya gözeterek yerine getirmelidir. Taktik de, gelişmeler de belirdir. Fakat kendinizi buna adapte edebilirsiniz, katacaksınız. Bu, bir zaman sorunu filan da değil, bir yoğunlaşma sorunu.

Bütün bunlar bir yerde bizim planlı olduğumuz, olmamız gerektiği anlamına gelir. Mevcut hazırlıklar bu anlamdadır. Geniş bir hedefler programıyla hareket ediyoruz. Geliştirdiğimiz hedefler programı, her bölge, hatta her mıntıka için daha da ayrıntılı hale getirilebilir. Bu planların, hedeflerin hayata geçirilmesi için uygun güç, düzenlenmiş eylet, bölge ve mıntıkalar için yapılabilir. Hedefler ne kadar güç ister hususu üzerinde durun. Bu güç ne kadar hazırlanmış konusunda yoğunlaşın. Temel taktik görevler de zaten bunlardır. Vuruş tarzı derken, nerede nasıl vurmamı taktik üstalığıdır.

Planlı bir devrimcilik denendi oldukça hazır tutacağı husus budur. Herkes nerede, neyi, nasıl, hangi güçle vuracağını bilir ve de bilmek durumundadır. Şimdiden uzun vadeli, kısa vadeli, orta vadeli hedefleri netleştirilebilirsin. Gücünüze buna göre duzenleyebilirsiniz. Eksikse tamamlayabilirsiniz. Donanım, eğitim itibarıyla ne lazımsa onu hızla tamamlarsınız. Hedeflere, basitten karmaşığa, siyasi-askeri alandan ekonomik, kültürel alana, belirleyici önemi olanlardan sıradan önemi olanlara, ilk elden vurulması gerekenlerden en son vurulması gerekenlere kadar belli düzenlemeler yaparsınız. Bu, her birim yapması gereken bir plan ve buna göre kendini hazırlama anlayışıdır.

Genel belirlemeler zaten yapılmıştır. Ayrıntılı uygulamaları birimlerimiz görövdür. Her mıntıka kadar ulaşacaksınız. Ayrıntılı planlara çok gerekçeli yaklaşacaksınız. Oldukça gelişmeye hizmet eden, ucuz kayıplar kadar önemli kazanımları belirleyip kazandıran bir tutuma kesin gireceksiniz. Bunu en verimli bir biçimde yapmanın tedbirlerini alacaksınız. Yine bu konuda yönetim güçleri tartışılır, ayrıntıda bir eksiklik varsa, onu giderirler. Lojistikte eksiklik varsa, onu gidermeye çalışılır. Eğitim eksikliği varsa, onu da giderirler. Görüyoruz ki, yüzde yüz olmasa da, önemli olan hedeflerin üzerine yürüyebileceğin bir konuma gelmekteyiz.

İşte bunun için diyorum ki, önümüzdeki birkaç hafta içinde bütün birimlerimiz -hatta buna siyasi cephe birimleri de dahildir- hedefler konusunda, hedefleri elde geçirme konusunda netleşir. Bu, çarpıcı bir vuruş tarzıyla olabilir. Her birdenbir düşürme, hem de zamana yayarak düşürme yöntemi izlenilebilir. Her şehride, hem köyde, hem dağlık alanda, büyük ve küçük güçlerle vurulabilir. Nerede atık ne kadar gerekirse böyle yapılırak bu hedeflerin üzerine gidilir.

Hedef vardır üzerine kitlelerle, hedef vardır ki gerillaıyla, hedef vardır bir kişiyi üzerine yürünür. Bütün bu konularda gücümüz vardır. Yeter ki çok uestaca, yani gerçek taktik önlemlere yaraysın bir tarzda yine giderilelim. Dolayısıyla hiç kimse demesin ki, "Hedeflerin üzerine yürümeye güç noksanlığı vardır". Hayır, gücümüz noksan değildir. Düzenleme ve yürütme de taktik önlemlerin içidir. Bu işe soyunanlar, geçesini gündüzün katarlar, nefes nefese başarıyor tam sağlam işleri kendilerini eriterek tek bir nokta halinde yoğunlaştırılır, hedefin gözü-kulağı, ona yürümeyen her şeyi olurlar ve buna da başlanılır.

Bu konuda sık sık siz bütün yoldaşlarımız,

savaşçıların partiyi, şehitlere, önderliğe ve direnişie bağlılık andı vardır. Bu konuda kısa bir açıklama yapayım ki, partiyi bağlılık; partinin değerlerine, birikimlerine -bunlar kadrosudur, savaşçıdır, çizgisidir, maddi-manevi moral değerleridir- amansız sahip çıkma, onların korumak, geliştirmek, onlara candan bağlı olmak ve katılmaktır. Yoksa bozgunculuğu yapmak, partinin mevcut gücünü zayıflatarak, kendini ona dayatarak bağlılık gösterilemez. Bunlar bağlılık filan değildir, partinin birliğini zedelemektir ki, hiç kimsenin böyle bir görevi olmaz. Şehitlere bağlılık -onları gerçekten mutlak bağlı kalmaması gereken değerlerdir- onların şahadetlerine yol açan hatalardan kaçınmak kadar -ki hedeflere doğru yürümüşlerdir, bazı hedeflere savaşırken şehit düştüler- bu hedefleri yerine getirmekle mümkündür. Onlar neye karşı yürümüşlerse, neye karşı savaşmışlarsa ve hangi amaçlara ulaşmışlarsa, buna bağlı kalararak yürünür, savaşarak bu bağlılık yerine getirilir. Direnişie bağlılık da budur. Direniş, ayaga kalkan halktır, ayaga kalkan her şeyimizdir. Sürekli direniş halindeyiz. Direniş kişilik, direnişçi yaşam, "her şey direniş için" şiarına bağlı olmayı bilmehtir.

Parti Önderliği'ne bağlı kalmaktan bahsediliyor. Parti Önderliği'nin özellikleri vardır. PKK'de Parti Önderliği, gerçekten tarihi açıdan sorun, siyasi açıdan olsun ilginçtir veya anlamlı bir özellikler bütününe sahiptir. En önemlisi de sizin çok ters düştüğünüz fırsatları çok iyi görme, sırdan yaratma, her dönemün çalışma tarzına kendinizi müthiş vermek, küçük imkânlardan büyük imkânlar yaratma, müthiş eğitici olma, mutlaka her dönemde doğru yaklaşım kadar ona haklarını vermek, provokasyonlara düşmemek kadar onları boşa çıkarma, partinin birlik uyumuna ve moraline üstün değer verme, sürekli kazandırmak, az kaybetme, çarçur etmeme, her günü geçen diğer günün daha fazla verimli kılma, bu konuda zaferle açık tutulum sergileme, zafer dışında bir yaşama imkânı vermemek, zaferi garantiye alan bir yaşam tarzını nefes nefese esas alma Parti Önderliği'nin temel tutumudur. Bunu sağlarsanız Parti Önderliği'ne bağlınız. Parti Önderliği'ne bu temel yaklaşım dışındaki bir bağlılık, lafazanlık öteye bir anlama gelmez. Dolayısıyla andınızda dile getirildiğin bu değerlere bağlı olmayı bilerseniz, sizden daha üstün bir savaşçı, militan düşünülmez. Eğer böyle bir militan, savaşçı olursanız sizin yürüyüşünüz, zafer yürüyüşüdür ve her zamankinden daha fazla da siz zafer yürüyüşünü esas alırsınız.

Boyle bir yürüyüş geliştirilmekte zorundadır. Partinin çizgisini etrafında hiçbir halk bizim halkımız kadar zaferi susamış değildir. Yine hiçbir dönemde bu kadar zaferi yakın bir imkânla yürümüş değiliz. İlk defa zaferi mümkün kılacak bir çalışmamız, bir savaşımız içindeyiz. Ve yine hiçbir dönem bu kadar zafer imkânı elde etmemişken, bu dönemde tehlikelerle dolu ve oldukça oynama müsait koşullarla da karşı karşıyayız. Karmaşık durumlar söz konusudur. Dürüst, akıllı ve irdialı devrimciler çiziyen tamamen doğru edler, bağlı kalmaması gereken bütan gerçeklere dikkate bağlı kalırlar. Günlük olarak kendilerini tamamen doğru ayakta tutmaları için değerlendirebilirler. Kendilerini iyi korurlar, çevrelerini müthiş kollarlar ve böylece gelişmelerle zaferle kazanırlar. Yaşadığınız büyük zorluklar ve gerçekten sergilediğiniz fedakarlık ve cesaret sizleri böyle bir zafer yürüyüşüne hem mecbur ediyor, hem de haklı kılıyor. Bu yürüyüş ancak sizin yürüyüşü esas olalıdır.

Biz bu temelde siz, bu rolünüzde sahip çıkmaya ve bunun tam başkanı için olanca gücünüzle kendinizi vermeye, başardan alıkoyma her şeyi oldukça yerinde ve zamanında karşı çıkarak boşa çıkarmaya, çok sınırlı imkânlar dahilinde de olsa zaferi daha edet eden ne varsa ona esas almaya, geliştirmeye ve egemek kılmaça geçiriyoruz.

Başarı edilemezlikte birlikte hepimize selem ve sevgilerimizi bu temelde sunarız.

10 Mayıs 1993

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, tüm parti, ordu ve cephe güçlerine talimatı:

Zaferi garantiye alan bir yürüyüş ve yaşam tarzını esas alalım!

Değerli yoldaşlar!

Bahar hamleimiz değişik bir biçimde de olsa, önemli siyasi ve askeri gelişmelerle sonuçlandırılmaya cabalarken, ilk defa en planlı bir tarzda hayata geçirilecek bir gücün bir hamle döneminde daha girmeye çalışıyoruz. Her şeyden önce düşman cephesinde bazı gelişmeleri dikkate almak gerekiyor. Bu gelişmelerin en başında, TC'nin çatıştandaki süre 12 Eylül faşizminin ve onun devamı olan ANAP'ın mirarından bir olan Özal'ın ölümü dengeleri biraz yatırdı. Yine unutmamak gerekir ki, Özal, esas itibarıyla geçen dönemde bize karşı yürütülen savaşın en önde gelen uygulayıcılarından biriydi. Hatta hem taktik gelişlerin, hem de uygulamalar durumunda olan birisiydi. Öte yandan ABD'yi kendi yanına almak, orduyla tam uyum içinde bulunmak ve yine tekeli çevrelerin en kodamanlarını da yanına çekmekle birlikte, bu dönemi oldukça olağanüstü yöntemlerle çekip-çevirmede esaslı rol sahibidir. Gerek ekonominin geliştirilip yönetilmesinde ve gerekse de dış politikanın geliştirilmesinde belirleyici konumda olmasını bilmiştir. Esas itibarıyla özel savaşın da yürütülmesinde sorumludur; bu konuda bir nevi koordinatör rolünü oynamıştır. Diğer bir yönü ise, yirmi yıllık kemalist çerçeveyi biraz zorlamak zorunda kalmış olmalıdır. Elbette ki anti-kemalist olduğu için değil, kemalizmin yitmezliğini, onun Türkiye'nin ihtiyaç duyduğu ekonomik, sosyal gelişmelerin seyresinde denk gelmediğini ve dış politikada fazla yararı olmadığını gördüğünü için bu çerçeveyi zorladı. Bu nedenle eski Osmanlı politikalarına olduğu kadar, ABD'nin geliştirdiği politikalara da ağırlık vermeye başladı. "2. Cumhuriyet" adı altında TC'yi bir dönüşüme de uğrattıma istekli göründü. En çok da ulusal kurtuluş savaşımızın TC'yi sıkıştırdığı gerçeğini gö-rerek yönelmek istedi. Uzun süre salt askeri ve imha yöntemleriyle sonuç alamadığı istedi. Fakat 1990'ların başından itibaren bunun pek de kolay gerçekleştirilemeyeceğini görünce, bu kez siyasi yönlemleri de sık sık kullanmaya çalıştı. Her ne kadar görünüşte de olsa, bazı taktiksel gelişimleri geliştirmeyi bildi. Bunlar geleneksel askeri yöntemden uzaklaşan, sorunun siyasi çözümüne de yakın bir gücün kullanılmasını sağladı. Tabii bu konuda 70 yıllık politikaya sözde karar çıkıyor gibi görünse de, aslında bu politikanın hiçbir gücün tarafından kolay yürütülmeyeceğini bildiği ve TC'nin uzun vadeli çıkarlarını da düşündüğünü için, Kürt politikasını -Körfez Savaşı'nı da vesile ederek- gözden geçirip, bu sorunu daha çok kendi denetimine almak, Türkiye'nin çıkarlarını kollamak ve bu temelde Güney işbirlikçiliğini desteklemek, yine bazı yasaklamaları gevşetmek zorunda kaldı. Bu arada biraz da ABD ve Avrupa dayatması etkili olarken, belirleyici olarak da mücadelemizin varmış olduğu seviyeyi göz önüne getirenler bu değişiklikleri önere sürmede cesur gibi gözüktü.

Buna benzer Körfez politikası, yine Kafkasya'da, Balkanlar'da daha hızlı politik hamleler ve daha çok da ABD paralelinde politik tutum belirlemeler, onun gözettiği hususlar oldu. Ekonomiyi de benzer yöntemlerle biraz daha devletin tekelinde kırıp, daha fazla özelleştirmeye geçti. Böylece sosyal dengeleri altüst etti ve yeni bir kimlik ve kişilik tipine yölt açmaya çalıştı. Özal'ın ölümü, bizim de son dönemlerde zaman zaman geliştirmekte zorunda kaldığımız taktik hamleler üzerindeki etkisiydi. Düşman cephesinde görünüşte de olsa, fazla güvenilmesi de, amacı yine tasfiye olsa da, meydana gelen bu değişikliklere zamanında karşılık vermek önemimizi ve gelişmeler hizmet eder niteliktedir. Bilindiği gibi, ihtiyarı elden bırakmadık da bu uygun taktiklerle

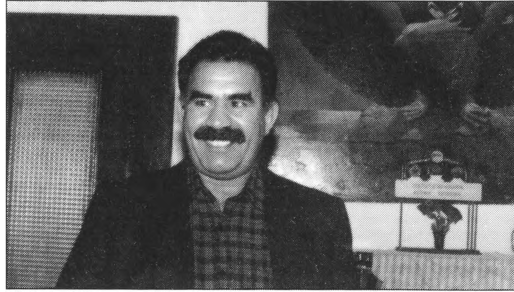
bu yaklaşımı açığa çıkarmaya, mümkünse yararlanmaya veya boş çıkarmaya çalıştık.

Özal'ın en son içine girdiği politik hamle Kürt meselesine ilişkindir. Biraz daha hızlı adımlar almak istiyordu. Biz de bu eğilimi değerlendirilmeye çalıştık. Ve bu atkesleşme meselesi de biraz bu durumda kaynaklanıyordu. Eğer bazı adımları almak istiyorsa bunu geliştirmek için, bir deneme biçiminde tutucu olmadığımızı, tersine siyasal açılımlara da rahatlıkla açık olduğumuzu ortaya koyduk. Ayrıca bir de uluslararası ve kendi kamuoyumuzun beklentileri, yine özel savaşın yarattığı asırlıklar var. TC tarafından propaganda edilen yanlış imajları bertaraf etmek için, PKK'nın "terörists" imajı biçimindeki görünüştünü değiştirmek için, yakaladığımız aşamayı bir fırsat bilerek bir atkesleşme ilan

deneyecekler ve meseleyi böyle tasfiye etmeye ağırlik vereceker.

Özal sonrası, Demirel-Inönü'nün içine gireceği politika budur. Bunlar esas itibarıyla -Özal döneminde de- Kürt meselesini yok etmek ve bunun için kamuoyunu bastırmak amacıyla hükümete getirilirdi. Şimdi bu görevlerini biraz daha geniş yetkilerle yürütmeye çalışacaklar. Nitekim koalisyonun temel amacı, yine mücadelemizin tasfiyesidir. Öyle anlaşılıyor ki, Demirel-Inönü koalisyonu, özel savaşın, mücadelemizi sınırlandırmak için açığı tuttuğu ve belki biraz da Özal'ı devreden çıkarak daha iyi yürütmeye çalıştığı sandığı bir politika. Yani Türkiye'yi biraz daha sağlam bir klasik statükoya oturtma denemesidir.

Burada tıpkı cumhuriyetin ilk yıllarında



edildi. Sınırlı bir atkesleşti ve bu nedenle daha çok da propaganda değeri oldu. Nitekim geçen iki ayık süre içerisinde bunun oldukça önemli sonuçları ortaya çıkarılabileceği anlaşıldı. TC'yi oldukça büyük bir çıkamaz içine koydu; ulusal ve uluslararası düzeyde terente sardı. Ve halen de etkisi görülmeye devam ediyor.

Gelişmeler tam da bu noktadayken Özal'ın ölümü gündeme geldi. Aslında oldu mü, öldürüldü mü, bunu daha fazla kestiremeyiz. Ölümünün öngörülerinde daha çok Kürt meselesinde bazı cesur tavırlar alacağını, riskli de olsa çözüme doğru gitmede bazı adımlar atacağını söylüyordu. Aslında TC'nin çatışmasında her zaman anlaşmazlık, tasfiyeler, kompolar vardı. TC kuruluğunda da bu yönlü durumlar yaşanmıştır. Osmanlı saltanatı gelişeninde bu çok güçlüydü. TC'nin son döneminde de bazı suikastlar, kompolar sanırım gündemdedi. Özal'ın ölümü olayı da bunun bir uzantısı olabilir. Özellikle kemalist çerçevede ısrarlı olanlar, bunun zorlanmasını isteyenler. Özal'dan rahatsızdılar; onun gitmesi için de elden geleni yaptılar. Bu konuda her türlü tutum sergileniyordu. Bu acaba bir komploya dönüş mü, bilemeyiz. Fakat kısaca, onun ölümü anlamılır. Nitekim sıradan bir hasta gibi hastaneye götürülmesi bile endişelerle dâvet ediyordu. Muhim olan ölüm şekli değil ve devlet politikası gereği Kürt meselesinin geldiği aşamada onun içine gireceği roldü. Tabii hemen onun belirtir ki, bu, sadece bir kişinin rolü değildi. Türkiye'de olsun, uluslararası alanda olsun, bir çevrenin yönlendirmesi idi bir çözüm tarzıydı. Biz de buna epey ağırlık getirdik ve bu konuda önemli bir gelişmeye yölt açtık.

İşte son çatı değişikliği biraz da bunu durdurmayı amaçlıyor. Demirel-Inönü'de de getirilen tutuculuk veya diğer bir deyişle kemalist çerçevesi ısrarla sürdürülmesi istenecektir. Demirel-Inönü, klasik kemalist politikaya oldukça bağlı kalacak ve hatta zorlanan dengeleri tamir etmeye çalışacaklar. Bir yandan TC politikasındaki düzeyi tekrar geri çekmeye çalışırken, diğer yandan gerek iç kamuoyunda ve gerekse uluslararası alandaki eski dengelere tekrar ulaşmak isteyecekler. İmkansız da olsa, bunu

görmek bir politikayla karşı karşıyayız. Bilindiği üzere Fethi Ökay ve kabinesi vardı; tam olmasa da onu bir nevi Özal'a benzerleştiririz. Mevcut tavır kamuoyu buluyordu, "Daha sert tavrı" diyordu. Böylece başbakan olup, tenkil yönlemine ağırlik verdi. Şeyh Said isyanından Dersim isyanına kadar hepsinde bu politikayı uyguladı. Biraz bu Özal sonrası da buna benzer ihtimal var. Tam istedikleri -eskiden yaptıkları gibi olmasa da- benzer bir tenkil yönlemini daha da yoğunlaştırmak. Ulusal ve uluslararası statüko buna fazla destek sunmasa bile, bu ikilinin denemekten kaçınmayacağı veya buna açık olacağı rahatlıkla söylenebilir.

Demek ki bu mevcut cumhurbaşkanlık, başbakanlık, yeni bakanlar kurulı düzenleniş, biraz da Özal döneminde zorlanan Kürt politikasını tekrar eski durumuna getirmek ve tenkil yönlemleri biraz daha sonuç almaya çalışmak için olabilir. Kesin böyle olur demiyoruz ama, bu mevcut ikilinin geçmişini göz önüne getirirsek ve bir de devletin uygun gördüğü bir çözümü olduğunu göz ardı etmesek, bu ihtimali ortaya çıkarmak zor değildi. Esasta bunlar, Kürt meselesinde liberal bir çözümden değil, askeri bir çözümden yanadırlar. Demokratik bir çözümün lafını bile etmeyecekler. Buna artık güçleri ne kadar yeter, bunu ne kadar sürede veya hangi yöntemlerle yaparlar, bu ayrı bir meseledir. Fakat reformcu çözüme bu halyle de kolay kolay onay veremeyeceklerdir.

Görülüyor ki, yakın dönemde gerek cumhurbaşkanlığı ve gerekse de başbakanlık meselesiyle, yine esas itibarıyla bize yönelik yaklaşımları kendi hükümeti dönmelerini başlarıyla kapatmak isteyecekler. Nedir bu? Uyandıran Kürt ulusal uyanışını durdurmak, gerillayı dağdan indiririz? Bu imhailay olur, pısmıklık ve benzeri tasfiye yasalarıyla olur. Bu temelde Irak'la, yine İran'la anlaşarak, Güney'i biraz daha dizginlemeye çalışacaklar. Amerikancı politikalara biraz daha soğuk bacakacaklar. Şovenist bölge güçleriyle meseleyi söğütlemek isteyecekler. Eskisi gibi rahat olmasa da, bir nevi CENTO dönmeleri veya Bağdat Paketi dönmeleri Kürt meselesi etrafında ormecek çalışacaklar. Bu üçlü zırvayı daha da geliştirmek isteyecekler. Bu arada içerde de daha derli toplu operas-

yonlarla tasfiye politikasını uygulamak isteyecekler. Ekonomik, sosyal yapıyı ve yine dış politikayı da buna uygun çalıştıracaklar. Bu ne kadar zaman sürebilir? En azından belli bir dönemi yaşayacaklar; bu bir sene olabilir, altı ay olabilir, beş sene olabilir. Fakat belirleyici olan, yalnız kendi cephesindeki gelişmeler değil, bizim cephemizdeki gelişmelerdir.

İşte bu temelde biz de yeni döneme göre politikalarımızı geliştirmeye çalışıyoruz. Sizlerle uzun süreden beri kapsamlı değerlendirmeler yaptık. Kiş boyu çözümler ve en son bugünlere yaptığımız değerlendirmeler, bizim de kendimizi geçmişin ulus-suzluklarından oldukça uzaklaştırmamız, öte yandan parti, ordu ve cephe çalışmalarında tikanlıkların mutlaka aşmamız, halkın beklentilerine uygun bir devrimci pratiğe sahip olmamız gerektiği ve bunun dışında hiçbir çıkış yolunun düşünülmemeyeceği konusundaydı.

Tüm değerli partililer ve savaşçılar!

Kiş boyu birçok alanda yapılan eğitimler ve en son gerçekleştirilen bahar konferansları, iş yargılamaları birlikte varmış olduğumuz sonuçlar, yine bu sonuçlar temelinde geliştirilen kararlar var. Bunlar, oldukça gerçekleri dile getiren ve gelişme yollarını gösteren kararlardır. Şimdi biz bu kararların üzerinde tek tek durmayı gereksiz görüyoruz. Hatta her eylem kendi adına bunları az çok somutlaştırarak uygulamaya da geçirmeye çalışıyor. Bizim yapabileceğimiz de, biraz daha destek sunmak olabilir.

Her şeyden önce halkımız, somut duruşla devrim istiyor, düşmanın niyetlerini biliyor, aldandığımız gerektiğini, silahlı mücadelelerin esas alınması gerektiğini açık ortaya koyuyor. Tabii ki silahlı mücadele en büyük kazanımdır. Bu mücadele yönleminin daha da pekişerek sürdürülmesi gerektiği öneme ortaya çıkıyor.

Ayrıca halkımızın yaşadığı açır koşullar, özel savaşın getirdiği zorluklar var. Fakat halk bunlara dayanıyor, devrimle almasını da birinci sırada yer veriyor. Yani halkımız esas itibarıyla devrimden yanadır. Halk kendi siyasi cephesinde daha da geliştireceği desteğini kesinleştirme istiyor. Bu, tartışma götürmez bir şekilde ortadadır. Her devrim için çok temel olan halk desteği bizim devrimimiz için de önemlidir. Bu destek geliştirmek devam etmektedir. Ayrıca bu konuda birlik için atılan adımlar, cephe birliği var. Yine Güney Kürdistanlı güçlerle daha çatışmasız bir sosyal atmosferde buluşmak halkın her beklentilerine uygundur. Nitekim halk, kendi cephesini güçlendiriyor. En son geliştireceğimiz cephe sanayorum siyasal birliği biraz daha geliştirecektir. Halka dayanan gerilla daha fazla bunun faydalarını görecek. Bu yönü bir gelişmenin de yaşadığını, yolun da açıldığını biliyoruz.

Öte yandan uluslararası cephenin de biraz lehimize çevrildiğini biliyoruz. Eskiden var olan aleyhteki çember kırıldığı kadar, adeta TC'nin etrafında da bir çembere dönmüştür. Yani şimdiki kendisi bu çembere düşmüştür. Dolayısıyla içte ve dışta objektif ortam, devrim için geçen yıla göre hayli olgunlaşmış durumdadır.

Yine gerillanın gelişimi vardır. Son yıllarda da iyice açığı kırdığımız gibi, gerilla taktiğini, onun uygulamasını kendinizi veremeyişinizi kayıplarınızın temel nedenidir. Şeyh üyi açığı çıktı ki, gerillayı geliştirmek mümkündür. Gerilla kuralları ve bu konuda belirlenen taktiğe ne kadar uyulursa, o kadar kesinleşir savaşın mümkün kılın bir ordulaşma, bir savaşım tarzı gelişir. Bundan ne kadar sapılırsa, o kadar da kayıplara, hasta ciddi iyileşilere yölt açılır. Güney Savaşı ve eylemlerinde birçok çatışma bunun olanca açıklığıyla ortaya çıkardı. Yani gerilla

Devamı 35. sayfa